

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-139-18

Druk nr 2862

Warszawa, 25 września 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie niektórych ustaw w celu
wprowadzenia uproszczeń dla
przedsiębiorców w prawie podatkowym
i gospodarczym.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Przedsiębiorczości i Technologii.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104 i 1629) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. § 1. Jeżeli zawierający umowę jako organ osoby prawnej nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę prawną, za którą czynność została dokonana.

§ 2. Druga strona może wyznaczyć osobie prawnej, za którą czynność została dokonana, odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; staje się wolna po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu.

§ 3. W braku potwierdzenia ten, kto zawarł umowę za osobę prawną, obowiązany jest do zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu umowy, oraz do naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu jego zakresu.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami oraz ustawę z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

§ 4. Jednostronna czynność prawna dokonana przez działającego jako organ osoby prawnej bez umocowania albo z przekroczeniem jego zakresu jest nieważna. Jednakże gdy ten, komu zostało złożone oświadczenie woli za organ osoby prawnej, zgodził się na działanie bez umocowania, stosuje się odpowiednio przepisy o zawarciu umowy bez umocowania.

§ 5. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy czynność prawna została dokonana za osobę prawną, która nie istnieje.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, 1000, 1076, 1608 i 1629) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 237³ po § 2¹ dodaje się § 2²–2⁴ w brzmieniu:

„§ 2². Szkolenie okresowe pracownika, o którym mowa w § 2, nie jest wymagane dla pracownika na stanowisku administracyjno-biurowym, gdy rodzaj przeważającej działalności pracodawcy w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej znajduje się w grupie działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, chyba że z oceny ryzyka, o której mowa w art. 226, wynika, że jest to konieczne.

§ 2³. W przypadku gdy rodzaj przeważającej działalności pracodawcy w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej znajdzie się w grupie działalności, dla których zostanie ustalona wyższa niż trzecia kategoria ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, pracodawca jest obowiązany przeprowadzić szkolenie okresowe pracownika, o którym mowa w § 2², w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia ustalenia wyższej kategorii ryzyka.

§ 2⁴. Przepis § 2³ stosuje się odpowiednio, gdy z dokonanej oceny ryzyka, o której mowa w art. 226, wynika, że przeprowadzenie szkolenia okresowego pracownika, o którym mowa w § 2², stało się konieczne. Szkolenie okresowe przeprowadza się w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia dokonania oceny ryzyka.”;

2) w art. 237¹¹ w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zatrudnia do 50 pracowników i jest zakwalifikowany do grupy działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487, z 2017 r. poz. 2245 i 2439 oraz z 2018 r. poz. 310, 650 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) w ust. 3b:

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

4) adresy magazynów stacjonarnych, dostosowanych do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takich magazynów korzysta;”,

– w pkt 7 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) oświadczenie o posiadaniu tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości w celach przechowywania napojów alkoholowych, których adresy zawarte są we wniosku zgodnie z pkt 4.”,

b) po ust. 3c dodaje się ust. 3d i 3e w brzmieniu:

„3d. Do wniosku o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, należy dołączyć dowód wniesienia opłaty za wydanie zezwolenia, o której mowa w art. 9² ust. 1.

3e. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3b pkt 8, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”,

c) uchyla się ust. 4;

2) w art. 9¹ w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przepisu ust. 3 nie stosuje się w odniesieniu do przedsiębiorców prowadzących obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, polegający wyłącznie na zaopatrywaniu statków, pociągów lub samolotów.”;

3) w art. 9² ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Opłatę za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3, dla przedsiębiorców prowadzących obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, polegający wyłącznie na zaopatrywaniu statków, pociągów lub samolotów, ustala się stosownie do deklarowanego obrotu.”;

4) w art. 9⁴:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) posiadanie tytułu prawnego do korzystania ze stacjonarnego magazynu dostosowanego do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takiego magazynu korzysta;”;

c) uchyla się pkt 6 i 9;

5) w art. 9⁵ w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzestrzegania warunków określonych w art. 9⁴ pkt 2, 5 i 8;”;

6) w art. 11¹ ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Opłata, o której mowa w ust. 1, wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego lub jednorazowo w terminie do 31 stycznia danego roku kalendarzowego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) w art. 6a:

1) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Informacje o gruntach oraz deklaracje na podatek rolny mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

2) ust. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1, wraz z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku rolnego, z uwzględnieniem możliwości wprowadzania przez rady gmin zwolnień i ulg w tym podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przesyłania informacji o gruntach oraz deklaracji na podatek rolny za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje o gruntach oraz deklaracje na podatek rolny
– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;
- 3) uchyla się ust. 13.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1983) w art. 33a w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podpis wystawcy (przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588, 1669, 1693 i 1722) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

- a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Informacje o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracje na podatek od nieruchomości mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

- b) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 6 i ust. 9 pkt 1, wraz z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, z uwzględnieniem możliwości różnicowania przez rady gmin wysokości stawek tego podatku oraz wprowadzania zwolnień od tego podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przesyłania informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracje na podatek od nieruchomości
– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”,
 - c) uchyla się ust. 15;
- 2) w art. 9:
- a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
„6a. Deklaracje na podatek od środków transportowych mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,
 - b) uchyla się ust. 11;
- 3) w art. 19 uchyla się pkt 6;
- 4) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:
- „Art. 19a. 1. Deklaracje na opłatę reklamową, o których mowa w art. 19 pkt 5, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
2. Rada gminy określi, w drodze uchwały:
- 1) sposób przesyłania deklaracji, o których mowa w art. 19 pkt 5, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone deklaracje, o których mowa w art. 19 pkt 5
– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.
3. Poświadczenie przez organ podatkowy złożenia deklaracji na opłatę reklamową za pomocą środków komunikacji elektronicznej odbywa się zgodnie z przepisami o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, 1540, 1552, 1629, 1669 i 1693) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5a pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) małym podatniku – oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro, a w przypadku przedsiębiorstwa w spadku również przychodu ze sprzedaży u zmarłego przedsiębiorcy; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;”;

- 2) w art. 8 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 6, może być podpisane przez jednego z małżonków. Podpisanie oświadczenia lub zawiadomienia przez jednego z małżonków traktuje się na równi ze złożeniem przez niego oświadczenia o upoważnieniu go przez jego współmałżonka do złożenia oświadczenia lub zawiadomienia w imieniu obojga małżonków. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

- 3) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, podatnik może:

- 1) obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty, albo
- 2) obniżyć jednorazowo dochód uzyskany z tego źródła w jednym z najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych o kwotę nieprzekraczającą 5 000 000 zł; jeżeli poniesiona strata jest wyższa niż 5 000 000 zł, nieodliczona kwota podlega rozliczeniu w pozostałych latach tego pięcioletniego okresu, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty.”;

- 4) w art. 9a:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemnego

oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został osiągnięty pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód został osiągnięty w grudniu tego roku podatkowego.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Podatnik może zawiadomić w formie pisemnej o rezygnacji z opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c lub złożyć oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, albo pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej w terminie, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym.

2b. Dokonany wybór sposobu opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w terminie określonym w ust. 2 zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania albo złoży pisemny wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania w terminie i na zasadach określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym.

2c. Oświadczenie lub zawiadomienie, o których mowa w ust. 2–2b, podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”,

- c) uchyla się ust. 4,
d) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Podatnicy, którzy dochody ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, ustalają na podstawie prowadzonych ksiąg, mogą wybrać sposób opodatkowania tych dochodów na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie, o którym mowa w ust. 2, pisemnego oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania. W tym samym terminie podatnicy mogą zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Wybór sposobu opodatkowania dokonany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 7, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w

terminie określonym w ust. 2 zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania.”;

5) w art. 14:

a) ust. 1j otrzymuje brzmienie:

„1j. W przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, za datę powstania przychodu podatnik może uznać dzień pobrania wpłaty. W przypadku wyboru takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu, podatnik jest obowiązany stosować go przez cały rok podatkowy. Podatnik informuje o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.”,

b) uchyla się ust. 1k,

c) ust. 1l otrzymuje brzmienie:

„1l. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki niebędącej osobą prawną, wszyscy wspólnicy informują o wyborze sposobu ustalania daty powstania przychodu, o którym mowa w ust. 1j.”;

6) w art. 14b:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wyboru metody, o której mowa w ust. 2, podatnicy mają obowiązek stosować tę metodę przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym została przyjęta ta metoda. Podatnicy informują o wyborze tej metody w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli jej stosowanie.”,

b) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„O rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w ust. 2, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę.”;

7) w art. 21:

a) w ust. 1 po pkt 29a dodaje się pkt 29b w brzmieniu:

„29b) odszkodowania za szkody w środku trwałym, z wyłączeniem samochodu osobowego, w części wydatkowanej w roku podatkowym lub w roku bezpośrednio po nim następującym na remont tego środka trwałego albo na zakup lub na wytworzenie we własnym zakresie środka trwałego zaliczonego zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych do tego samego rodzaju co środek trwały, z którym związana była ta szkoda; przepisy art. 23 ust. 1 pkt 45 i 56 stosuje się odpowiednio;”;

b) dodaje się ust. 37 w brzmieniu:

„37. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 29b, stosuje się także do otrzymanego odszkodowania w części odpowiadającej wartości wydatków poniesionych przez podatnika na cele określone w tym przepisie od dnia powstania szkody do dnia otrzymania odszkodowania, w części niezaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne.”;

8) w art. 23 w ust. 1:

a) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wartości własnej pracy podatnika, jego małżonka i małoletnich dzieci, a w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki niebędącej osobą prawną – także małżonków i małoletnich dzieci wspólników tej spółki; kosztem uzyskania przychodów jest jednak wynagrodzenie małżonka podatnika i małoletnich dzieci podatnika, a w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki niebędącej osobą prawną – także małżonków i małoletnich dzieci wspólników tej spółki, należne z tytułów określonych w art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, 8 i 9 lub z tytułu odbywania praktyk absolwenckich, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244), z zastrzeżeniem pkt 55 i art. 22 ust. 6ba;”;

b) pkt 55 otrzymuje brzmienie:

„55) niewypłaconych, niedokonanych lub niepostawionych do dyspozycji wypłat, świadczeń oraz innych należności z tytułów określonych w art. 12 ust. 1 i 6, art. 13 pkt 2 i 4–9 oraz w art. 18, świadczeń pieniężnych z tytułu odbywania praktyk absolwenckich, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich, a także zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia

społecznego wypłacanych przez zakład pracy, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 6ba;”;

c) pkt 56 otrzymuje brzmienie:

„56) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 29b, 46, 47a, 47d, 116, 122, 129, 136 i 137;”;

9) w art. 24a:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Osoba fizyczna, spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych lub spółka partnerska może prowadzić księgi rachunkowe również od początku następnego roku podatkowego, jeżeli przychody, w rozumieniu art. 14, za poprzedni rok podatkowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej kwoty określonej w euro w przepisach o rachunkowości. W tym przypadku, podatnik informuje o prowadzeniu ksiąg rachunkowych, w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym były prowadzone. Jeżeli księgi prowadziła spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych lub spółka partnerska, informację składają wszyscy wspólnicy.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi sposób prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, szczegółowe warunki, jakim powinna odpowiadać ta księga, aby stanowiła dowód pozwalający na określenie zobowiązań podatkowych, oraz szczegółowy zakres obowiązków związanych z jej prowadzeniem.”;

10) w art. 44:

a) ust. 3i otrzymuje brzmienie:

„3i. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 3g lub 3h, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób wpłacania zaliczek.”;

b) w ust. 6c uchyla się pkt 1,

c) ust. 6d otrzymuje brzmienie:

„6d. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Podatnicy, o których mowa w ust. 11, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów dotyczących zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, 1162, 1291, 1629, 1669 i 1693) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a:

a) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) małym podatniku – oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;”,

b) po pkt 30 dodaje się pkt 30a w brzmieniu:

„30a) alternatywnej spółce inwestycyjnej – oznacza to alternatywną spółkę inwestycyjną w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych;”;

2) w art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. O wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, podatnik może:

- 1) obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty, albo
- 2) obniżyć jednorazowo dochód uzyskany z tego źródła w jednym z najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych o kwotę nieprzekraczającą 5 000 000 zł; jeżeli poniesiona strata jest wyższa niż 5 000 000

zł, nieodliczona kwota podlega rozliczeniu w pozostałych latach tego pięcioletniego okresu, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty.”;

3) w art. 8:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „i zawiadomi o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego”,
- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. O wyborze roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy poprzedzający pierwszy po zmianie rok podatkowy.

5. Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które nie były dotychczas podatnikami w rozumieniu ustawy, informują o wyborze roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym uzyskały status tego podatnika.”;

4) w art. 9b:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wyboru metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podatnicy mają obowiązek stosować tę metodę przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym została przyjęta ta metoda. Podatnicy informują o wyborze tej metody w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli jej stosowanie.”,

- b) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„O rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę.”,

- c) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W takim przypadku podmiot informuje o tej rezygnacji w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym dokonano połączenia lub podziału.”;

5) w art. 12:

- a) ust. 3g otrzymuje brzmienie:

„3g. W przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, za datę powstania przychodu podatnik może uznać dzień pobrania wpłaty. W przypadku wyboru takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu, podatnik jest obowiązany stosować go przez cały rok podatkowy. Podatnik informuje o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.”,

- b) uchyla się ust. 3h,
- c) ust. 3i otrzymuje brzmienie:

„3i. W przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki niebędącej osobą prawną wszyscy wspólnicy informują o wyborze sposobu ustalania daty powstania przychodu, o którym mowa w ust. 3g.”;

6) w art. 16 w ust. 1:

- a) pkt 13c otrzymuje brzmienie:

„13c) u podatnika będącego wspólnikiem spółki niebędącej osobą prawną – wartości pracy własnej innych wspólników tej spółki będących osobami fizycznymi, a także ich małżonków i małoletnich dzieci; kosztem uzyskania przychodów jest jednak wynagrodzenie małżonków i małoletnich dzieci wspólników tej spółki, należne z tytułów określonych w art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, 8 i 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub z tytułu odbywania praktyk absolwenckich, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244), z zastrzeżeniem pkt 57 i art. 15 ust. 4g;”,

- b) pkt 57 otrzymuje brzmienie:

„57) niewypłaconych, niedokonanych lub niepostawionych do dyspozycji wypłat, świadczeń oraz innych należności z tytułów określonych w art. 12 ust. 1 i 6, art. 13 pkt 2 i 4–9 oraz w art. 18 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, świadczeń pieniężnych z tytułu odbywania praktyk absolwenckich, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich, a także zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez zakład pracy, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 4g;”,

- c) pkt 58 otrzymuje brzmienie:

„58) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 14a, 23, 24, 42, 47, 48, 52, 53, 54a, 55 i 59;”;

7) w art. 17:

a) w ust. 1:

– po pkt 54 dodaje się pkt 54a w brzmieniu:

„54a) odszkodowania za szkody w środku trwałym, z wyłączeniem samochodu osobowego, w części wydatkowanej w roku podatkowym lub w roku bezpośrednio po nim następującym na remont tego środka trwałego albo na zakup lub na wytworzenie we własnym zakresie środka trwałego zaliczonego zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych do tego samego rodzaju co środek trwały, z którym związana była taka szkoda; przepisy art. 16 ust. 1 pkt 48 i 58 stosuje się odpowiednio;”;

– w pkt 59 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 60 w brzmieniu:

„60) dochody (przychody) alternatywnych spółek inwestycyjnych uzyskane w roku podatkowym ze zbycia udziałów (akcji) pod warunkiem, że alternatywna spółka inwestycyjna, która zbywa udziały (akcje), posiadała przed dniem zbycia bezpośrednio nie mniej niż 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki, której udziały (akcje) są zbywane, nieprzerwanie przez okres dwóch lat.”;

b) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 54a, stosuje się także do otrzymanego odszkodowania w części odpowiadającej wartości wydatków poniesionych przez podatnika na cele określone w tym przepisie od dnia powstania szkody do dnia otrzymania odszkodowania, w części niezaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne.”;

8) w art. 18:

a) w ust. 1e pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie składania zeznania, o którym mowa w art. 27 ust. 1, udostępnić do publicznej wiadomości, poprzez publikację w Internecie, środkach masowego przekazu lub wyłożenie dla zainteresowanych w pomieszczeniach ogólnie dostępnych, informacje, o których mowa w pkt 1.”;

b) po ust. 1e dodaje się ust. 1ea i 1eb w brzmieniu:

„1ea. O udostępnieniu informacji, o których mowa w ust. 1e pkt 2, podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym podatnik otrzymał darowizny.

1eb. Z obowiązku, o którym mowa w ust. 1e pkt 2, zwolnione są podmioty, których dochód określony zgodnie z art. 7 ust. 1 za dany rok podatkowy nie przekracza kwoty 20 000 zł.”;

9) w art. 25:

a) ust. 1e otrzymuje brzmienie:

„1e. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 1b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób wpłacania zaliczek.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 5c otrzymuje brzmienie:

„5c. Podatnicy, o których mowa w ust. 5a i 5b, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów dotyczących zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”,

d) w ust. 7 uchyla się pkt 1,

e) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6 i 6a, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398, 650 i 1629) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku osoby te lub wspólnicy przed rozpoczęciem roku obrotowego są obowiązani, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zawiadomienia o tym urzędu skarbowego, właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym.”;

2) w art. 3:

a) w ust. 1a:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

- „2a) osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki cywilne osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółki jawne osób fizycznych, spółki partnerskie oraz przedsiębiorstwa w spadku działające zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej, jeżeli przychody netto tych jednostek ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych wyniosły równowartość w walucie polskiej nie mniej niż 2 000 000 euro i nie więcej niż 3 000 000 euro za poprzedni rok obrotowy, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą – w roku obrotowym, w którym rozpoczęły działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą,”
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki cywilne osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółki jawne osób fizycznych, spółki partnerskie oraz przedsiębiorstwa w spadku działające zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej, które stosują zasady rachunkowości na podstawie art. 2 ust. 2,”
 - dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) jednostka, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2a, jeżeli na dzień poprzedzający dzień otwarcia spadku była jednostką mikro”
- b) w ust. 1c:
- w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

b) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki cywilne osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółki jawne osób fizycznych, spółki partnerskie oraz przedsiębiorstwa w spadku działające zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem

osoby fizycznej, które stosują zasady rachunkowości na podstawie art. 2 ust. 2,”

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) jednostka, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2a, jeżeli na dzień poprzedzający dzień otwarcia spadku była jednostką małą”,

c) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

2) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;

3) w art. 7 po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Jednostka mikro, o której mowa w art. 3 ust. 1a pkt 1, 2a, 4 i 5 oraz ust. 1b, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c pkt 1 albo ust. 1d, może zrezygnować z zachowania zasady ostrożności przy wycenie poszczególnych składników aktywów i pasywów w zakresie tworzenia odpisów aktualizujących wartość aktywów oraz rezerw na znane jednostce ryzyko, grożące straty oraz skutki innych zdarzeń.

2c. Przepisu ust. 2b nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi współnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;

4) w art. 28 w ust. 4a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

2) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;

5) w art. 28b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

2) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;

6) w art. 32 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Jednostka mikro, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c pkt 1 albo ust. 1d, może dokonywać odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środków trwałych według zasad określonych w przepisach podatkowych.

8. Przepisów ust. 7 nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi wspólnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;

- 7) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do wyceny wartości niematerialnych i prawnych oraz sposobów dokonywania od nich odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 1–4 i 6–8.”;

- 8) w art. 37 w ust. 10 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
2) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;

- 9) w art. 39 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Jednostka mikro, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c pkt 1 albo ust. 1d, może nie tworzyć biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów dotyczących przyszłych świadczeń na rzecz pracowników, w tym świadczeń emerytalnych.

7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi wspólnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;

- 10) w art. 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają przechowywaniu przez okres co najmniej 5 lat, licząc od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym nastąpiło ich zatwierdzenie.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1057 oraz z 2018 r. poz. 12, 138, 1496 i 1693) w art. 37h w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) benzyny silnikowe o kodach: CN 2710 12 45 lub CN 2710 12 49 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;
- 2) oleje napędowe o kodzie CN 2710 19 43 lub CN 2710 20 11 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 650, 771 i 1629) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uzupełniające: skróconą nazwę (firmę), wykaz rachunków bankowych, adresy miejsc prowadzenia działalności, dane prowadzącego dokumentację rachunkową, w tym jego NIP, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej, dane kontaktowe, w przypadku osobowych spółek handlowych i podmiotów podlegających wpisowi do rejestru przedsiębiorców na zasadach określonych dla spółek osobowych – dane dotyczące poszczególnych wspólników, w tym ich identyfikatory podatkowe.”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenie identyfikacyjne podatników niebędących osobami fizycznymi zawiera: pełną i skróconą nazwę (firmę), formę organizacyjno-prawną, adres siedziby, numer identyfikacyjny REGON, organ rejestrowy lub ewidencyjny i numer nadany przez ten organ, wykaz rachunków bankowych, adresy miejsc prowadzenia działalności, dane prowadzącego dokumentację rachunkową, w tym jego NIP, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej oraz przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych, a ponadto:”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszenie identyfikacyjne podatników będących osobami fizycznymi wykonujących działalność gospodarczą zawiera dane, o których mowa w ust. 2,

nazwę (firmę), adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, adresy dodatkowych miejsc wykonywania działalności, numer identyfikacyjny REGON, organ ewidencyjny, wykaz rachunków bankowych, dane prowadzącego dokumentację rachunkową, w tym jego NIP, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej oraz przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych.”;

- 2) w art. 10b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni konieczność zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w zgłoszeniach oraz ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;

- 3) w art. 14:

- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) weryfikacji danych, o których mowa w pkt 1, oraz porównaniu ich z rejestrami urzędowymi i sądowymi prowadzonymi na podstawie odrębnych przepisów;”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw informatyzacji po zarejestrowaniu osoby fizycznej w rejestrze PESEL jest obowiązany przekazywać niezwłocznie z tego rejestru do CRP KEP następujące dane: nazwisko, imię, numer PESEL oraz informacje o dacie zgonu i dacie znalezienia zwłok.”;

- c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Szef Krajowej Administracji Skarbowej i naczelnik urzędu skarbowego uzupełniają lub aktualizują w CRP KEP dane dotyczące numeru podmiotu w Krajowym Rejestrze Sądowym, numeru identyfikacyjnego REGON, numeru PESEL oraz rodzaju i numeru dowodu tożsamości na podstawie informacji otrzymanych od organów prowadzących rejestry urzędowe i sądowe zawierające te dane lub informacji ujawnionych w tych rejestrach.”;

- d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Szef Krajowej Administracji Skarbowej i naczelnik urzędu skarbowego mogą aktualizować w CRP KEP nazwę podmiotu i adres jego siedziby na podstawie danych ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym lub otrzymanych z tego rejestru za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.²⁾) w art. 2 pkt 45 otrzymuje brzmienie:

„45) motocykl – pojazd samochodowy dwukołowy kategorii L3e albo dwukołowy z bocznym wózkiem kategorii L4e, albo trójkołowy kategorii L5e o symetrycznym rozmieszczeniu kół, spełniający kryteria klasyfikacji dla pojazdów odpowiednio dla kategorii L3e albo L4e, albo L5e, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.³⁾)”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.⁴⁾) w art. 155 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Organ podatkowy obowiązany jest dołożyć starań, aby zadośćuczynienie wezwaniu nie było uciążliwe.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2157 i 2175 oraz z 2018 r. poz. 650, 1291 i 1629) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 uchyla się pkt 7;

2) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pisemne oświadczenie o wyborze opodatkowania przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy podatnik składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika, a w przypadku przedsiębiorstwa w spadku – według ostatniego miejsca zamieszkania zmarłego przedsiębiorcy, do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnął pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnął w grudniu roku podatkowego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106, 138, 317, 650, 957, 1099, 1356, 1479, 1480, 1481, 1544, 1592, 1629 i 1669.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 771, 1000, 1039, 1075, 1499, 1540, 1544, 1629 i 1693.

„1a. Podatnik może złożyć oświadczenie, w formie pisemnej, o rezygnacji z opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych lub złożyć oświadczenie o wyborze opodatkowania na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, albo złożyć pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej w terminie, o którym mowa w art. 29 ust. 1.

1b. Dokonany wybór formy opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w terminie określonym w ust. 1 złoży oświadczenie w formie pisemnej do właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tej formy opodatkowania albo w terminie określonym w art. 29 ust. 1 złoży pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej albo oświadczenie o wyborze opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym, w terminie określonym w art. 9a ust. 2 tej ustawy.

1c. Oświadczenia, o których mowa odpowiednio w ust. 1–1b, podatnik może złożyć na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. 647, 1544 i 1629), zwanej dalej „ustawą o CEIDG”.

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku osiągania przychodów, o których mowa w art. 6 ust. 1a, przepisy dotyczące oświadczenia o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych stosuje się odpowiednio.”;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Zwolnienia od podatku dochodowego, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 29b, 43, 46, 47a, 71a, 111, 114, 121, 122, 125, 125a, 129, 136 i 137 ustawy o podatku dochodowym, stosuje się odpowiednio do podatników opłacających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych.”;

4) w art. 12:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymany został pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym,

albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnięty został w grudniu roku podatkowego.”,

- b) ust. 8a otrzymuje brzmienie:

„8a. Wybór zasady opodatkowania całości przychodu przez jednego z małżonków, wyrażony w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 6, dotyczy również lat następnych, chyba że w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został otrzymany pierwszy w roku podatkowym przychód, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód otrzymany został w grudniu roku podatkowego, małżonkowie zawiadomią w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z opodatkowania całości przychodu przez jednego z małżonków.”,

- c) po ust. 8b dodaje się ust. 8c w brzmieniu:

„8c. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 8a, może być podpisane przez jednego z małżonków. Podpisanie oświadczenia lub zawiadomienia przez jednego z małżonków traktuje się na równi ze złożeniem przez niego oświadczenia o upoważnieniu go przez jego współmałżonka do złożenia oświadczenia lub zawiadomienia w imieniu obojga małżonków. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.”;

- 5) w art. 15:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy oraz spółki, których wspólnicy są opodatkowani w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, są obowiązani posiadać i przechowywać dowody zakupu towarów, prowadzić wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych oraz, odrębnie za każdy rok podatkowy, ewidencję przychodów, zwaną dalej „ewidencją”, z zastrzeżeniem ust. 3.”,

- b) uchyla się ust. 3a,

- c) uchyla się ust. 5–7;

- 6) w art. 20:

- a) uchyla się ust. 1–5,

- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku likwidacji działalności gospodarczej, w tym także w formie spółki, lub wystąpienia wspólnika ze spółki, przepis art. 24 ust. 3a ustawy o podatku dochodowym stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 21:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Zasadę, o której mowa w ust. 1a, mogą stosować wyłącznie podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności, o których mowa w art. 7, oraz podatnicy, których otrzymane przychody z działalności prowadzonej samodzielnie albo przychody spółki – w roku poprzedzającym rok podatkowy – nie przekroczyły kwoty stanowiącej równowartość 25 000 euro.”,

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. O wyborze kwartalnego sposobu opłacania ryczałtu podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób opłacania ryczałtu.”,

c) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Podatnicy, o których mowa w ust. 1e, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów dotyczących zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”,

d) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku dokonania wyboru ustalania daty powstania przychodu na podstawie art. 14 ust. 1j ustawy o podatku dochodowym podatnik informuje o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki, wszyscy wspólnicy informują o wyborze sposobu ustalania daty powstania przychodu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.”;

8) w art. 29 w ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik nie zgłosił likwidacji działalności gospodarczej, nie złożył oświadczenia o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych albo oświadczenia o wyborze opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach

określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym albo nie zawiadomił w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tej formy opodatkowania, uważa się, że prowadzi nadal działalność opodatkowaną w tej formie; zawiadomienie to podatnik może złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”;

- 9) uchyla się art. 35;
- 10) w art. 40 w ust. 1 uchyla się pkt 2;
- 11) w art. 52 uchyla się ust. 1 i 2.

Art. 15. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1839 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 651 i 730) w art. 151 w pkt 4 uchyla się lit. e.

Art. 16. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368 oraz z 2018 r. poz. 1076, 1544, 1629 i 1669) w art. 59:

- 1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadamia ubezpieczonego o terminie badania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przez lekarza konsultanta lub dostarczenia posiadanych wyników badań pomocniczych. Zawiadomienie zawiera informację o skutkach, o których mowa w ust. 6 i 10.”;

- 2) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5g w brzmieniu:

„5a. Zawiadomienie Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje przez:

- 1) operatora pocztowego – w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 1118 i 1629);
- 2) pracowników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub inne upoważnione osoby;
- 3) pracodawcę.

5b. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5a pkt 1, przekazuje się w formie pisemnej. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5a pkt 2 i 3, przekazuje się telefonicznie lub przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 oraz z 2018 r. poz. 650). Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5a pkt 2 i 3 może być przekazane, jeżeli odpowiednio numer telefonu ubezpieczonego lub jego adres elektroniczny są znane podmiotowi dokonującemu doręczenia.

5c. Zawiadomienie w formie pisemnej przesyłane jest na adres pobytu ubezpieczonego w okresie czasowej niezdolności do pracy, wskazany w zaświadczeniu lekarskim. Zawiadomienie przekazywane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej lub telefonicznie jest dokonywane odpowiednio na adres elektroniczny lub numer telefonu ubezpieczonego, o których mowa w ust. 5b.

5d. Ubezpieczony jest zobowiązany podać wystawiającemu zaświadczenie lekarskie adres pobytu w okresie czasowej niezdolności do pracy, jeżeli adres udostępniony na profilu informacyjnym wystawiającego zaświadczenie lekarskie lub znajdujący się w dokumentacji medycznej ubezpieczonego różni się od adresu w okresie czasowej niezdolności do pracy.

5e. Ubezpieczony jest zobowiązany poinformować płatnika składek oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych o zmianie adresu, o którym mowa w ust. 5c, w trakcie niezdolności do pracy, nie później niż w ciągu 3 dni od wystąpienia tej okoliczności.

5f. W razie niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 5d i 5e, przyjmuje się, że zawiadomienie o terminie badania wysłane na adres, o którym mowa w ust. 5c, zostało doręczone skutecznie.

5g. Zawiadomienie przekazane telefonicznie ma skutek doręczenia, jeżeli rozmowa była rejestrowana, a ubezpieczony wyraził zgodę na nagranie. Zawiadomienie przekazane przy użyciu środków komunikacji elektronicznej ma skutek doręczenia, jeżeli doręczający otrzymał potwierdzenie jego otrzymania przez ubezpieczonego.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150) w art. 10:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, złożyć deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, z wyłączeniem przypadków, gdy podatek jest pobierany przez płatnika, oraz przypadków, o których mowa w ust. 1a.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podatnicy mogą złożyć za dany miesiąc zbiorczą deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, pod warunkiem, że dokonali w danym miesiącu co

najmniej trzech czynności cywilnoprawnych, obejmujących umowę pożyczki lub umowę sprzedaży rzeczy ruchomych lub praw majątkowych, a ostatnia z tych czynności zostanie dokonana przed upływem 14 dni od dnia dokonania pierwszej z nich.”;

- 3) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, uwzględniając konieczność uproszczenia obowiązków związanych ze składaniem deklaracji.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577 oraz z 2018 r. poz. 398, 650 i 1544) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 97 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Członkiem zarządu jest co najmniej jeden partner. Członkiem zarządu może być także osoba trzecia.”;

- 2) w art. 149 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wypowiedzenie umowy spółki przez komplementariusza i jego wystąpienie ze spółki jest dopuszczalne. Przepisy dotyczące spółki jawnej stosuje się odpowiednio.”;

- 3) w art. 161 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Zmiana umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji wymaga zawarcia umowy przez wspólników. Przepisu nie stosuje się do umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawartej zgodnie z art. 157¹.”;

- 4) w art. 193:

- a) w § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Jeżeli uchwała walnego zgromadzenia nie określa dnia dywidendy, dniem dywidendy jest dzień powzięcia uchwały o podziale zysku.”,

- b) w § 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli walne zgromadzenie nie określi terminu wypłaty dywidendy, jej wypłata powinna nastąpić niezwłocznie po dniu dywidendy.”;

- 5) w art. 195 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. W przypadku gdy w danym roku obrotowym zaliczka została wypłacona wspólnikom, a spółka odnotowała stratę albo osiągnęła zysk w wysokości mniejszej od wypłaconych zaliczek, wspólnicy zwracają zaliczki:

- 1) w całości – w przypadku odnotowania straty albo

- 2) w części odpowiadającej wysokości przekraczającej zysk przypadający wspólnikowi za dany rok obrotowy – w przypadku osiągnięcia zysku w wysokości mniejszej od wypłaconych zaliczek.”;
- 6) w art. 202 dodaje się § 6 w brzmieniu:
- „§ 6. Jeżeli w wyniku rezygnacji członka zarządu żaden mandat w zarządzie nie byłby obsadzony, członek zarządu składa rezygnację wspólnikom, zwołując jednocześnie zgromadzenie wspólników, o którym mowa w art. 233 § 3. Zaproszenie na zgromadzenie zawiera także oświadczenie o rezygnacji członka zarządu. Rezygnacja jest skuteczna z dniem następującym po dniu, na który zwołano zgromadzenie.”;
- 7) w art. 231 uchyla się § 4;
- 8) w art. 233 dodaje się § 3 w brzmieniu:
- „§ 3. W przypadku, o którym mowa w art. 202 § 6, członek zarządu jest obowiązany zwołać zgromadzenie wspólników w celu powzięcia uchwały w sprawie powołania zarządu. Przepisu art. 235 § 1 nie stosuje się.”;
- 9) w art. 235 dodaje się § 4 w brzmieniu:
- „§ 4. Zwołujący ma prawo odwołania zgromadzenia wspólników, z zastrzeżeniem art. 236 § 3.”;
- 10) w art. 236 dodaje się § 3 w brzmieniu:
- „§ 3. Wspólnik lub wspólnicy, którzy zażądali zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników, mają wyłączne prawo jego odwołania.”;
- 11) w art. 243 § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie pod rygorem nieważności. Kopię pełnomocnictwa dołącza się do księgi protokołów.”;
- 12) w art. 276 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:
- „§ 1¹. Sposób reprezentacji spółki w likwidacji określa się w umowie spółki, w uchwale o likwidacji albo w orzeczeniu sądu. W każdym przypadku sąd może określić albo zmienić sposób reprezentacji spółki w likwidacji.”;
- 13) w art. 369 po § 5 dodaje się § 5¹ i 5² w brzmieniu:
- „§ 5¹. Jeżeli w wyniku rezygnacji członka zarządu żaden mandat w zarządzie nie byłby obsadzony, członek zarządu składa rezygnację radzie nadzorczej.
- § 5². Jeżeli żaden mandat w radzie nadzorczej nie jest obsadzony, członek zarządu składa rezygnację akcjonariuszom, zwołując jednocześnie walne zgromadzenie, o którym mowa w art. 397 § 2. Ogłoszenie o walnym zgromadzeniu zawiera także

oświadczenie o rezygnacji członka zarządu. Rezygnacja jest skuteczna z dniem następującym po dniu, na który zwołano zgromadzenie.”;

- 14) w art. 397 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W przypadku, o którym mowa w art. 369 § 5², członek zarządu jest obowiązany zwołać walne zgromadzenie w celu powzięcia uchwały w sprawie powołania rady nadzorczej. Przepisu art. 399 § 1 nie stosuje się.”;

- 15) w art. 421 w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wypis z protokołu wraz z dowodami zwołania walnego zgromadzenia oraz kopiami pełnomocnictw udzielonych przez akcjonariuszy zarząd dołącza do księgi protokołów.”;

- 16) w art. 463 po § 3 dodaje się § 3¹ w brzmieniu:

„§3¹. Sposób reprezentacji spółki w likwidacji określa się w statucie spółki, w uchwale o likwidacji albo w orzeczeniu sądu. W każdym przypadku sąd może określić albo zmienić sposób reprezentacji spółki w likwidacji.”;

- 17) w art. 531 po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:

„§ 2¹. Spółka, która w toku postępowania o prawo objęte wydzielonym majątkiem, nabyła w wyniku podziału przez wydzielenie część majątku spółki dzielonej, wstępuje do postępowania o to prawo w miejsce spółki dzielonej bez potrzeby uzyskania zgody strony przeciwnej.”;

- 18) w art. 546 w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Za zobowiązania przypisane w planie podziału spółce przejmującej lub spółce nowo zawiązanej spółka dzielona oraz pozostałe spółki, na które został przeniesiony majątek spółki dzielonej, odpowiadają solidarnie przez trzy lata od dnia ogłoszenia o podziale.”;

- 19) art. 571 otrzymuje brzmienie:

„Art. 571. Przekształcenie spółki osobowej w spółkę kapitałową następuje, jeżeli oprócz wymagań, o których mowa w rozdziale 1, za przekształceniem spółki osobowej w kapitałową wypowiedzieli się wszyscy wspólnicy, z tym że w przypadku spółki komandytowej oraz spółki komandytowo-akcyjnej wystarczy, jeżeli oprócz wszystkich komplementariuszy za przekształceniem wypowiedzą się komandytariusze bądź akcjonariusze reprezentujący co najmniej dwie trzecie sumy sum komandytowych bądź kapitału zakładowego, chyba że umowa albo statut przewiduje warunki surowsze.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) w art. 6:

- 1) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Informacje o lasach oraz deklaracje na podatek leśny mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

- 2) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, wraz z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku leśnego, z uwzględnieniem możliwości wprowadzania przez rady gmin zwolnień od tego podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przysyłania informacji o lasach oraz deklaracji na podatek leśny za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje o lasach oraz deklaracje na podatek leśny
 - uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;
- 3) uchyla się ust. 11.

Art. 20. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 87:

- a) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze.”,

- b) w ust. 5a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 86, 650, 1499, 1629 i 1669.

„W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje zwrot podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19.”,

c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Urząd skarbowy jest obowiązany dokonać zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, w przypadku gdy łącznie spełnione są następujące warunki:”;

2) w art. 89a ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną, w przypadku gdy wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiejkolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.”;

3) w art. 89b ust. 1–2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku nieuregulowania należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług na terytorium kraju w terminie 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, dłużnik jest obowiązany do korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z tej faktury, w rozliczeniu za okres, w którym upłynął 90 dzień od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze.

1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dłużnik uregulował należność najpóźniej w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, w którym upłynął 90 dzień od dnia upływu terminu płatności tej należności.

1b. Przepisu ust. 1 nie stosuje się również w przypadku, gdy dłużnik w ostatnim dniu miesiąca, w którym upływa 90 dzień od dnia upływu terminu płatności, jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji.

2. W przypadku częściowego uregulowania należności w terminie 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, korekta dotyczy

podatku naliczonego przypadającego na nieuregulowaną część należności. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2018 r. poz. 167, 1544, 1669 i 1697) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Adwokat, radca prawny i doradca podatkowy mogą sami uwierzytelnić odpis dokumentu, o którym mowa w ust. 2. Odpis takiego dokumentu może również uwierzytelnić osoba uprawniona przez przedsiębiorcę posiadającego pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego przedsiębiorcy lub pozwolenie na stosowanie uproszczeń w rozumieniu przepisów celnych, jeżeli uprawnienie takie wynika z treści tego dokumentu. Organ celny może w przypadku wątpliwości zażądać okazania oryginału dokumentu, o którym mowa w ust. 2.

2b. Jeżeli odpis dokumentu, o którym mowa w ust. 2, został sporządzony w formie dokumentu elektronicznego, jego uwierzytelnienia dokonuje się, opatrując odpis podpisem, o którym mowa w art. 10b ust. 1. Odpis dokumentu jest sporządzany w formatach danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669).”;

- 2) w art. 31 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Kosztów, o których mowa w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, w szczególności kosztów zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz kosztów związanych z jego przechowywaniem nie pobiera się, jeżeli łączna kwota tych kosztów nie przekracza równowartości kwoty 10 euro.”;

- 3) w art. 32 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kosztów, o których mowa w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, w szczególności kosztów zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz kosztów związanych z jego przechowywaniem nie pobiera się, jeżeli łączna kwota tych kosztów nie przekracza równowartości kwoty 10 euro.”;

- 4) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 138a § 4, art. 141–143, art. 168, art. 170 oraz działu IV rozdziałów 2, 5, 6, 9, 10, 11 – z wyłączeniem art. 200, oraz rozdziałów 21–23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, a do odwołań stosuje się odpowiednio także przepisy art. 140

§ 1, art. 162 § 1–3, art. 163 § 2, art. 169 § 1 i 1a, art. 210 § 1 pkt 1–6 i 8 oraz § 2, art. 220, art. 221, art. 222, art. 223, art. 226–229, art. 232, art. 233 § 1 i 2, art. 234 oraz art. 234a tej ustawy.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614) w art. 64 w ust. 9 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Kopia ta powinna być, przez podmiot sprzedający zwierzę, zaopatrzona w numer nadawany według numeracji ciągłej, datę wystawienia, oznaczenie oraz podpis osoby sprzedającej, informację o liczbie zwierząt, dla których została wystawiona, a jeżeli kopiowany dokument dotyczy więcej niż jednego gatunku, także o ich przynależności gatunkowej.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. z 2017 r. poz. 1021) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego lub przepisami wydanymi na podstawie art. 3a dołącza się do wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzonych w języku obcym, należy – na żądanie organu wydającego pozwolenie – dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Z zastrzeżeniem warunków i zasad określonych w przepisach prawa wspólnotowego oraz z zastrzeżeniem ust. 2 w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650, 1544 i 1629), z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58–60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2–4, art. 78–88 oraz art. 97–103.

2. W sprawach indywidualnych, w których wymóg uzyskania pozwolenia jest wynikiem wprowadzenia nadzoru uprzedniego lub innej formy automatycznej rejestracji w obrocie towarami z krajami trzecimi, pełnomocnik wnioskodawcy – na żądanie organu wydającego pozwolenie – przekazuje organowi oryginał lub urzędowo poświadczony odpis udzielonego pełnomocnictwa. Przepisu art. 33 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 194 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.”;

- 2) w art. 195 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Fundusz, składając wniosek do sądu, dołącza wyciąg z ksiąg rachunkowych, podpisany przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu, potwierdzający nabycie przez fundusz sekurytyzacyjny wierzytelności albo puli wierzytelności zabezpieczonych hipoteką lub zastawem rejestrowym.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) podpis osoby upoważnionej do wystawienia w imieniu wystawiającego świadectwa.”;

- 2) w art. 137 w ust. 12 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wyciągi z ksiąg Krajowego Depozytu, podpisane przez upoważnionych członków zarządu Krajowego Depozytu, stwierdzające istnienie zobowiązania podmiotu objętego systemem rekompensat i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 685, 723, 771 i 1669.

Art. 26. W ustawie z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1340) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady oraz tryb zwrotu podatku akcyzowego, zwanego dalej „zwrotem podatku”, zawartego w cenie oleju napędowego oznaczonego kodem CN 2710 19 43 do 2710 19 48 oraz kodem CN 3826 00, wykorzystywanego do produkcji rolnej, zwanego dalej „olejem napędowym”.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2018 r. poz. 1541 i 1669) w art. 62 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dla obiektów lub urządzeń ruchomych – właściwy ze względu na siedzibę zakładu lub miejsce prowadzenia działalności przez zakład,”.

Art. 28. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1114, 1039, 1356, 1629 i 1697) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania do podmiotów posiadających koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które zużywają energię elektryczną na cele zwolnienia, o którym mowa w art. 30 ust. 6 lub 7, i nie są podatnikami z tytułu innych czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1.”;

2) w art. 30:

- a) w ust. 7b uchyla się pkt 2,
- b) uchyla się ust. 7c;

3) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 12 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 lub oleje smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–13;”;

4) w art. 40 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wyrobów akcyzowych oznaczonych kodami CN 2710 12 21, 2710 12 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te są przemieszczane luzem.”;

- 5) w art. 48 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70, paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 400 m³.”;
- 6) w art. 86 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) oznaczone kodami CN 3826 00 10 i 3826 00 90, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;”;
- 7) w art. 89 w ust. 1:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 12 45 lub 2710 12 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1565,00 zł/1000 litrów;”;
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – 1822,00 zł/1000 litrów;”;
- c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 43 i 2710 20 11 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1196,00 zł/1000 litrów;”;
- d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
- „9) olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów;”;
- e) w pkt 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39;”;

8) w art. 90 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązkowi znakowania i barwienia podlegają:

- 1) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39, z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny;
- 2) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 – przeznaczone na cele opałowe;
- 3) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 – wykorzystywane do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich.”;

9) w art. 95 w ust. 1 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wino musujące – wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:”;

10) w art. 96 w ust. 1 w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„musujące napoje fermentowane – wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 95, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, oraz:”;

11) w załączniku nr 1 do ustawy:

a) poz. 40 otrzymuje brzmienie:

40	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
----	------------	--

b) uchyla się poz. 41;

12) w załączniku nr 2 do ustawy:

a) poz. 20 otrzymuje brzmienie:

20	od ex 2710 12 do ex 2710 19 68 i od ex 2710 20 11 do ex 2710 20 90	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów
----	---	---

b) poz. 25 otrzymuje brzmienie:

25	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
----	------------	--

c) uchyla się poz. 26.

Art. 29. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2017 r. poz. 978, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32 w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. d;
- 2) w art. 40 w ust. 1 w pkt 3 uchyla się lit. d;
- 3) w art. 66 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) wzór legitymacji egzaminatora.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1468) w załączniku wyrazy „podpis dewelopera albo osoby uprawnionej do jego reprezentacji oraz pieczęć firmowa” zastępuje się wyrazami „podpis dewelopera albo osoby uprawnionej do jego reprezentacji”.

Art. 31. Przepis art. 39 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także do czynności dokonanych za osobę prawną bez umocowania albo z przekroczeniem jego zakresu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli nie były

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2418 oraz z 2018 r. poz. 138, 650, 728, 957, 1039, 1098, 1099, 1284, 1544 i 1629.

one przedmiotem prawomocnie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań sądowych w sprawach cywilnych.

Art. 32. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 3, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 33. Do składania informacji i deklaracji dotyczących podatków i opłat, o których mowa w ustawach zmienianych w art. 4, art. 6 i art. 19, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem 1 lipca 2019 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 34. 1. Przepis art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie do strat powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego po dniu 31 grudnia 2018 r.

2. Przepis art. 7 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie do strat powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 35. Przepisy:

- 1) art. 21 ust. 1 pkt 29b i ust. 37 oraz art. 23 ust. 1 pkt 56 ustawy zmienianej w art. 7,
 - 2) art. 17 ust. 1 pkt 54a i ust. 13 ustawy zmienianej w art. 8,
 - 3) art. 10 ustawy zmienianej w art. 14
- w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do odszkodowań za szkody powstałe po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 36. 1. Zawiadomienia złożone przez podatników przed dniem 1 stycznia 2019 r. na podstawie art. 14 ust. 1j, art. 44 ust. 3i oraz ust. 6c pkt 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym, nie wywołują skutków określonych odpowiednio w art. 14 ust. 1k, art. 44 ust. 3i oraz ust. 6d ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym, w latach podatkowych rozpoczynających się po dniu 31 grudnia 2018 r.

2. Zawiadomienia złożone przez podatników przed dniem 1 stycznia 2019 r. na podstawie art. 12 ust. 3g, art. 25 ust. 1e i ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, nie wywołują skutków określonych odpowiednio w art. 12 ust. 3h, art. 25 ust. 2 i 7a ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, w latach podatkowych rozpoczynających się po dniu 31 grudnia 2018 r.

3. Skutki określone w art. 9a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym, oraz w art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu

dotychczasowym, zachowują moc w latach podatkowych rozpoczynających się po dniu 31 grudnia 2018 r., chyba że podatnik złoży odpowiednio zawiadomienie albo oświadczenie lub wniosek, o których mowa w art. 9a ust. 2b ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo odpowiednio w art. 9 ust. 1b ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Zawiadomienia o wyborze opłacanie ryczału co kwartał, złożone przez podatników przed dniem 1 stycznia 2019 r. na podstawie art. 21 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu dotychczasowym, nie wywołują skutków określonych w art. 21 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu dotychczasowym, w latach podatkowych rozpoczynających się po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 37. 1. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2019 r. zawiadomili właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze metody ustalania różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości, o której mowa w art. 14b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym, są obowiązani stosować ją co najmniej do końca trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 14b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym. W przypadku rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w zdaniu pierwszym, po upływie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się przepis art. 14b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2019 r. zawiadomili właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze metody ustalania różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości, o której mowa w art. 9b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, są obowiązani stosować ją co najmniej do końca trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 9b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym. W przypadku rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w zdaniu pierwszym, po upływie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się przepis art. 9b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 38. Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych lub spółki partnerskie, których przychody, w rozumieniu art. 14 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym, za 2018 r. są niższe niż równowartość w walucie polskiej kwoty określonej w euro w przepisach o rachunkowości, mogą prowadzić księgi rachunkowe od początku 2019 r. Do takich osób i spółek stosuje się art. 24a ust. 5 zdanie drugie i trzecie ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Zawiadomienie, o

którym mowa w art. 24a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym, nie wywołuje skutków prawnych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 39. Przepisy ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 40. Do opodatkowania czynności cywilnoprawnych, dokonanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 17, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem wejścia w życie art. 17 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 41. Przepisy art. 87 ust. 5–6 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 42. Przepisy art. 89a ust. 1a i art. 89b ust. 1–2 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do wierzytelności powstałych przed dniem 1 stycznia 2019 r., których nieściągalność została, zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uprawdopodobniona po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 43. Identyfikatory wydane na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 44. Legitymacje instruktorów i egzaminatorów wydane zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 40 ust. 1 lub art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 29 zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 45. 1. Dotychczasowe wzory formularzy ustalone na podstawie przepisów zmienianych niniejszą ustawą mogą być stosowane do czasu wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż przez 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wzorów formularzy ustalonych w związku z przepisami zmienianymi w art. 28 pkt 2 niniejszej ustawy.

Art. 46. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 7, w

brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 47. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 151 ustawy zmienianej w art. 15 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 151 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 48. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 84 ust. 2, art. 85 ust. 5, art. 85 ust. 7 oraz art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 28 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 84 ust. 2, art. 85 ust. 5, art. 85 ust. 7 oraz art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 28, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 49. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 1, art. 40 ust. 1 i art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 29 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 32 ust. 1, art. 40 ust. 1 i art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 29, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 50. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 4, art. 6, art. 17, art. 19 i art. 40, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2019 r.;
- 2) art. 7 pkt 1 i art. 8 pkt 1 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie zmian do szeregu ustaw, których głównym celem jest uproszczenie i ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce. Powinny one stworzyć lepsze warunki dla podejmowania przez przedsiębiorców (podatników) inicjatyw rozwijających ich podstawowe aktywności, odciążając ich w wypełnianiu obowiązków biurokratycznych. Takie podejście stanowi realizację rządowej Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, która podkreśla wartość rozwoju przedsiębiorczości i wspierania przedsiębiorców, w szczególności z kategorii MŚP. W związku z tym projekt zakłada wprowadzenie regulacji skierowanych na redukcję obciążeń administracyjnych nakładanych na przedsiębiorców i rozszerzenie już obowiązujących uprawnień na szerszą kategorię podmiotów. Projekt wyjaśnia też pewne ujawnione wątpliwości interpretacyjne związanych z wykonywaniem działalności gospodarczej oraz wprowadza zwolnienia podatkowe dla przedsiębiorców, jak również narzędzia minimalizujące ryzyko związane z obciążeniami podatkowymi oraz prowadzeniem kontaktów biznesowych z kontrahentami, którzy okazali się nierzetelni. Proponowane zmiany są również wyrazem dążenia do cyfrowego państwa usługowego. Elektroniczacja i „depapieryzacja” obsługi obywateli i przedsiębiorców poprawi funkcjonowanie administracji, obniży jej koszty i uprości działalność przedsiębiorstw.

Projekt składa się z propozycji zmian w różnych aktach normatywnych zgodnie z założeniem doskonalenia regulacji gospodarczych w oparciu o konkretne problemy zidentyfikowane w praktyce wykonywania działalności gospodarczej („krok po kroku”).

Wprowadzanie rozwiązań o charakterze deregulacyjnym i uproszczeniowym jest oczekiwane zarówno z punktu widzenia rozwoju przedsiębiorczości, jak i rozwoju całej gospodarki. Podejmowanie tego rodzaju działań legislacyjnych, często bezkosztowym sposobem, może wpłynąć na uwolnienie przedsiębiorczości. Uproszczenie regulacji i procedur odciąża przedsiębiorstwa i ich pracowników od wykonywania niektórych zbędnych formalności administracyjnych, w efekcie zwiększa skuteczność gospodarowania posiadanymi zasobami i koncentrację na podstawowej działalności przedsiębiorcy. Dla gospodarki oznacza to wzmocnienie konkurencyjności i jej efektywności, co wpływa także pozytywnie na wzrost PKB.

Założone cele projektu są realizowane poprzez zmiany w dwóch obszarach:

1. prawa podatkowego,

2. prawa gospodarczego (rozumianego szeroko, jako całokształt norm regulujących zagadnienia gospodarcze).

Ad 1. Zakres zmian:

- 1) ujednolicenie wzorów wszystkich formularzy w zakresie podatków lokalnych, tj. w podatku rolnym, w podatku od nieruchomości i w podatku leśnym;
- 2) zmiany w podatkach dochodowych przewidujące:
 - a) likwidację obowiązków, które bezpośrednio nie wpływają na rozliczenia podatkowe i dotyczą okoliczności, których ustalenie możliwe jest w oparciu o inne dokumenty posiadane przez podatnika, w tym obowiązków:
 - informacyjnych m.in. o okresie zawieszenia wykonywania działalności, o prowadzeniu księgi przychodów i rozchodów,
 - odrębnego powiadomienia m.in. o wyborze sposobu ustalania daty powstania przychodu w przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, o wyborze przez podatnika rozliczania różnic kursowych ustalanych w oparciu o przepisy o rachunkowości, złożeniu zawiadomienia o zamiarze prowadzenia ksiąg rachunkowych w roku następnym, o wyborze sposobu wpłacania zaliczek,
 - dokumentacyjnych m.in. prowadzenia indywidualnych (imiennych) kart przychodów pracowników, ewidencji wyposażenia, ewidencji zatrudnienia,
 - b) wydłużenie terminów na dokonanie wyboru sposobu i formy opodatkowania podatkiem dochodowym dochodów/ przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne (co do zasady z 20 stycznia roku podatkowego do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został osiągnięty pierwszy przychód),
 - c) podwyższenie progu przychodów uprawniającego do uzyskania statusu „małego podatnika” z 1,2 mln euro do 2 mln euro,
 - d) wprowadzenie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości pracy małżonka podatnika, współpracującego z tym małżonkiem – przedsiębiorcą;
 - e) wprowadzenie możliwości jednorazowego rozliczenia straty podatkowej do wysokości 5 mln zł,
 - f) wprowadzenie zwolnienia z podatku dochodowego kwot odszkodowań przeznaczonych na odtworzenie zniszczonego majątku;
 - g) zwolnienie od podatku dochodowego alternatywnych spółek inwestycyjnych (ASI) od zbycia udziałów lub akcji spółek, o ile ASI przez co najmniej 2 lata posiadała nie mniej niż 10% udziałów lub akcji w kapitale spółki.

3) zmiany w ustawie o rachunkowości przewidujące:

- a) wprowadzenie uproszczeń przewidzianych dla jednostek mikro dla większej niż dotychczas liczby jednostek (nieobjętych dyrektywą w sprawie rachunkowości – jednostek prowadzonych przez osoby fizyczne) poprzez podniesienie progów wartościowych (z 2 mln euro do 3 mln euro),
- b) zwiększenie zakresu jednostek (objętych i nieobjętych dyrektywą w sprawie rachunkowości) mogących korzystać z uproszczeń dla małych jednostek poprzez podniesienie progów dla tej kategorii jednostek z 17 mln zł na 25,5 mln zł w przypadku sumy aktywów bilansu oraz z 34 mln zł na 51 mln zł w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów,
- c) zwiększenia progów uprawniających jednostki do stosowania uproszczeń w ewidencji księgowej w zakresie:
 - klasyfikowania umów leasingu w sposób uproszczony, tj. według zasad określonych w przepisach podatkowych,
 - stosowania uproszczonych zasad kalkulacji kosztu wytworzenia produktu,
 - niestosowania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych,
 - odstąpienia od ustalania aktywów i tworzenia rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
- d) wprowadzenie możliwości odstąpienia przez jednostki mikro, jednostki małe, określone organizacje pozarządowe (w tym fundacje i stowarzyszenia), z wyłączeniem spółek objętych dyrektywą w sprawie rachunkowości (np. spółek kapitałowych) od tworzenia rezerw na zobowiązania i odpisów aktualizujących wartość aktywów,
- e) wprowadzenie możliwości stosowania przez jednostki, o których mowa w lit. d, przepisów podatkowych w zakresie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych do prowadzenia ksiąg rachunkowych i sprawozdawczości finansowej,
- f) wprowadzenie możliwości nietworzenia przez jednostki, o których mowa w lit. d, biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów dotyczących przyszłych świadczeń na rzecz pracowników, w tym świadczeń emerytalnych,

- g) skrócenie okresu obowiązkowego przechowywania zatwierdzonych sprawozdań finansowych z trwałego przechowywania do 5 lat;
- 4) wprowadzenie do Ordynacji podatkowej zmiany polegającej na obowiązku dołożenia starań ze strony organu podatkowego dokonującego wezwania, aby zadośćuczynienie wezwaniu nie było uciążliwe, co ma na celu ograniczenie obciążeń administracyjnych;
- 5) zmiany w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne przewidujące:
 - a) zniesienie obowiązku prowadzenia karty przychodów, ewidencji wyposażenia, ewidencji zatrudnienia,
 - b) wydłużenie możliwości powiadomienia o wyborze formy opodatkowania do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatnik osiągnął pierwszy w roku podatkowym przychód albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód został osiągnięty w grudniu roku podatkowego,
- 6) umożliwienie podatnikom podatku od czynności cywilnoprawnych składania zbiorczej deklaracji oraz jednorazowej zapłaty podatku z tytułu wszystkich umów o jednorodnym charakterze, które zostały zawarte przez podatnika w okresie miesiąca;
- 7) zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług przewidujące:
 - a) odstąpienie od wymagania odrębnego składania wraz z deklaracją umotywowanego wniosku o zwrot podatku oraz wniosku o zwrot w przyspieszonym terminie,
 - b) skrócenie terminu, ze 150 do 90 dni, umożliwiającego wierzycielowi zastosowanie przepisów regulujących „ulgę na złe długi”, analogiczne zmiany dotyczą obowiązku po stronie dłużnika,
- 8) zmiany w ustawie – Prawo celne przewidujące:
 - a) określenie progu na poziomie 10 euro, od którego osoby zobowiązane będą ponosiły koszty zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz koszty związane z jego przechowywaniem,
 - b) wprowadzenie możliwości uwierzytelniania odpisu udzielonego pełnomocnictwa oraz dokumentu potwierdzającego zakres uprawnień do korzystania z usług oferowanych na PUESC przez: adwokatów, radców prawnych i doradców podatkowych. Uprawnienie do uwierzytelniania ww. dokumentu będzie przysługiwać osobom uprawnionym przez podmiot posiadający pozwolenie AEO lub pozwolenie na stosowanie uproszczeń w rozumieniu przepisów celnych;

9) zmiany w ustawie o podatku akcyzowym przewidujące:

- a) zastąpienie stosowanych w ustawie o podatku akcyzowym oraz w aktach wykonawczych do tej ustawy kodów Nomenklatury Scalonej (CN) – kodami CN stosowanymi zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawa celnego w tym zakresie,
- b) rezygnację z oświadczenia przekazywanego do właściwego naczelnika urzędu skarbowego przez podmiot wykorzystujący energię elektryczną wykorzystywaną do celów redukcji chemicznej lub w procesach elektrolitycznych, metalurgicznych lub mineralogicznych (dane zawarte w oświadczeniu będą wykazywane przez podmiot w deklaracji podatkowej AKC-4/H lub AKC-EN).

Ad 2. Zakres zmian:

1) zmiany w Kodeksie cywilnym:

- a) uregulowanie zasad potwierdzania umów zawartych przez osobę działającą jako organ osoby prawnej bez umocowania lub z przekroczeniem jego zakresu;

2) zmiany w Kodeksie spółek handlowych:

- a) jednoznaczne wskazanie komu i w jaki sposób członkowie zarządu spółki kapitałowej powinni składać oświadczenie o swojej rezygnacji, w przypadku gdy są jedynymi bądź ostatnimi członkami zarządu,
- b) doprecyzowanie zasad reprezentacji spółki w likwidacji,
- c) doprecyzowanie pojęcia „dnia dywidendy” w odniesieniu do spółek z o.o.,
- d) doprecyzowanie reguł zmiany umowy spółki z o.o. w organizacji,
- e) określenie reguł zwrotu przez wspólników zaliczek wypłaconych w poczet dywidendy w sytuacji, w której spółka w danym roku obrotowym poniosła stratę,
- f) określenie podmiotu właściwego do odwołania zgromadzenia wspólników oraz mechanizmu jego odwołania,
- g) doprecyzowanie kwestii następstwa procesowego przy podziale spółki kapitałowej i kwestii odpowiedzialności spółki dzielonej za jej zobowiązania po wydzieleniu,
- h) określenie wprost w przepisach możliwości powołania do zarządu spółki partnerskiej osoby niebędącej jej partnerem,
- i) umożliwienie pisemnego podejmowania uchwał przez udziałowców poza zgromadzeniem wspólników (tzw. „tryb obiegowy”),

- j) doprecyzowanie wybranych kwestii o charakterze językowo-legislacyjnym oraz usunięcie przepisów, które nie mogą znaleźć zastosowania w praktyce w odniesieniu do spółek osobowych,
 - k) składanie pełnomocnictw na posiedzeniach organów właścicielskich spółek;
- 3) zmiany w ustawie o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą:
- a) zniesienie obligatoryjnego obowiązku dołączania do wniosku tłumaczenia dokumentów, co przyczyni się do znaczącego zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców – proponuje się wprowadzenie fakultatywności organów w żądaniu takiego tłumaczenia,
 - b) wyłączenie obowiązku (wynikającego z KPA) przedkładania do każdego wniosku dokumentu pełnomocnictwa przez przedsiębiorców;
- 4) zmiany w Kodeksie pracy:
- a) zwiększenie możliwości pełnienia zadań służby BHP przez pracodawcę zatrudniającego do 50 pracowników i zakwalifikowanego do nie wyższej kategorii ryzyka niż trzecia w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym, z obecnego limitu 20 pracowników,
 - b) ograniczenie obowiązku przeprowadzania szkoleń okresowych BHP dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach o najniższych wskaźnikach wypadkowości i warunkach środowiska pracy, w których występują najmniej szkodliwe czynniki dla zdrowia;
- 5) zmiany w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa:
- a) przyznanie ZUS możliwości zawiadamiania ubezpieczonych o kontroli czasowej niezdolności do pracy nie tylko za pośrednictwem operatora pocztowego, ale również przez pracowników ZUS lub inne wyznaczone osoby,
 - b) zniesienie obowiązku uzyskania przez ZUS zwrotnego potwierdzenia odbioru zawiadomienia,
 - c) umożliwienie przekazywania zawiadomienia o kontroli czasowej niezdolności do pracy ubezpieczonego telefonicznie lub przy użyciu środków komunikacji elektronicznej,
 - d) uregulowanie kwestii obowiązku ubezpieczonego do wskazywania aktualnego adresu pobytu w czasie czasowej niezdolności do pracy;

- 6) zmiany w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi:
 - a) zredukowanie wymogów formalnych związanych ze złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi,
 - b) umożliwienie posiadaczom zezwolenia na obrót hurtowy zaopatrywania w napoje alkoholowe statków, pociągów i samolotów (bez uzyskiwania dodatkowego zezwolenia),
 - c) jednoznaczne wskazanie na możliwość jednorazowego wniesienia opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż alkoholu;
- 7) zmiany w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia:
 - umożliwienie odbioru przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego (lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego) mobilnych gastronomii w innym mieście powiatowym niż jest zarejestrowana firma;
- 8) zmiany w Prawie o ruchu drogowym:
 - usunięcie wątpliwości co do możliwości dokonania rejestracji „motocykla” wyposażonego w rodzaj napędu spełniającego kryteria przepisów o homologacji, tj. zmiana będzie odnosiła się w większości przypadkach do motocykli z napędem elektrycznym;
- 9) zmiany w Prawie przewozowym, ustawie o kierujących pojazdami, ustawie o broni i amunicji, ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, o ustawie o ochronie przyrody oraz ustawie o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego:
 - zniesienie obowiązku stosowania pieczęci imiennej lub pieczęci firmowej jako wymogu formalnego dokumentów, których wytwórcami są przedsiębiorcy.

II. Szczegółowe omówienie przepisów projektu

A. Zmiany w zakresie prawa podatkowego

1. Zmiany w ustawie o podatku rolnym (art. 4)

Celem zaproponowanych zmian jest ujednolicenie wzorów formularzy informacji o gruntach oraz deklaracji na podatek rolny, składanych przez podatników podatku rolnego na podstawie art. 6a ust. 5 i ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892, z późn. zm.). Ponadto projektowane zmiany przewidują wprowadzenie

powszechnej możliwości składania informacji i deklaracji dotyczących tego podatku za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

W aktualnym stanie prawnym do określania wzorów informacji o gruntach, składanych przez osoby fizyczne i deklaracji na podatek rolny, składanych przez pozostałych podatników podatku rolnego, upoważnione są rady gmin (art. 6a ust. 11). Obecnie brak jest jednolitego wzoru tych formularzy i w każdej z gmin mogą obowiązywać inne formularze w zakresie tego podatku. Poszczególne gminy decydują także o możliwości składania informacji i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej (art. 6a ust. 12).

Propozycja ujednolicenia formularzy w zakresie podatku rolnego jest powiązana z propozycją ujednolicenia wzorów formularzy w podatku od nieruchomości i w podatku leśnym. Zmierza ona do uzyskania efektu w postaci ujednolicenia wzorów wszystkich formularzy w zakresie podatków lokalnych.

Zapewnienie powszechnej możliwości składania informacji i deklaracji dotyczących podatku rolnego za pomocą środków komunikacji elektronicznej do wszystkich organów podatkowych właściwych w sprawie tego podatku jest niezbędne w związku z rozwojem elektronicznych form komunikacji.

Projektowana zmiana w art. 6a ust. 11 polega na zastąpieniu przewidzianego obecnie dla rad gmin upoważnienia do określania wzorów formularzy informacji i deklaracji dotyczących podatku rolnego, upoważnieniem dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Projektowana zmiana w art. 6a ust. 12 ww. przepisu polega na przyznaniu ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kompetencji do określenia sposobu przysyłania informacji i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz do określenia rodzajów podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te deklaracje i informacje. Jednocześnie, w tym zakresie, zostanie zniesione upoważnienie dla rad gmin. W wyniku tej zmiany zostanie uchylony w art. 6a ust. 13.

Skutkiem proponowanych zmian będzie ujednolicenie wzorów formularzy w zakresie podatku rolnego składanych we wszystkich gminach.

Efektem projektowanych zmian będzie ponadto możliwość składania deklaracji i informacji na podatek rolny przez wszystkich podatników za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W tym celu niezbędne jest wprowadzenie w ustawie o podatku rolnym regulacji dotyczącej możliwości składania tych formularzy w takiej formie, gdyż zgodnie z ustawą – Ordynacja podatkowa, składanie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej wójtowi, burmistrzowi (prezydentowi miasta), staroście, marszałkowi województwa regulują odrębne przepisy (art. 3d).

Wprowadzenie projektowanych zmian uprości wypełnianie obowiązków podatkowych przez podatników podatku rolnego. Zmiany doprowadzą też do zmniejszenia kosztów obsługi informacji i deklaracji dotyczących podatku rolnego, zarówno po stronie organów podatkowych, jak i podatników.

2. Zmiany w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych (art. 6)

Celem zaproponowanych zmian jest ujednolicenie wzorów formularzy informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości, składanych przez podatników tego podatku na podstawie art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, z późn. zm.). Ponadto projektowane zmiany przewidują wprowadzenie powszechnej możliwości składania za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacji i deklaracji dotyczących podatku od nieruchomości, deklaracji na podatek od środków transportowych oraz deklaracji na opłatę reklamową (w gminach, które wprowadziły taką opłatę oraz obowiązek składania takich deklaracji).

W aktualnym stanie prawnym do określania wzorów informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych, składanych przez osoby fizyczne i deklaracji na podatek od nieruchomości, składanych przez pozostałych podatników upoważnione są rady gmin (art. 6 ust. 13 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Skutkiem powyższego jest brak jednolitego wzoru tych formularzy. W rezultacie w każdej z gmin mogą obowiązywać inne formularze w zakresie tego podatku. O możliwości składania informacji i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej decydują również poszczególne gminy (art. 6 ust. 14). Analogicznie jest w zakresie deklaracji na opłatę reklamową (art. 19 pkt 6). W przypadku deklaracji na podatek od środków transportowych, jednolity dla całego kraju, wzór deklaracji określił Minister Finansów w rozporządzeniu, jednak już w zakresie możliwości składania tych deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, decyzje podejmują gminy (art. 9 ust. 11). Postulat ujednolicenia formularzy w zakresie podatku od nieruchomości, a także wprowadzenia powszechnej możliwości składania informacji i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej do wszystkich organów podatkowych właściwych w sprawie podatku od nieruchomości, jest zgłaszany przez przedsiębiorców oraz organizacje zrzeszające przedsiębiorców. Zapewnienie takiej możliwości niezbędne jest również w związku z rozwojem elektronicznych form komunikacji. Stąd też zmiany w tym zakresie powinny objąć również deklaracje na podatek od środków transportowych oraz deklaracje na opłatę reklamową.

W przypadku deklaracji na opłatę reklamową uprawnienie do określenia ich wzoru, wynikające z art. 19 pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, oraz sposobu ich przekazywania za pomocą środków komunikacji elektronicznej i rodzaju podpisu elektronicznego, którym powinny być one opatrzone (projektowany art. 19a ust. 2) powierzono radom gmin – w przeciwieństwie do rozwiązań przyjętych w projekcie w przypadku deklaracji dotyczących podatków: od nieruchomości, rolnego, leśnego i od środków transportowych.

Odmienność proponowanych rozwiązań dotyczących składania deklaracji na opłatę reklamową wynika z fakultatywności wprowadzania przez gminę opłaty reklamowej (art. 17a ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) oraz z faktu pozostawienia wyłącznie w kompetencji rady gminy decyzji co do wprowadzenia obowiązku składania deklaracji na tę opłatę oraz określenia jej wzoru (art. 19 pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Istnieje zatem możliwość pobierania opłaty bez obowiązku składania deklaracji. Wobec powyższego brak jest uzasadnienia dla tworzenia przez Ministra Finansów obowiązującego we wszystkich gminach na terenie kraju jednolitego wzoru deklaracji na opłatę reklamową. Argumenty te przemawiają za pozostawieniem w kompetencji rady gminy uprawnienia do określania wzorów deklaracji oraz sposobów ich przekazywania za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz rodzaju podpisu elektronicznego, którym powinny być te deklaracje opatrzone.

Projektowana zmiana w art. 6 ust. 13 polega na zastąpieniu przewidzianego obecnie dla rad gmin upoważnienia do określania wzorów formularzy informacji i deklaracji dotyczących podatku od nieruchomości, upoważnieniem dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Projektowana zmiana w ust. 14 ww. przepisu polega na przyznaniu ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kompetencji do określenia sposobu przysyłania informacji i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz do określenia rodzajów podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te deklaracje i informacje, przy uwzględnieniu art. 25 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym, zgodnie z którym kwalifikowany podpis elektroniczny ma skutek prawny równoważny podpisowi własnoręcznemu. Jednocześnie, w tym zakresie, zostanie zniesione upoważnienie dla rad gmin. W wyniku tej zmiany zostanie uchylony w art. 6 ust. 15.

Proponuje się również uchylenie w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych ust. 11 w art. 9 oraz pkt 6 w art. 19.

Efektem projektowanych zmian będzie możliwość składania przez wszystkich podatników za pomocą środków komunikacji elektronicznej: deklaracji i informacji na podatek od nieruchomości, deklaracji na podatek od środków transportowych oraz deklaracji dotyczących opłaty reklamowej. W tym celu niezbędne jest wprowadzenie w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych regulacji dotyczących możliwości składania tych formularzy w takiej formie, gdyż zgodnie z ustawą – Ordynacja podatkowa składanie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej wójtowi, burmistrzowi (prezydentowi miasta), staroście, marszałkowi województwa regulują odrębne przepisy (art. 3d).

Wprowadzenie projektowanych zmian spowoduje uproszczenie wypełniania obowiązków podatkowych przez podatników podatku od nieruchomości, podatku od środków transportowych oraz opłaty reklamowej. Zmiany doprowadzą też do zmniejszenia kosztów obsługi informacji i deklaracji dotyczących podatku od nieruchomości, deklaracji na podatek od środków transportowych oraz deklaracji na opłatę reklamową, zarówno po stronie organów podatkowych, jak i podatników (w tym przedsiębiorców).

3. Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 7)

Art. 7 pkt 1 – zmiana dotycząca art. 5a pkt 20 ustawy PIT

Zmiana polega na podwyższeniu progu przychodów ze sprzedaży, wraz z kwotą należnego podatku VAT uprawniającego do uzyskania statusu „małego podatnika” z obecnego 1,2 mln euro do 2 mln euro. Próg wartości przychodów ze sprzedaży 2 mln euro obejmie również przedsiębiorstwa w spadku, co jest wynikiem uwzględnienia zmian wprowadzonych w tym przepisie ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej (Dz. U. poz. 1629), która wejdzie w życie z dniem 25 listopada 2018 r.

Status ten pozwala podatnikom PIT prowadzącym działalność gospodarczą na wybór kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek (art. 44 ust. 3g), umożliwia również dokonywania jednorazowych odpisów amortyzacyjnych do wysokości 50 tys. euro na podstawie art. 22k ust. 7.

Podwyższenie progu uprawniającego do uzyskania statusu „małego podatnika” zmniejszy obciążenia administracyjno-finansowe uprawnionym przedsiębiorcom, poprzez umożliwienie im skorzystania z preferencyjnych rozwiązań.

Art. 7 pkt 2 – zmiana dotycząca art. 8 ustawy o PIT

Zmiana polega na jednoznacznym wskazaniu, że pisemne oświadczenie małżonków między którymi istnieje wspólność majątkowa o opodatkowaniu całości dochodu osiągniętego z najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy oraz innej umowy o podobnym charakterze przez jednego z nich i zawiadomienie, o wyborze zasady opodatkowania całości tego dochodu przez jednego z małżonków, może być podpisane przez każdego z tych małżonków.

Art. 7 pkt 3 – zmiana dotycząca art. 9 ustawy o PIT

Obecnie kwestie dotyczące sytuacji poniesienia przez podatnika straty ze źródła przychodów regulowane są w art. 9. Przepis art. 9 ust. 3 wskazuje, że podatnik może obniżyć dochód uzyskany ze źródła, z którego poniósł stratę w ciągu kolejnych pięciu lat podatkowych o kwotę tej straty, jednak w wymiarze nieprzekraczającym połowy jej wysokości w którymkolwiek roku. Oznacza to, że zgodnie z obecnymi przepisami rozliczenie straty nie może nastąpić wcześniej niż po dwóch latach, bez względu na jej wysokość.

Proponuje się wprowadzenie możliwości jednorazowego rozliczenia, w ramach rozliczenia podatku dochodowego, straty podatkowej do wysokości 5 mln zł.

Możliwość dokonania jednorazowego rozliczenia straty (w ramach limitu 5 mln zł) ułatwi szybszą poprawę sytuacji finansowej przedsiębiorcy, który z różnych przyczyn poniósł stratę (np. z powodu podjęcia ryzyka biznesowego czy też dokonania dużych nakładów inwestycyjnych). Pozwoli to na obniżenie podatku w znacznym wymiarze już w kolejnym roku podatkowym, zamiast rozbijania rozliczenia na mniejsze kwoty i rozciągania go w czasie. Zwiększy również pewność przedsiębiorców, również tych początkujących, co do „odzyskania” zainwestowanych wcześniej środków. Tym bardziej, że nie mają przecież gwarancji, że w kolejnych kilku latach podatkowych uda im się osiągnąć dochody pozwalające na pełne rozliczenie straty lub w skrajnych przypadkach – nawet, że ich przedsiębiorstwo będzie dalej trwać.

Skorzystanie z takiej formy rozliczenia będzie zależało wyłącznie od wyboru przedsiębiorcy, który nadal będzie mógł rozłożyć rozliczenie na dotychczasowych zasadach przez pięć kolejnych lat podatkowych.

Art. 7 pkt 4 – zmiana dotycząca art. 9a ustawy PIT

Obecnie obowiązuje zasada, że podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych, wybierając formę opodatkowania według jednolitej 19% stawki podatku, dokonuje tego wyboru na rok podatkowy do 20. stycznia tego roku. Decyzji tej nie może zmienić w roku podatkowym.

Proponuje się przyjąć zasadę, że podatnik może dokonać ostatecznego wyboru formy opodatkowania do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatnik osiągnął pierwszy w roku podatkowym przychód albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód został osiągnięty w grudniu roku podatkowego. Analogiczne ułatwienia zostaną wprowadzone również dla podatników osiągających dochody z działów specjalnych produkcji rolnej.

Art. 7 pkt 5 – zmiana dotycząca art. 14 ust. 1j, 1k i 1l ustawy PIT

Wskazane przepisy określają możliwość ustalania przez podatników daty powstania przychodów na zasadzie kasowej. Możliwość taka istnieje obecnie w przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług. Możliwość taka jest jednak obwarowana warunkiem, to jest zachodzi jedynie wtedy, jeżeli podatnik w terminie do 20. dnia pierwszego miesiąca roku podatkowego, a w przypadku podatników rozpoczynających ewidencjonowanie obrotów przy zastosowaniu kasy rejestrującej – w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęli ewidencjonowanie obrotów przy zastosowaniu kasy rejestrującej, zawiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tego sposobu ustalania daty powstania przychodu.

Wybór takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu, dotyczy obecnie również lat następnych, chyba że podatnik w terminie do 20. dnia pierwszego miesiąca roku podatkowego następującego po roku podatkowym, w którym korzystał z tego sposobu ustalania daty powstania przychodu, zawiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji ze stosowania tego sposobu ustalania daty powstania przychodu.

Zmiana ust. 1j proponuje inny termin informowania przez podatnika o takim sposobie ustalania daty powstania przychodu. Podatnik będzie obowiązany stosować taki sposób ustalania daty powstania przychodu przez cały rok podatkowy. Podatnik będzie również informował o takim wyborze w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.

Wykreślenie jednocześnie ust. 1k jest konsekwencją przyjętego sposobu informowania przez podatnika o dokonanym wyborze – podatnik będzie zawierał stosowną informację w każdym zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym w taki sposób ustalał datę powstania przychodów.

Art. 7 pkt 6 – zmiana dotycząca art. 14b ustawy PIT

Proponowane zmiany dotyczą przepisów regulujących zasady wyboru przez podatnika rozliczania różnic kursowych ustalanych w oparciu o przepisy o rachunkowości.

W obowiązującym stanie prawnym, podatnicy są obowiązani do zawiadomienia w formie pisemnej o wyborze rachunkowej metody ustalania różnic kursowych w terminie do końca pierwszego miesiąca roku podatkowego, a w przypadku podatników rozpoczynających działalność – w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia. Natomiast w przypadku rezygnacji ze stosowania takiej metody ustalania różnic kursowych, podatnicy są obowiązani zawiadomić w formie pisemnej w terminie do końca roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, w którym zamierzają zrezygnować ze stosowania tej metody.

Podatnicy, którzy wybiorą ustalanie różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości, będą informować o takim wyborze w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli stosowanie tej metody. Podatnicy będą również składać informację o rezygnacji ze stosowania ustalania różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości. Stosowną informację podatnicy będą wykazywać w zeznaniu składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę.

Art. 7 pkt 7 – zmiana dotycząca art. 21 ust. 1 i ust. 37 oraz

Art. 7 pkt 8 lit. c – zmiana dotycząca art. 23 ust. 1 pkt 56 ustawy PIT

Zmiana zakłada dodanie nowego punktu wprowadzającego nowe zwolnienie podatkowe dla kwot odszkodowań uzyskiwanych przez podatnika od ubezpieczyciela z tytułu zniszczenia lub uszkodzenia posiadanego przez podatnika środka trwałego (z wyjątkiem samochodu osobowego). Warunkiem zastosowania tego zwolnienia będzie wydatkowanie przez podatnika – w okresie nie późniejszym niż do upływu kolejnego roku podatkowego – równowartości otrzymanego odszkodowania na remont uszkodzonego środka trwałego bądź na zakup lub wytworzenie analogicznego środka trwałego, mogącego zastąpić środek trwały uprzednio zniszczony lub uszkodzony. Brak konieczności odprowadzania podatku dochodowego od dochodu stanowiącego równowartość otrzymanego odszkodowania wpłynie na poprawę płynności finansowej poszkodowanego podatnika i ułatwi sfinansowanie przez takiego podatnika wydatków mających na celu przywrócenie uszkodzonego środka trwałego do stanu jego używalności bądź wydatków na zakup środka trwałego który mógłby zastąpić uszkodzony (zniszczony) środek trwały.

Powyższe rozwiązanie polepsza więc otoczenie prawno-podatkowe przedsiębiorców w sposób, który ułatwia inwestowanie w środki trwałe.

Proponowane zwolnienie będzie miało zastosowanie również w stosunku do wydatków poniesionych przez podatnika w okresie od dnia powstania szkody do dnia otrzymania odszkodowania.

Art. 7 pkt 8 lit. a – zmiana dotycząca art. 23 ust. 1 pkt 10 ustawy PIT

Celem proponowanej zmiany w art. 23 ust. 1 pkt 10 jest wprowadzenie regulacji pozwalającej podatnikowi prowadzącemu działalność gospodarczą na uznanie za koszt uzyskania przychodów wartości pracy małżonka lub małoletnich dzieci, a także małżonków i małoletnich dzieci wspólników z tytułów określonych w art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, 8 i 9 lub z tytułu odbywania praktyk absolwenckich, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244), z zastrzeżeniem pkt 55 i art. 22 ust. 6ba. Przestanie tym samym istnieć różnica w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów wynagrodzenia za pracę osoby małżonka i małoletnich dzieci i wynagrodzenia innych osób zatrudnionych przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 23 ust. 1 pkt 10 za koszt uzyskania przychodów nie uważa się wartości własnej pracy podatnika, jego małżonka i małoletnich dzieci, natomiast w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki niebędącej osobą prawną – także małżonków i małoletnich dzieci wspólników. Art. 23 ust. 1 pkt 10 zawiera zamknięty katalog podmiotów, który obejmuje wyłącznie małżonków i małoletnie dzieci odpowiednio podatnika lub wspólnika. Przepis nie znajduje więc zastosowania w przypadku zatrudnienia przez przedsiębiorców osób pozostających z nimi w nieformalnych związkach, pełnoletnich dzieci czy dalszych krewnych przedsiębiorcy (np. rodzeństwo, rodzice itd.).

Jeżeli przedsiębiorca zatrudnia osoby, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 10, na podstawie umowy o pracę podatek dochodowy od wynagrodzenia tych osób opłacany jest na zasadach ogólnych. W przypadku osób bliskich współpracujących na podstawie umowy zlecenia, umowy o dzieło albo innej umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem, menadżerskiej czy też innej o podobnym skutku, podatek dochodowy opłacany jest zgodnie z zasadami obowiązującymi dla opodatkowania działalności wykonywanej osobiście (art. 10 ust. 1 pkt 2 i art. 13). W obecnym stanie prawnym, w każdym z tych przypadków wynagrodzenia (netto) nie zalicza się do kosztów uzyskania przychodów przedsiębiorcy. Natomiast „praca” świadczona przez małżonka lub małoletnie dziecko bez wynagrodzenia stanowi nieodpłatny przychód, który jest zwolniony od podatku (art. 14 ust. 2 pkt 8, art. 11 ust. 2–2b i art. 1 ust. 1 pkt 125).

W związku z zatrudnieniem przez przedsiębiorcę osób, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 10, kosztem uzyskania przychodu przedsiębiorcy jest opłacona za małżonka lub

małoletnie dziecko składka na ubezpieczenie społeczne (emerytalne, rentowe i wypadkowe) oraz składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w części opłacanej przez pracodawcę (jeżeli pracodawca jest zobowiązany do ich opłacania za zatrudnionych pracowników).¹ Przedsiębiorca może też odliczyć składki na ubezpieczenie społeczne od dochodu, składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych mogą być zaliczone przez przedsiębiorcę tylko jako koszty uzyskania przychodu, natomiast składka zdrowotna obniża podatek dochodowy przedsiębiorcy (art. 27b).

Powyższa zmiana stanowić będzie znaczące ułatwienie prawno-podatkowe szczególnie dla niewielkich firm rodzinnych.

Wartości własnej pracy podatnika nadal nie będzie stanowiła kosztu uzyskania przychodów przedsiębiorcy.

Art. 7 pkt 9 lit. a – zmiana dotycząca art. 24a ust. 5 ustawy PIT

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych, nakłada na podatników prowadzących działalność gospodarczą obowiązek prowadzenia ksiąg rachunkowych, jeżeli ich przychody z tej działalności w poprzednim roku wyniosły co najmniej 1,2 mln euro. Ustawa ta pozwala na prowadzenie ksiąg rachunkowych również podatnikom, których przychody były niższe od tego limitu. Warunkiem jest jednak zawiadomienie o zamiarze prowadzenia ksiąg przed rozpoczęciem roku.

Projekt uchyla obowiązek odrębnego zawiadomienia o zamiarze prowadzenie ksiąg rachunkowych w następnym roku podatkowym.

Art. 7 pkt 9 lit. b – zmiana dotycząca art. 24a ust. 7 ustawy PIT

Od 1 stycznia 2018 r. zniesiony został ustawowy obowiązek zawiadomienia urzędu skarbowego o zaprowadzeniu księgi. Uzasadnione jest zatem, by dostosować do tej zmiany zakres upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w rozporządzeniu sposobu prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

Art. 7 pkt 10 – zmiana dotycząca art. 44 ustawy PIT

Przepis art. 44 zawiera zasady wpłacania przez podatników zaliczek.

Proponowane regulacje wprowadzają zmiany w trzech obszarach:

- zaliczki kwartalne,
- zaliczki uproszczone,
- zawieszenie działalności gospodarczej.

¹ Zob. m.in. w interpretację Izby Skarbowej w Warszawie z 25 lipca 2011 r. (IPPB1/415-369/11-6/KS) oraz interpretację Izby Skarbowej w Bydgoszczy z 24 stycznia 2011 r. (ITPB1/415-1048/10/DP).

Obecnie podatnicy, którzy wybrali kwartalne wpłaty zaliczek, mają obowiązek w terminie do dnia 20 lutego roku podatkowego (w przypadku rozpoczęcia działalności w trakcie roku podatkowego – nie później, niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu) zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tej metody. Zawiadomienie to dotyczy lat następnych, chyba że podatnik w terminie do 20 lutego roku podatkowego zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z kwartalnych wpłat zaliczek. Natomiast w przypadku wyboru przez podatnika wpłacania zaliczek uproszczonych, podatnik jest obowiązany w formie pisemnej zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia 20 lutego roku podatkowego, w którym po raz pierwszy wybrał uproszczoną formę wpłacania zaliczek. Również w tym przypadku zawiadomienie dotyczy lat następnych, chyba że podatnik w terminie do dnia 20 lutego roku podatkowego zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z uproszczonej formy wpłacania zaliczek.

Proponuje się, aby w przypadku zaliczek kwartalnych podatnicy informowali o wyborze wpłacania zaliczek w takiej formie w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym stosowali ten sposób wpłacania zaliczek. Rozwiązanie to powoduje, iż bezprzedmiotowe staje się informowanie o rezygnacji z wpłacania zaliczek kwartalnych.

Analogiczne rozwiązanie przyjęto w przypadku zaliczek wpłacanych w uproszczonej formie – podatnicy informowaliby o takim wyborze w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie. Natomiast o rezygnacji z wpłacania zaliczek w uproszczonej formie, podatnicy składaliby informację w zeznaniu za rok podatkowy poprzedzający rok podatkowy, w którym zamierzają zrezygnować ze stosowania tej formy wpłacania zaliczek.

W odniesieniu natomiast do zawieszenia działalności gospodarczej, obecne przepisy stanowią, iż podatnicy, którzy zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej, są zwolnieni z obowiązku wpłacania zaliczek. Z tym, że wspólnicy spółek osobowych prawa handlowego, które rejestrowane są w KRS, muszą zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia działalności przez spółkę, nie później niż przed upływem 7 dni od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W projekcie zakłada się natomiast, iż wspólnicy spółek osobowych prawa handlowego, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej, będą informować w zeznaniu

składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona, o okresie zawieszenia tej działalności w danym roku podatkowym.

4. Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 8)

Art. 8 pkt 1 – zmiana dotycząca art. 4a pkt 10 ustawy o CIT

Zmiana polega na podwyższeniu progu przychodów ze sprzedaży wraz z kwotą należnego podatku VAT uprawniającego do uzyskania statusu „małego podatnika” z obecnego 1,2 mln euro do 2 mln euro. Pozwoli to rozszerzyć krąg podmiotów uprawnionych do wyboru kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek (art. 25 ust. 1b), dokonywania jednorazowych odpisów amortyzacyjnych do wysokości 50 tys. euro oraz zastosowania obniżonej 15% stawki podatku (na co wskazuje art. 19 ust. 1 pkt. 2 lit a).

Podwyższenie progu uprawniającego do uzyskania statusu „małego podatnika” zmniejszy obciążenia administracyjno-finansowe uprawnionym przedsiębiorcom, poprzez umożliwienie im skorzystania z preferencyjnych rozwiązań.

Art. 8 pkt 1 lit. b i pkt 7 lit. a tiret drugie i lit. b – zmiana dotycząca art. 4a pkt 30a i art. 17 ust. 1 pkt 60 ustawy o CIT

Status alternatywnej spółki inwestycyjnej (ASI) mogą mieć spółki kapitałowe oraz komandytowe lub komandytowo-akcyjne spełniające warunki określone w art. 2 pkt 10a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (UFI).

Wyłącznym przedmiotem działalności alternatywnej spółki inwestycyjnej, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ustawie, jest zbieranie aktywów od wielu inwestorów w celu ich lokowania w interesie tych inwestorów zgodnie z określoną polityką inwestycyjną.

ASI jest spółką, której funkcjonowanie jest ściśle regulowane przepisami UFI, albowiem Umowa/Statut ASI, oprócz wszelkich właściwych dla spółki handlowej aspektów, powinna zawierać wszystkie następujące elementy: określenie przedmiotu działalności właściwego dla ASI, cel inwestycyjny spółki oraz opis polityki inwestycyjnej i opis strategii inwestycyjnej ASI.

Zarządzanie ASI (zarówno przez zewnętrznie Zarządzającego jak i wewnętrznie Zarządzającego ASI), jest reglamentowane przez UFI i w zależności od wartości aktywów wchodzących w skład portfeli inwestycyjnych ASI, którymi dany Zarządzający ASI zamierza zarządzać lub zarządza, wymaga bądź uzyskania zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego

(KNF), zgodnie z art. 70a i nast. UFI, bądź wpisu do rejestru Zarządzających ASI, prowadzonego przez KNF, zgodnie z art. 70zb i nast. UFI.

Określenie w art. 8a ust. 3 UFI przedmiotu działalności ASI oraz ściśle uregulowanie przepisami UFI ram formalno-prawnych operacyjnej działalności ASI poprzez sformułowanie na podstawie art. 70zc ust. 2 UFI, jednoznacznych wymogów odnośnie treści jakie powinna określać Polityka inwestycyjna ASI oraz Strategia inwestycyjna ASI, istotnie zawęży krąg spółek kapitałowych, komandytowych lub komandytowo-akcyjnych, które mogą być beneficjentami zaprojektowanego poniżej zwolnienia podatkowego.

Ryzyko nadużycia proponowanego zwolnienia podatkowego będzie mitygowane poprzez restrykcyjne regulacje w odniesieniu do ASI przewidziane w przepisach UFI.

Proponowane ograniczenie stosowania zwolnienia do sytuacji, gdzie alternatywna spółka inwestycyjna, która zbywa udziały (akcje), posiadała przed dniem zbycia bezpośrednio nie mniej niż 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki, której udziały (akcje) są zbywane, nieprzerwanie przez okres dwóch lat, służy wyłączeniu ze zwolnienie tzw. inwestycji portfelowych np. w akcje notowane GPW. Podobne ograniczenie stosowane jest obecnie w zakresie zwolnienia dywidend i innych dochodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych. Dzięki temu przepisy w zakresie zwolnień dochodów ze sprzedaży udziałów (akcji) i dochodów z udziału w zyskach będą spójne i nie dadzą możliwości nadużyć.

Podobne rozwiązania stosowane są w innych krajach UE.

Art. 8 pkt 2 – zmiana dotycząca art. 7 ust. 5 ustawy o CIT

Obecnie kwestie dotyczące sytuacji poniesienia przez podatnika straty ze źródła przychodów regulowane są w art. 7 ustawy o CIT. Przepis art. 7 ust. 5 wskazuje, że podatnik może obniżyć dochód uzyskany ze źródła, z którego poniósł stratę w ciągu kolejnych pięciu lat podatkowych o kwotę tej straty, jednak w wymiarze nieprzekraczającym połowy jej wysokości w którymkolwiek roku. Oznacza to, że zgodnie z obecnymi przepisami rozliczenie straty nie może nastąpić wcześniej, niż po dwóch latach, bez względu na jej wysokość.

Proponuje się wprowadzenie możliwości jednorazowego rozliczenia, w ramach rozliczenia podatku dochodowego, straty podatkowej do wysokości 5 mln zł. Możliwość dokonania jednorazowego rozliczenia straty (w ramach limitu 5 mln zł) pozwoli szybciej poprawić sytuację finansową przedsiębiorcy, który z różnych przyczyn poniósł stratę (np. z powodu

podjęcia ryzyka biznesowego czy też dokonania dużych nakładów inwestycyjnych). Pozwoli na obniżenie podatku w znacznym wymiarze już w kolejnym roku podatkowym, zamiast rozbijania rozliczenia na mniejsze kwoty i rozciągania go w czasie. Zwiększy również pewność przedsiębiorców, również tych początkujących, co do „odzyskania” zainwestowanych wcześniej środków. Tym bardziej, że nie mają przecież gwarancji, że w kolejnych kilku latach podatkowych uda im się osiągnąć dochody pozwalające na pełne rozliczenie straty lub nawet, że ich przedsiębiorstwo będzie dalej trwać. Skorzystanie z takiej formy rozliczenia będzie zależało wyłącznie od wyboru przedsiębiorcy, który nadal będzie mógł rozłożyć rozliczenie na dotychczasowych zasadach przez pięć kolejnych lat podatkowych.

Art. 8 pkt 3 – zmiana dotycząca art. 8 ust. 1, 4 i 5 ustawy o CIT

Podatnicy mogą określić swój rok podatkowy na okres inny niż rok kalendarzowy – rokiem podatkowym jest wówczas okres kolejnych dwunastu miesięcy. Wybór takiego roku podatkowego musi jednak wynikać ze statutu (umowy) spółki albo innego dokumentu regulującego zasady ustrojowej podatnika.

Obecnie podatnicy zawiadamiają o zmianie roku podatkowego w terminie 30 dni, licząc od dnia zakończenia ostatniego roku podatkowego, natomiast osoby prawne i jednostki organizacyjne, które dopiero rozpoczynały działalność, dokonywały stosownego zawiadomienia w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.

Proponuje się, aby podatnicy, którzy dokonują zmiany roku podatkowego na rok inny niż rok kalendarzowy, informowali o tym w zeznaniu składanym za rok podatkowy poprzedzający pierwszy po zmianie rok podatkowy. Wyjątkiem będą podmioty, które nie były dotychczas podatnikami podatku CIT – w takim przypadku stosowną informację będzie wykazywana w zeznaniu składanym za pierwszy rok podatkowy.

Art. 8 pkt 4 projektu – zmiana dotycząca art. 9b ust. 3, 4 i 7 ustawy o CIT

Proponowane zmiany dotyczą przepisów regulujących zasady wyboru przez podatnika rozliczania różnic kursowych ustalanych w oparciu o przepisy o rachunkowości.

W obowiązującym stanie prawnym, podatnicy są obowiązani do zawiadomienia w formie pisemnej o wyborze rachunkowej metody ustalania różnic kursowych w terminie do końca pierwszego miesiąca roku podatkowego, a w przypadku podatników rozpoczynających działalność – w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia. Natomiast w przypadku rezygnacji ze stosowania takiej metody ustalania różnic kursowych, podatnicy są obowiązani zawiadomić w formie pisemnej w terminie do końca roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, w którym zamierzają zrezygnować ze stosowania tej metody.

Podatnicy, którzy wybiorą ustalanie różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości, będą informować o takim wyborze w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli stosowanie tej metody. Podatnicy będą również składać informację o rezygnacji ze stosowania ustalania różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości. Stosowną informację podatnicy będą wykazywać w zeznaniu składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę.

Zmianie ulega również przepis art. 9b ust. 7 regulujący kwestię związaną z połączeniami (podziałami) podmiotów w przypadku, gdy podmiot przejmowany lub dzielony stosował rachunkową metodę ustalania różnic kursowych. Generalną zasadą przewidzianą w ustawie – Ordynacja podatkowa jest w takim przypadku sukcesja generalna. Rozwiązania przewidziane w tym przepisie zawierają odstępstwo od tej zasady w odniesieniu do metody ustalania różnic kursowych w oparciu o przepisy o rachunkowości. Mianowicie podmioty powstałe w wyniku podziału lub połączenia oraz podmioty, które przejęły całość lub część innego podmiotu na skutek tych zdarzeń, z wyjątkiem podmiotu przejmującego przy podziale przez wydzielenie, mają obecnie prawo do rezygnacji ze stosowania tej metody, niezależnie od upływu czasu jej stosowania, przy czym podmiot ma obowiązek zawiadomić o tej rezygnacji, w formie pisemnej w terminie 30 dni od daty dokonanego połączenia lub podziału.

Regulacja taka w dalszym ciągu pozostaje, zmianie ulega jedynie termin złożenia stosownej informacji – uprawniony podmiot będzie składał informację o rezygnacji ze stosowania z rachunkowej metody ustalania różnic kursowych w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym dokonano połączenia lub podziału.

Art. 8 pkt 5 projektu – zmiana dotycząca art. 12 ust. 3g–3i ustawy o CIT

Wskazane przepisy określają możliwość ustalania przez podatników daty powstania przychodów na zasadzie kasowej. Możliwość taka istnieje obecnie w przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, jeżeli podatnik w terminie do 20. dnia pierwszego miesiąca roku podatkowego, a w przypadku podatników rozpoczynających ewidencjonowanie obrotów przy zastosowaniu kasy rejestrującej – w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęli ewidencjonowanie obrotów przy zastosowaniu kasy rejestrującej, zawiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tego sposobu ustalania daty powstania przychodu.

Wybór takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu, dotyczy obecnie również lat następnych, chyba że podatnik w terminie do 20. dnia pierwszego miesiąca roku podatkowego następującego po roku podatkowym, w którym korzystał z tego sposobu ustalania daty powstania przychodu, zawiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji ze stosowania tego sposobu ustalania daty powstania przychodu.

Proponowana zmiana ust. 3g odnosi się do innego terminu informowania przez podatnika o takim sposobie ustalania daty powstania przychodu. Podatnik będzie obowiązany stosować taki sposób ustalania daty powstania przychodu przez cały rok podatkowy. Podatnik będzie również informował o takim wyborze w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.

Wykreślenie jednocześnie ust. 3h jest konsekwencją przyjętego sposobu informowania przez podatnika o dokonanym wyborze – w każdym zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym podatnik w taki sposób ustalał datę powstania przychodów, podatnik będzie zawierał stosowną informację.

Art. 8 pkt 6 projektu – zmiana dotycząca art. 16 ust. 1 pkt 13c ustawy o CIT

Zmiana analogiczna jak w art. 7 pkt 8 projektu dotycząca art. 23 ust. 1 pkt 10 ustawy PIT.

Art. 8 pkt 7 projektu – zmiana dotycząca art. 17 ust. 1 oraz ust. 13 ustawy o CIT

Zmiana zakłada dodanie w art. 17 ust. 1 nowego punktu 54a wprowadzającego nowe zwolnienie podatkowe dla kwot odszkodowań uzyskiwanych przez podatnika od ubezpieczyciela z tytułu zniszczenia lub uszkodzenia posiadanego przez podatnika środka trwałego (z wyjątkiem samochodu osobowego). Warunkiem zastosowania tego zwolnienia będzie wydatkowanie przez podatnika – w okresie nie późniejszym niż do upływu kolejnego roku podatkowego – równowartości otrzymanego odszkodowania na remont uszkodzonego środka trwałego bądź na zakup lub wytworzenie analogicznego środka trwałego, mogącego zastąpić środek trwały uprzednio zniszczony lub uszkodzony. Brak konieczności odprowadzania podatku dochodowego od dochodu stanowiącego równowartość otrzymanego odszkodowania wpłynie na poprawę płynności finansowej poszkodowanego podatnika i ułatwi sfinansowanie przez takiego podatnika wydatków mających na celu przywrócenie uszkodzonego środka trwałego do stanu jego używalności bądź wydatków na zakup środka trwałego, który mógłby zastąpić uszkodzony (zniszczony) środek trwały.

Powyższe rozwiązanie polepsza więc otoczenie prawno-podatkowe przedsiębiorców w sposób, który ułatwia inwestowanie w środki trwałe.

Proponowane zwolnienie będzie miało zastosowanie również w stosunku do wydatków poniesionych przez podatnika w okresie od dnia powstania szkody do dnia otrzymania odszkodowania (zgodnie z propozycją dodania art. 17 ust. 13).

Art. 8 pkt 8 projektu – zmiana dotycząca art. 18 ust. 1e pkt 2 ustawy o CIT

Obecnie przepis art. 18 ust. 1e pkt 2 nakłada na podatników, którzy otrzymali darowiznę, obowiązek udostępnienia do publicznej wiadomości informacji o kwocie otrzymanych darowizn ze wskazaniem celu jej przeznaczenia, a także wyszczególnienia darowizn pochodzących od osób prawnych z podaniem nazwy i adresu darczyńcy, jeżeli jednorazowa kwota darowizny przekracza 15 000 zł lub jeżeli suma wszystkich darowizn otrzymanych w danym roku podatkowym od jednego darczyńcy przekracza 35 000 zł. Podatnik jest również obowiązany w formie pisemnej zawiadomić o takim publicznym udostępnieniu stosownych informacji właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

Proponowana zmiana zmierza do tego, aby podatnik informował o publicznym udostępnieniu stosownych informacji w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym otrzymał darowizny.

Art. 8 pkt 9 projektu – zmiana dotycząca art. 25 ustawy o CIT

Przepis art. 25 zawiera zasady wpłacania przez podatników zaliczek.

Proponowane regulacje wprowadzają zmiany w trzech obszarach:

- zaliczki kwartalne,
- zaliczki uproszczone,
- zawieszenie działalności gospodarczej.

Obecnie podatnicy, którzy wybrali kwartalne wpłaty zaliczek, mają obowiązek w terminie do dnia 20 drugiego miesiąca roku podatkowego zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tej metody. Zawiadomienie to dotyczy lat następnych, chyba że podatnik w terminie wpłaty pierwszej zaliczki za dany rok podatkowy zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z kwartalnych wpłat zaliczek. Natomiast w przypadku wyboru przez podatnika wpłacania zaliczek uproszczonych, podatnik jest obowiązany w formie pisemnej zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie wpłaty pierwszej zaliczki w roku podatkowym, w którym po raz pierwszy wybrał uproszczoną formę wpłacania zaliczek. Również w tym przypadku zawiadomienie dotyczy lat następnych, chyba że podatnik w terminie wpłaty pierwszej zaliczki za dany rok podatkowy zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z uproszczonej formy wpłacania zaliczek.

Proponuje się, aby w przypadku zaliczek kwartalnych podatnicy informowali o wyborze wpłacania zaliczek w takiej formie w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym stosowali ten sposób wpłacania zaliczek. Rozwiązanie to powoduje, iż bezprzedmiotowe staje się informowanie o rezygnacji z wpłacania zaliczek kwartalnych.

Analogiczne rozwiązanie przyjęto w przypadku zaliczek wpłacanych w uproszczonej formie – podatnicy informowaliby o takim wyborze w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.

W odniesieniu natomiast do zawieszenia działalności gospodarczej, obecne przepisy stanowią, iż podatnicy, którzy zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej, są zwolnieni z obowiązku wpłacania zaliczek, jeżeli nie później niż przed upływem 7 dni od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej zawiadomią w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia wykonywania tej działalności.

W projekcie zakłada się natomiast, iż podatnicy, którzy zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej, będą informować w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona, o okresie zawieszenia tej działalności w danym roku podatkowym.

5. Zmiany w ustawie o rachunkowości (art. 9)

Art. 9 pkt 1 – zmiana art. 2 ust. 2

Zmiana art. 2 ust. 2 ustawy o rachunkowości polegająca na dodaniu po wyrazie „obowiązani” sformułowania „o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej” dotyczy osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych, spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, którzy skorzystali z możliwości stosowania zasad określonych ustawą o rachunkowości od początku następnego roku obrotowego, pomimo że osiągnięte przez nich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro.

Przedmiotowa zmiana ma na celu dostosowanie przepisu ustawy o rachunkowości do zmienianego przepisu art. 24a ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 7 pkt 9 projektu ustawy) w zakresie informowania przez ww. jednostki o prowadzeniu ksiąg rachunkowych. Brak zmiany przepisów art. 2 ust. 2 ustawy o rachunkowości skutkowałoby obowiązkiem podwójnego zawiadamiania o prowadzeniu ksiąg rachunkowych – w świetle przepisów o rachunkowości przed rozpoczęciem roku obrotowego, a w świetle

projektu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych w zeznaniu rocznym składanym za rok podatkowy.

Zmiana art. 2 ust. 2 ustawy o rachunkowości niweluje obowiązek podwójnego zawiadamiania o prowadzeniu ksiąg rachunkowych przez podatników podatku dochodowego; zawiadomienie nastąpi w zeznaniu rocznym składanym za rok podatkowy.

Inne jednostki niebędące podatnikami podatku dochodowego zawiadomienia będą dokonywać, tak jak dotychczas, w terminie określonym w przepisach ustawy o rachunkowości.

Art. 9 pkt 2 lit. a – dodanie art. 3 ust. 1a pkt 2a

Zmiana ta dotyczy jednostek nieobjętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz. Urz. UE L 182 z 29.06.2013, str. 19) – „dyrektywa w sprawie rachunkowości”. Dotyczy ona osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych, spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, jeżeli przychody netto tych jednostek ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych wyniosły równowartość w walucie polskiej nie mniej niż 2 mln euro i nie więcej niż 3 mln euro za poprzedni rok obrotowy, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą – w roku obrotowym, w którym rozpoczęły działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych, w sposób określony ustawą. Zmiana ta spowoduje, że większa ilość jednostek będzie mogła być zaliczana do kategorii jednostek mikro, a tym samym będzie mogła korzystać z uproszczeń przewidzianych dla tej kategorii (w zakresie możliwości sporządzania bardzo uproszczonego bilansu, rachunku zysków i strat oraz niesporządzania informacji dodatkowej niestosowania wartości godziwej).

W związku z wejściem w życie w dniu 25 listopada 2018 r. ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej katalog jednostek mikro zostanie uzupełniony w zakresie spółek cywilnych osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku oraz przedsiębiorstwa w spadku działającego zgodnie z ustawą o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej, jeżeli osiągną przychody w przedziale od 2–3 mln euro.

Art. 9 pkt 2 lit. a–b – zmiana art. 3 ust. 1a pkt 4, dodanie w art. 3 ust. 1a pkt 5, zmiana art. 3 ust. 1c pkt 2 oraz dodanie w art. 3 ust. 1c pkt 3

Zmiany wymienionych przepisów są wynikiem uwzględnienia zmian wprowadzonych ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej, która wejdzie w życie z dniem 25 listopada 2018 r. Dotyczą one uzupełnienia w przepisach ustawy o rachunkowości katalogu jednostek mikro i małych w zakresie spółek cywilnych osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku oraz przedsiębiorstwa w spadku działającego zgodnie z ustawą o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej.

Art. 9 pkt 2 lit. b – zmiana art. 3 ust. 1c pkt 1

Zmiana art. 3 ust. 1c pkt 1 poprzez podniesienie progów dla kategorii małych jednostek spowoduje, że większa ilość jednostek objętych i nieobjętych dyrektywą w sprawie rachunkowości będzie mogła być zaliczana do kategorii jednostek małych. Oznacza to, że jednostki te będą mogły korzystać z uproszczeń przewidzianych dla tej kategorii w zakresie sprawozdawczości finansowej, tj. możliwości sporządzania uproszczonego bilansu, rachunku zysków i strat oraz informacji dodatkowej, a także zwolnienia ze sporządzania rachunku przepływów pieniężnych, zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym oraz sprawozdania z działalności. Podwyższenie progów dla jednostek małych o 50% związane jest z wykorzystaniem opcji dla krajów członkowskich zawartej w art. 3 ust. 2 akapit drugi dyrektywy w sprawie rachunkowości.

Art. 9 pkt 2 lit. c – zmiana art. 3 ust. 6

Zmiana art. 3 ust. 6 ustawy o rachunkowości polega na podniesieniu progów wartościowych dotyczących sumy aktywów oraz przychodów ze sprzedaży towarów i produktów o 50%. W rezultacie większa ilość jednostek objętych i nieobjętych dyrektywą w sprawie rachunkowości będzie mogła korzystać z uproszczeń przewidzianych dla tych jednostek w ewidencji księgowej w zakresie klasyfikowania umów leasingu w sposób uproszczony, tj. według zasad określonych w przepisach podatkowych.

Dla spójności systemu proponuje się, aby wysokość podwyższonych progów uprawniających do ww. uproszczenia była tożsama z wysokością progów przewidzianych dla małych jednostek.

Art. 9 pkt 3 – dodanie w art. 7 ust. 2b i 2c

Przepis art. 7 ust. 2b spowoduje możliwość odstąpienia przez określoną grupę jednostek od tworzenia rezerw na zobowiązania i odpisów aktualizujących wartość aktywów. Oznacza to brak konieczności szacowania i tworzenia rezerw na znane jednostce ryzyko, grożące straty oraz skutki innych zdarzeń, ich ujęcia w księgach rachunkowych i prezentowania

w sprawozdaniu finansowym. Analogiczne uproszczenia dotyczą szacowania, tworzenia, ujęcia i prezentowania odpisów aktualizujących wartość aktywów.

Uproszczenia obejmą następujące jednostki:

- jednostki mikro określone w art. 3 ust. 1a i 1b, z wyjątkiem jednostek mikro, określonych w pkt 2 ustępu 1a, bowiem te jednostki mogą już obecnie korzystać z uproszczenia zawartego w art. 7 ust. 2a, tj. możliwości rezygnacji z zachowania zasady ostrożności przy wycenie poszczególnych składników aktywów i pasywów;
- jednostki małe określone w art. 3 ust. 1c i 1d;
- organizacje pozarządowe i inne określone jednostki mogące prowadzić działalność pożytku publicznego, które nie przekraczają kryteriów wielkościowych określonych dla małych jednostek (jednostki te zgodnie z art. 3 ust. 1e pkt 8 ustawy o rachunkowości są wyłączone z kategorii jednostek mikro i jednostek małych).

Przepis art. 7 ust. 2c ma na celu wyłączenie z uproszczeń tych jednostek, które mają formę prawną objętą dyrektywą w sprawie rachunkowości.

Art. 9 pkt 4 – zmiana art. 28 ust. 4a

Zmiana art. 28 ust. 4a ustawy o rachunkowości polega na podniesieniu progów wartościowych dotyczących sumy aktywów oraz przychodów ze sprzedaży towarów i produktów o 50%. Spowoduje to, że większa ilość jednostek objętych i nieobjętych dyrektywą w sprawie rachunkowości będzie mogła korzystać z uproszczeń przewidzianych dla tych jednostek w ewidencji księgowej i stosowania uproszczonych zasad kalkulacji kosztu wytworzenia produktu poprzez możliwość doliczenia do kosztów bezpośrednich kosztów pośrednich związanych z wytworzeniem tego produktu, niezależnie od poziomu wykorzystania zdolności produkcyjnych. Proponowana wysokość progów jest zbieżna z wysokością progów dla małych jednostek.

Dla spójności systemu proponuje się, aby wysokość podwyższonych progów uprawniających do ww. uproszczenia była tożsama z wysokością progów przewidzianych dla małych jednostek.

Art. 9 pkt 5 – zmiana art. 28b ust. 1

Zmiana art. 28b ust. 1 ustawy o rachunkowości polega na podniesieniu progów wartościowych dotyczących sumy aktywów oraz przychodów ze sprzedaży towarów i produktów o 50%. W konsekwencji większa ilość jednostek objętych i nieobjętych dyrektywą w sprawie rachunkowości będzie mogła korzystać z uproszczeń przewidzianych dla tych jednostek w ewidencji księgowej w zakresie niestosowania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i

sposobu prezentacji instrumentów finansowych. Proponowana wysokość progów jest zbieżna z wysokością progów dla małych jednostek.

Dla spójności systemu proponuje się, aby wysokość podwyższonych progów uprawniających do ww. uproszczenia była tożsama z wysokością progów przewidzianych dla małych jednostek.

Art. 9 pkt 6 i 7 – dodanie w art. 32 ust. 7 i 8 oraz zmiana art. 33 ust. 1

Przepisy art. 32 ust. 7 oraz art. 33 ust. 1 mają na celu wprowadzenie możliwości stosowania przez określoną grupę jednostek przepisów podatkowych w zakresie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych do prowadzenia ksiąg rachunkowych i sprawozdawczości finansowej. Proponowane zmiany mają na celu ułatwienie prowadzenia działalności przez określone jednostki poprzez zbliżenie prawa bilansowego do podatkowego. Oznaczałoby to m.in. łatwość ustalania odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych bez szacowania i uwzględniania okresu ekonomicznej użyteczności środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, ograniczenie potrzeby prowadzenia podwójnej ewidencji dla celów rachunkowych i podatkowych.

Uproszczenia obejmą następujące jednostki:

- jednostki mikro określone w art. 3 ust. 1a i 1b;
- jednostki małe określone w art. 3 ust. 1c i 1d;
- organizacje pozarządowe i inne określone jednostki mogące prowadzić działalność pożytku publicznego, które nie przekraczają kryteriów wielkościowych określonych dla małych jednostek (jednostki te zgodnie z art. 3 ust. 1e pkt 8 ustawy o rachunkowości są wyłączone z kategorii jednostek mikro i jednostek małych).

Przepis art. 32 ust. 8 wyłączy z uproszczeń te jednostki, które mają formę prawną objętą dyrektywą w sprawie rachunkowości.

Art. 9 pkt 8 – zmiana art. 37 ust. 10 pkt 1 i 2

Zmiana art. 37 ust. 10 ustawy o rachunkowości polega na podniesieniu progów wartościowych dotyczących sumy aktywów oraz przychodów ze sprzedaży towarów i produktów o 50%. Spowoduje to, że większa ilość jednostek objętych i nieobjętych dyrektywą w sprawie rachunkowości będzie mogła korzystać z uproszczeń przewidzianych dla tych jednostek w ewidencji księgowej w zakresie odstąpienia od ustalania aktywów i tworzenia rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Proponowana wysokość progów jest zbieżna z wysokością progów dla małych jednostek.

Dla spójności systemu proponuje się, aby wysokość podwyższonych progów uprawniających do ww. uproszczenia była tożsama z wysokością progów przewidzianych dla małych jednostek.

Art. 9 pkt 9 – dodanie w art. 39 ust. 6 i 7

Przepis art. 39 ust. 6 spowoduje możliwość nietworzenia przez określoną grupę jednostek biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów dotyczących przyszłych świadczeń na rzecz pracowników, w tym świadczeń emerytalnych. Będzie to stanowiło znaczne uproszczenie dla tych jednostek, bowiem tworzenie takich rozliczeń jest skomplikowane, a prawidłowe określenie ich wysokości wymaga często skorzystania z usług aktuariuszy.

Uproszczenia obejmą następujące jednostki:

- jednostki mikro określone w art. 3 ust. 1a i 1b;
- jednostki małe określone w art. 3 ust. 1c i 1d;
- organizacje pozarządowe i inne określone jednostki mogące prowadzić działalność pożytku publicznego, które nie przekraczają kryteriów wielkościowych określonych dla małych jednostek (jednostki te zgodnie z art. 3 ust. 1e pkt 8 ustawy o rachunkowości są wyłączone z kategorii jednostek mikro i jednostek małych).

Przepis art. 39 ust. 7 wyłączy z uproszczeń te jednostki, które mają formę prawną objętą dyrektywą w sprawie rachunkowości.

Art. 9 pkt 10 – zmiana dotyczy art. 74 ust. 1

Zmiana art. 74 ust. 1 ustawy o rachunkowości ma na celu skrócenie okresu obowiązkowego przechowywania zatwierdzonych sprawozdań finansowych z trwałego przechowywania do 5 lat. Konsekwencją zmiany powyższego przepisu będzie zmniejszenie obciążeń administracyjnych (zmniejszenie kosztów archiwizacji) dla wszystkich jednostek stosujących regulacje ustawy o rachunkowości.

6. Zmiany w ustawie o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (art. 11)

Art. 11 pkt 1 – zmiany dotyczące art. 5 ust. 2b pkt 2, ust. 3 i 4

Zmiana polega na uzupełnieniu zakresu przedmiotowego istotnych danych gromadzonych w CRP KEP o ułatwiające kontakt w sprawach podmiotu (podatnika) dane podmiotu (biura rachunkowego) prowadzącego dokumentację rachunkową podatnika. Dane te przed 9 kwietnia 2014 r. były gromadzone na podstawie wzorów zgłoszeń określonych w trybie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 5 ust. 5 ww. ustawy.

Art. 11 pkt 2 – zmiana dotycząca art. 10b ust. 3

Zmiana jest związana z rozwojem elektronicznych form komunikacji. Ma ona na celu umożliwienie składania zgłoszeń za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatrzonych odpowiednim podpisem bez wymogu znakowania go czasem. W wyniku wprowadzonej zmiany rozszerzeniu ulegnie zakres możliwych do użycia podpisów, którymi opatruje się zgłoszenia identyfikacyjne i aktualizacyjne. Dookreślenie tych podpisów następuje w trybie rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 10b ust. 2 ww. ustawy.

Art. 11 pkt 3 – zmiany dotyczące art. 14 ust. 2 pkt 2, ust. 4 i 8 oraz dodania ust. 9 ustawy

Zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisów lub umożliwienie uzupełniania w CRP KEP istotnych danych ewidencyjnych podmiotów (podatników) bez udziału tychże podmiotów, w tym:

- doprecyzowanie, że CEP KEP służy również weryfikacji z rejestrami sądowymi, co już ma miejsce w związku z wprowadzeniem „jednego okienka” w KRS (por. ustawa z dnia 26 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw – Dz. U. poz. 1161),
- rozszerzenie zakresu pozyskiwanych z rejestru PESEL danych o informacje o dacie zgonu (chodzi o informacje dotyczące daty znalezienia zwłok, co ma znaczenie w kontekście podatkowym oraz planowanymi zmianami w zakresie zarządu sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej),
- umożliwienie uzupełniania i aktualizowania w CRP KEP danych również na podstawie danych ujawnionych w rejestrach urzędowych lub sądowych (a nie tylko na podstawie informacji otrzymanych z tych rejestrów). Chodzi głównie o uzupełnianie i aktualizowanie numeru podmiotu w Krajowym Rejestrze Sądowym i numeru identyfikacyjnego REGON. Aktualizacje takie mogą być potrzebne m.in. ze względu na możliwe przekształcenia podmiotów,
- dodanie przepisu umożliwiającego Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej (będącemu administratorem danych w CRP KEP) i naczelnikowi urzędu skarbowego aktualizowanie w CRP KEP nazwy podmiotu i adresu jego siedziby na podstawie danych ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym lub otrzymanych z tego rejestru.

7. Zmiany w ustawie – Ordynacja podatkowa (art. 13)

Art. 13 – dodanie w art. 155 § 1a

Wprowadzenie obowiązku dołożenia starań ze strony organu podatkowego dokonującego wezwania, aby zadośćuczynienie wezwaniu nie było uciążliwe, ma na celu ograniczenie obciążeń administracyjnych. Organ podatkowy może wezwać stronę lub inne osoby do złożenia wyjaśnień, zeznań lub dokonania określonej czynności osobiście, przez pełnomocnika lub na piśmie. O formie udziału osoby wzywanej w tych czynnościach decyduje zawsze organ wzywający. Niesie to ze sobą pewne dolegliwości po stronie osoby wzywanej. W związku z tym proponuje się zobowiązać organ podatkowy do dołożenia starań, aby zadośćuczynienie wezwaniu nie było uciążliwe.

Analogiczna regulacja funkcjonuje na gruncie postępowania administracyjnego (art. 50 § 2 KPA).

Skutkiem nowej regulacji będzie wymóg, aby w każdym indywidualnym przypadku organ podatkowy dokonywał wezwania w taki sposób, aby jego realizacja była możliwie najprostsza (wyznaczenie odpowiedniej pory stawienia się, dokonanie wezwania ze stosownym wyprzedzeniem) i jak najbardziej dogodna dla osoby wzywanej.

Dotyczy to wszystkich procedur podatkowych, w których stosuje się instytucję wezwania (czynności sprawdzające, kontrola podatkowa, postępowanie podatkowe).

8. Zmiany w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (art. 14)

Art. 14 pkt 1 oraz pkt 11 – zmiany dotyczące art. 4 ust. 1 pkt 7 oraz art. 52 ustawy

Karty przychodów są obowiązani prowadzić podatnicy opodatkowani w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych oraz kartą podatkową. Na podstawie kart przychodów podatnicy dokonujący pracownikom wypłat należności ustalają zaliczki na podatek dochodowy od tych wypłat. Sposób prowadzenia kart przychodów określa minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia.

Projekt uchyla ten obowiązek. Rezygnacja z obowiązku prowadzenia kart przychodów nie wpłynie na obowiązek poboru i odprowadzenia przez przedsiębiorców jako płatników zaliczki na podatek dochodowy od dokonywanych pracownikom wypłat należności ze stosunku pracy.

Art. 14 pkt 2 oraz pkt 4 – zmiana dotycząca art. 9 oraz art. 12 ust. 7 i 8a ustawy

Obecnie obowiązuje zasada, że podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych, wybierając formę opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, dokonuje

tego wyboru na rok podatkowy do 20. stycznia tego roku. Decyzji tej nie może zmienić w roku podatkowym. Zmiany formy opodatkowania nie może dokonać nawet w przypadku, gdy nie upłynął ostateczny termin do wyboru formy opodatkowania.

Proponuje się przyjąć zasadę, że podatnik może dokonać ostatecznego wyboru formy opodatkowania do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatnik osiągnął pierwszy w roku podatkowym przychód albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód został osiągnięty w grudniu roku podatkowego.

Dla zachowania systematyki ustawy proponuje się dokonanie analogicznych zmian w przypadku osiągnięcia przychodów z najmu.

Art. 14 pkt 3 – zmiana dotycząca art. 10 ustawy

Propozycja pozostaje w związku z wprowadzeniem w art. 21 ust. 1 pkt 29b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych problematyki zwolnienia dla kwot odszkodowań uzyskiwanych przez podatnika od ubezpieczyciela z tytułu zniszczenia lub uszkodzenia posiadanego przez podatnika środka trwałego. Polega ona na uzupełnieniu o powyższy przepis katalogu zwolnień stosowanych odpowiednio przez podatników opłacających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych.

Art. 14 pkt 5 – zmiana dotycząca art. 15 ustawy

Podatnicy opodatkowani zryczałtowanym podatkiem od przychodów ewidencjonowanych obowiązani są prowadzić ewidencję wyposażenia. Ewidencją wyposażenia obejmuje się wyposażenie, którego wartość początkowa przekracza 1500 zł. Przychód ze sprzedaży tych składników opodatkowany jest stawką 3% przychodu. Ponadto podatnicy, którzy zawarli z biurem rachunkowym umowę na prowadzenie ewidencji przychodów, obowiązani są zawiadomić o tym naczelnika urzędu skarbowego.

Niniejszy projekt uchyla obowiązek prowadzenia ewidencji wyposażenia oraz zawiadamiania o podpisaniu umowy z biurem rachunkowym.

Art. 14 pkt 6 – zmiana dotycząca art. 20 ustawy

Spis z natury obowiązani są obecnie sporządzać zarówno podatnicy (podatku dochodowego od osób fizycznych) prowadzący podatkową księgę przychodów i rozchodów, jak i podatnicy opodatkowani zryczałtowanym podatkiem od przychodów ewidencjonowanych. Spis taki obejmuje towary handlowe, materiały (surowce) podstawowe i pomocnicze, półwyroby, produkcję w toku, wyroby gotowe, braki i odpadki. Sporządzany jest on na dzień zaprowadzenia ewidencji przychodów oraz na koniec każdego roku podatkowego, a także w razie zmiany wspólnika lub zmiany umowy spółki, a także na dzień likwidacji.

Niniejszy projekt uchyla obowiązek sporządzania spisu z natury. Pozostanie jedynie obowiązek sporządzenia wykazu składników majątku wykorzystywanych w prowadzonej działalności w razie likwidacji działalności bądź w razie wystąpienia wspólnika ze spółki.

Art. 14 pkt 7 – zmiana dotycząca art. 21 ustawy

Przepis art. 21 zawiera zasady wpłacania przez podatników ryczału.

Proponowane regulacje wprowadzają zmiany w dwóch obszarach:

- ryczałt kwartalny,
- zawieszenie działalności gospodarczej.

Obecnie podatnicy, którzy wybrali kwartalne wpłaty ryczału, mają obowiązek w terminie do dnia 20. stycznia roku podatkowego zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tej metody. Zawiadomienie to dotyczy lat następnych, chyba że podatnik w terminie do 20. stycznia roku podatkowego zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z kwartalnych wpłat ryczału.

Proponuje się, aby w przypadku opłacania kwartalnie ryczału podatnicy informowali o wyborze opłacania ryczału w takiej formie w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym stosowali ten sposób opłacania ryczału.

W odniesieniu natomiast do zawieszenia działalności gospodarczej, obecne przepisy stanowią, iż podatnicy, którzy zawiesili wykonywanie działalności gospodarczej, są zwolnieni z obowiązku opłacania ryczału. Z tym że wspólnicy spółek jawnych muszą zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie zawieszenia działalności przez spółkę, nie później niż przed upływem 7 dni od dnia złożenia wniosku o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej.

W projekcie zakłada się natomiast, iż wspólnicy spółek jawnych, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej, będą informować w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona, o okresie zawieszenia tej działalności w danym roku podatkowym.

Art. 14 pkt 9 i pkt 10 – uchylenie art. 35 ustawy oraz zmiana dotycząca art. 40 ust. 1 ustawy

Ewidencję zatrudniania prowadzą podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej (z wyjątkiem podatników prowadzących parkingi), jeżeli przy prowadzeniu działalności zatrudniają pracowników. Niniejszy projekt uchyla ten obowiązek. Fakt zatrudnienia jest

ustalany na podstawie umowy zawieranej z pracownikiem. Umowa taka jest zatem zasadniczym i wystarczającym dokumentem potwierdzającym okoliczność zatrudnienia.

9. Zmiany w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych (art. 17)

Proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych polegających na umożliwieniu podatnikom składania zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych. Możliwość ta będzie dotyczyła przypadków, gdy w danym miesiącu dokonują wielu transakcji podlegających podatkowi od czynności cywilnoprawnych. Podatnicy będą mieli możliwość jednorazowej zapłaty podatku z tytułu wszystkich umów zawartych w okresie miesiąca.

Zniesienie obowiązku składania przez podatników odrębnych deklaracji podatkowych z tytułu każdej umowy i wielokrotnego obowiązku zapłaty podatku będzie stanowiło zmniejszenie biurokratycznych obowiązków. Odciąży to w szczególności tych przedsiębiorców, którzy obecnie muszą składać kilkadziesiąt lub nawet kilkaset deklaracji miesięcznie (np. w przypadku zakupu od osób fizycznych rzeczy używanych na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej).

Projektowane przepisy przewidują, że do składania zbiorczej deklaracji uprawnieni są podatnicy, którzy dokonają co najmniej 3 czynności obejmujących umowę pożyczki albo umowę sprzedaży rzeczy ruchomych lub praw majątkowych i co najmniej 3 czynności cywilnoprawne obejmujące umowę pożyczki lub umowę sprzedaży w danym miesiącu dokonają przed upływem 14 dni od dnia zawarcia pierwszej z nich.

Planuje się, aby minister właściwy do spraw finansów publicznych określił w rozporządzeniu wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych.

Celem zachowania odpowiedniego okresu *vacatio legis*, umożliwiającego wdrożenie zmienianych przepisów, w tym wydanie aktu wykonawczego oraz przygotowanie systemów informatycznych do obsługi wprowadzanych zbiorczych deklaracji, proponuje się, aby przepisy te weszły w życie z dniem 1 lipca 2019 r.

10. Zmiany w ustawie o podatku leśnym (art. 19)

Celem zaproponowanych zmian jest ujednolicenie wzorów formularzy informacji o lasach oraz deklaracji na podatek leśny, składanych przez podatników podatku leśnego na podstawie art. 6 ust. 2 i ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821, z późn. zm.). Ponadto projektowane zmiany przewidują

wprowadzenie powszechnej możliwości składania informacji i deklaracji dotyczących tego podatku za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

W aktualnym stanie prawnym do określania wzorów informacji o lasach, składanych przez osoby fizyczne i deklaracji na podatek leśny, składanych przez pozostałych podatników podatku leśnego upoważnione są rady gmin (art. 6 ust. 9). Skutkiem powyższego jest brak jednolitego wzoru tych formularzy i w każdej z gmin mogą obowiązywać inne formularze w zakresie tego podatku. O możliwości składania informacji i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej decydują również poszczególne gminy (art. 6 ust. 10).

Propozycja ujednolicenia formularzy w zakresie podatku leśnego jest konsekwencją propozycji ujednolicenia wzorów formularzy w podatku od nieruchomości i w podatku rolnym i zmierza do uzyskania efektu w postaci ujednolicenia wzorów wszystkich formularzy w zakresie podatków lokalnych.

Zapewnienie powszechnej możliwości składania informacji i deklaracji dotyczących podatku leśnego za pomocą środków komunikacji elektronicznej do wszystkich organów podatkowych właściwych w sprawie tego podatku niezbędne jest w związku z rozwojem elektronicznych form komunikacji.

Projektowana zmiana w art. 6 ust. 9 polega na zastąpieniu przewidzianego obecnie dla rad gmin upoważnienia do określania wzorów formularzy informacji i deklaracji dotyczących podatku leśnego upoważnieniem dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Projektowana zmiana w ust. 10 ww. przepisu polega na przyznaniu ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kompetencji do określenia sposobu przysyłania informacji i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz do określenia rodzajów podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te deklaracje i informacje. Jednocześnie, w tym zakresie, zostanie zniesione upoważnienie dla rad gmin. W wyniku tej zmiany zostanie uchylony w art. 6 ust. 11.

Skutkiem proponowanych zmian będzie ujednolicenie wzorów formularzy w zakresie podatku leśnego składanych we wszystkich gminach.

Efektem projektowanych zmian będzie ponadto możliwość składania deklaracji i informacji w podatku leśnym przez wszystkich podatników za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W tym celu niezbędne jest wprowadzenie w ustawie o podatku leśnym regulacji dotyczącej możliwości składania tych formularzy w takiej formie, gdyż zgodnie z ustawą – Ordynacja podatkowa składanie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej wójtowi, burmistrzowi (prezydentowi miasta), staroście, marszałkowi województwa regulują odrębne przepisy (art. 3d).

Wprowadzenie projektowanych zmian spowoduje uproszczenie wypełniania obowiązków podatkowych przez podatników podatku leśnego. Zmiany doprowadzą też do zmniejszenia kosztów obsługi informacji i deklaracji dotyczących podatku leśnego, zarówno po stronie organów podatkowych, jak i podatników.

11. Zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług (art. 20)

Art. 20 pkt 1 – zmiana dotycząca art. 87 ust. 5, 5a i 6

Propozycja zmiany art. 87 ust. 5, 5a i 6 polega na odstąpieniu od wymagania odrębnego składania (wraz z deklaracją) umotywowanego wniosku o zwrot podatku oraz wniosku o zwrot w przyspieszonym terminie. Składanie odrębnego wniosku jest zbędne, bo samo złożenie deklaracji z wykazaną kwotą do zwrotu na rachunek bankowy podatnika z określonym terminem zwrotu może być potraktowane jak wniosek o zwrot lub przyspieszenie terminu zwrotu. Ewentualna weryfikacja zasadności zwrotu wymaga (również w przypadku złożenia odrębnego wniosku) i tak podjęcia czynności sprawdzających lub kontroli.

Art. 20 pkt 2 i 3 – zmiana dotycząca art. 89a ust. 1a i art. 89b ust.1–2

Funkcjonująca od kilku lat w nowej formule tzw. „ulga na złe długi” jest instrumentem bardzo chętnie wykorzystywanym przez podatników VAT. Wspiera ona zmniejszanie zatorów płatniczych i udrożnienie obrotu gospodarczego pomiędzy podatnikami podatku od towarów i usług (podatnikami VAT czynnymi). Celem upowszechnienia możliwości skorzystania przez wierzyciela, który nie otrzymał swojej należności, z tzw. „ulgi na złe długi”, proponuje się skrócenie terminu na możliwość dokonania przez wierzyciela korekty.

Zmiany zaproponowane w ust. 1a w art. 89a ustawy o VAT pozwolą na zmniejszenie podstawy opodatkowania oraz związanego z nią podatku należnego z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku niezapłaconych wierzytelności (które nie zostały także zbyte), od których terminu płatności upłynęło już 90 dni.

Analogicznie należało zaprojektować zmiany po stronie dłużników (art. 89b ust. 1–2) polegające na skróceniu terminu ze 150 do 90 dni na dokonanie przez nich obowiązkowej korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z faktury, w przypadku nieuregulowania należności wynikającej z tej faktury. Zmiany zaproponowane w art. 89b ust. 1–2 nakładają na dłużnika obowiązek dokonania takiej korekty, pozostawiając możliwość uniknięcia tego obowiązku w przypadku uregulowania należności odpowiednio w całości lub w części lub gdy dłużnik jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji.

Skrócenie terminu możliwości zastosowania ulgi po stronie wierzyciela niewątpliwie wpłynie pozytywnie na jego kondycję finansową pośrednio, uwalniając (wcześniej) dodatkowe środki finansowe. W przypadku natomiast dłużnika skrócenie terminu spowoduje dodatkową mobilizację w spłacie wierzytelności, co w ostatecznym rozrachunku przełoży się na zmniejszenie zatorów płatniczych w obrocie gospodarczym.

12. Zmiany w ustawie – Prawo celne (art. 21)

Art. 21 pkt 1 – dodanie art. 10a ust. 2a i 2b

Przepis art. 10a ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2018 r. poz. 167, z późn. zm.) stanowi, że wymiana informacji z organami celnymi drogą elektroniczną jest dokonywana przez Platformę Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych (PUESC). Warunkiem koniecznym takiej wymiany jest uprzednia rejestracja na PUESC oraz przedstawienie organowi celnemu dokumentu potwierdzającego zakres uprawnień do korzystania z usług oferowanych na PUESC.

Zaproponowane nowe ust. 2a i 2b w art. 10a uzupełniają tę regulację poprzez wskazanie, kto i w jaki sposób może uwierzytelnić dokument potwierdzający zakres uprawnień.

Proponuje się, aby uwierzytelnienia takiego mogli dokonywać adwokat, radca prawny i doradca podatkowy, a także osoba uprawniona przez przedsiębiorcę posiadającego pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego przedsiębiorcy (AEO) lub pozwolenie na stosowanie uproszczeń w rozumieniu przepisów celnych, o ile uprawnienie takie będzie dla niej wynikać z treści tego dokumentu.

Projekt przepisu w celu ochrony interesów organu i bezpieczeństwa obrotu pozwala organowi celnemu w razie wątpliwości zażądać okazania oryginału dokumentu.

Uzasadnieniem dla tego rodzaju zasadniczego udogodnienia jest formułowana powszechnie przez stronę biznesową potrzeba wprowadzenia ułatwienia i uproszczenia w dokonywanych przed organami celnymi czynnościach związanych z rejestracją na PUESC.

Podmioty posiadające pozwolenie AEO lub pozwolenie na stosowanie uproszczeń są osobami podlegającymi weryfikacji zarówno ze strony organów celnych poprzez monitorowanie i działania sprawdzające, jak również ze strony samych przedsiębiorców, którzy dokonując wyboru swoich partnerów, biorą pod uwagę ich profesjonalizm i doświadczenie. Mamy więc w do czynienia z grupą zawodową, która może być w obszarze poświadczania dokumentów potraktowana podobnie do przedstawicieli zawodów zaufania publicznego, jakimi są adwokaci, radcowie prawni i doradcy podatkowi.

Art. 21 pkt 2 i 3 – dodanie w art. 31 ust. 8 i w art. 32 ust. 5

Ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo celne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1228) uchylony został w art. 31 ust. 6, zaś w art. 32 – ust. 4 ustawy – Prawo celne, które stanowiły, że koszty zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz koszty związane z jego przechowywaniem ponoszą solidarnie osoba, na której ciąży obowiązki wynikające z przepisów prawa celnego, oraz każda inna osoba, w której posiadaniu znajdował się towar bezpośrednio przed jego zajęciem, jeżeli kwota tych kosztów przekracza równowartość kwoty 10 euro. Jako uzasadnienie dokonywanej zmiany wskazano, że przepisy są zbędne ze względu na regulacje zawarte w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego.

Jednak wymieniony przepis unijnego kodeksu celnego określa jedynie katalog osób zobowiązanych do poniesienia kosztów, nie określa natomiast progu, od którego wymienione osoby ponoszą te koszty, jak czyniły to obowiązujące do dnia 19 sierpnia 2016 r. art. 31 ust. 6 i art. 32 ust. 4 ustawy – Prawo celne. Bez określenia takiego progu organy celne będą zobowiązane dochodzić od osoby zobowiązanej każdą kwotę poniesionych kosztów, nawet wówczas, gdy kwota ta będzie bardzo niska. Jako przykład można podać koszty zniszczenia kilku paczek papierosów zajętych u osoby fizycznej na granicy, wynoszące 1 czy 2 zł. Aby odzyskać tę kwotę, organy celne będą ponosiły znaczne nakłady finansowe i czasowe, przy czym i tak w znakomitej większości przypadków owe groszowe koszty zniszczenia będą nieściągalne, np. w przypadku osób zagranicznych. Będzie to działanie nieefektywne, zabierające czas i energię funkcjonariuszy, którzy w tym czasie mogliby wykonywać bardziej korzystne z punktu widzenia budżetu państwa czy obsługi osób i przedsiębiorców zadania.

Biorąc pod uwagę, że organy celne powinny w swoich działaniach kierować się zasadą ekonomiki postępowania, celowe jest określenie kwotowego progu, do którego osoby zobowiązane nie będą obciążane kosztami, np. zniszczenia towarów. Proponuje się pozostawić dotychczasowy próg, tj. równowartość 10 euro.

Art. 21 pkt 4 – zmiana art. 73 ust. 1

Projekt zmiany ustawy – Prawo celne w zakresie możliwości uwierzytelnienia odpisu udzielonego pełnomocnictwa przez adwokatów, radców prawnych i doradców podatkowych jest niezbędnym uzupełnieniem w postępowaniu celnym uprawnienia, które jest zapewnione na mocy art. 138a § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa w postępowaniu podatkowym.

Wobec faktu, iż na mocy art. 73 ust. 1 ustawy – Prawo celne do postępowań w sprawach celnych nie stosuje się rozdziału 3c (Pełnomocnictwa) ustawy – Ordynacja podatkowa, w tym również powołanego wyżej art. 138a § 4, niezbędnym staje się uzupełnienie

o takie uprawnienie ustawy – Prawo celne. Byłoby bowiem niewłaściwe i niezgodne z utrwaloną w tym względzie tradycją pozbawianie w postępowaniu celnym możliwości uwierzytelniania przez wymienioną wyżej grupę zawodową udzielonych im upoważnień.

Za takim rozwiązaniem przemawia również fakt, iż regulujące kwestię przedstawiciela celnego przepisy unijnego kodeksu celnego nie precyzują tego aspektu postępowania. Przytoczone zapisy projektowanych przepisów nie kolidują więc z przepisami unijnymi.

Istotne jest też przywrócenie w postępowaniu celnym stanu prawnego respektującego wyjątkowy status zawodowy adwokatów, radców prawnych i doradców podatkowych (a zatem osób wykonujących zawody zaufania publicznego). Temu zadaniu służy uzupełnienie katalogu przepisów wskazanych w art. 73 ust. 1 ustawy – Prawo celne o przepis, który będzie w postępowaniu celnym stosowany odpowiednio, przewidujący możliwość uwierzytelnienia odpisu udzielonego im pełnomocnictwa przez adwokatów, radców prawnych i doradców podatkowych.

Zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.) każda osoba ma prawo do odwołania się od wydanej przez organy celne decyzji w zakresie stosowania przepisów prawa celnego, dotyczącej jej bezpośrednio i indywidualnie. Ponadto, na podstawie art. 44 ust. 4 unijnego kodeksu celnego, państwa członkowskie zobowiązane zostały do zapewnienia procedury odwoławczej umożliwiającej szybkie potwierdzenie lub skorygowanie decyzji wydawanych przez organy celne. Realizacja tego obowiązku nastąpiła w ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne. W art. 73 ust. 1 tej ustawy wskazuje się między innymi, że do odwołań stosuje się odpowiednio przepisy art. 220–223 Ordynacji podatkowej. Na skutek wejścia w życie nowelizacji Ordynacji podatkowej wprowadzonej ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948, z późn. zm.) po art. 221 dodany został art. 221a, którego odpowiednie stosowanie do postępowań odwoławczych w sprawach celnych wprowadziło niepewność co do właściwości organu odwoławczego.

Aby jednoznacznie rozstrzygnąć właściwość dyrektora izby administracji skarbowej jako organu odwoławczego, proponuje się wyłączyć możliwość odpowiedniego stosowania art. 221a Ordynacji podatkowej. Należy przy tym zauważyć, że do czasu wejścia w życie noweli Ordynacji podatkowej nie budziło żadnych wątpliwości (zarówno po stronie organów odwoławczych, jak i orzecznictwa), że organem odwoławczym od decyzji naczelnika urzędu

celno-skarbowego jest dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla tego naczelnika, tj. sprawujący nadzór nad tym naczelnikiem.

Niepewność co do organu właściwego do rozpatrzenia odwołania od decyzji celnej może być dla przedsiębiorców niezadowolonych z rozstrzygnięcia uciążliwa, stąd zaproponowana nowela Prawa celnego stanowi uproszczenie i wpisuje się w zakres niniejszej ustawy.

13. Zmiany w ustawie o podatku akcyzowym (art. 28), w ustawie o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (art. 10) oraz o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (art. 26)

Art. 28 pkt 1 – zmiana brzmienia art. 24 ust. 2

Zmiana porządkująca polegająca na usunięciu w art. 24 ust. 2 wyłączenia z obowiązku składania deklaracji podatkowej przez podmioty, które zużywają energię elektryczną wyłącznie na cele zwolnione, o których mowa w art. 30 ust. 7a ustawy. Co do zasady, podmiot korzystający z powyższego zwolnienia składa deklarację podatkową AKC-4/H dla energii elektrycznej z uwagi na fakt, iż jest podatnikiem z tytułu innych czynności dokonywanych w odniesieniu do energii elektrycznej.

Art. 28 pkt 2 – uchylenie w art. 30 ust. 7b pkt 2 oraz ust. 7c

Regulacja zawarta w zmienianym przepisie, w którym uchyla się ust. 7b i ust 7c, wynika z faktu, że po zmianie dane wykazywane obecnie w oświadczeniu będą wykazywane w składanej co miesiąc deklaracji dla podatku akcyzowego. Składanie do naczelnika urzędu skarbowego co miesiąc (w różnych terminach) dwóch dokumentów, tj. oświadczenia oraz deklaracji dla podatku akcyzowego zostanie ograniczone do konieczności złożenia wyłącznie deklaracji dla podatku akcyzowego.

W obecnym stanie prawnym w składanej co miesiąc deklaracji dla podatku akcyzowego AKC-4 (załącznik AKC-4/H) podatnik zamieszcza m. in. informację odnośnie ogólnej kwoty zwolnienia energii elektrycznej do celów redukcji chemicznej, w procesach elektrolitycznych, metalurgicznych i mineralogicznych. Planowane wprowadzenie w załączniku AKC-4/H do deklaracji AKC-4 dodatkowych pól, w których podatnik będzie mógł wykazać informacje zawarte w oświadczeniu, tj. ilość wykorzystanej energii elektrycznej odrębnie dla poszczególnych celów i procesów oraz kwotę zwolnienia przypadającą na poszczególne cele i procesy, pozwoli na rezygnację z obowiązku składania przez podatnika ww. oświadczenia.

Art. 28 pkt 3–12 – zmiana art. 32 ust. 1 pkt 1, art. 40 ust. 5, art. 48 ust. 3 pkt 6, art. 86 ust. 1 pkt 8, art. 89 ust. 1 pkt 2, 4, 6, 9 i 10, art. 90 ust. 1, art. 95 ust. 1 pkt 2, art. 96 ust. 1 pkt 1, załączników nr 1 i 2 do ustawy

Zmiana polega na aktualizacji kodów CN, które w czasie obowiązywania aktualnych przepisów akcyzowych podlegały zmianom. Ustawa będzie odwoływała się do klasyfikacji w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodnej z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1925 z dnia 12 października 2017 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 282 z 31.10.2017, str. 1), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Do celów poboru akcyzy i oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także do wiążących informacji akcyzowych stosowana jest klasyfikacja w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN). W zakresie klasyfikacji do odpowiedniego kodu CN ustawodawca odwołał się do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.). W ciągu kilku lat funkcjonowania obecnej ustawy klasyfikacja niektórych wyrobów akcyzowych do odpowiadających im kodom CN uległa zmianie. Celem przykładu wskazać można Załącznik nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym zawierający wykaz wyrobów akcyzowych. Obecnie pod poz. 40 znajduje się kod „3824 90 91” oznaczający „Monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych, zawierające objętościowo 96,5% lub więcej estrów (FAMAE) – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych”. Natomiast zgodnie ze wskazanym wyżej rozporządzeniem wykonawczym Komisji kategoria ta znajduje się w grupie „Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych” pod poz. 3826 00.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy zmiany w Nomenklaturze Scalonej nie powodują zmian w opodatkowaniu akcyzą wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych, jeżeli nie zostały określone w ustawie. Jednak w celu ułatwienia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych zaproponowano aktualizację tych kodów CN, które w czasie obowiązywania aktualnych przepisów akcyzowych podlegały zmianom.

Taka zmiana powinna spotkać się z przychylnym odbiorem ze strony zarówno podatników akcyzy, jak i organów podatkowych, bowiem wpłynie korzystnie na poprawę stabilności i przejrzystości prawa w obszarze organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi i opodatkowania

akcyzą wyrobów akcyzowych, co w konsekwencji powinno skutkować zmniejszeniem ryzyka gospodarczego oraz ułatwieniem prowadzenia działalności gospodarczej.

Zmiana w ustawie o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (art. 10)

Zmiana jest konsekwencją zaproponowanej w tym projekcie nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym (art. 28) w zakresie zastąpienia stosowanych kodów Nomenklatury Scalonej (CN) – kodami CN stosowanymi zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawa celnego w tym zakresie.

Zmiana w ustawie o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (art. 26)

Zmiana jest konsekwencją zaproponowanej w tym projekcie nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym (art. 28) w zakresie zastąpienia stosowanych kodów Nomenklatury Scalonej (CN) – kodami CN stosowanymi zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawa celnego w tym zakresie.

B. Zmiany w zakresie prawa gospodarczego

1. Zmiana w ustawie – Kodeks cywilny

Art. 1 – zmiana art. 39

Dopuszczalność potwierdzania umów zawartych przez osobę działającą jako organ osoby prawnej bez umocowania albo z przekroczeniem jego zakresu wzbudza w obecnym stanie prawnym liczne kontrowersje zarówno w doktrynie prawa cywilnego, jak i w orzecznictwie. Wobec dotychczasowego brzmienia nowelizowanego przepisu, nierozstrzygnięta jednoznacznie pozostaje kwestia, czy czynność dokonana przez osobę niebędącą organem osoby prawnej lub dokonana z przekroczeniem kompetencji organu jest nieważna z mocy prawa, czy też można ją w późniejszym czasie potwierdzić.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane są dwa wzajemnie wykluczające się poglądy odnośnie sankcji, jaką należy zastosować do czynności prawnej dokonanej w imieniu osoby prawnej z przekroczeniem kompetencji przez organ (lub przez „fałszywego” piastuna organu). Pierwsza z nich dopuszcza odpowiednie stosowanie przepisów o czynnościach dokonanych przez pełnomocnika z przekroczeniem zakresu umocowania, „fałszywego” pełnomocnika (art. 103 KC), druga zakłada bezwzględną nieważność takich czynności².

² Zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 12 maja 2000 r., V CKN 1029/00, i z dnia 5 lipca 2007 r., II CSK 162/07, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2001 r., III CZP 55/01, wyrok z dnia 12 grudnia 1996 r., I CKN 22/96; z dnia 26 czerwca 1997 r., I CKN 130/97; z dnia 14 stycznia 2000 r., III CKN 494/00,

Stan niepewności prawnej wywołany niejednorodną linią orzecniczą w tym zakresie jest jedną z barier, z jakimi borykają się przedsiębiorcy w toku prowadzenia działalności gospodarczej. Mnogość orzeczeń w przedmiotowej kwestii ilustruje skalę problemu, z jakim mierzą się podmioty funkcjonujące w obrocie prawnym. Owa wadliwość może być spowodowana np. zmniejszeniem się składu osobowego organu poniżej ustawowego lub statutowego minimum, wygaśnięciem mandatu zarządu lub części jego członków w wyniku niejasności ustawy lub umowy (statutu). W aktualnych realiach społeczno-gospodarczych, które cechują się znaczną ilością osób prawnych, występujących w olbrzymiej ilości stosunków prawnych, pożądane jest, aby czynności dotknięte wadą, w postaci działania osób nieumocowanych do ich reprezentowania, mogły być utrzymane w mocy. Konstrukcja bezskuteczności zawieszanej zapewnia przy tym stosowną ochronę zarówno osobie prawnej, działającej za pośrednictwem wadliwego organu, jak i jej kontrahentowi. W przypadku gdy dana czynność jest uzasadniona gospodarczo i nie stoi w sprzeczności do uregulowań wynikających z ustaw szczególnych, jej potwierdzenie jest równie uzasadnione jak w razie przekroczenia kompetencji lub działania bez umocowania przez pełnomocnika (szczególnie w sytuacji, gdy podmiotowi, jak i uczestnikom obrotu zależy na utrzymaniu czynności prawnej w mocy). Słusznie podnosi się, że funkcjonalnie brak jest uzasadnienia dla różnicowania konsekwencji prawnej dokonania wadliwej czynności przez pełnomocnika („fałszywego” pełnomocnika) i organ osoby prawnej („fałszywy” organ), bowiem obydwie instytucje pełnią bardzo podobną funkcję³.

Celem przepisu, w zaproponowanym brzmieniu, jest jednoznaczne umożliwienie potwierdzania umów zawartych przez organ osoby prawnej z przekroczeniem zakresu umocowania („fałszywy” organ). W ocenie projektodawcy, zaproponowane rozwiązanie usunie lukę prawną, którą sądy muszą korygować, stosując art. 103 KC *per analogiam* oraz przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa obrotu prawnego, m.in. poprzez usunięcie wątpliwości interpretacyjnych, co pozwoli uniknąć wielu sporów sądowych oraz poprawi efektywność działania przedsiębiorcy, wpływając na skrócenie procesu decyzyjnego w ramach jednostki.

Propozycja legislacyjna zmiany art. 39 KC wzorowana jest na rozwiązaniu wynikającym z art. 103 KC i przewiduje, że umowa zawarta przez „rzekomego piastuna organu” osoby prawnej (odpowiednio przez organ z przekroczeniem kompetencji) dotknięta jest

Wyrok SN z dnia 2 lutego 2015 r. III PK 142/14; Wyrok SN z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. IV CSK 361/13, wyrok SN z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. V CSK 123/17.

³ D. Opalska, *Stosowanie przepisów o pełnomocnictwie do organów osób prawnych*, Przegląd Prawa Handlowego 10/2013; S. Sołtysiński, Glosa do uchwały SN z 14 września 2007 r. III CZP 31/07, OSP 3/2008.

bezskutecznością względną, wobec faktu, że osoba prawna może ją potwierdzić, jeżeli leży to w jej słusznym interesie. Brak potwierdzenia będzie skutkował nieważnością umowy i powstaniem po stronie osoby prawnej, jak i jej kontrahenta, roszczenia odszkodowawczego. W ocenie projektodawcy sankcja bezwzględnej nieważności wszystkich czynności dokonanych przez „rzekomy organ” osoby prawnej (odpowiednio przez organ z przekroczeniem kompetencji) wydaje się zbyt dolegliwa dla podmiotów działających w obrocie gospodarczym i nieadekwatna do celów, którym ma służyć. Ochrona pewności obrotu i wzgląd na interes osoby prawnej nie wymagają w tym zakresie stosowania tak daleko idących konsekwencji.

Celem zachowania pełnej spójności, identycznie jak w art. 103 KC, uregulowana została kwestia dokonania jednostronnej czynności prawnej przez osobę działającą jako organ bez umocowania lub z przekroczeniem jego zakresu.

Podobne rozwiązanie legislacyjne prezentowała Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego w Pierwszej Księdze Kodeksu cywilnego z 2008 r.⁴

2. Zmiany w ustawie – Kodeks spółek handlowych (art. 18)

Art. 18 pkt 1 – dodanie w art. 97 § 3

W obecnym stanie prawnym powstają wątpliwości, czy w skład zarządu spółki partnerskiej mogą wchodzić, oprócz partnerów, także osoby trzecie. W zakresie składu zarządów spółki partnerskiej wykształciły się trzy poglądy. Pierwszy pogląd zakłada, że członkami zarządu mogą być jedynie partnerzy. Zgodnie z drugim poglądem w skład zarządu mogą wchodzić partnerzy i osoby trzecie. Ostatni z poglądów dopuszcza, by w zarządzie znalazły się tylko osoby trzecie.

Proponowane rozwiązanie bazuje na drugim z powyższych poglądów i ma na celu jednoznaczne przesądzenie, że w skład zarządu spółki partnerskiej mogą wchodzić, oprócz partnerów, także osoby trzecie. Rozwiązanie to ma na celu umożliwienie efektywnej organizacji prac spółki oraz jej reprezentacji na zewnątrz przez profesjonalnych menadżerów, bez konieczności ciągłego angażowania w sprawy spółki partnerów (zajmujących się przede wszystkim działalnością zawodową). Niemniej, mając na uwadze osobowy charakter spółki partnerskiej, zasadne jest, by w zarządzie spółki był co najmniej jeden partner.

⁴ Zob. https://bip.ms.gov.pl/Data/Files/_public/kkpc/projekty-na-stronie-ms/ksiega_pierwsz_kodeksu_cywilnego-2008.rtf

Art. 18 pkt 2 – zmiana art. 149 § 1

W obecnym stanie prawnym, w przypadku braku właściwych postanowień w statucie spółki, komplementariusz może zostać „uwięziony” w spółce, co stanowi w ocenie projektodawcy zbyt restrykcyjne ograniczenie jego swobody. Przepis w proponowanym brzmieniu ma na celu sformułowanie ustawowego uprawnienia komplementariusza do wypowiedzenia umowy spółki lub wystąpienia z niej, na zasadach ogólnych, dotyczących spółki jawnej.

Art. 18 pkt 3 – dodanie w art. 161 § 4

W praktyce obrotu gospodarczego powstają wątpliwości, w jakiej formie powinna zostać dokonana zmiana umowy spółki z o.o. w organizacji. Przepis w proponowanym kształcie oparty jest na rozwiązaniu wskazanym w postanowieniu SN z dnia 25 lutego 2009 r., sygn. II CSK 489/08. Zmiana umowy spółki w organizacji powinna nastąpić w drodze zmiany samej umowy wspólników. Uzasadniając konieczność zachowania umownego trybu zmiany umowy spółki, wskazuje się, że zmiana ta może wpłynąć w istotny sposób na pozycję wspólnika w spółce, może ona dotyczyć m.in. jego udziału w kapitale zakładowym, udziale w zyskach i innych prawach majątkowych, może też zmienić cel, jaki wspólnicy zobowiązali się realizować, zawierając umowę spółki. Względy te przesądzają o tym, że zmiana umowy spółki przed rejestracją wymaga jednomyślności wszystkich wspólników, a zatem powinna być dokonana według ogólnych reguł KC przewidzianych dla zmiany umowy. Proponowany przepis ma charakter szczególny, wyłączając w regulowanym zakresie stosowanie art. 255 § 1 w zw. z art. 11 § 2 KSH.

Przedmiotowy przepis nie znajdzie zastosowania do spółek zawiązywanych przy wykorzystaniu wzorca umowy, o którym mowa w art. 157¹ KSH.

Art. 18 pkt 4 – zmiana art. 193 § 3 oraz § 4

Treść art. 193 § 4 KSH w obecnym brzmieniu budzi wątpliwości co do terminu, w jakim zysk przeznaczony do podziału powinien zostać wypłacony wspólnikom. Brak jest regulacji ustawowej na wypadek, gdyby ani wspólnicy, ani zarząd nie podjęli decyzji o faktycznej wypłacie dywidendy zatwierdzonej do wypłaty. Przepis w obecnym brzmieniu daje też kompetencję zarządowi do określenia dnia wypłaty bez jakichkolwiek ograniczeń czasowych, co otwiera możliwość działań wbrew interesom wspólników mniejszościowych (w sytuacji, w której podjęta została uchwała w przedmiocie wypłaty dywidendy, ale bez określenia terminu).

Proponowana regulacja jednoznacznie rozstrzyga dwie kwestie. Wobec braku wskazania dnia dywidendy w uchwale zgromadzenia wspólników, dniem dywidendy jest dzień powzięcia

uchwały, natomiast w wypadku braku określenia dnia wypłaty dywidendy, wypłata ma nastąpić niezwłocznie po dniu dywidendy.

Określenie terminu wypłaty dywidendy, w sytuacji, w której terminu takiego nie określili wspólnicy w uchwale, uniemożliwi zbyt dalekie odkładanie wypłaty w przyszłość. Zarząd nie powinien mieć bowiem kompetencji do uniemożliwienia realizacji roszczenia o wypłatę dywidendy w praktyce (np. poprzez niepodjęcie uchwały określającej dzień jej wypłaty). Zaproponowana regulacja z jednej strony ma usunąć wątpliwości interpretacyjne, jednocześnie dyscyplinując wspólników w przedmiotowym zakresie.

Art. 18 pkt 5 – dodanie w art. 195 § 1¹

Przepis art. 195 w obecnym brzmieniu nie reguluje wprost skutków prawnych wypłacenia zaliczki na poczet dywidendy w sytuacji, gdy po zakończeniu roku obrotowego spółka odnotowała stratę albo osiągnęła zysk w wysokości mniejszej od wypłaconych zaliczek. O ile wypłata zaliczek została dokonana zgodnie z postanowieniami umowy oraz zgodnie z wymaganiami z art. 194 i art. 195 KSH, nie można żądać zwrotu wypłaconych wspólnikom świadczeń na podstawie art. 198 KSH. Na gruncie obowiązującego stanu prawnego, brak jednoznacznej podstawy do żądania przez spółkę „uzupełnienia” funduszy. Poprzez wprowadzenie niniejszego uregulowania, wyposaża się spółkę w możliwość żądania zwrotu zaliczki, gdy spółka odnotowała stratę bądź zysk mniejszy niż pierwotnie przewidywano. Mechanizm ten, oprócz ochrony interesów spółki, ma na celu zabezpieczenie interesu wspólników mniejszościowych.

Konsekwencją nowej regulacji, w sytuacji gdy spółka osiągnęła zysk niższy niż przewidywano, wspólnik będzie miał obowiązek zwrócić różnicę między zyskiem przypadającym mu za dany rok a wysokością otrzymanej zaliczki.

Art. 18 pkt 6, 8, 13 i 14 – dodanie w art. 202 § 6, art. 233 § 3 oraz art. 369 § 5¹ i 5² oraz art. 397 § 2

Zaproponowana zmiana stanowi próbę uregulowania kwestii adresata oświadczenia o rezygnacji członka zarządu spółki kapitałowej w przypadku, gdy rezygnację składa członek zarządu jednoosobowego bądź ostatni członek zarządu wieloosobowego. Proponowane poniżej rozwiązanie powinno też odpowiadać na pytanie, jak powinni postępować wszyscy członkowie zarządu wieloosobowego, składając swoje rezygnacje jednocześnie.

W związku z powyższym istotne znaczenie ma uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 31 marca 2016 r., sygn. III CZP 89/15. Sąd wskazał tam, że oświadczenie członka zarządu spółki kapitałowej o rezygnacji z tej funkcji jest składane – z wyjątkiem przewidzianym w art. 210 § 2 i art. 379 § 2 KSH – spółce reprezentowanej w tym zakresie zgodnie z art. 205 § 2 lub

art. 373 § 2 KSH. W uzasadnieniu uchwały SN powołał się na ogólną kompetencję zarządu do reprezentowania spółki. Zakwestionował przy tym zasadność stosowania w tej kwestii art. 210 § 1 i art. 379 § 1 KSH. SN uznał, że stosunek prawny, którego wygaśnięcie powoduje rezygnacja, nie wynika z umowy, lecz z aktu powołania i ma charakter organizacyjny. W przypadku zakończenia tego stosunku przez złożenie oświadczenia o rezygnacji spółce reprezentowanej przez zarząd, nie ujawnia się więc konflikt interesów, przed którego skutkami chronią przepisy art. 210 § 1 i art. 379 § 1 KSH. SN za niezasadne uznał przyznanie kompetencji do przyjmowania oświadczeń o rezygnacji organowi uprawnionemu do powoływania członków zarządu, wskazując, że *„brak w obowiązującym stanie prawnym podstaw do stwierdzenia wyjątku od zasady reprezentacji biernej spółki przez zarząd w zakresie dotyczącym oświadczeń członków zarządu o rezygnacji ze sprawowania funkcji na rzecz organu uprawnionego do powoływania członków zarządu”*.

Według poglądu SN wyrażonego w przywołanej powyżej uchwale, nie istnieją uzasadnione przeszkody wykonywania reprezentacji biernej spółki w zakresie przyjęcia oświadczenia o rezygnacji przez członka zarządu, który ją składa⁵. Obejmuje to również przypadki złożonego na piśmie lub w postaci elektronicznej oświadczenia o rezygnacji z funkcji wszystkich członków zarządu rezygnujących jednocześnie. W takiej sytuacji oświadczenie członka zarządu jednoosobowego lub ostatniego członka zarządu wieloosobowego albo wszystkich członków zarządu wieloosobowego rezygnujących jednocześnie dochodzi – zdaniem SN – do skutku z chwilą doręczenia na adres spółki, w sposób umożliwiający nadanie mu biegu w celu podjęcia działań, które wymusza rezygnacja. W uzasadnieniu akcentuje się, że wobec treści art. 61 KC jest to warunkiem skuteczności złożenia przedmiotowego oświadczenia.

Skutki przyjęcia wykładni KSH proponowanej w powyższej uchwale nie są wolne od kontrowersji. Wątpliwości może budzić w szczególności uznanie wykonywania reprezentacji biernej spółki przez samego tego członka zarządu, który składa rezygnację. Sugeruje to, że rezygnacja niejako automatycznie dochodzi do adresata (czyli do spółki) i przez to jest doniosła już w momencie jej wyartykułowania. Rezygnującemu członkowi przypisuje się bowiem kompetencję do reprezentacji biernej spółki, czyli przyjmowania oświadczeń do niej kierowanych w jej imieniu. Z drugiej jednak strony skuteczność takiej rezygnacji SN sprzęża z chwilą jej doręczenia na adres spółki w sposób umożliwiający podjęcie niezbędnych działań związanych z rezygnacją. Logicznym następstwem zapoznania się z oświadczeniem woli o rezygnacji przez spółkę jest wygaśnięcie mandatu członka zarządu i uniemożliwienie

⁵ Zob. uchwałę SN z 15 marca 2016 r., III CZP 89/15, pkt VI, OSNC 2016 r. Nr 9, poz. 97.

mu dalszego, skutecznego podejmowania jakichkolwiek czynności, w tym zmierzających do powołania nowego członka zarządu. Dodatkowo zastrzeżenia może budzić to, na jakiej podstawie prawnej dochodzi do rozróżnienia sytuacji, w której członek zarządu sam zachowuje prawo do reprezentacji biernej podczas składania swojej rezygnacji od innej sytuacji, w której członek zarządu składa takie oświadczenie wobec innego członka zarządu lub prokurenta w trybie art. 205 § 2 KSH. Kryterium takiego rozróżnienia, mimo swych walorów praktycznych, może zostać jednak poczytane jako niewystarczające do uznania istnienia prawa (tu prawa reprezentacji biernej spółki podczas składania swojej rezygnacji). Gdyby natomiast uznać prawo reprezentacji biernej spółki przez rezygnującego członka zarządu, to aktualizuje się pytanie o podstawę prawną (nie faktyczną czy funkcjonalną) uzasadniającą zawężenie stosowania tego prawa do osoby jedyne/ostatniego członka zarządu lub wszystkich członków zarządu rezygnujących jednocześnie. W pozostałych przypadkach SN wskazuje bowiem na konieczność składania rezygnacji spółce reprezentowanej przez pozostałego członka zarządu lub prokurenta w trybie art. 205 § 2 KSH.

Rozważając powyższe wątpliwości, trzeba przyjąć, że rację miał SN, akcentując w uzasadnieniu przyjętego stanowiska „brak w obowiązującym stanie prawnym podstaw do stwierdzenia wyjątku od zasady reprezentacji biernej spółki przez zarząd w zakresie dotyczącym oświadczeń członków zarządu o rezygnacji ze sprawowania funkcji na rzecz organu uprawnionego do powoływania członków zarządu”. W koniunkcji z wątpliwościami opisanymi powyżej, w omawianym zakresie brak ten wydaje się stanowić usprawiedliwienie potrzeby pozytywnej interwencji ustawodawcy.

W tym kontekście warto zwrócić uwagę na rozwiązania przyjęte w tej materii w prawie niemieckim, a zatem w systemie prawnym, z którego już nierzadko czerpał polski ustawodawca w obszarze prawa prywatnego. Zgodnie z ustawą o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością członek zarządu składa rezygnację [któremukolwiek – przypis własny] wspólnikowi spółki (§ 35 GmbHG). Również w orzecznictwie sądów niemieckich wyrażono pogląd, że rezygnacja jest skuteczna, gdy została złożona jednemu tylko wspólnikowi⁶. Ustawodawca niemiecki zdecydował się zatem na przyjęcie rozwiązania daleko idącego, jeśli chodzi o zapewnienie sprawności odbioru oświadczeń w imieniu spółki. Nie da

⁶ Por. <http://lexetius.com/2001,1837><<http://lexetius.com/2001,1837%20>>.

Sąd Apelacyjny (Oberlandesgericht – “OLG”) Frankfurt nad Menem, wyrok z dnia 11 listopada 2014, sygn. 20 W 317/11; http://www.notarblock.de/phocadownload/uebersichten/amtsniederlegung_eines_geschaeftsfuehrers_einer_gmbh.pdf

się przy tym ukryć, że ustawodawca niemiecki nie zawahał się w omawianym zakresie przełamać klasycznych zasad reprezentacji spółki oraz – szerzej – zasad podziału funkcji i zadań pomiędzy poszczególne organy spółki. Nadanie wprost wspólnikowi, który nie jest przecież organem spółki, prawa do jej reprezentacji jest bowiem wyjątkiem od zasady, zgodnie z którą osoba prawna działa przez swoje organy. Wydaje się, że za takim rozwiązaniem przemawia ujęcie funkcjonalne (czy też faktyczne), które opiera się na akcentowaniu tego, że spółka jest po prostu pewnym wehikułem prawnym, poprzez który swoje interesy realizują wspólnicy – jej właściciele i dysponenti. Ujęcie to uwypukla też elementy osobowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Rozwiązanie niemieckie, pomimo pewnych zalet, wydaje się jednak zbyt radykalnym, przynajmniej w odniesieniu do polskich realiów obrotu prawnego i gospodarczego. W szczególności można sobie wyobrazić sytuację, gdy jeden ze wspólników już wie o rezygnacji, bo została ona skierowana wyłącznie do niego, ale nie informuje o tym pozostałych wspólników, na własną rękę podejmując pewne działania faktyczne zmierzające do realizacji wyłącznie jego, jednostkowych interesów (a ze szkodą dla interesów spółki oraz interesów pozostałych wspólników).

Niemniej, już w obecnym stanie prawnym, na gruncie rozważań o spółce z o.o. (w sytuacji, gdy spółka nie ma rady nadzorczej) wyrażono pogląd, że oświadczenie o rezygnacji powinno być skierowane do wszystkich wspólników. „W przeciwniej sytuacji rezygnujący jedyny członek zarządu albo wszyscy członkowie wieloosobowego zarządu powinni zwołać zgromadzenie wspólników, do czego są uprawnieni na mocy art. 232 KSH, ma którym złożą oświadczenie o swej rezygnacji. Nie dotyczy to jednak przypadku, gdy zgromadzenie uprzednio wyznaczyło pełnomocnika w trybie art. 210 § 1 *in fine* KSH.”⁷.

Co więcej, w dotychczasowej doktrynie i orzecznictwie, jako jedna z koncepcji właściwych dla ustalenia sposobu składania rezygnacji przez członków organów korporacyjnych prezentowana też była tzw. „teoria lustra”. Zakłada ona, że oświadczenie woli o rezygnacji członek zarządu albo rady nadzorczej powinien złożyć organowi bądź osobie, która go powołała. Odwoływał się do niej m.in. SN w wyroku z dnia 9 maja 2012 r., sygn. V CSK 223/11⁸.

Obowiązek złożenia oświadczenia o rezygnacji na piśmie oraz przekazanie go wszystkim wspólnikom nie będzie nieadekwatnie dolegliwy do spełnienia dla rezygnującego członka

⁷ A. Szumański w System Prawa Prywatnego. Prawo spółek kapitałowych. Tom 17A. 2 wydanie, Wydawnictwo C.H. BECK, Instytut Nauk Prawnych PAN, Warszawa 2015, str. 532.

⁸ Zob. też wyr. SN z 7.5.2010 r.; III CSK 176/09, wyr. SN z 9.5.2012 r., V CSK 223/11, wyr. SN z 9.5.2012 r., V CSK 238/11; wyr. SN z 24.5.2013 r., V CSK 313/12.

zarządu. Jego zwykłym zadaniem jest bowiem zwoływanie zgromadzeń wspólników, tego zaś dokonuje się poprzez skierowanie stosowanych oświadczeń (zawiadomień czy też potocznie „zaproszeń”) do wszystkich wspólników spółki.

W świetle powyższego, miarkując słusne interesy rezygnującego członka organu oraz spółki, projektodawca uznaje za zasadne przyjęcie szczególnego rozwiązania w zakresie składania rezygnacji przez ostatniego (odpowiednio jedyne, wszystkich jednocześnie) członka zarządu spółki. Wprowadzałoby ono uprawnienie wspólników do reprezentacji spółki w omawianej sytuacji. Oświadczenie o rezygnacji byłoby im składane, w dowolnej formie, i skuteczne z dniem następującym po dniu, w którym miało się odbyć zwoływane zgromadzenie, bez względu, czy doszło ono do skutku. Z uwagi na potrzebę podjęcia przez wspólników decyzji o obsadzeniu wakatu w zarządzie wprowadza się obowiązek rezygnującego członka zarządu do zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia. Jednocześnie dołączenie oświadczenia o rezygnacji do zawiadomienia gwarantowałoby, że dotrze ono do wszystkich wspólników spółki.

Dzięki powyższemu mechanizmowi wspólnicy, zawiadomieni o terminie zgromadzenia, otrzymają szansę na podjęcie niezbędnych przygotowań, w tym na wskazanie ewentualnych kandydatów na nowego członka (bądź nowych członków) zarządu. Rozwiązanie to zabezpiecza więc interesy spółki oraz zapewnia jej ciągłość działania, jednocześnie nie ograniczając w sposób nieadekwatny uprawnienia członka zarządu do rezygnacji z wykonywanej funkcji.

Przedmiotowy przepis ma zastosowanie również do spółek, które mają tylko jednego wspólnika, na co powinna wskazywać wykładnia celowościowa nowelizowanego przepisu.

Wyżej podniesione argumenty przemawiają również za przyjęciem podobnej regulacji w odniesieniu do spółek akcyjnych. Tu, co do zasady, sytuacja jest bardziej klarowna, bowiem rada nadzorcza nie jest organem fakultatywnym. Dlatego też zasadą powinien być obowiązek składania radzie nadzorczej oświadczenia o rezygnacji. Szczęólnego uregulowania wymaga jednak sytuacja, gdy rada nadzorcza nie została prawidłowo obsadzona. By oświadczenie zostało skutecznie złożone spółce, zapoznać się z nim musi co najmniej jeden członek rady nadzorczej – wobec funkcji informacyjnej oświadczenia, w przedmiotowym zakresie legitymację bierną posiada każdy członek rady samodzielnie. Wobec wakatu na wszystkich stanowiskach w ww. organie, podobnie jak ma to miejsce w nowelizowanej regulacji dot. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, członek zarządu oświadczenie o rezygnacji składa akcjonariuszom, w dowolnej formie, i jest ono skuteczne z dniem następującym po dniu, w którym miało się odbyć zwoływane zgromadzenie, bez względu, czy doszło ono do skutku.

Art. 18 pkt 7 – uchylenie w art. 231 § 4

Zgodnie z art. 227 § 1, uchwały wspólników podejmowane są na zgromadzeniu wspólników. Paragraf 2 przedmiotowego artykułu wskazuje, że uchwały wspólników mogą być podjęte poza zgromadzeniem, jeżeli wszyscy wspólnicy wyrażą na piśmie zgodę na postanowienie, które ma być powzięte, albo na głosowanie pisemne (tzw. „tryb obiegowy”). W realiach obrotu gospodarczego ten wyjątek stał się regułą, co znacznie upraszcza funkcjonowanie spółek z o.o. Niemniej, zgodnie z treścią art. 231 § 4, niemożliwe jest przegłosowanie w trybie obiegowym uchwał, które powinny być podjęte na zwyczajnym zgromadzeniu (zgodnie z art. 231 § 2 KSH przedmiotem uchwał podejmowanych przez zwyczajne zgromadzenie wspólników jest: rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania zarządu oraz sprawozdania finansowego, podział zysku albo pokrycie straty, udzielenie absolutorium). Stanowi to praktyczne utrudnienie dla przedsiębiorców, które nie znajduje żadnego praktycznego uzasadnienia. Skorzystanie z trybu obiegowego (pisemnego) wymaga zgody wszystkich wspólników i to bez względu na udział w kapitale, jaki na nich przypada. Oznacza to, że choćby nawet jeden wspólnik uznał, że podjęcie konkretnej decyzji wymaga dyskusji podczas zgromadzenia bądź z innego względu nie nadaje się do trybu obiegowego, wówczas taka sprawa zostanie rozstrzygnięta podczas zgromadzenia. W ocenie projektodawcy jest to wystarczający mechanizm zabezpieczający interesy wszystkich udziałowców.

Art. 18 pkt 9 – dodanie w art. 235 § 4

Brak przepisu jednoznacznie wskazującego, kto jest uprawniony do odwołania zwołanego zgromadzenia wspólników, rodzi w tym zakresie spory korporacyjne. W doktrynie przyjmuje się, że zgromadzenia wspólników mogą być odwoływane, brak natomiast zgody co do mechanizmu prawnego takiego odwołania. Zgodnie z jednym ze stanowisk, odwołanie zgromadzenia może zostać dokonane tylko przez podmiot, który je zwołał, a dodatkowo musi on dokonać tego w takim samym trybie jak wcześniej zwołał zgromadzenie. Według innego, bardziej restrykcyjnego stanowiska, zwołanie zgromadzenia przez spółkę stanowi złożenie przez nią oświadczenia woli. Oświadczenie woli może zostać odwołane tylko w trybie uregulowanym w art. 61 zdanie drugie KC. Odwołanie powinno więc po pierwsze dotrzeć do adresata jednocześnie lub wcześniej od oświadczenia o zwołaniu zgromadzenia, a drugie odwołanie jest możliwe jedynie za zgodą adresata, jeżeli dotarło już do niego oświadczenie o zwołaniu zgromadzenia.

Proponowane przez projektodawcę rozwiązanie wyżej opisanego problemu opiera się częściowo na stanowisku zajęтым w tej kwestii przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3

kwietnia 2009 r., sygn. II CSK 604/08. Umożliwienie odwołania zgromadzenia wspólników przez organ, który je zwołał, zapobiegnie potencjalnym sporom korporacyjnym.

Art. 18 pkt 10 – dodanie art. 236 § 3

Zmiana przedmiotowego przepisu koresponduje z wprowadzanym uregulowaniem kwestii odwoływania zgromadzenia wspólników zwołanego przez wspólników (wspólnika). Ma na celu usunięcie potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych poprzez jednoznaczne wskazanie, że kompetencja ta przysługuje jedynie wspólnikowi lub wspólnikom zwołującym zgromadzenie. Mechanizm ten ma zapobiegać ewentualnemu odwoływaniu przez zarząd zgromadzeń zwoływanych przez wspólników mniejszościowych.

Art. 18 pkt 11 i 15 – zmiana art. 243 § 2 art. 421 § 3

W obecnym brzmieniu powyższe przepisy wprowadzają wymóg, by pełnomocnik udziałowca albo akcjonariusza przekazywał do księgi protokołów oryginał swojego pełnomocnictwa. W praktyce najczęściej tego typu pełnomocnictwa istnieją w jednym egzemplarzu, a pełnomocnik korzysta z nich więcej niż raz. W związku z tym w omawianym zakresie przepisy KSH są martwe, bo pełnomocnicy przekazują do księgi protokołów co najwyżej kopie swoich pełnomocnictw. Mając na uwadze, że ww. przepis w obowiązującym brzmieniu nie ma zastosowania w praktyce, zniesienie obligatoryjnego dołączania oryginału dokumentu pełnomocnictwa do księgi protokołów wydaje się być zasadne i nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo obrotu.

Art. 18 pkt 12 i 16 – dodanie w art. 276 § 1¹ oraz w art. 463 § 3¹

Wypowiedzi doktryny, dotyczące sposobu reprezentacji spółki w likwidacji, w sytuacji gdy to sąd wyznacza likwidatorów, pozostają niejednolite – obecnie funkcjonują w tym zakresie cztery odmienne zapatrywania. Reprezentanci pierwszego z poglądów wskazują, że to sąd, który ustanawia likwidatorów dla spółki, określa jednocześnie to, w jaki sposób będą oni spółkę reprezentować. Zgodnie z inną koncepcją sposób reprezentacji spółki przez jej likwidatorów jest z reguły podany w statucie spółki, w razie braku regulacji w statucie konieczne jest określenie zasad reprezentacji w uchwale o rozwiązaniu spółki. Według trzeciej koncepcji, sposób reprezentowania spółki z o.o. w likwidacji przez likwidatorów został uregulowany ustawowo – obowiązują tu reguły tożsame z tymi, które rządzą reprezentacją spółki przez zarząd, o czym przesądza norma odsyłająca, zawarta w art. 466 KSH (w art. 280 KSH w odniesieniu do spółki z o.o.)⁹. Ostatnie stanowisko jednoznacznie

⁹ R. Pabis, komentarz do art. 276 [w:] J. Bieniak, M. Bieniak, G. Nita-Jagielski, *Kodeks spółek handlowych. Komentarz*. Wyd. 5, Warszawa 2017; Postanowienie SN z 20 października 2011 r., sygn. IV KK 129/11; A.

neguje kompetencję sądu ustanawiającego likwidatorów do określenia sposobu wykonywania przez nich reprezentacji spółki, „bezwzględnie obowiązują tu bowiem reguły przewidziane w umowie spółki bądź wskazane w art. 205 § 1 w zw. z art. 280 KSH”¹⁰.

W ocenie projektodawcy zaproponowane rozwiązanie rozwieje pojawiające się w doktrynie i praktyce prawa wątpliwości. Pozwoli ono na swobodne kształtowanie zasad reprezentacji w postępowaniu likwidacyjnym wspólnikom, przy jednoczesnym potwierdzeniu w tym zakresie kompetencji sądu rejestrowego bez względu na etap postępowania likwidacyjnego czy też jego inicjatora.

Art. 18 pkt 17 – dodanie w art. 531 § 2¹

Na gruncie przedmiotowego przepisu wykształciły się dwie wzajemnie wykluczające się linie orzecznicze dotyczące możliwości wstąpienia spółki nowo powstałej w miejsce spółki dzielonej, w sytuacji gdy spółka nowo powstała przejęła składnik majątku, który jest przedmiotem toczącego się sporu. Zgodnie z linią orzecniczą prezentowaną przez Sąd Najwyższy m.in. w uchwale z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. III CZP 85/16, sukcesja spółki przy podziale przez wydzielenie obejmuje następstwo procesowe w toczącym się postępowaniu. Przeciwnie stanowisko wyrażono m.in. w wyroku SN z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. V CSK 344/15. W ocenie projektodawcy przedmiotowa rozbieżność stworzyła barierę dla przedsiębiorców mających w planach wydzielenie spółki, wobec czego zaistniała potrzeba jednoznacznego doprecyzowania przedmiotowej kwestii. Zaproponowane rozwiązanie zapewni spółce wydzielonej możliwość wykonywania praw procesowych wobec należącego do niej składnika majątkowego, bez konieczności uzyskiwania zgody przeciwnika procesowego.

Art. 18 pkt 18 – zmiana art. 546 § 1

Art. 546 § 1 KSH w dotychczasowym brzmieniu *expressis verbis* przesądza jedynie o odpowiedzialności za zobowiązania przypisane w planie podziału spółce przejmującej lub spółce nowo zawiązanej. Oznacza to, że literalna wykładnia nowelizowanego przepisu nie pozwala na solidarne obciążenie za zobowiązania spółki wydzielającej, gdyż przepis wyraźnie stanowi o odpowiedzialności solidarnej pozostałych spółek, na które został przeniesiony majątek spółki dzielonej. Ta niekorzystna dla wierzycieli spółki dzielonej interpretacja nowelizowanego przepisu została zaaprobowana przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24

Szajkowski, M. Tarska, komentarz do art. 280 w: Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. II, 2014, s. 884; Wyrok SN z dnia 17 marca 2010 r., sygn. II CSK 511/09.

¹⁰ A. Szajkowski, M. Tarska, [w:] Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. I¹¹ P. Pinior, *Podział spółki kapitałowej przez wydzielenie majątku*, Pr. Sp. 2002, Nr 5, s. 25; U. Roge, komentarz do art. 546 KSH [w:], (red.) Z. Jara, Kodeks spółek handlowych. Komentarz, wyd. XVII.

października 2012 r., sygn. III CSK 18/12, przy czym w uzasadnieniu dostrzeżono, że przyjęcie takiego rozwiązania godzi w interesy wierzycieli spółki dzielonej, co akcentuje doktryna i postuluje poszerzenie zakresu ochrony wierzycieli, wskazując, że regulacja ustawowa nie jest wystarczająca. Uznając słuszność tego stwierdzenia, nowelizacja zakłada likwidację tejże luki. W literaturze przedmiotu dominuje pogląd, że literalna interpretacja art. 546 § 1 w dotychczasowym brzmieniu prowadzi do naruszenia interesów wierzycieli spółki dzielonej¹¹. Przepis w dotychczas obowiązującym brzmieniu stanowił furtkę do nadużyć, stwarzając możliwość wyzbycia się przez spółkę dzieloną pasywów, przy pozostawieniu aktywów, w celu stworzenia tzw. centrów zysków i strat. Brak wpływu wierzycieli na te czynności i pozbawienie ich przy wykorzystaniu legalnych, niezaskarżalnych działań prawnych możliwości zaspokojenia, narusza bezpieczeństwo obrotu. W ocenie projektodawcy stworzenie podstawy prawnej do związania solidarną odpowiedzialnością za zobowiązania także spółkę dzieloną przyczyni się do skuteczniejszego zabezpieczenia interesów wierzycieli, umożliwiając realne wyegzekwowanie należności.

Art. 18 pkt 19 – zmiana art. 571

Proponowana zmiana ma doprowadzić do usunięcia omyłki. Odwołanie się w treści przepisu do wartości $\frac{2}{3}$ sumy komandytowej jest błędne, bowiem konsekwencją wielości komandytariuszy jest wielość różnych sum komandytowych w spółce komandytowej lub komandytowo-akcyjnej przekształcanej w spółkę kapitałową. W ocenie projektodawcy, dopiero zgoda na przekształcenie spółki komandytariuszy reprezentujących łącznie ww. ułamek wszystkich sum komandytowych powinna wpływać na decyzję o przekształceniu spółki.

3. Zmiany w ustawie – Kodeks pracy (art. 2)

Kwestie dotyczące szkoleń okresowych z zakresu BHP regulowane są w prawie UE, jak również przepisach krajowych. Zgodnie z art. 12 dyrektywy Rady z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (89/391/EWG) (Dz. Urz. UE L 183 z 29.06.1989, str. 1), „pracodawca powinien zapewnić, aby każdy pracownik otrzymał odpowiednie przeszkolenie w zakresie bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, w szczególności w postaci przyswojenia informacji i instrukcji specyficznych dla swojego miejsca pracy lub rodzaju wykonywanych czynności:

¹¹ P. Pinior, *Podział spółki kapitałowej przez wydzielenie majątku*, Pr. Sp. 2002, Nr 5, s. 25; U. Roge, komentarz do art. 546 KSH [w:], (red.) Z. Jara, Kodeks spółek handlowych. Komentarz, wyd. XVII.

- podczas przyjmowania do pracy,
- w wypadku przeniesienia na inne stanowisko robocze,
- w wypadku wprowadzenia nowego wyposażenia lub zmiany wyposażenia miejsca pracy,
- w wypadku wprowadzenia nowej technologii.

Szkolenie powinno być:

- dostosowane, z uwzględnieniem charakteru występujących nowych lub zmienionych zagrożeń, oraz
- powtarzane okresowo, jeżeli jest to konieczne.”

Kodeks pracy nazbyt rygorystycznie wdraża regulacje prawne powyższej dyrektywy w zakresie szkoleń, obejmując wszystkich pracowników obowiązkiem odbywania szkoleń okresowych, a nie ograniczając się jedynie – jak to jest wskazane w dyrektywie – do sytuacji, gdy jest to konieczne i uzasadnione. Przepis art. 237³ § 2 Kodeksu pracy stanowi, że „pracodawca jest obowiązany zapewnić przeszkolenie pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przed dopuszczeniem go do pracy oraz prowadzenie okresowych szkoleń w tym zakresie (...)”.

Z powyższej dyrektywy wynika, że szkolenie powinno być powtarzane, mając na względzie charakter zagrożeń oraz efektywność samego szkolenia. Wydaje się zatem konieczne, aby Kodeks pracy również uwzględniał przypadki, w których pracownicy określonych grup zawodowych będą zwolnieni ze szkolenia okresowego, jeśli nie jest to wymagane ze względu na ewentualne zagrożenia czy też efektywność szkolenia. Proponowane rozwiązanie uzależnia konieczność powtórzenia szkolenia BHP od kategorii ryzyka danej grupy działalności, określonej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i skutków (Dz. U. z 2016 r. poz. 1005) i odnosi się jedynie do pracowników administracyjno-biurowych. Propozycja zakłada, by szkolenia okresowe BHP co do zasady nie były obowiązkowe dla pracowników administracyjno-biurowych zatrudnionych u pracodawcy zakwalifikowanego do grupy zawodowej, dla której określono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka. Należy podkreślić, że są to grupy działalności o najniższych wskaźnikach wypadkowości i o warunkach środowiska pracy, w których występują najmniej szkodliwe czynniki dla zdrowia. Zgodnie z powyższym rozporządzeniem zostało określonych 30 kategorii ryzyka. Propozycja obejmuje jedynie pierwsze 3 z 30, co stanowi 10% kategorii ryzyka, które nie byłyby objęte obowiązkiem szkoleń okresowych, i dotyczy tylko pracowników administracyjno-biurowych.

Proponowana zmiana nie narusza postanowień dyrektywy 89/391/EWG, której celem jest wprowadzenie środków wzmacniających ochronę bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy. Art. 12 ust. 1 tiret 6 dyrektywy wskazuje, że „szkolenie powinno być: – powtarzane okresowo, jeżeli jest to konieczne.”. Ustawodawca, wypełniając to postanowienie, ma zatem prawo określać warunki, na podstawie których dokonuje się oceny, czy szkolenie okresowe BHP dla danej grupy pracowników jest „konieczne”. W niniejszym projekcie ustawodawca przesądza, że grupa pracowników administracyjno-biurowych, która co do zasady nie jest narażona na czynniki szkodliwe dla zdrowia, może w określonych okolicznościach być wyłączona z obowiązku szkoleniowego. Dodatkowo obowiązek odbycia szkoleń okresowych BHP ww. pracowników uwarunkowany będzie dokonywaną przez pracodawcę oceną ryzyka przeprowadzaną na podstawie art. 226 Kodeksu pracy. Przywołany art. 226 KP stanowi, że: „Pracodawca ocenia i dokumentuje ryzyko zawodowe związane z wykonywaną pracą oraz stosuje niezbędne środki profilaktyczne zmniejszające ryzyko.”. Nie oznacza to, że pracownicy tej grupy nie będą wcale objęci obowiązkiem jakichkolwiek szkoleń i instruktaży. Należy zaznaczyć, że zgodnie z § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. poz. 1860, z późn. zm.), pracownik na stanowisku administracyjno-biurowym, na którym występują warunki narażenia na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia, uciążliwych lub niebezpiecznych, podlega instruktażowi stanowiskowemu (dodatkowemu szkoleniu). Pracownik, który przenoszony jest na ww. stanowisko lub w przypadku wprowadzenia zmian warunków techniczno-organizacyjnych, zgodnie z § 11 ww. rozporządzenia, jest zobowiązany odbyć instruktaż stanowiskowy. Kolejnym przykładem wskazującym, że pracownicy administracyjno-biurowi nie będą bezwzględnie wyłączeni z obowiązku odbycia szkolenia okresowego, jest fakt, że kategoria ryzyka pracodawcy, u którego zatrudnieni są ww. pracownicy, może ulec zmianie. Wynika to pośrednio z art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, określającego zasady ustalania kategorii ryzyka. Zgodnie ze wskazanym przepisem, kategorię ryzyka, od której uzależniony jest wymóg odbycia przez pracownika szkolenia okresowego, ustala się dla grupy działalności w zależności od ryzyka określonego rzeczywistymi wskaźnikami częstości, takimi jak: poszkodowani w wypadkach przy pracy ogółem, poszkodowani przy pracy śmiertelnie i ciężko, stwierdzone choroby zawodowe, zatrudnieni w warunkach zagrożenia. Informacje w zakresie powyższych wskaźników przekazują pracodawcy do ZUS. W przypadku wystąpienia wyższych wartości ww. wskaźników w danej grupie zawodowej, skutkującego zmianą kategorii ryzyka na

wyższą niż trzecia, pracownicy administracyjno-biurowi będą zobowiązani odbyć szkolenie okresowe. Ponadto należy dodać, że cel dyrektywy dotyczący zapewnienia odpowiedniego przeszkolenia w zakresie bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, w szczególności w postaci przyswojenia informacji jest realizowany poprzez zapisy art. 237⁴ § 1 ustawy – Kodeks pracy. Artykuł ten stanowi, że „Pracodawca jest obowiązany zaznajamiać pracowników z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczącymi wykonywanych przez nich prac.”. Podkreśla on, że obowiązki pracodawcy w zakresie zaznajamiania pracowników z zasadami BHP są procesem powtarzalnym, a nie jednostkowym, pełniąc tym samym funkcję profilaktyczną. Odnosząc się do konstrukcji nowego brzmienia art. 237³ Kodeksu pracy i zasadności powołania się na przepisy o statystyce publicznej, należy wyjaśnić, że grupa działalności i ustalenie kategorii ryzyka w rozumieniu przepisów o ZUS odnosi się tylko do pracodawców zatrudniających co najmniej 10 pracowników. ZUS określa kategorię ryzyka na podstawie składanego formularza IWA, który pracodawca jest zobowiązany złożyć pod warunkiem, że zatrudnia co najmniej 10 osób. W celu objęcia przepisem pracodawców zatrudniających najwyżej 9 pracowników konieczne jest odniesienie się do statystyki publicznej.

Zgodnie z art. 237¹¹ § 1 Kodeksu pracy, pracodawca zatrudniający więcej niż 100 pracowników tworzy służbę bezpieczeństwa i higieny pracy, zwaną dalej „służbą bhp”, pełniącą funkcje doradcze i kontrolne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, zaś pracodawca zatrudniający do 100 pracowników powierza wykonywanie zadań służby bhp pracownikowi zatrudnionemu przy innej pracy. Pracodawca posiadający ukończone szkolenie niezbędne do wykonywania zadań służby bhp może sam wykonywać zadania tej służby, jeżeli:

- 1) zatrudnia do 10 pracowników albo
- 2) zatrudnia do 20 pracowników i jest zakwalifikowany do grupy działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecia kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Obecna konstrukcja przepisu uniemożliwia pracodawcy zatrudniającemu od 21 do 50 pracowników wykonywanie zadań służby bhp – nawet wtedy, gdy pracodawca spełnia wymogi kwalifikacyjne dla pełnienia tej służby. Zasadne zatem jest, aby pracodawca zatrudniający do 50 pracowników (tj. co do zasady nietworzący służby bhp z sektora mikro i małych przedsiębiorstw), który ukończył szkolenie dla pracodawców wykonujących zadania służby bhp zgodnie z § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, również mógł

pełnić zadania służby bhp. Kodeks pracy powinien pozostawić w dyspozycji pracodawcy możliwość dokonania wyboru w zakresie wyznaczenia osoby wykonującej zadania służby bhp (tj. wyznaczyć siebie, pracownika lub pod pewnymi warunkami specjalistę spoza zakładu pracy) – mając na uwadze optymalizację organizacji pracy w zakładzie pracy oraz jak najlepsze wykonanie zadań służby bhp. Należy podkreślić, że proponowane rozwiązanie odnosi się jedynie do grup działalności o najniższych wskaźnikach wypadkowości i o warunkach środowiska pracy, w których występują najmniej szkodliwe czynniki dla zdrowia. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i skutków zostało określonych 30 kategorii ryzyka. Propozycja obejmuje jedynie pierwsze 3 z 30, co stanowiłoby 10% kategorii ryzyka.

4. Zmiany w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 3)

Art. 3 pkt 1 – zmiana dotycząca art. 9 (zmiana pkt 3 i 4 i dodanie pkt 8 w ust. 3b, dodanie ust. 3d i 3e oraz uchylenia ust. 4)

Warunkiem uzyskania przez przedsiębiorcę zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi jest – na gruncie obowiązującego prawa – spełnienie wszystkich formalnych wymogów określonych w § 2 pkt 1–7 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie rodzaju dokumentów wymaganych przy składaniu wniosków o wydanie zezwoleń na obrót hurtowy napojami alkoholowymi oraz wzorów tych wniosków (Dz. U. poz. 739). Rozporządzenie określa wzór wniosku oraz wskazuje, jakie dokumenty należy do tego wniosku dołączyć.

Zjawisko nadmiernego formalizmu przy uzyskaniu ww. zezwoleń stanowi nieuzasadnioną barierę utrudniającą i opóźniającą rozpoczęcie wykonywania działalności gospodarczej we wskazanym zakresie. Wymogi dołączania do wniosku decyzji inspekcji sanitarnej odnośnie spełniania warunków ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, zaświadczenia o zgodności lokalizacji magazynu z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, zaświadczeń o niezaleganiu z uiszczaniem danin publicznych czy też dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do magazynu są nadmiernym obciążeniem dla przedsiębiorcy, niemającym istotnego wpływu na bezpieczeństwo obrotu.

Uchylenie w art. 9 ust. 4 ustawy nowelizowanej spowoduje, że wzór wniosku oraz wykaz załączników do wniosku nie będzie określany już w formie rozporządzenia ministra

właściwego do spraw gospodarki. Uchylając powyższy przepis, przyjęto, że nie ma dalszej konieczności formalnego publikowania samego wzoru wniosku o wydanie zezwolenia, ponieważ wszystkie wymogi, jakie spełniać powinien taki wniosek (jego treść oraz załączniki), określa w art. 9 ust. 3b i 3d nowelizowana ustawa. Każdy wniosek, bez względu na formę graficzną, złożony do właściwego organu, winien zostać rozpatrzony, o ile będzie zawierał elementy konieczne, wymienione w ustawie oraz dołączony do niego zostanie dowód wniesienia opłaty. Zdecydowano o dodaniu w ustawie nowelizowanej art. 9 ust. 3d, który uznaje dowód wniesienia opłaty za wydanie zezwolenia jako jedyny dokument, który należy dołączyć do wniosku o wydanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi.

Projektowana regulacja dokonuje zmiany przepisów ust. 3b w art. 9, określających niezbędne elementy wniosku o wydanie zezwolenia. Zmiany pkt 3 i 4 ww. ust. 3b mają charakter doprecyzowujący. Ponadto dodano w ust. 3b pkt 8 – regulujący konieczność złożenia oświadczenia o posiadaniu tytułu prawnego do korzystania z magazynu. Dotychczas przedsiębiorcy załączali do wniosku – na podstawie uchylanego rozporządzenia – m.in. kopie stosownych dokumentów, potwierdzających tytuł prawny, przy czym jedno zezwolenie mogło obejmować od kilku do kilkuset adresów, co generowało bardzo dużą liczbę załączanych dokumentów. Wystarczającym będzie złożenie jednego oświadczenia w tym zakresie. Zgodnie z dodanym ust. 3e oświadczenie to składane będzie pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, tak aby tą zmianą nie zmniejszyć poziomu bezpieczeństwa obrotu.

Art. 3 pkt 2 i 3 – zmiana dotycząca art. 9¹ ust. 4 i art. 9² ust. 8

Obciążeniem administracyjnym dla przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie obrotu hurtowego w kraju napojami alkoholowymi jest konieczność uzyskiwania oddzielnego zezwolenia w przypadku zaopatrywania w napoje alkoholowe statków, pociągów i samolotów. Obecnie przedsiębiorca może uzyskać zezwolenie na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18 proc. alkoholu, na okres 1 roku, z limitem w wysokości minimum 250 tys. litrów 100 proc. alkoholu, za wydanie którego wnosi opłatę w wysokości 22 500 zł. W przypadku gdyby zamierzał zaopatrywać ww. środki komunikacji w napoje alkoholowe, zobowiązany jest do ubiegania się o kolejne zezwolenie, również ważne przez okres 1 roku, w którym określa się limit w wysokości minimum 2 tys. litrów 100 proc. alkoholu, za wydanie którego opłata wynosi 180 PLN.

Celem proponowanych zmian jest umożliwienie przedsiębiorcy posiadającemu zezwolenie na obrót hurtowy (z limitem w wysokości minimum 250 tys. litrów) zaopatrywania statków,

pociągów i samolotów w ramach jednego zezwolenia na obrót hurtowy, przy zachowaniu możliwości uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy z limitem w wysokości minimum 2 tys. litrów 100 proc. dla przedsiębiorców, którzy działają wyłącznie w zakresie zaopatrywania statków, pociągów i samolotów. W związku z planowanymi zmianami zdecydowano o stosownej zmianie treści art. 9¹ ust. 4 oraz art. 9² ust. 8 ustawy nowelizowanej.

Art. 3 pkt 4 lit. a – uchylenie art. 9⁴ pkt 1

Warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń, o których mowa w art. 9¹ ust. 1 ustawy nowelizowanej, jest m.in. przekazywanie organowi zezwalającemu informacji o wielkości sprzedaży napojów alkoholowych, w terminie do dnia 31 stycznia za rok poprzedni. Niespełnienie tego warunku skutkować może cofnięciem zezwolenia przez organ zezwalający. Wymóg składania informacji o wielkości sprzedaży za poprzedni rok nie znajduje uzasadnienia w praktyce. Na ich podstawie nie jest możliwe oszacowanie faktycznej wielkości sprzedaży w odniesieniu do konkretnego zezwolenia, ponieważ w danym roku kalendarzowym przedsiębiorca może prowadzić działalność na podstawie dwóch zezwoleń, z których jedno jest ważne przez kilka miesięcy w danym roku kalendarzowym, a kolejne przez pozostałą jego część. Mając na uwadze powyższe, należy uznać, że obowiązek przedkładania informacji odnośnie wielkości sprzedaży napojów alkoholowych jest nadmiernym obciążeniem sprawozdawczym, niemającym znaczenia dla prawidłowego prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń. Informacje te nie są w praktyce weryfikowane i wykorzystywane przez organy do prowadzenia jakichkolwiek statystyk. W związku z powyższym zdecydowano o uchyleniu art. 9⁴ pkt 1 ustawy nowelizowanej.

Art. 3 pkt 4 lit. c – uchylenie art. 9⁴ pkt 6 ustawy

Niezaleganie przez przedsiębiorcę z realizacją ciężących na nim zobowiązań podatkowych oraz wynikających z ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych jest kolejnym warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń. Kwestie związane z regulowaniem należności publicznych zawarte zostały w aktach prawnych, za których wykonanie odpowiadają inne organy mające kompetencje kontrolne i przymuszające w tym zakresie. Spełnianie tego warunku lub jego egzekwowanie uregulowane jest w innych ustawach i nie ma powodu ponawiania go w przepisach ustawy nowelizowanej, tym bardziej, że sankcją za niespełnianie tego warunku jest w myśl ww. ustawy jedynie fakultatywne cofnięcie zezwolenia. W związku z powyższym zdecydowano o uchyleniu art. 9⁴ pkt 6 ustawy nowelizowanej.

Art. 3 pkt 4 lit. c – uchylenie art. 9⁴ pkt 9 ustawy

Zniesienie warunku prowadzenia działalności polegającego na przestrzeganiu „innych warunków określonych w przepisach prawa” wydaje się być w pełni uzasadnione. Taka konstrukcja warunku jest niewłaściwa. Jest on niedookreślony, co jest sprzeczne z nurtem zmian prawa w zakresie uproszczeń w podejmowaniu i wykonywaniu działalności gospodarczej (przepis nie wyjaśnia przedsiębiorcy w sposób kompletny danego obowiązku). Nie ulega też wątpliwości, że przestrzeganie przepisów prawa jest obowiązkiem każdego. Biorąc pod uwagę powyższe, podjęto decyzję o uchyleniu art. 9⁴ pkt 9 ustawy nowelizowanej.

Art. 3 pkt 4 lit. b – zmiana dotycząca art. 9⁴ pkt 5 ustawy

Projektowana zmiana pkt 5 w art. 9⁴ ustawy umożliwi prowadzenie obrotu hurtowego napojami alkoholowymi przedsiębiorcom, którzy nie korzystają ze stacjonarnych magazynów dostosowanych do przechowywania napojów alkoholowych, bo wszelkie czynności związane z obrotem wykonują zdalnie. Hurtownicy mogą zatem zamawiać napoje alkoholowe bezpośrednio u producenta (drogą elektroniczną, telefoniczną). Transport zamówionych towarów odbywa się bezpośrednio od producenta do przedsiębiorcy, prowadzącego sprzedaż detaliczną alkoholu, bez konieczności magazynowania. Przy takim rozwiązaniu logistycznym korzystanie ze stacjonarnego magazynu nie jest niezbędne.

Art. 3 pkt 6 – zmiana dotycząca art. 11¹ ust. 7 ustawy

Zgodnie z art. 11¹ ust. 7 ustawy nowelizowanej, opłata za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego. W praktyce zachodziła wątpliwość, czy przedsiębiorca może dokonać opłaty jednorazowo np. wpłacając całą opłatę w terminie do 31 stycznia. W celu wyeliminowania tej wątpliwości postanowiono jednoznacznie przesądzić, że jednorazowe dokonanie opłaty jest możliwe.

5. Zmiana w ustawie – Prawo o ruchu drogowym (art. 12)

Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym definiuje motocykl jako „pojazd samochodowy zaopatrzony w silnik spalinowy o pojemności skokowej przekraczającej 50 cm³, dwukołowy lub z bocznym wózkiem – wielośladowy (...)”. Jak wynika z obecnego stanu prawnego motocykl może być wyposażony jedynie w silnik spalinowy, co utrudnia rejestrację i dopuszczenie do ruchu drogowego motocykli wyposażonych w inny rodzaj napędu, np. elektryczny. Utrudnienia w zakresie możliwości

rejestracji motocykla wyposażonego w silnik elektryczny powodują ograniczenia rozwoju tego segmentu rynku motocyklowego.

Należy również wskazać, że obowiązująca definicja motocykla może stanowić naruszenie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.). Zgodnie z art. 6 ust. 3 powyższego rozporządzenia, państwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu, rejestracji ani dopuszczenia pojazdów, układów, komponentów lub oddzielnych zespołów technicznych z powodów dotyczących aspektów ich budowy i funkcjonowania objętych zakresem tego rozporządzenia, jeśli spełniają one jego wymogi.

Proponowana zmiana umożliwi rejestrację motocykli wyposażonych w pozostałe rodzaje napędu. Skutkiem zmiany powinna być zwiększona sprzedaż motocykli wyposażonych w napęd alternatywny, co z kolei przełoży się na rozwój rynku motocyklowego w Polsce. Rozwój obejmie takie grupy podmiotów jak: sprzedawcy, potencjalni producenci motocykli i części motocyklowych, usługodawcy świadczący usługi naprawy i konserwacji motocykli. Należy zakładać, że motocykle wyposażone w napęd alternatywny będą wykorzystywane również przez przedsiębiorców do działań operacyjnych (np. w transporcie, komunikacji).

Zmiana realizuje Strategię na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju w zakresie rozwoju elektromobilności.

6. Zmiana w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 16)

Art. 16 pkt 1 i 2 – zmiana brzmienia art. 59 ust. 5 oraz dodanie ust. 5a–5g

Zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu art. 59 ust. 5 ustawy, w przypadku kontroli czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby ubezpieczonego przeprowadzanej przez lekarza orzecznika bądź lekarza konsultanta ZUS, Zakład ma obowiązek wysłać wezwanie o terminie badania lub dostarczenia wyników badań do ubezpieczonego za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Oznacza to, że zgodnie z zasadą tzw. podwójnej awizacji przesyłek, ubezpieczony ma 14 dni na odebranie z placówki pocztowej wezwania w przypadku braku możliwości osobistego przyjęcia przesyłki, dopiero z upływem ostatniego dnia tego okresu następuje skutek doręczenia (tzw. doręczenie zastępcze). Brak możliwości zastosowania innej formy kontaktu Zakładu z ubezpieczonym w praktyce może uniemożliwiać skuteczne przeprowadzenie kontroli w szczególności, gdy czasowa

niezdolność do pracy nie przekracza dwóch tygodni. Ubezpieczony ma prawo odebrać zawiadomienie dopiero 14-tego dnia od pierwszego zawiadomienia o przesyłce, jednocześnie jego czasowa niezdolność do pracy może trwać np. 10 dni.

Z danych ZUS wynika, że w 2016 roku w Rejestrze zaświadczeń lekarskich zarejestrowano 20 927,8 tys. zaświadczeń lekarskich o czasowej niezdolności do pracy, a przeciętna długość zaświadczenia lekarskiego wyniosła 13,20 dnia. Jednocześnie niemal 56 proc. wszystkich zaświadczeń zostało wystawionych na okres nieprzekraczający 10 dni. Oznacza to, że w ponad połowie przypadków ZUS może nie mieć możliwości skutecznego przeprowadzenia kontroli.

W związku z tym proponuje się umożliwienie ZUS dokonywania zawiadomień za pomocą operatora pocztowego, swoich pracowników, innych upoważnionych osób lub za pośrednictwem pracodawcy.

Zawiadomienia będą przesyłane na adres pobytu ubezpieczonego, umieszczony na zaświadczeniu lekarskim o czasowej niezdolności do pracy. Będzie to adres wskazany w profilu informacyjnym wystawiającego zaświadczenie lekarskie lub znajdujący się w dokumentacji medycznej ubezpieczonego. Jeżeli ubezpieczony w okresie czasowej niezdolności do pracy będzie przebywał pod innym adresem, będzie musiał poinformować o tym lekarza wystawiającego zaświadczenie. O każdej kolejnej zmianie adresu, który został wskazany na zaświadczeniu lekarskim, ubezpieczony będzie musiał w ciągu trzech dni powiadomić swojego pracodawcę (płatnika składek) oraz ZUS.

W przypadku gdy ubezpieczony nie wskaże lekarzowi wystawiającemu zaświadczenia właściwego adresu, pod którym będzie przebywał w okresie czasowej niezdolności do pracy, lub nie powiadomi o jego zmianie, zostanie obciążony ewentualną negatywną konsekwencją wynikającą z braku możliwości poprawnego zawiadomienia go o kontroli, w postaci skutku prawidłowego doręczenia.

Projekt przewiduje także uprawnienie do przekazania zawiadomienia przez pracowników ZUS oraz pracodawców telefonicznie lub przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

W przypadku zawiadomień dokonywanych telefonicznie lub za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej będą one dokonywane na numer telefonu lub adres elektroniczny będące w posiadaniu ZUS bądź pracodawcy. Skuteczność takiego zawiadomienia będzie zależała od rejestrowania rozmowy, za zgodą ubezpieczonego, lub otrzymania przez doręczającego potwierdzenia odebrania zawiadomienia telefonicznie bądź mailowo.

7. Zmiany w ustawie o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (uadm) (art. 23)

Art. 23 pkt 1 – zmiana dotycząca art. 3 ust. 2

Zgodnie z art. 3 ust. 1 uadm, jeżeli z przepisów prawa wspólnotowego, w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi, wynika obowiązek uzyskania pozwolenia, to pozwolenie jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego muszą być dołączone do wniosku o udzielenie tego pozwolenia, a są sporządzone w języku obcym, należy dołączyć ich tłumaczenie na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego (art. 3 ust. 2). Dodatkowo, z przepisu art. 4 uadm wynika, że w zakresie nieuregulowanym w przepisach wspólnotowych – do stosowania w postępowaniu o uzyskanie pozwolenia stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (z nielicznymi wyjątkami).

Praktyka wydawania zezwoleń przez ministra właściwego ds. gospodarki (np. w oparciu o rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/670 z dnia 28 kwietnia 2016 r. wprowadzające uprzedni nadzór unijny nad przywozem niektórych wyrobów z żelaza i stali pochodzących z niektórych państw trzecich) oraz praktyka Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (dawniej Prezesa Agencji Rynku Rolnego) w zakresie przywozu i wywozu towarów rolno-spożywczych w oparciu np. o rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych wskazuje na konieczność modyfikacji wymogów wynikających z ustawy krajowej, tj. uadm. Żadne z rozporządzeń unijnych, które mogą być stosowane wprost, nie wymaga przedkładania tłumaczeń dokumentów wraz z wnioskiem o pozwolenie. W konkretnych przepisach tych rozporządzeń albo nie podnosi się w ogóle kwestii tłumaczeń dokumentów, albo używa się następujących zwrotów: „Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą zażądać, w miarę potrzeby, tłumaczenia pozwoleń lub świadectw oraz wyciągów z tych świadectw na język urzędowy danego państwa członkowskiego” – art. 17 ust. 7 rozporządzenia nr 376/2008, czy „Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać tłumaczenia wszystkich dokumentów odnoszących się do wniosku o wypłatę refundacji na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych zainteresowanego państwa członkowskiego” – art. 46 ust. 7 rozporządzenia nr 612/2009.

Ustawa o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą powinna również pozostawić organom krajowym fakultatywność w żądaniu takiego tłumaczenia, a nie czynić

z tego wymóg obligatoryjny. W dominującej większości przypadków do wniosków załączane są bowiem dokumenty sporządzone w języku angielskim lub innym języku unijnym. Pracownicy organów, które wydają te pozwolenia, posługują się językami obcymi na tyle biegle, aby pracować z dokumentami pisanymi w tych językach (urzędnicy tłumaczą te dokumenty we własnym zakresie na potrzeby przeprowadzenia postępowania). Wymóg dołączania tłumaczenia w tej sytuacji jest nadmiernym obciążeniem przedsiębiorcy. Opracowywanie i kompletowanie dokumentacji do wniosków jest także obciążeniem finansowym. Oszacowano, biorąc pod uwagę minimalne parametry, że koszty tłumaczeń dokumentów załączanych do wniosków wynoszą 123 000 zł miesięcznie. Szacunki oparto o założenie, że do wniosku należy załączyć co najmniej dwustronicowy dokument, tłumaczenie jednej strony to co najmniej 33 zł + VAT. Proponuje się zatem, aby zredukować tę barierę administracyjno-finansową i ograniczyć wymóg dołączania tłumaczenia przysięgłego wyłącznie do sytuacji, w której organ sam zażąda takiego tłumaczenia (np. w sytuacji, gdy dokument sporządzono np. w języku chińskim).

Art. 23 pkt 2 – zmiana dotycząca art. 4 ust. 1 oraz dodanie ust. 2

Dodatkowym obciążeniem proceduralnym dla przedsiębiorców ubiegających się o zezwolenia na obrót towarami z zagranicą może być nadmiarowe stosowanie niektórych przepisów KPA, nieadekwatne do restrykcyjności środka, w ramach którego udzielane są zezwolenia. Z przepisu art. 4 uadm wynika bowiem, że w zakresie nieuregulowanym w przepisach wspólnotowych – do stosowania w postępowaniu o uzyskanie pozwolenia stosuje się przepisy KPA (z nielicznymi wyjątkami).

Jednym z utrudnień wynikających ze stosowania zapisów KPA jest – w przypadku ustanowienia pełnomocnictwa w sprawie – konieczność przedkładania do każdego wniosku o wydanie pozwolenia oryginału lub poświadczonego za zgodność z oryginałem dokumentu pełnomocnictwa (art. 33 § 3 KPA) oraz dowodu wniesienia opłaty skarbowej za przedłożenie tego dokumentu. Każdy wniosek o wydanie pozwolenia wszczyna odrębną sprawę. Przy środkach polityki handlowej o charakterze wyłącznie nadzorczym, a obejmującym dużą ilość towarów i podmiotów, wnioskodawcy składają wnioski z dużą częstotliwością (ok. 650 podmiotów składających łącznie ok. 1500–1700 wniosków miesięcznie). Przedkładanie do każdego z nich pełnomocnictwa jest dużym obciążeniem administracyjnym, a także finansowym. Należy także podkreślić, że zniesienie tego obowiązku znacznie usprawni proces wnoszenia wniosków w formie elektronicznej (obecnie występuje problem z uwierzytelnianiem pełnomocnictw). Dla urzędu wystarczającym będzie jednorazowe przedłożenie pełnomocnictwa, które, będąc pełnomocnictwem ogólnym lub rodzajowym

o określonym czasie umocowania, pozostanie w dyspozycji urzędu wykorzystywanym na użytek kolejnych spraw. Wyeliminuje to gromadzenie zbędnych dokumentów w sprawach, a pozwoli zastosować przyjazne podejście dla interesantów analogiczne do zasady art. 220 KPA, tj. o zakazie żądania informacji, które urząd może sam ustalić lub są mu znane.

Zakładając, że do jednej trzeciej wniosków składanych w dawnym Ministerstwie Rozwoju dołączane jest pełnomocnictwo, koszt jego potwierdzenia notarialnego oszacowano w skali miesiąca na 14 850 zł. W Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (dawniej Agencji Rynku Rolnego) do 40% z 140 wpływających miesięcznie wniosków dołączone jest pełnomocnictwo – daje to koszt 1680 zł. Łącznie to ok. 16 530 zł oszczędności dla przedsiębiorców.

Zniesienie dwóch powyższych obowiązków znacznie uprości przedsiębiorcom opracowywanie dokumentacji wymaganej do aplikowania o wydanie pozwoleń w obrocie z zagranicą. Nadmienić należy, że przedsiębiorcy poza realnymi kosztami tłumaczeń i uwierzytelnień ponoszą również inne straty związane z czasem oczekiwania na skompletowanie ww. dokumentów (np. koszty magazynowania, opóźnienia przy odprawie celnej, niedogodności realizacji umowy w wyznaczonych terminach etc.). Proponowane przepisy wprowadziłyby istotne, pozytywne zmiany dla prowadzenia działalności handlowej przedsiębiorców.

8. Zmiany w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia (art. 27)

Nowelizacja art. 62 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia ma zapewnić możliwość odbioru sanitarnego mobilnej jednostki, w której prowadzona jest przez przedsiębiorcę działalność gastronomiczna, przez inspekcję sanitarną właściwą ze względu nie tylko na siedzibę przedsiębiorcy, ale także ze względu na planowane miejsce prowadzenia tej działalności. Wybór właściwej inspekcji będzie zależny od woli przedsiębiorcy.

Zgodnie z obecnymi przepisami ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia nie jest dopuszczalny odbiór mobilnego zakładu gastronomicznego przez inspekcję sanitarną w innym mieście powiatowym w danym województwie niż jest zarejestrowany sam przedsiębiorca. W chwili obecnej, przedsiębiorca chcący rozpocząć gastronomiczną działalność mobilną, posiadający siedzibę np. w Poznaniu, musi zgłosić się do powiatowego inspektora sanitarnego właściwego ze względu na tę siedzibę. Dotyczy to także sytuacji, gdy np. mobilna jednostka została zakupiona w innym mieście, w którym przedsiębiorca zamierza prowadzić swoją działalność. Musi zostać ona sprowadzona do miasta siedziby przedsiębiorcy w celu odbioru przez inspekcję sanitarną. Rodzi to wiele problemów

organizacyjnych, z którymi muszą zmierzyć się przedsiębiorcy prowadzący tego typu działalność, a z roku na rok rejestruje się ich coraz więcej.

Według danych foodtruckportal.pl, na rynku działa obecnie już ponad 900 mobilnych gastronomii (dane z lipca 2017 r.), co w porównaniu z 2012 r. (działało ich jedynie ok. 30) oznacza wzrost ich ilości aż o ok. 3000 proc. Prognozowany jest dalszy rozwój tego rodzaju podmiotów branży gastronomicznej.

Uelastycznienie przepisów w zakresie wyboru inspekcji sanitarnej właściwej do odbioru gastronomicznej jednostki mobilnej znacznie ułatwi przedsiębiorcom podjęcie działalności gospodarczej od strony organizacyjnej (oszczędność czasu i środków finansowych). Przedsiębiorca będzie miał możliwość wyboru – według swoich potrzeb organizacyjnych – inspekcji sanitarnej, w której zgłosi swoją mobilną jednostkę gastronomiczną.

9. Zmiana w ustawie – Prawo przewozowe (art. 5), ustawie o broni i amunicji (art. 15), ustawie o ochronie przyrody (art. 22), ustawie o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (art. 24), ustawie o obrocie instrumentami finansowymi (art. 25), ustawie o kierujących pojazdami (art. 29), ustawie o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (art. 30),

Elementem wspólnym proponowanych zmian jest likwidacja obowiązku identyfikacji przedsiębiorców i osób w obrocie prawnym za pomocą pieczęci/pieczątek (firmowych lub imiennych). Składanie oświadczeń w formie papierowej, któremu towarzyszy wymóg formalny stosowania pieczęci/pieczątek stoi w sprzeczności z nowoczesnym, elektronicznym obrotem prawnym i gospodarczym. Nawet w przypadku dokumentów w postaci papierowej zastosowanie pieczętki nie jest niezbędne dla zapewnienia wiarygodności dokumentu. Obowiązek ten generuje natomiast potencjalne ryzyko nieuzasadnionego przedłużania procedur, a w skrajnych wręcz odmowy załatwienia sprawy, przyjęcia dokumentu, odmowy przyznania uprawnienia.

W obrocie cywilnoprawnym, z wyjątkiem formy aktu notarialnego oraz formy pisemnej z podpisem poświadczonym urzędowo, pieczęć nie jest wymogiem przewidzianym dla zachowania właściwej formy czynności prawnej. W szczególności dla zachowania formy pisemnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli (art. 78 § 1 KC). Warunki, jakie powinien spełniać znak pisarski, by mógł być uznany za własnoręczny podpis, wyjaśnione zostały w orzecnictwie sądów. I tak: „podpis może być skrócony, nie musi być czytelny, zatem pominięcie w nim pewnych liter nie musi świadczyć o podpisaniu się innym nazwiskiem, a jedynie o skorzystaniu

z dopuszczalnej i stosowanej praktyki złożenia własnoręcznego podpisu w sposób skrócony, za pomocą techniki oddającej indywidualne cechy piszącego. Pomijanie pewnych liter, zwłaszcza samej końcówki nazwiska jest, w praktyce obrotu prawnego powszechne. Wymaga się jednak, by napisany znak ręczny – przy całej tolerancji, co do kształtu własnoręcznego podpisu – stwarzał dla osób trzecich pewność, że podpisujący chciał podpisać się pełnym swoim nazwiskiem oraz, że uczynił to w formie, jakiej przy podpisywaniu dokumentów stale używa. W konsekwencji minimum wymagań koniecznych do uznania znaku pisarskiego za podpis jest to, by wyrażał, co najmniej nazwisko, umożliwiał identyfikację autora, przynajmniej według takich kryteriów, jak cechy indywidualne i powtarzalne” (por. uzasadnienie wyroku SN z 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt II CSK 518/15). Znaczenie prawne ma zatem podpis, a nie towarzysząca mu ewentualnie pieczęć (imienna lub firmowa).

Pieczęć/pieczęć nie stanowi też elementu prawnie relewantnego z punktu widzenia definicji dokumentu urzędowego (art. 244 KPC) czy dokumentu prywatnego (art. 245 KPC).

Ponadto, stosowanie pieczęci nie przesądza ani też nie wzmacnia wiarygodności dokumentu. Wiarygodność dokumentu można byłoby ewentualnie powiązać z opatrzeniem go pieczęcią, gdyby możliwość wyrobienia pieczęci uwarunkowana była np. koniecznością uprzedniego uzyskania zgody bądź wystawienia zamówienia przez ściśle określony organ. Tak dzieje się jedynie w przypadku pieczęci instytucji państwowych, samorządowych lub organizacji społecznych. Ponadto znaczenie przypisywane pieczęciom urzędowym powoduje, że wyrabianie, wydawanie, posiadanie, zamawianie lub nabywanie jedynie tych pieczęci podlega karze. Jeżeli chodzi o pieczęcie inne niż urzędowe, można zatem wyobrazić sobie wyrobienie pieczęci o dowolnej treści. W tym kontekście znaczenie pieczęci dla wiarygodności dokumentu prywatnego jest dyskusyjne.

Celem zmian jest zliberalizowanie przepisów poprzez otwarcie katalogu form czytelnego oznaczania podmiotu. Nie przewiduje się wykluczenia możliwości stosowania pieczęci w ogóle. Zebranie zasadniczych informacji dotyczących prowadzonego przedsięwzięcia w postaci pieczęci nagłówkowej/firmowej albo pieczęci imiennej może być z technicznego i organizacyjnego punktu widzenia rozwiązaniem wygodnym. Intencją jest natomiast, by przepisy nie nakładały bezwzględnego wymogu w tym zakresie i dopuszczały inne sposoby skutecznego prawnie oznaczenia podmiotu.

Z analizy obowiązujących przepisów wynika, że wymóg stosowania pieczęci/pieczęci, w przeważającej większości, nakładany jest w aktach wykonawczych albo wzorach dokumentów wprowadzanych przez różnego rodzaju instytucje z własnej inicjatywy

bez obowiązku wynikającego z przepisów powszechnie obowiązujących (np. ZUS). W tym zakresie prowadzone są odrębne działania mające na celu likwidację ww. obowiązku. Niemniej jednak zidentyfikowane zostały również przepisy ustawowe, które zawierają obowiązek stosowania pieczęci. Zostały one ujęte w zmianach proponowanych w:

a) **art. 5 – zmiana dotycząca art. 33a ust. 2 pkt 6 ustawy – Prawo przewozowe**

Zaproponowana zmiana likwiduje obowiązek opatrzenia identyfikatora przewoźnika lub organizatora publicznego transportu pieczęcią tego podmiotu. Pieczęć towarzyszy podpisowi wystawcy (przewoźnika lub organizatora publicznego transportu). Zastosowanie pieczęci w tym przypadku nie wpływa na możliwość identyfikacji przewoźnika lub organizatora, bowiem art. 33a ust. 1 pkt 1 zmienianej ustawy nakazuje zamieścić na identyfikatorze także nazwę przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego (a zatem wystawcy).

b) **art. 15 – zmiana dotycząca art. 15l ustawy o broni i amunicji**

Proponuje się zniesienie obowiązku stosowania pieczęci przez lekarza lub psychologa, upoważnionych do przeprowadzenia badań lekarskich lub psychologicznych wobec osób ubiegających się o pozwolenie na broń lub zgłaszających do rejestru broń pneumatyczną na orzeczeniach lekarskim i psychologicznym. Trzeba zauważyć, że przepisy ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty a także ustawy o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów nie nakładają obowiązku posługiwania się pieczęcią przez osoby wykonujące te zawody. Swobodę a nie obowiązek posługiwania się pieczęcią obrazuje chociażby ustawowo określony sposób wystawiania recept: dane dotyczące wystawiającego receptę, w przypadku recepty papierowej, nanoszone są w sposób czytelny za pomocą nadruku, pieczęci lub naklejki przymocowanej do recepty w sposób uniemożliwiający jej usunięcie bez zniszczenia druku recepty. Mając powyższe na uwadze, wprowadzenie jednostkowo obowiązku stosowania pieczęci na potrzeby orzeczeń związanych z pozwoleniem na broń wydaje się nieuzasadnione.

c) **art. 22 – zmiana dotycząca art. 64 ust. 9 ustawy o ochronie przyrody**

Art. 64 ww. ustawy reguluje obowiązki związane z posiadaniem żywych zwierząt gatunków wymienionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi. Oprócz obowiązku zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę, przepisy wymagają także, by sprzedający zwierzę wymienione w ww. rozporządzeniu opatrywał kopię zezwolenia dotyczącego tego zwierzęcia nie tylko swoim podpisem

ale i pieczęcią. Kierując się przywołanymi wyżej argumentami, proponuje się rezygnację z obowiązku stosowania w tym przypadku pieczęci.

d) art. 24 – art. 194 oraz art. 195 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi

Proponuje się także rezygnację z obowiązku stosowania pieczęci towarzystwa na księgach rachunkowych, wyciągach z tych ksiąg oraz wszelkich oświadczeniach zawierających zobowiązania, zwolnienie ze zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności. Są to dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 244 § 1 KPC. Przepis ten nie wiąże waloru dokumentu urzędowego z opatrzeniem danego dokumentu pieczęcią wystawiającego.

e) art. 25 – zmiana dotycząca art. 10 ust. 1 pkt 12 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

Zmiana dotyczy imiennego świadectwa depozytowego, wystawianego na żądanie posiadacza rachunku papierów wartościowych przez podmiot prowadzący ten rachunek (wystawiający). Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 12 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, świadectwo powinno być opatrzone podpisem osoby upoważnionej do jego wystawienia oraz pieczęcią wystawiającego. Dokument wystawiony z naruszeniem m.in. tego wymogu jest nieważny (art. 10 ust. 3 ww. ustawy).

Przepisy nie precyzują, jakie dane powinny być zawarte na ww. pieczęci. W szczególności nie wynika z nich, by miała ona zawierać informacje inne niż firma (nazwa) siedziba i adres wystawiającego. Te zaś, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, świadectwo powinno zawierać niezależnie od przystawienia bądź nie pieczęci wystawiającego. W związku z powyższym, uzasadnionym jest rezygnacja z obowiązku stosowania pieczęci w tym przypadku, na rzecz prawa do opatrzenia świadectwa także pieczęcią.

f) art. 29 – zmiana dotycząca art. 32, art. 40 ust. 1 pkt 3, art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy o kierujących pojazdami

Proponuje się zniesienie obowiązku stosowania pieczęci przez ośrodek szkolenia kierowców, przez instruktora lub wykładowcę a także egzaminatora. Ośrodki szkolenia to – co do zasady – przedsiębiorcy wpisani do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia, a działalność w tym zakresie jest działalnością regulowaną (art. 28 ustawy o kierujących pojazdami). Ustawa w art. 32 nakazuje ustalenie przez ministra właściwego do spraw transportu pieczęci ośrodka szkolenia.

W obowiązującym wzorze pieczęci widnieją m.in. numer wpisu do rejestru przedsiębiorców, kategoria pojazdów oraz dane adresowe ośrodka. Tego rodzaju informacje mogą być przekazane adresatom nie tylko w formie zastosowania obowiązkowo pieczęci, ale także w każdy inny jednoznaczny sposób, np. poprzez nadruk danych ośrodka. Proponuje się pozostawienie przedsiębiorcy prowadzącemu ośrodek swobody wyboru w tym zakresie. Podobnie rzecz ma się w przypadku wzoru pieczęci instruktora i wykładowcy (art. 40 ust. 1 ustawy).

Natomiast w przypadku egzaminatora, to jego podpis a nie pieczęć imienna świadczy o prawidłowości złożenia przezeń oświadczenia woli (art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy).

g) **art. 30 – zmiana dotycząca załącznika do ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego**

Zmieniany załącznik dotyczy prospektu informacyjnego opracowywanego przez dewelopera. Realizując obowiązek przekazania nabywcom informacji przedkontraktowych, deweloper sporządza prospekt informacyjny dla danego przedsięwzięcia deweloperskiego (zadania inwestycyjnego), który opatruje podpisem osoby upoważnionej do reprezentacji oraz pieczęcią firmową. Obowiązek stosowania pieczęci firmowej towarzyszącej podpisowi, w sytuacji, gdy wszystkie dane dewelopera są zawarte w merytorycznej części prospektu informacyjnego, jest zbędny,

C. Przepisy przejściowe

Art. 31

Zgodnie z przepisem do czynności dokonanych przed dniem wejścia w życie zmiany przepisu art. 39 KC zastosowanie znajdzie przepis w znowelizowanym brzmieniu.

Ponieważ czynności objęte nowelizowanym przepisem art. 39 KC mają charakter czynności materialnoprawnej, ocena zakresu zastosowania nowych regulacji do stosunków powstałych przed dniem ich wejścia w życie powinna uwzględniać właściwe dla prawa materialnego reguły prawa międzyczasowego.

Podstawową zasadę wyraża art. 3 KC, zgodnie z którym „ustawa nie ma mocy wstecznej, chyba że to wynika z jej brzmienia lub celu”. A zatem co do zasady nowego prawa nie stosuje się do oceny zdarzeń prawnych i ich skutków, jeżeli miały miejsce i skończyły się one przed wejściem w życie nowego prawa.

Ponadto, dla potrzeb rozwiązań międzyczasowych normy prawa cywilnego dzieli się na dwie grupy. Pierwsza obejmuje przepisy regulujące stosunki prawne wynikające z samego prawa,

niezależnie od zdarzeń prawnych powodujących ich powstanie, zmianę lub zakończenie. Są to przepisy prawa rzeczowego i rodzinnego, regulujące treść stosunków prawnych i praw podmiotowych, niezależnie od sposobu ich powstania lub nabycia. Do takich norm stosuje się zasadę bezpośredniego działania ustawy nowej. Drugą grupę tworzą natomiast przepisy prawa zobowiązaniowego oraz przepisy prawa rzeczowego i rodzinnego, regulujące skutki prawne tworzące, zmieniające lub kończące stosunki prawne albo powodujące nabycie lub utratę praw podmiotowych, lecz nieustalające treści stosunków prawnych. W braku szczególnych reguł międzyczasowych, jeżeli zdarzenie prawne miało miejsce w czasie obowiązywania ustawy dawnej, do oceny jego skutków realizujących się po wejściu w życie ustawy nowej, zastosowanie ma w dalszym ciągu ustawa dawna.

Ustawodawca może w przepisie określić, że nowe prawo będzie stosowało się także do stosunków i zdarzeń powstałych przed wejściem w życie nowego prawa.

Zmiany wprowadzane w art. 39 KC mają na celu usunięcie wątpliwości prawnych, potwierdzonych brakiem jednolitości w orzecznictwie, co do skutków jakie wywołuje dokonanie czynności przez nieprawidłowo umocowanego albo działającego z przekroczeniem umocowania piastuna organu. Wprowadzane rozwiązanie jest wzorowane na rozwiązaniu wynikającym z art. 103 KC oraz względniejsze dla uczestników obrotu od innych możliwych do przyjęcia rozwiązań w prawie cywilnym. Dlatego zakłada się, że przełamanie zasady *lex retro non agit* w tym przypadku będzie korzystniejsze dla obywateli, niż pozostanie przy opisanej powyżej ogólnej zasadzie intertemporalnej zmian prawa materialnego.

Art. 32

Zgodnie z przepisem do spraw wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy w zakresie wprowadzanych zmian w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi stosowane będą dotychczasowe przepisy.

Art. 33

Przepis umożliwi złożenie na dotychczasowych zasadach informacji i deklaracji zarówno podatnikom składającym po dniu 1 lipca 2019 r. za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacje (deklaracje) dotyczące podatków i opłat, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed tym dniem, jak i podatnikom dokonującym korekty informacji (deklaracji) złożonych przed dniem wejścia w życie nowych regulacji.

Podatnicy ci będą mogli po dniu 1 lipca 2019 r. złożyć deklaracje (informacje) na formularzach określonych przez gminy z wykorzystaniem obsługujących je systemów informatycznych, o ile rada gminy określiła przed tym dniem, w drodze uchwały, warunki i tryb składania tych informacji i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Pod pojęciem przepisów dotychczasowych należy bowiem rozumieć również uchwały rad gmin określające warunki i tryb składania informacji i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wydane na podstawie przepisów upoważniających, zmienianych projektowaną ustawą.

Utrzymanie systemów informatycznych gmin ma zapobiec konieczności zwrotu otrzymanych z UE środków na ich budowę.

Art. 34

Przepis określa moment, od którego znajdą zastosowanie nowe zasady odliczania strat w podatkach dochodowych. Przewiduje się, że przepisy te znajdą zastosowanie do strat powstałych w roku podatkowych rozpoczynającym się po 31 grudnia 2018 r.

Art. 35

Przepis określa moment, od którego znajdą zastosowanie zwolnienie przewidziane w art. 21 ust. 1 pkt 29b ustawy PIT oraz art. 17 ust. 1 pkt 54a ustawy i CIT, dotyczące kwot odszkodowań uzyskiwanych przez podatnika od ubezpieczyciela z tytułu zniszczenia lub uszkodzenia posiadanego przez podatnika środka trwałego. Zgodnie z projektem zwolnienie to znajdzie zastosowanie do odszkodowań za szkody powstałe po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 39

Przepis określa moment, od którego znajdą zastosowanie zmiany w ustawie o rachunkowości. Zgodnie z projektem przepisy te znajdą zastosowanie do sprawozdań sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 40

Przepis dotyczy zmiany wprowadzonej w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych przewidującej wprowadzenie możliwości złożenia zbiorczej deklaracji. Przewiduje się, że zmieniane przepisy ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych będą miały zastosowanie do deklarowania czynności cywilnoprawnych, z tytułu których obowiązek podatkowy powstanie od dnia wejścia ich w życie.

Art. 41

Przepis dotyczy zmiany art. 87 ust. 5–6 ustawy o podatku od towarów i usług, który przewiduje odstąpienie od obowiązku składania odrębnego wniosku o zwrot podatku oraz o zwrot w przyspieszonym terminie. Przepisy te stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających od dnia 1 stycznia 2019 r.

Art. 42

Przepis dotyczy zmiany dokonanej w art. 89a i art. 89b ustawy o podatku od towarów i usług w zakresie skrócenia skrócenie do 90 dni okresu, po upływie którego wierzyciel ma

możliwość skorzystania z „ulgi na złe długi” (analogiczne zmiany dotyczą obowiązku po stronie dłużnika dokonania korekty odliczonej kwoty podatku). Zgodnie z przepisem przejściowym przepisy w nowym brzmieniu stosuje się również do wierzytelności powstałych przed dniem 1 stycznia 2019 r., których nieściągalność została, zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy o podatku od towarów i usług, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uprawdopodobniona po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 43–45

Przepisy te odnoszą się do zmian w zakresie rezygnacji z obowiązku stosowania pieczęci/pieczątek przez przedsiębiorców. Proponuje się, aby dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie zmienianych przepisów zachowały ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 47

Przepis dotyczy zmiany w ustawie o broni i amunicji. Przepis przejściowy przewiduje, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydane na podstawie art. 151 pozostaną w mocy do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy.

Art. 48

Przepis dotyczy zmiany w ustawie o podatku akcyzowym. Przepis przejściowy przewiduje, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, które będą wymagały zmiany w związku z dostosowaniem wymienionych w ustawie o podatku akcyzowym kodów CN do kodów CN stosowanych zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawa celnego w tym zakresie, pozostaną w mocy do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy.

Art. 49

Przepis dotyczy zmiany w ustawie o kierujących pojazdami. Przepis przejściowy przewiduje, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 32 ust. 1, art. 40 ust. 1 oraz art. 66 ust. 1 pkt 8 pozostaną w mocy do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy.

D. Przepis końcowy

Art. 50

Przepis określa wejście w życie ustawy na 1 stycznia 2019 r., z wyjątkiem zmian wprowadzonych w art. 7 pkt 1 projektu ustawy (zmieniającego art. 5a pkt 20 ustawy PIT)

oraz art. 8 pkt 1 lit. a projektu ustawy (zmieniającego art. 4a pkt 10 ustawy o CIT) polegających na podwyższeniu progu przychodów ze sprzedaży, wraz z kwotą należnego podatku VAT uprawniającego do uzyskania statusu „małego podatnika” z obecnego 1,2 mln euro do 2 mln euro, których wejście w życie przewidziano na 1 stycznia 2020 r., oraz z wyjątkiem zmian w art. 4, art. 6, art. 17, art. 19 i art. 40.

Wejście w życie art. 4, art. 6 i art. 19, odnoszących się do ustaw: o podatku rolnym, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o podatku leśnym – w zakresie zmian dotyczących ujednolicenia wzorów formularzy informacji i deklaracji w podatkach lokalnych oraz wprowadzenia powszechnej możliwości składania za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacji i deklaracji dotyczących tych podatków, przewiduje się od 1 lipca 2019 r.

Termin ten pozwoli na opracowanie nowych wzorów formularzy podatkowych i umożliwi gminom oraz podatnikom na przystosowanie się do nowych regulacji. Wdrożenie nowych zasad składania deklaracji i informacji w zakresie podatków lokalnych w trakcie roku będzie korzystne zwłaszcza dla organów podatkowych, które będą mogły w takim przypadku przetestować nowe rozwiązania na mniejszej liczbie podatników, niż w sytuacji, gdyby rozwiązania te weszły na początku roku. Zdiagnozowanie ewentualnych trudności, zwłaszcza z elektronicznym przesyłaniem formularzy, da gminom odpowiedni czas na ich wyeliminowanie przed rozpoczęciem nowego roku, kiedy liczba podatników korzystających z możliwości składania deklaracji i informacji w formie elektronicznej będzie odpowiednio większa.

E. Wykaz aktów wykonawczych, które będą wydane w wyniku uchwalenia projektu

1. rozporządzenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym określające wzory formularzy, o których mowa w art. 6a ust. 5 i ust. 8 pkt 1 tej ustawy, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku rolnego wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami,
2. rozporządzenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, na podstawie ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym określające:
 - 1) sposób przesyłania informacji o gruntach i deklaracji na podatek rolny za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te informacje i deklaracje,
3. rozporządzenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych określające wzory formularzy, o których mowa w art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1 tej ustawy, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami,
4. rozporządzenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych określające:
 - 1) sposób przesyłania informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych i deklaracji na podatek od nieruchomości za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te informacje i deklaracje,
5. rozporządzenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych określające wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych,
6. rozporządzenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym określające wzory formularzy, o których mowa w art. 6 ust. 2 i ust. 5 pkt 1 tej ustawy, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku leśnego, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami,
7. rozporządzenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym określające
 - 1) sposób przesyłania informacji o lasach i deklaracji na podatek leśny za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te informacje i deklaracje.

F. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projektowane przepisy wpłyną pozytywnie na działalność mikroprzedsiębiorstwa oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Co do zasady nowe rozwiązania będą dotyczyć wszystkich przedsiębiorców, ale w znakomitej większości korzystać będą z nich najmniejsi przedsiębiorcy. Szczegółowe skutki poszczególnych zmian dla przedsiębiorców zostały przedstawione w OSR. Podstawowym celem nowych regulacji jest zmniejszenie obciążeń administracyjnych oraz zwiększenie dostępu do kapitału własnego i tym samym pobudzenie inwestycji.

G. Informacje dodatkowe

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w związku z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów oraz konsultacji publicznych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacji.

Grupa Lotos S.A. z siedzibą w Gdańsku 20 października 2017 r. dokonała zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Shell Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie 4 kwietnia 2018 r. dokonała zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projekt ustawy został wpisany do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod pozycją UD278.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii we współpracy z Ministerstwem Finansów, Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministerstwem Sprawiedliwości Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Mariusz Haładyj, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii we współpracy ze Stanisławem Szwedem, Sekretarzem Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Łukaszem Piebiakiem, Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Leszkiem Skibą, Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marek Niedużak, Dyrektor Departamentu Doskonalenia Regulacji Gospodarczych w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii, tel. 22 262 96 18, Marek.Nieduzak@mpit.gov.pl, Wojciech Paluch, Dyrektor Departamentu Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii, tel. 22 262 94 47, Wojciech.Paluch@mpit.gov.pl	Data sporządzenia 21 września 2018 r. Źródło: Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju Nr w wykazie prac: UD278
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zidentyfikowano szereg przepisów z różnych gałęzi prawa, które ograniczają rozwój polskiej przedsiębiorczości, stanowią zbędne obciążenie biurokratyczne lub istotne utrudnienie w codziennej działalności firm.

W obszarze prawa podatkowego są to m.in. niepotrzebne obowiązki informacyjne, które albo powielają już informacje przekazywane przez przedsiębiorców w inny sposób, albo są zbędne z punktu widzenia zapewnienia interesu publicznego i stanowią tym samym niepotrzebne obciążenie administracyjne dla przedsiębiorców. W zakresie niektórych przepisów istnieje też potrzeba wprowadzenia uproszczeń dla najmniejszych podmiotów gospodarczych i odciążenie ich od niektórych obowiązków biurokratycznych – stąd wskazana jest modyfikacja niektórych obowiązków np. w zakresie ustawy o rachunkowości. Zaistniała też potrzeba dokonania zmian w celu poprawy płynności przedsiębiorstw i zmniejszenia zatorów płatniczych, np. potrzeba uelastycznienia funkcjonowania w ramach podatku od towarów i usług tzw. ulgi na złe długi, gdyż obecny termin (150 dni) umożliwiający zastosowanie tego rozwiązania okazał się zbyt długi, a w efekcie ulga ta nie może być wykorzystywana w pożądanym zakresie. Poprawę płynności finansowej przedsiębiorców ma również zapewnić zwolnienie z podatku kwot odszkodowań przeznaczonych na odtworzenie środków trwałych, które uległy zniszczeniu. W Polsce w zakresie innowacyjności problemem jest brak dostępu do kapitału dla tzw. startupów. Właściciele kapitału nie są zainteresowani inwestowaniem w startupy ze względu na podwójne opodatkowanie zysków. Dzieje się tak ponieważ istniejąca w polskim obrocie prawnym alternatywna spółka inwestycyjna (ASI) nie korzysta z zwolnienia z CIT (w przeciwieństwie do otwartych funduszy inwestycyjnych i specjalistycznych otwartych funduszy inwestycyjnych). Dlatego potencjalny inwestor musi pogodzić się z faktem, że zarówno zysk spółki w którą zainwestował, jak i jego zysk będzie opodatkowany. W konsekwencji inwestycje wysokiego ryzyka, jakim są startupy, realizowane są przez wehikuły inwestycyjne zarejestrowane w krajach UE w których obowiązują korzystniejsze zasady opodatkowania inwestycji. Dodatkowo część potencjalnych inwestorów rezygnuje z uwagi na wysokie koszty inwestowania poprzez podmioty zagraniczne. Ostatecznie mniej startupów uzyskuje kapitał, co przekłada się na to, że mniej odnosi sukces i powiększa bazę podatkową w Polsce.

Zidentyfikowane problemy wynikają z doświadczeń i obserwacji dotychczasowego funkcjonowania poszczególnych przepisów prawa podatkowego.

Utrudnienia dla przedsiębiorców, zidentyfikowane w obszarze prawa handlowego, wynikają przede wszystkim ze stanu niepewności prawa. Tworzy on nieuzasadnioną barierę przy podejmowaniu decyzji gospodarczych, generuje koszty wynikające z obsługi prawnej, odwleka podjęcie biznesowych decyzji w czasie i zmusza przedsiębiorców do wdawania się w czasochłonne i kosztowne postępowania sądowe. Grupą najbardziej narażoną na niekorzystne efekty w tym zakresie są przedsiębiorcy prowadzący działalność w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego, spośród 537 273 zarejestrowanych spółek handlowych, 451 863 z nich stanowiło spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (dane za 2017 r.). Zdiagnozowano dwie główne kategorie problemowe w zakresie utrudnień:

– nieprecyzyjność przepisów dotyczących:

- 1) adresata oświadczenia o rezygnacji członków organów spółek kapitałowych – rady nadzorczej i zarządu,
- 2) reprezentacji spółki w likwidacji,
- 3) skutków czynności prawnej dokonanej albo przez rzekomy organ osoby prawnej, albo przez organ osoby prawnej, lecz z przekroczeniem umocowania,
- 4) pojęcia „dzień dywidendy” w odniesieniu do spółek z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 5) zmiany umowy spółki z o.o. w organizacji,
- 6) zwrotu przez wspólników zaliczek wypłaconych w poczet dywidendy w roku obrotowym, w którym spółka poniosła stratę,
- 7) organu właściwego do odwołania zgromadzenia wspólników oraz mechanizmu odwołania tego zgromadzenia,
- 8) następstwa procesowego przy podziale spółki kapitałowej,
- 9) odpowiedzialności spółki dzielonej za jej zobowiązania po wydzieleniu,
- 10) możliwości powołania do zarządu spółki partnerskiej osoby niebędącej jej partnerem,
- 11) kwestii o charakterze językowo-legislacyjnym, np. wskazanie, że należy liczyć sumę sum komandytowych przy przekształcaniu spółki w spółkę kapitałową;

– zbytnią restrykcyjność przepisów w zakresie:

- 1) pisemnego podejmowania uchwał przez udziałowców poza zgromadzeniem wspólników,
- 2) składania pełnomocnictw na zgromadzeniu wspólników.

W zakresie obrotu towarami z zagranicą zdiagnozowano obciążenia wynikające z przepisów ustawy o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą. Praktyka wydawania zezwoleń przez ministra właściwego ds. gospodarki wskazuje, że nadmiernym obciążeniem (wynikającym z przepisów ustawy) dla przedsiębiorców składających wnioski jest konieczność dołączania tłumaczeń dokumentów. Przepisy unijne nie wymagają przedkładania tłumaczeń. Dodatkowym obciążeniem proceduralnym dla przedsiębiorców, ubiegających się o zezwolenia na obrót towarami z zagranicą jest także nadmierowe stosowanie niektórych przepisów KPA. Przykładem jest obowiązek przedkładania do każdego wniosku pełnomocnictw wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej. Przy środkach polityki handlowej o charakterze wyłącznie nadzorczym, obejmującym dużą ilość towarów i podmiotów, wnioskodawcy składają wnioski z dużą częstotliwością (kilka, kilkanaście jednego dnia). Przedkładanie do każdego z nich pełnomocnictwa jest dla nich dużym obciążeniem administracyjnym i finansowym. Zniesienie tego obowiązku znacznie usprawni proces wnoszenia wniosków.

Przepisy prawa pracy uniemożliwiają pracodawcy zatrudniającemu od 21 do 50 pracowników wykonywanie zadań służby BHP, nawet gdy pracodawca spełnia wymogi kwalifikacyjne dla pełnienia tej służby. Pracodawca zatrudniający do 50 pracowników (tj. co do zasady nie tworzący służby BHP), który ukończył szkolenie dla pracodawców wykonujących zadania służby bezpieczeństwa i higieny pracy, nie może pełnić zadań służby BHP. Taka konstrukcja regulacji stanowi obciążenie dla znacznej części przedsiębiorców z sektora małych przedsiębiorstw.

Kodeks Pracy nazbyt rygorystycznie wdraża regulacje prawne dyrektywy Rady z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie szkoleń okresowych BHP, obejmując wszystkich pracowników obowiązkiem odbycia szkolenia okresowego BHP, a nie – jak to jest wskazane w dyrektywie – tylko wtedy, jeśli jest to konieczne i uzasadnione. Z zapisów dyrektywy wynika, że szkolenie powinno być powtarzane w przypadkach, gdy charakter występujących zagrożeń to uzasadnia. Kodeks Pracy nie uwzględnia przypadków, w których pracownicy mogą być zwolnieni ze szkolenia okresowego.

Obecnie przepisy ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie przewidują innej możliwości przekazania zawiadomienia o kontroli czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby ubezpieczonego w innej formie niż za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Oznacza to, że w przypadku krótkich okresów niezdolności do pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych może nie mieć realnej możliwości zawiadomienia ubezpieczonego i w konsekwencji przeprowadzenia kontroli.

Zgodnie z przepisami ustawy – Prawo o ruchu drogowym, motocykl może być wyposażony jedynie w silnik spalinowy – tj. pominięto inne rodzaje napędu. Osoby zainteresowane rejestracją pojazdu wyposażonego w inny rodzaj napędu, najczęściej elektryczny często napotykać na problemy stawiane przez organy rejestrowe pojazdów. Wskazana definicja motocykla może budzić wątpliwości co do spójności z przepisami prawa UE, tj. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowych. Zgodnie z art. 6 ust. 3 powyższego rozporządzenia, państwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu, rejestracji ani dopuszczenia pojazdów, układów, komponentów lub oddzielnych zespołów technicznych z powodów dotyczących aspektów ich budowy i funkcjonowania objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, jeśli spełniają one jego wymogi. Utrudnienia w rejestracji motocykla wyposażonego w inny niż spalinowy silnik (szczególnie elektryczny) powodują ograniczenia rozwoju rynku motocyklowego.

Udzielanie zezwoleń na obrót hurtowy napojami alkoholowymi regulują przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz rozporządzenia wykonawczego. Warunkiem uzyskania przez przedsiębiorcę zezwolenia jest dołączanie do wniosku szeregu dokumentów, co nie ma bezpośredniego wpływu na jakość

i bezpieczeństwo wykonywania tego rodzaju działalności. Warunki, których spełnienie poświadczają te dokumenty, są przedmiotem zainteresowania innych organów, mających – w zakresie realizacji tych warunków – kompetencje kontrolne. Obecne wymogi formalne są nadmiernym obciążeniem dla przedsiębiorcy.

Warunkiem prowadzenia działalności na podstawie ww. zezwoleń jest m.in. przekazywanie organowi zezwalającemu informacji o wielkości sprzedaży napojów alkoholowych w terminie do dnia 31 stycznia za rok poprzedni. Niespełnienie tego warunku skutkować może cofnięciem zezwolenia. Wymóg składania tej informacji nie znajduje uzasadnienia, ponieważ na jej podstawie nie jest możliwe oszacowanie faktycznej wielkości sprzedaży w odniesieniu do konkretnego zezwolenia i jest niepotrzebnym obciążeniem sprawozdawczym.

Obciążeniem administracyjnym dla przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie obrotu hurtowego napojami alkoholowymi jest także konieczność uzyskiwania osobnego zezwolenia w przypadku hurtowego zaopatrywania statków, pociągów i samolotów. Przedsiębiorcy, posiadający zezwolenie na hurt, powinni na podstawie tego zezwolenia mieć możliwość zaopatrywania także ww. środki komunikacji w napoje alkoholowe. Obciążenie to nie dotyczy przedsiębiorców, którzy działają wyłącznie w zakresie zaopatrywania statków, pociągów i samolotów.

Oплата za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem, w trzech równych ratach, w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego. Zapis sugerujący, że оплата może być wnoszona jedynie w ratach budzi wątpliwości interpretacyjne w zakresie możliwości uiszczenia оплаты jednorazowo.

Zgodnie z przepisami ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia nie jest dopuszczalny odbiór lokalu gastronomicznego przez inspekcję sanitarną w innym mieście powiatowym w danym województwie, niż jest zarejestrowana firma. Stwarza to problemy dla mobilnych gastronomii. W chwili obecnej, przedsiębiorca chcący rozpocząć gastronomiczną działalność mobilną, posiadający siedzibę np. w Poznaniu, musi zgłosić się do powiatowego inspektora sanitarnego właściwego ze względu na tę siedzibę. Dotyczy to także sytuacji, gdy np. mobilna jednostka została zakupiona w innym mieście, w którym przedsiębiorca zamierza prowadzić swoją działalność. Musi zostać ona sprowadzona do miasta siedziby przedsiębiorcy w celu odbioru przez inspekcję sanitarną.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem projektowanej regulacji jest usprawnienie procedur, zniesienie zbędnych obciążeń biurokratycznych oraz wprowadzenie rozwiązań, które w inny sposób przyczynią się do zauważalnej poprawy warunków prowadzenia biznesu w Polsce, poprzez dokonanie zmian m.in. w ustawach podatkowych, w prawie pracy i ubezpieczeń społecznych, prawie handlowym, w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz w ustawie o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą.

Proponuje się:

– w zakresie podatków dochodowych

1. likwidację obowiązków:
 - a. informacyjnych m.in. o okresie zawieszenia wykonywania działalności, o prowadzeniu księgi przychodów i rozchodów,
 - b. odrębnego powiadomienia m.in. o wyborze sposobu ustalania daty powstania przychodu w przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, o wyborze przez podatnika rozliczania różnic kursowych ustalanych w oparciu o przepisy o rachunkowości, złożeniu zawiadomienia o zamiarze prowadzenia ksiąg rachunkowych w roku następnym, o wyborze sposobu wpłacania zaliczek,
 - c. dokumentacyjnych m.in. prowadzenia indywidualnych (imiennych) kart przychodów pracowników, ewidencji wyposażenia, ewidencji zatrudnienia– które bezpośrednio nie wpływają na rozliczenia podatkowe i dotyczą okoliczności, których ustalenie możliwe jest w oparciu o inne dokumenty posiadane przez podatnika,
2. wydłużenie terminów na dokonanie wyboru sposobu i formy opodatkowania podatkiem dochodowym dochodów/przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne (co do zasady z 20 stycznia roku podatkowego do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został osiągnięty pierwszy przychód),
3. podwyższenie progu przychodów uprawniającego do uzyskania statusu „małego podatnika” z 1,2 mln euro do 2 mln euro. Status „małego podatnika” uprawnia podatników PIT prowadzących działalność gospodarczą do wyboru kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek oraz tzw. jednorazowej amortyzacji do 50 tys. euro, natomiast podatników CIT do wyboru kwartalnego sposobu wpłacania zaliczek, jednorazowej amortyzacji oraz możliwości zastosowania obniżonej 15% stawki podatku (zmiana wejdzie w życie od 1 stycznia 2020 r),
4. wprowadzenie możliwości zaliczenia w koszty podatkowe należności z tytułu umowy o pracę, umowy zlecenia lub umowy o dzieło wypłaconych małżonkowi podatnika (w przypadku prowadzenia działalności przez osobę fizyczną), oraz wypłaconych małżonkom wspólników spółki niebędącej osobą prawną,
5. wprowadzenie możliwości jednorazowego odliczenia straty o kwotę nieprzekraczającą 5 000 000 zł. Jeżeli poniesiona strata przekracza wartość 5 000 000 zł, część pozostała podlega rozliczeniu w kolejnych latach, jednak w wysokości nie wyższej niż 50% wysokości tej straty,

6. wprowadzenie zwolnienia z podatku kwot odszkodowań (uzyskanych od ubezpieczyciela) przeznaczanych na odtworzenie zniszczonego majątku (środków trwałych, z wyjątkiem samochodu osobowego) – warunkiem zastosowania tego zwolnienia byłoby wydatkowanie przez podatnika – w okresie nie późniejszym niż do upływu kolejnego roku podatkowego – równowartości otrzymanego odszkodowania na naprawę uszkodzonego środka trwałego bądź na zakup lub wytworzenie analogicznego środka trwałego, mogącego zastąpić środek trwały uprzednio zniszczony lub uszkodzony,
7. wprowadzenie przedmiotowego zwolnienia podatkowego w zakresie CIT od dochodów ASI uzyskanych ze zbycia udziałów/akcji, jeżeli ASI, która zbywa udziały/akcje, posiadała bezpośrednio przed dniem zbycia nie mniej niż 10% udziałów/akcji w kapitale spółki, której udziały/akcje są zbywane przez nieprzerwany okres dwóch lat;

– w zakresie podatków lokalnych i majątkowych

8. uprawnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia jednolitych wzorów formularzy deklaracji i informacji na podatki: od nieruchomości, rolny i leśny, oraz umożliwienie powszechnego składania formularzy dotyczących podatków i opłat lokalnych w drodze elektronicznej,
9. umożliwienie podatnikom podatku od czynności cywilnoprawnych składania zbiorczej deklaracji oraz jednorazowej zapłaty podatku z tytułu wszystkich umów o jednorodnym charakterze, które zostały zawarte przez podatnika w okresie miesiąca;

– w zakresie ustawy o rachunkowości

10. rozszerzenie katalogu jednostek mikro mogących stosować uproszczenia w sprawozdawczości finansowej o firmy prowadzone przez osoby fizyczne – próg przychodów o równowartości w walucie polskiej nie mniej niż 2 mln euro i nie więcej niż 3 mln euro,
11. zwiększenie zakresu jednostek (objętych i nieobjętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG, zwana dalej „dyrektywą ws. rachunkowości”) mogących korzystać z uproszczeń dla małych jednostek poprzez podniesienie progów dla tej kategorii jednostek z 17 mln zł na 25,5 mln zł w przypadku sumy aktywów bilansu oraz z 34 mln zł na 51 mln zł w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów,
12. zwiększenia progów uprawniających jednostki do stosowania uproszczeń w ewidencji księgowej w zakresie:
 - a. klasyfikowania umów leasingu w sposób uproszczony, tj. według zasad określonych w przepisach podatkowych,
 - b. stosowania uproszczonych zasad kalkulacji kosztu wytworzenia produktu,
 - c. niestosowania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych,
 - d. odstąpienia od ustalania aktywów i tworzenia rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
13. możliwość stosowania wskazanych uproszczeń w ewidencji księgowej będzie dotyczyć określonych w przepisach jednostek, które za poprzedni rok obrotowy nie przekroczyły co najmniej dwóch z trzech wielkości: 25 500 000 zł – suma aktywów, 51 000 000 zł – przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy, 50 osób-średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty, wprowadzenie możliwości odstąpienia przez jednostki mikro, jednostki małe, określone organizacje pozarządowe (w tym fundacje i stowarzyszenia), z wyłączeniem spółek objętych dyrektywą ws. rachunkowości (np. spółek kapitałowych), od tworzenia rezerw na zobowiązania i odpisów aktualizujących wartość aktywów,
14. wprowadzenia możliwości stosowania przez określoną grupę jednostek wymienioną w punkcie 12 przepisów podatkowych w zakresie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych do prowadzenia ksiąg rachunkowych i sprawozdawczości finansowej,
15. wprowadzenie możliwości nietworzenia przez określoną grupę jednostek wymienioną w punkcie 12 biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów dotyczących przyszłych świadczeń na rzecz pracowników, w tym świadczeń emerytalnych,
16. skrócenie okresu obowiązkowego przechowywania zatwierdzonych sprawozdań finansowych z trwałego (bezterminowego) przechowywania do 5 lat;

– w zakresie ustawy – Ordynacja podatkowa

17. wprowadzenie obowiązku dołożenia starań ze strony organu podatkowego dokonującego wezwania, aby zadośćuczynienie wezwaniu nie było uciążliwe (ograniczenie obciążeń administracyjnych);

– w zakresie prawa celnego

18. wprowadzenie możliwości uwierzytelniania odpisu udzielonego pełnomocnictwa oraz dokumentu potwierdzającego zakres uprawnień do korzystania z usług oferowanych na PUESC przez: adwokatów, radców prawnych i doradców podatkowych,

19. określenie progu na poziomie 10 euro, od którego osoby zobowiązane będą ponosiły koszty zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz koszty związane z jego przechowywaniem;

– w zakresie podatku akcyzowego

20. zastąpienie stosowanych w ustawie o podatku akcyzowym oraz w aktach wykonawczych do tej ustawy kodów Nomenklatury Scalonej (CN) – kodami CN stosowanymi zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawa celnego w tym zakresie oraz rezygnację z oświadczenia przekazywanego do właściwego naczelnika urzędu skarbowego przez podmiot wykorzystujący energię elektryczną wykorzystywaną do celów redukcji chemicznej lub w procesach elektrolitycznych, metalurgicznych lub mineralogicznych;

– w zakresie podatku od towarów i usług

21. odstąpienie od wymagania odrębnego składania wraz z deklaracją umotywowanego wniosku o zwrot podatku oraz wniosku o zwrot w przyspieszonym terminie,

22. skrócenie terminu umożliwiającego wierzycielowi zastosowanie przepisów regulujących „ulgę na złe długi”, co spowoduje zmniejszenie zobowiązania w podatku, poprawiając tym samym kondycję finansową przedsiębiorców i zmniejszenie zatorów płatniczych w obrocie gospodarczym;

– w zakresie prawa cywilnego:

23. doprecyzowanie skutków czynności prawnej dokonanej albo przez rzekomy organ osoby prawnej, albo przez organ osoby prawnej, lecz z przekroczeniem umocowania;

Problematyka dopuszczalności potwierdzenia czynności dokonanej przez rzekomy organ jest przedmiotem kontrowersji w doktrynie i orzecznictwie od długiego czasu. Proponowane rozwiązanie ma na celu realizację postulatów części doktryny, poprzez implementowanie dorobku orzeczniczego Sądu Najwyższego w tym zakresie.

– w zakresie prawa handlowego:

• nieprecyzyjność przepisów

24. jednoznaczne wskazanie komu i w jaki sposób członkowie zarządu spółki kapitałowej powinni składać oświadczenie o swojej rezygnacji,

W obecnym stanie prawnym nie funkcjonuje jednolita praktyka w przedmiotowym zakresie. Wobec uchwały SN z 31 marca 2016 r., sygn. III CZP 89/15, w ocenie projektodawcy szczególnego uregulowania wymaga procedura składania oświadczeń o rezygnacji przez jedynego członka zarządu lub wszystkich członków zarządu jednocześnie. Proponowana nowelizacja ma za zadanie, korzystając z dorobku orzeczniczego SN, usunięcie narastających w tym zakresie wątpliwości interpretacyjnych. Jednoznacznie wskazuje się, że ostatni (odpowiednio jedyny, wszyscy członkowie jednocześnie) członek zarządu sp. z o.o. składa rezygnację wspólnikom, z jednoczesnym obowiązkiem zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników. W spółce akcyjnej właściwym organem do odbierania tego typu oświadczeń woli będzie rada nadzorcza, a w razie wakatu na wszystkich stanowiskach, akcjonariusze.

25. doprecyzowanie zasad reprezentacji spółki w likwidacji,

Brak jednoznacznego uregulowania tej kwestii przez ustawodawcę (por. art. 75 KSH). Proponowane rozwiązanie wprowadza obowiązek wskazania sposobu reprezentacji wspólnikom, dając jednocześnie swobodę w zakresie ukształtowania przedmiotowej kwestii.

26. doprecyzowanie pojęcia „dnia dywidendy” w odniesieniu do spółek z ograniczoną odpowiedzialnością,

W obowiązującym stanie prawnym nie funkcjonuje mechanizm gwarantujący wskazanie dnia wypłaty w przypadku, gdy dywidenda została przeznaczona do wypłaty. W ocenie projektodawcy proponowana regulacja przyczyni się do polepszenia ochrony wspólników w zakresie realizacji swoich praw udziałowych.

27. doprecyzowanie reguł zmiany umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji,

W praktyce obrotu kontrowersje budzi kwestia sposobu zmiany umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji. W ocenie projektodawcy jednoznaczne rozstrzygnięcie przedmiotowej kwestii korzystnie wpłynie na praktykę obrotu, usuwając niepewność w tym zakresie.

28. doprecyzowanie kwestii reguł zwrotu przez wspólników zaliczek wypłaconych w poczet dywidendy w sytuacji, w której spółka w danym roku obrotowym poniosła stratę,

W obecnym stanie prawnym, gdy zaliczka została wspólnikom wypłacona zgodnie z przepisami, spółka nie ma tytułu prawnego do żądania jej zwrotu. Wprowadzenie takiego obowiązku wobec późniejszego odnotowania straty przez spółkę, ma na celu ochronę interesów jej oraz jej wierzycieli, poprzez zapewnienie spółce finansowania.

29. określenie organu właściwego do odwołania zgromadzenia wspólników oraz mechanizmu jego odwołania,

Kwestia procedury odwołania zgromadzenia wspólników nie została uregulowana na poziomie ustawowym. Ze względu na doniosłość przedmiotowej materii, w ocenie projektodawcy uzasadnione jest wprowadzenie mechanizmów precyzujących tryb odwołania organu właścicielskiego, umożliwiając to wprost organowi zwołującemu, przy czym w sytuacji, gdy ma być ono zwołane na żądanie wspólników (wspólnika), jedynie wspólnicy (wspólnik) są władni je odwołać.

30. doprecyzowanie kwestii następstwa procesowego przy podziale spółki kapitałowej,

W orzecznictwie Sądu Najwyższego powstały dwie wykluczające się linie orzecznicze, co do dopuszczalności wstąpienia, w procesie cywilnym, spółki wydzielonej w miejsce spółki dzielonej, w przypadku gdy przedmiot sporu został przeniesiony na nowo powstałą spółkę. Mając na uwadze te sprzeczności, w ocenie ustawodawcy konieczna jest w tym zakresie interwencja, której celem będzie jednoznaczne określenie dopuszczalności wstąpienia spółki wydzielonej w miejsce spółki dzielonej, z mocy prawa.

31. doprecyzowanie kwestii odpowiedzialności spółki dzielonej za jej zobowiązania po wydzieleniu,

W obecnym stanie prawny przepisy przesądzają jedynie o odpowiedzialności za zobowiązania przypisane w planie podziału spółce przejmującej lub spółce nowo zawiązanej. Celem przedmiotowej zmiany jest solidarne obciążenie zobowiązaniami zarówno spółki dzielonej i spółki nowo powstałej.

32. określenie wprost w przepisach możliwości powołania do zarządu spółki partnerskiej osoby niebędącej jej partnerem,

W obecnym stanie prawnym powstają wątpliwości, czy w skład zarządu spółki partnerskiej mogą wchodzić, oprócz partnerów, także osoby trzecie. Celem projektowanej zmiany jest jednoznaczne rozstrzygnięcie o dopuszczalności takiego rozwiązania.

- **zbytnia restrykcyjność przepisów**

33. umożliwienie pisemnego podejmowania uchwał przez udziałowców poza zgromadzeniem wspólników (tzw. „tryb obiegowy”),

Proponowane rozwiązanie ma ułatwić podejmowanie przez wspólników uchwał w kwestiach wynikających z art. 231 § 2 i § 3 KSH, w formie pisemnej, bez odbywania zgromadzenia wspólników.

34. doprecyzowanie kwestii o charakterze językowo-legislacyjnym oraz usunięcie przepisów, które nie mogą znaleźć zastosowania w praktyce w odniesieniu do spółek osobowych,

Na proponowane zmiany składa się wskazanie, że należy liczyć sumę sum komandytowych przy przekształcaniu spółki w spółkę kapitałową oraz możliwość wypowiedzenia umowy spółki przez komplementariusza.

35. składanie pełnomocnictw na posiedzeniach organów właścicielskich spółek,

W obecnym brzmieniu przepisy wprowadzają wymóg, by pełnomocnik udziałowca albo akcjonariusza przekazywał do księgi protokołów oryginał swojego pełnomocnictwa. W praktyce najczęściej jest tak, że tego typu pełnomocnictwa istnieją w jednym egzemplarzu, a pełnomocnik korzysta z nich więcej niż raz. Zniesienie ww. obowiązku usprawni działalność przedsiębiorcy udzielającego pełnomocnictwa i nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo obrotu.

- **w zakresie administrowania obrotem**

36. zniesienie obligatoryjnego obowiązku dołączania do wniosku tłumaczenia dokumentów, co przyczyni się do znaczącego zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców – proponuje się wprowadzenie fakultatywności organów w żądaniu takiego tłumaczenia,

37. wyłączenie obowiązku (wynikającego z KPA) przedkładania do każdego wniosku dokumentu pełnomocnictwa przez przedsiębiorców;

- **w zakresie służby BHP pełnionej przez pracodawcę**

38. zwiększenie możliwości pełnienia zadań służby BHP przez pracodawcę zatrudniającego do 50 pracowników i zakwalifikowanego do nie wyższej kategorii ryzyka niż trzecia w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym, z obecnego limitu 20 pracowników. Obecnie, w przypadku zatrudnienia powyżej 20 pracowników, pracodawca zobowiązany jest do wyznaczenia innej osoby z zakładu lub specjalisty spoza do pełnienia tej funkcji. Zmiana przepisu poszerzy możliwości pracodawcy w zakresie wyznaczenia osoby, która ma pełnić zadania służby BHP;

- **w zakresie szkoleń okresowych BHP**

39. ograniczenie obowiązku przeprowadzania szkoleń okresowych BHP dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach o najniższych wskaźnikach wypadkowości i warunkach środowiska pracy, w których występują najmniej szkodliwe czynniki dla zdrowia;

- **w zakresie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa**

40. przyznanie ZUS możliwości zawiadamiania ubezpieczonych o kontroli czasowej niezdolności do pracy nie tylko za pośrednictwem operatora pocztowego, ale również przez pracowników ZUS lub inne wyznaczone osoby,

41. zniesienie obowiązku uzyskania przez ZUS zwrotnego potwierdzenia odbioru zawiadomienia,

- 42. umożliwienie przekazywania zawiadomienia o kontroli czasowej niezdolności do pracy ubezpieczonego w formie pisemnej, telefonicznie lub przy użyciu środków komunikacji elektronicznej,
- 43. uregulowanie kwestii obowiązku ubezpieczonego do wskazywania aktualnego adresu pobytu w czasie czasowej niezdolności do pracy;
- **w zakresie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi**
 - 44. zredukowanie wymogów formalnych związanych ze złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi,
 - 45. umożliwienie posiadaczom zezwolenia na obrót hurtowy zaopatrywania w napoje alkoholowe statków, pociągów i samolotów (bez uzyskiwania dodatkowego zezwolenia),
 - 46. jednoznaczne wskazanie na możliwość jednorazowego wniesienia opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż alkoholu;
- **w zakresie bezpieczeństwa żywności i żywienia**
 - 47. umożliwienie odbioru przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego (lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego) mobilnych gastronomii w innym mieście powiatowym, niż jest zarejestrowana firma;
- **w zakresie ustawy prawo o ruchu drogowym**
 - 48. usunięcie wątpliwości co do możliwości dokonania rejestracji „motocykla” wyposażonego w rodzaj napędu spełniającego kryteria przepisów o homologacji, tj. zmiana będzie odnosiła się w większości przypadkach do motocykli z napędem elektrycznym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

– w zakresie podatków dochodowych

W ramach rankingu „Doing Business” przygotowywanego przez Bank Światowy powstaje raport „Paying Taxes”, w którym wskazuje się liczbę godzin potrzebnych w roku na wypełnienie obowiązków podatkowych. W rankingu „Doing Business 2018” wskaźnik ten dla Polski wynosi 260 godzin, podczas gdy dla Austrii jest to 131 godzin, Belgii – 136, Francji – 139, Niemiec – 218, a dla Czech – 248.

Wiele krajów członkowskich Unii Europejskiej (np. Austria, Belgia, Cypr, Dania, Finlandia, Francja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Luksemburg, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Rumunia, Szwecja, Szwajcaria, Włochy, Wlk. Brytania) wprowadziło już system zwolnień podatkowych w zakresie zysków ze sprzedaży udziałów (akcji) w spółkach. Zwolnienia podatkowe mają różny charakter i zakres. Opis zwolnień podatkowych oraz warunki ich zastosowania znajduje się w raporcie „*Tax benchmarking study 2018, Defining tax environment for the private equity and venture capital industry*”¹⁾.

– w zakresie podatku od towarów i usług

Brak jest informacji w zakresie rozwiązań w innych krajach nt. terminu umożliwiającego wierzycielowi zastosowanie przepisów regulujących „ulgę na złe długi” oraz terminu do złożenia korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z nieuregulowanej należności udokumentowanej fakturą na dostawę towarów lub świadczenie usług.

– w zakresie prawa pracy

Zgodnie z przepisami prawa UE szkolenie okresowe pracowników co do zasady nie jest obowiązkowe. Zgodnie z art. 12 dyrektywy 89/391/EWG w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy szkolenie powinno być powtarzane okresowo, jeżeli jest to konieczne. Przykładowo w Wielkiej Brytanii szkolenia okresowe co do zasady nie są obowiązkowe. Szkolenie powinno być powtarzane jedynie w stosownych przypadkach.

– w zakresie prawa handlowego

W zakresie składania oświadczeń woli przez ostatniego członka zarządu (wszystkich członków zarządu równocześnie) państwa takie jak Stany Zjednoczone, Francja czy Wielka Brytania nie uregulowały przedmiotowej kwestii ustawowo. Ostatni członek zarządu może zrezygnować z pełnienia funkcji, niemniej jednak odpowiada za wyrządzoną tym szkodę, w obliczu złamania obowiązku lojalności wobec spółki i dbania o jej interesy.

Zgodnie z niemiecką ustawą o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością członek zarządu składa rezygnację [któremukolwiek – przypis własny] wspólnikowi spółki (§ 35 GmbHG). Również w orzecznictwie sądów niemieckich wyrażono pogląd, że rezygnacja jest skuteczna, gdy została złożona jednemu tylko wspólnikowi. Orzecznictwo niemieckie wskazuje również, że odmowa dokonania wpisu o rezygnacji ostatniego członka zarządu przez sąd rejestrowy jest zgodna z prawem.

Na Węgrzech, jeżeli jest to podyktowane interesem spółki i właściwy organ spółki nie powołał nowego członka zarządu, oświadczenie o rezygnacji jest skuteczne po upływie 60 dni. Przez ten czas członek zarządu musi wykonywać swoje obowiązki. W Czechach rezygnujący członek zarządu musi być zastąpiony w ciągu następnych 3 miesięcy. Niemniej, zainteresowana strona może zgłosić się do sądu o wyznaczenie tymczasowego członka zarządu, jeżeli zarząd nie jest w stanie wypełniać swoich obowiązków.

¹⁾ https://www.investeurope.eu/media/722513/ie_tax-benchmark-study-2018.pdf

Pozostałe z zaproponowanych zmian nie są objęte harmonizacją prawa wspólnotowego. Dodatkowo należy wskazać, że większość proponowanych zmian stanowi implementację do systemu prawnego orzecznictwa Sądu Najwyższego, wobec czego rozwiązania są wynikiem specyfiki funkcjonowania polskich spółek handlowych.

– w zakresie ustawy prawo o ruchu drogowym

W Unii Europejskiej dopuszczenie do użytkowania motocykli z napędem elektrycznym jest dozwolone. Zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 168/2013 w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców, państwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu, rejestracji ani dopuszczenia pojazdów, układów, komponentów lub oddzielnych zespołów technicznych z powodów dotyczących aspektów ich budowy i funkcjonowania objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, jeśli spełniają one jego wymogi.

– w zakresie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

Problematyka obrotu alkoholem nie jest objęta harmonizacją prawa wspólnotowego. W obszarach dotyczących ochrony zdrowia publicznego i polityki społecznej w Unii Europejskiej, szczegółowe uregulowania pozostają w gestii krajów członkowskich, które mają pełną swobodę w określaniu regulacji dotyczących m.in. handlu napojami alkoholowymi. Przykładowo w Niemczech uzyskanie zezwolenia jest konieczne wyłącznie na prowadzenie handlu detalicznego oraz sprzedaży alkoholu w gastronomii, obrót hurtowy nie jest objęty takim obowiązkiem. W Wielkiej Brytanii sprzedawca hurtowy alkoholu zobowiązany jest wystąpić o „Rejestrację Planu Hurtownika Alkoholowego” (The Alcohol Wholesaler Registration Scheme „AWRS”). Zezwolenie jest wymagane, jeśli przedsiębiorca (hurtowy) sprzedaje lub organizuje sprzedaż alkoholu w Wielkiej Brytanii w celu dalszej sprzedaży lub dostawy. Zezwolenie jest wymagane w przypadku producentów alkoholu, hurtowników, brokerów, detalistów sprzedających regularnie alkohol innym przedsiębiorcom, aukcjonierów oraz organizacji non-profit. W celu otrzymania zezwolenia należy podać: numer VAT i numer rejestracyjny przedsiębiorcy; adresy lokali handlowych; numer ubezpieczenia społecznego wnioskodawcy oraz dyrektorów, sekretarzy (w WB jest to stanowisko kierownicze) i właścicieli; w przypadku obywateli spoza WB numery paszportów właścicieli, dyrektorów, sekretarzy; numery VAT pięciu największych dostawców (o ile wnioskodawca posiada dostawców). Wnioskodawca może również zostać poproszony o informacje dotyczące: rodzaju produktów, jakie sprzedaje, typu odbiorców, którym sprzedaje alkohol, sposobu przyjmowania zamówień. W przypadku wnioskodawców, którzy ubiegają się o zezwolenie po raz pierwszy, należy przedłożyć: biznesplan, list intencyjny od dostawców, odbiorców i dystrybutorów. Celem regulacji jest zwalczanie nieuczciwych praktyk związanych z nielegalnym obrotem alkoholem, które mogą skutkować obniżonymi wpływami podatkowymi. Sprzedaż alkoholu bez zezwolenia oraz zakup alkoholu od sprzedawcy nieposiadającego zezwolenia może skutkować sankcjami karnymi i cywilnymi. Alkohol, który sprzedawany jest bez zezwolenia, może podlegać zajęciu, niezależnie od tego, czy należności podatkowe zostały uiszczone.

Z kolei Szwecja należy do państw o wyjątkowo zaostrożonej polityce alkoholowej, która wykorzystuje wszelkie instrumenty służące ograniczeniu dostępności alkoholu. Dodatkowo szwedzki system obrotu alkoholem jest nietypowy dla krajów członkowskich UE, ze względu na istnienie w nim monopolu państwowej firmy w obszarze handlu detalicznego. Obrót alkoholem w Szwecji regulowany jest m.in. ustawą i rozporządzeniem o alkoholu, ustawą dotyczącą opodatkowania alkoholu oraz umową między państwem szwedzkim, a państwową firmą Systembolaget A.B. W umowie jest określone, że wyłącznie ta firma ma prawo handlu detalicznego alkoholem (powyżej 3,5%), a także ustalone są warunki tworzenia sieci punktów sprzedaży. Monopolista, który prowadzi także handel hurtowy, ma w Szwecji 430 sklepów oraz 500 przedstawicieli (najczęściej jest to osoba posiadająca mały sklep lub handel wiejski, która przyjmuje zamówienia od klientów na cały asortyment monopolisty i po kilku dniach dostarcza zamówione towary). Sieć sklepów jest równomiernie rozłożona po całej Szwecji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku dochodowego prowadzący działalność gospodarczą opodatkowani wg skali podatkowej lub 19% liniową stawką podatku	Ok. 1,8 mln	Deklaracje podatkowe (MF)	Poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej poprzez zmniejszenie obowiązków informacyjnych nałożonych na podatników, co przyczyni się do zmniejszenia zbędnych obciążeń biurokratycznych. Poprawa płynności finansowej przedsiębiorców dzięki propozycji umożliwiającej rozliczenie jednorazowe straty w wysokości 5 mln zł. Poprawa płynności finansowej, dzięki zwolnieniu z podatku kwot odszkodowań przeznaczonych na odtworzenie środków trwałych, które uległy zniszczeniu.

Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych	Ok. 0,5 mln	Deklaracje podatkowe (MF)	Poprawa warunków dokonywania rozliczeń z tytułu podatku dochodowego, polegająca na zaoszczędzeniu czasu podatnika, poprzez ograniczenie sporządzania i przekazywania dodatkowych dokumentów (informacji) do urzędu skarbowego, wyłącznie do informacji przekazywanych na zeznaniu podatkowym. Poprawa płynności finansowej przedsiębiorców dzięki propozycji umożliwiającej rozliczenie jednorazowe straty w wysokości 5 mln zł. Poprawa płynności finansowej przedsiębiorców dzięki zwolnieniu z podatku kwot odszkodowań przeznaczonych na odtworzenie środków trwałych, które uległy zniszczeniu.
Podatnicy podatku dochodowego prowadzący działalność gospodarczą opłacający zryczałtowany podatek dochodowy	Ok. 0,6 mln	Deklaracje podatkowe (MF)	Poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej poprzez zmniejszenie obowiązków informacyjnych i dokumentacyjnych nałożonych na podatników, co przyczyni się do zmniejszenia zbędnych obciążeń biurokratycznych.
Podatnicy, którzy będą mogli dodatkowo uzyskać status „małego podatnika”	Ok. 25 tys. przedsiębiorców (w tym 14 tys. rozliczających PIT oraz 11 tys. rozliczających CIT)	Szacunki MPiT na podstawie danych MF dotyczących podatku dochodowego	Podwyższenie progu uprawniającego do uzyskania statusu „małego podatnika” zmniejszy obciążenia administracyjno-finansowe uprawnionym przedsiębiorcom, poprzez umożliwienie im skorzystania z rozwiązań preferencyjnych przysługujących „małym podatnikom”. W przypadku podatników CIT, dodatkowo większa grupa przedsiębiorców będzie mogła skorzystać z niższej 15% stawki podatku dochodowego.
Liczba osób ubezpieczonych wg kodu 0511 (osoby współpracujące z osobą prowadzącą działalność gospodarczą)	38,4 tys. osób	Na podstawie danych ZUS nt. liczby osób ubezpieczonych wg kodu 0511 (osoby współpracujące z osobą prowadzącą działalność gospodarczą) wg stanu na czerwiec 2017 r.	Możliwość uznania za koszty uzyskania przychodów wartości pracy małżonka podatnika, współpracującego z tym małżonkiem-przedsiębiorcą, do wysokości 12-krotności przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, co ułatwi prowadzenie działalności gospodarczej małych przedsiębiorców, którym w działalności pomaga małżonek. Wsparcie działalności rodzinnych. Nie jest możliwe określenie faktycznej liczby małżonków, która skorzysta z rozwiązania, dlatego w szacunkach przyjętych w dalszej części OSR powołano się na orientacyjną liczbę 17 tys. podatników.
Podatnicy podatku od	Zmiany dotyczące składania zbiorczych deklaracji w podatku od	Brak możliwości określenia konkretnej wielkości grupy.	Zmniejszenie biurokratycznych obowiązków w zakresie składania deklaracji PCC, np. w przypadku

czynności cywilnoprawnych Organy podatkowe	czynności cywilnoprawnych będą dotyczyły tej grupy podatników, którzy dokonają więcej niż jednej transakcji w ciągu miesiąca.		przedsiębiorców dokonujących zakupu od osób fizycznych rzeczy używanych na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej.
Podatnicy podatków: od nieruchomości, od środków transportowych, rolnego i leśnego oraz opłaty reklamowej Organy podatkowe	Wszyscy podatnicy Organy podatkowe (wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast) – 2478		Poprawa warunków dokonywania rozliczeń z tytułu wymienionych podatków i opłaty reklamowej poprzez wprowadzenie jednolitych formularzy informacji i deklaracji podatkowych obowiązujących na terytorium RP oraz umożliwienie ich składania w formie elektronicznej. Wprowadzenie jednolitych formularzy ułatwi wypełnianie obowiązków np. przez przedsiębiorców prowadzących działalność jednocześnie w wielu regionach kraju. Ułatwienie w administrowaniu podatkami lokalnymi wskutek umożliwienia składania deklaracji w formie elektronicznej (brak konieczności wprowadzania danych z formularzy papierowych oraz zmniejszenie kosztów przechowywania deklaracji papierowych).
Podatnicy podatku akcyzowego	Ok. 33 tys. podatników podatku akcyzowego – stan na koniec 2016 r.	Okresowe sprawozdania przekazywane do MF przez izby administracji skarbowej	Wprowadzane zmiany w zakresie podatku akcyzowego ułatwią podatnikom prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi (skrócenie procedur administracyjnych, ograniczenie dokumentacji, obniżenie kosztów działalności, zastąpienie kodów CN).
Podatnicy podatku od towarów i usług Urzędy skarbowe i izby administracji skarbowej oraz organy celne	Proponowane rozwiązania mogą dotyczyć wszystkich podatników podatku od towarów i usług, tj. ok. 1.643.595 (stan na koniec 2016 r.) Ponadto dotyczą podatników, którzy występują o zwrot podatku w terminie 25 dni, 180 dni oraz podatników dokonujących dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonujących sprzedaży opodatkowanej	Hurtownia danych SPR wg stanu na dzień 25.01.2017 r.	Odstąpienie od wymagania odrębnego składania wraz z deklaracją umotywowanego wniosku o zwrot podatku oraz wniosku o zwrot w przyspieszonym terminie. Skrócenie terminu umożliwiającego wierzycielowi zastosowanie przepisów regulujących „ulgę na złe długi”, co spowoduje zmniejszenie zobowiązania w podatku, poprawiając tym samym sytuację finansową przedsiębiorców i zmniejszenie zatorów płatniczych w obrocie gospodarczym. Rocznie z ulgi na złe długi korzysta ok. 15 tys. – 20 tys. podatników.
Inwestorzy oraz przedsiębiorcy realizujący	Obecnie (stan na dzień 28.08.2018 r.) w KNF jest zarejestrowanych	KNF, Deloitte ²	Możliwość inwestowania w szczególności w startupy bez konieczności płacenia dwa razy podatku CIT.

² <https://www2.deloitte.com/pl/pl/pages/financial-services/articles/newsletter/finanse-i-bankowosc-grudzien-2017/ASI.html>

innowacyjne (ryzykowne) projekty biznesowe	ok. 50 zarządzających ASI.		Ułatwienie w pozyskaniu kapitału przez startupy.
Przedsiębiorcy, którzy uczestniczą w postępowaniach administracyjnych na podstawie ustawy <i>o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą</i> prowadzonych przez Ministerstwo Przedsiębiorczości Technologii i Prezesa Agencji Rynku Rolnego (obecnie Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa)	Ok. 350 podmiotów, którzy składają 1500-1700 wniosków w ciągu miesiąca	Dane własne MPiT i KOWR	Zniesienie obligatoryjnego obowiązku dołączania do wniosku tłumaczenia dokumentów oraz oryginału pełnomocnictwa przyczyni się do znaczącego zmniejszenia obciążeń administracyjnych i finansowych dla przedsiębiorców. W dalszej kolejności wpłynie na wprowadzenie elektronizacji procesu. Elektronizacja znacząco ułatwi podmiotom aplikowanie o pozwolenia.
Jednostki małe w rozumieniu ustawy o rachunkowości	3.254 jednostek małych	GUS	Zwiększenie katalogu jednostek małych uprawnionych do stosowania uproszczeń w sprawozdawczości finansowej;
Jednostki spełniające progi wartościowe dla jednostek małych w rozumieniu ustawy o rachunkowości.	3.254 jednostek	Przyjęto szacunkowo – zmiana oddziaływałaby na podobną grupę jednostek, jaką wskazano dla zmiany rozszerzającej katalog jednostek małych.	Poszerzenie katalogu jednostek korzystających z uproszczeń w ewidencji – księgowej w zakresie: – leasingu, – odroczonego podatku dochodowego, – kalkulacji kosztu wytworzenia produktu, – niestosowania rozporządzenia MF ws. instrumentów finansowych;
Jednostki mikro w rozumieniu ustawy o rachunkowości prowadzone przez osoby fizyczne.	Ok. 3.000 jednostek mikro	GUS	Rozszerzenie uproszczeń w sprawozdawczości finansowej dla jednostek mikro na większą liczbę podmiotów;
Jednostki mikro, małe w rozumieniu ustawy o rachunkowości oraz określone organizacje	Możliwość dla 100% z przyjętej grupy jednostek	Przyjęto szacunkowo	Wprowadzenie możliwości stosowania nowych uproszczeń w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych zbliżających rachunkowość do prawa podatkowego m.in. w zakresie

pozarządowe z wyłączeniem spółek objętych dyrektywą ws. Rachunkowości			amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych;
Jednostki stosujące przepisy ustawy o rachunkowości	100% z przyjętej grupy jednostek	Przyjęto szacunkowo	Skrócenie okresu obowiązkowego przechowywania zatwierdzonych rocznych sprawozdań finansowych z trwałego (bezterminowego) do 5 lat.
Spółki prawa handlowego	537 273 spółek handlowych, w tym 12 044 spółek akcyjnych oraz 451 863 spółek z ograniczoną odpowiedzialnością	GUS 2017 r.	Poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej poprzez jednoznaczne rozstrzygnięcie kontrowersyjnych kwestii z zakresu prawa handlowego.
Pracodawcy zatrudniający do 50 pracowników i zakwalifikowani do grupy działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecia kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ZUS	1083, 6 tys.	ZUS	Poszerzenie możliwości pełnienia zadań służby BHP przez pracodawcę.
Pracodawcy zakwalifikowani do grupy działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecia kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ZUS	1103,4 tys.	ZUS	Ograniczenie obowiązku dla pracodawców w zakresie przeprowadzenia szkoleń okresowych BHP pracownika.
Pracownicy zatrudnieni przez pracodawcę zakwalifikowanego do grupy działalności dla której ustalono nie wyższą niż trzecia kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ZUS	5866,2 tys.	GUS – szacunki własne	Ograniczenie o obowiązku w zakresie odbycia okresowego przeszkolenia BHP.

Przedsiębiorcy prowadzący mobilną działalność gastronomiczną oraz ich pracownicy	900 Z danych CEiDG wynika, że ponad 67 tys. przedsiębiorców (osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą) wskazało jako jeden z wykonywanych rodzajów działalności kod PKD 56.10.B „Ruchome placówki gastronomiczne”	Według foodtruckportal.pl Dane CEiDG	Poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej, polegająca na uelastycznieniu przepisów w zakresie wyboru inspekcji sanitarnej właściwej do odbioru jednostki mobilnej.
Podmioty gospodarki narodowej deklarujące prowadzenie działalności w zakresie sprzedaży hurtowej i detalicznej motocykli, ich naprawy i konserwacji	3 368	Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON, deklarujące prowadzenie działalności. Stan w dniu 31 III 2017 r. – GUS	Poszerzenie możliwości sprzedaży motocykli z napędem elektrycznym poprzez doprecyzowanie możliwości rejestracji motocykla z takim napędem.
Osoby posiadające motocykl	1 388 515 zarejestrowanych motocykli	CEPIK na dzień 31.05.2017 r.	Ułatwienie potencjalnym nabywcom rejestracji motocykla z napędem innym niż spalinowy (spełniającym wymogi przepisów o homologacji, w szczególności elektrycznym).
Przedsiębiorcy prowadzący w kraju obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości do 18% alkoholu	1080 (555 zezwoleń na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości do 4,5% alkoholu oraz na piwo i 525 zezwoleń na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 4,5% do 18% alkoholu, z wyjątkiem piwa)	Ankieta W1 rozsyłana przez Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych do marszałków województw	Zmniejszenie liczby dokumentów przedkładanych do wniosku o wydanie zezwolenia, – brak konieczności składania informacji o wielkości sprzedaży za poprzedni rok, – brak konieczności wykazywania o niezaleganiu przez przedsiębiorcę z realizacją ciężących na nim zobowiązań podatkowych oraz wynikających z ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych, – zniesienie warunku prowadzenia działalności polegającego na przestrzeganiu innych warunków określonych w przepisach prawa.
Przedsiębiorcy prowadzący w kraju obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu (na podstawie zezwolenia z limitem w wysokości	323	Rejestr zezwoleń wydanych od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. prowadzony przez Departament Handlu i Usług w Ministerstwie Rozwoju	Zmniejszenie liczby dokumentów przedkładanych do wniosku o wydanie zezwolenia, – umożliwienie przedsiębiorcy, posiadającemu zezwolenie na hurt (z limitem 250 tys. litrów) zaopatrywania statków, pociągów i samolotów w ramach jednego zezwolenia na obrót hurtowy, – brak konieczności składania informacji o wielkości sprzedaży za poprzedni rok,

minimum 250 tys. litrów 100% alkoholu rocznie)			– brak konieczności wykazywania o niezaleganiu przez przedsiębiorcę z realizacją ciężących na nim zobowiązań podatkowych oraz wynikających z ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych, – zniesienie warunku prowadzenia działalności polegającego na przestrzeganiu innych warunków określonych w przepisach prawa.
Przedsiębiorcy, którym udzielono zezwolenia na sprzedaż alkoholu	336 476 ważnych zezwoleń w 2015 r.	Sprawozdanie Rady Ministrów z wykonania ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi za 2015 r z 20 stycznia 2017 r.	Wskazanie możliwości jednorazowego wniesienia opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż alkoholu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie przeprowadzono konsultacji poprzedzających opracowanie projektu w zakresie proponowanych zmian w prawie gospodarczym i podatkowym.

Zostały przeprowadzone szerokie konsultacje publiczne projektu, w tym z reprezentatywnymi organizacjami przedsiębiorców i pracodawców oraz reprezentatywnymi organizacjami związkowymi. Lista podmiotów, którym projekt został wysłany do konsultacji i opiniowania zawarta została w rozdzielnikach do pism przewodnich. Projekt został też przekazany do konsultacji organizacjom reprezentującym samorząd terytorialny. Na kolejnym etapie prac projekt został też przekazany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. W ramach rozdzielnika do konsultacji projekt uwzględniał również kilkadziesiąt podmiotów z wykazu znajdującego się na stronie:

<https://www.mpit.gov.pl/strony/ministerstwo/wspolpraca-z-organizacjami-pozarzadowymi/konsultacje-publiczne/Projekt> został opublikowany na stronie BIP RCL, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów.

Projekt został wysłany do konsultacji publicznych pod koniec września 2017 r. Termin konsultacji publicznych wynosił 30 dni dla związków zawodowych, związków pracodawców i Rady Dialogu Społecznego oraz 21 dni dla pozostałych podmiotów. W ramach konsultacji publicznych projekt skierowano do 313 podmiotów.

W ramach konsultacji publicznych otrzymano stanowiska od 35 podmiotów. Skany pism ze stanowiskami zostały zamieszczone na stronie BIP RCL w ramach przedmiotowego projektu. W ramach opiniowania otrzymano stanowiska od 24 podmiotów. Skany pism ze stanowiskami tych podmiotów zostały zamieszczone na stronie BIP RCL w ramach przedmiotowego projektu. Ponadto otrzymano dwa zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem (Grupa LOTOS S.A., Shell Polska sp. z o.o.), na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r., poz. 248). Zgłoszenie zostało zamieszczone na stronie BIP RCL, w ramach przedmiotowego projektu.

W dniach 6 i 7 listopada 2017 r. została przeprowadzona konferencja uzgodnieniowa. W ramach konferencji zostało zaprezentowane stanowisko MR do uwag zgłoszonych w ramach uzgodnień, konsultacji i opiniowania projektu. Ponadto stanowisko to zostało opublikowane w formie tabelarycznej na stronie BIP RCL w ramach przedmiotowego projektu.

Do projektu załączono raport z konsultacji, w którym przedstawiono: listę podmiotów, którym przekazano projekt w ramach konsultacji publicznych; listę podmiotów, które przedstawiły stanowisko w ramach konsultacji; wyjaśnienie, jakich kwestii dotyczyły zgłoszone zastrzeżenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

ceny stałe z 2015 r.	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-468	-676	-280	-277	-274	-282	-290	-298	-307	-316	-325	-3 793
budżet państwa	-265	-494	-196	-193	-190	-196	-201	-206	-212	-218	-224	-2 595
JST	-203	-182	-84	-84	-84	-86	-89	-92	-95	-98	-101	-1 198
w tym,												
gminy	-143	-76	-42	-42	-43	-44	-46	-48	-50	-51	-53	-685
powiaty	-38	-19	-11	-11	-11	-11	-12	-12	-12	-13	-13	-161

województwa	-22	-87	-31	-31	-30	-31	-31	-32	-33	-34	-35	-397
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	-	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-15
budżet państwa	-	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-1,5	-15
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	-668,0	-474,5	-278,5	-275,5	-272,5	-280,5	-288,5	-296,5	-305,5	-314,5	-323,5	-3 778,0
budżet państwa	-419,0	-338,5	-194,5	-191,5	-188,5	-194,5	-199,5	-204,5	-210,5	-216,5	-222,5	-2 580,0
JST	-249,0	-136,0	-84,0	-84,0	-84,0	-86,0	-89,0	-92,0	-95,0	-98,0	-101,0	-1 198,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania

Powyższa projekcja wpływu na sektor finansów publicznych ma charakter ostrożnościowy. Nie uwzględnia bowiem pozytywnego wpływu regulacji na sektor finansów publicznych, (tj. budżet państwa i jst), związanego z poprawą warunków dla wykonywania działalności wynikającego z poszczególnych rozwiązań, co potencjalnie może przełożyć się m.in. na wzrost dochodów podatkowych z tego tytułu, rekompensujących w jakimś zakresie wskazane ubytki w dochodach. Ułatwienia w rozwoju dla MŚP prawdopodobnie przyczynią się do ich większych przychodów, czego konsekwencją będą dodatkowe dochody podatkowe z PIT i z CIT.

Podkreślić należy, że zgodnie z projektem ustawy określono, że zmiany podatkowe wpływające na sektor finansów publicznych wejdą w życie w 2019 r., co pozostaje w korelacji z inicjatywami nakierowanymi na uszczelnienie podatków, których celem jest wzrost dochodów będących w dyspozycji sektora finansów publicznych, tj. budżetu państwa i jst.

Według ostatnich szacunków MF (marzec 2018 r.), w 2017 r. dochody z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz cła były wyższe w porównaniu do dochodów uzyskanych w 2016 r. o około 42,5 mld zł (w tym VAT o ok. 30 mld zł, a podatki dochodowe o ok. 8 mld zł). Wzrost wpływów wystąpił we wszystkich rodzajach podatków. Istotną część tego wzrostu była wynikiem działań uszczelniających (legislacyjno-instytucjonalnych). Dodatkowo ułatwienia w rozwoju dla MŚP prawdopodobnie przyczynią się do ich większych przychodów, czego konsekwencją będą dodatkowym dochodom podatkowym z PIT i CIT.

Co więcej, według szacunków MF (*Program konwergencji. Aktualizacja 2017*, Ministerstwo Finansów), skutki finansowe działań uszczelniających na 2018 r. wyniosą pomiędzy 16,3 a 22,4 mld zł, a w roku 2019 o kolejne 6 mld zł oraz o kolejne 4 mld zł w 2020 r. Część tego wzrostu przypadnie na wzrost dochodów z tytułu podatków dochodowych.

W tym miejscu zaznaczyć również trzeba, że dochody jednostek samorządu terytorialnego z tytułu podatku dochodowego wynoszą obecnie (dane za 2017 r.) ponad 50 mld rocznie (i od 2012 r. rosną z roku na rok – patrz tabela niżej). Oznacza to, że przedstawione możliwe ubytki dochodów stanowiłyby jedynie niewielki odsetek ich całej kwoty.

Tabela: Dochody JST z tytułu PIT i CIT w latach 2012-2017 [w mln zł]

Rok	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Gminy	25 376,6	26 505,7	28 564,2	31 065,1	33 483,4	36 654,4
Powiaty	6 847,4	7 139,0	7 680,1	8 316,9	8 939,4	9 758,8
Województwa	5 389,2	5 116,2	5 301,6	5 794,2	6 126,5	6 853,3
JST ogółem	37 613,2	38 760,9	41 545,9	45 176,2	48 549,3	53 266,5

Dane Ministerstwa Finansów za dwa pierwsze miesiące roku 2018 wskazują, że również w 2018 r. można spodziewać się znacznego wzrostu dochodów podatkowych z tytułu CIT i PIT (wzrost rzędu 10%). Wpływy z podatku CIT (budżet państwa i udziały JST) w okresie I – II 2018 r. wyniosły 7 112 mln zł, co oznacza wzrost o 1 011 mln zł, tj. o 17% w porównaniu do analogicznego okresu 2017 r. Natomiast wpływy z podatku PIT (budżet państwa i udziały JST) w okresie I – II 2018 r. wyniosły 17 978 mln zł, co oznacza wzrost o 2 294 mln zł, tj. o 15% w porównaniu do analogicznego okresu 2017 r. Można przypuszczać, że część tego wzrostu wynika z uszczelnienia systemu podatkowego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	– w zakresie podatku dochodowego W zakresie dotyczącym likwidacji obowiązków informacyjnych i dokumentacyjnych zmiany nie wpływają na sektor finansów publicznych, gdyż nie dotyczą aspektów wpływających bezpośrednio na rozliczenia podatkowe. Wprowadzenie możliwości odliczenia strat w wysokości 5 mln zł wpłynęłoby na zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych dla jednego roku o około 193 mln zł. Wpływ polega na przesunięciu pewnych dochodów budżetowych w czasie, a nie na trwałym ubytku dochodów sektora finansów publicznych. Dla celów prognozy uznano zatem, że w kolejnych latach wpływ regulacji na sektor finansów publicznych byłby neutralny (krótszy okres rozliczenia strat). Źródło danych: skutki propozycji zostały oszacowane na podstawie analizy danych jednostkowych podatników (zeznań podatkowych), którzy w 2016 r. ponieśli straty. Skutek oszacowano porównując sytuację podatników w obecnym stanie prawnym i proponowanym. Przy dokonywaniu szacunków uwzględniono fakt, że nie wszyscy podatnicy w rozliczeniu za 2017 r. wykazali dochód pozwalający na odliczenie straty zgodnie z proponowanym rozwiązaniem. Z kolei propozycja dotycząca zwolnienia od podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku dochodowego od osób prawnych przychodów uzyskanych od ubezpieczyciela z tytułu odszkodowania za szkodę w środku trwałym, z wyłączeniem samochodu osobowego, wpłynęłaby na zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych w pierwszym roku obowiązywania ustawy o około 18 mln zł, w tym budżetu państwa o około 14 mln zł, a jednostek samorządu terytorialnego o około 4 mln zł. W kolejnych latach skutki te powinny być niższe w związku z treścią projektowanego przepisu, zgodnie z którym kosztami podatkowymi nie będą odpisy amortyzacyjne w wysokości odpowiadającej wartości odszkodowania. Źródło danych: powyższe skutki oszacowano na podstawie danych GUS o wartości środków trwałych w gospodarce narodowej. Zgodnie z powyższymi danymi wartość maszyn, urządzeń technicznych i narzędzi wyniosła na dzień 31 grudnia 2015 r. 937,6 mld zł. Założono, że przedmiotową propozycją zostanie objętych ok. 0,01% wartości tych środków. Propozycja uznania przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych za koszty uzyskania przychodów wartości pracy małżonka, wpłynęłaby na zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych w pierwszym roku obowiązywania ustawy o około 334 mln zł, w tym budżetu państwa o około 168 mln zł, a jednostek samorządu terytorialnego o około 166 mln zł. Źródło danych: powyższe skutki oszacowano przy założeniu, że około 1% podatników prowadzących działalność gospodarczą na ogólnych zasadach, tj. ok. 17 tys. podatników, uwzględni w kosztach uzyskania przychodów poniesione koszty związane z wynagrodzeniem w wysokości 101 296,56 zł, tj. w podwójnej wysokości dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia w II kwartale 2017 r. Jednocześnie szacuje się, że z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych rocznie osiągnięto by wpływy na poziomie ok. 266 mln zł. Oznacza to, że wpływ z podatku dochodowego od osób fizycznych w dużej mierze mógłby zrównoważyć ubytek dochodów sektora finansów publicznych w tym zakresie. Propozycja podwyższenia z 1,2 mln euro do 2 mln euro limitu określonego dla „małego podatnika” w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT) i podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) wpłynęłaby na powiększenie grupy podatników uprawnionych do jednorazowej amortyzacji, kwartalnego sposobu rozliczania zaliczek, zastosowania 15% stawki podatku CIT. Szacuje się, że powyższe rozwiązanie mogłoby wpłynąć na zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych w pierwszym roku obowiązywania ustawy (2020) o około 582 mln zł w tym z tytułu: - jednorazowej amortyzacji – o około 45 mln zł, - kwartalnego sposobu rozliczania zaliczek – o około 382 mln zł, - zastosowania 15% stawki podatku CIT – o około 155 mln zł. Przy czym skutki dotyczące możliwości kwartalnego sposobu opłacania zaliczek wystąpią tylko w pierwszym roku funkcjonowania rozwiązania. W kolejnych latach wpływ regulacji na sektor finansów publicznych będzie neutralny – ubytki z tytułu nieopłaconych zaliczek w danym roku wyrównają się z wpływami za rok poprzedni. Należy mieć na uwadze, że w zakresie propozycji dot. jednorazowej amortyzacji oraz kwartalnego sposobu rozliczania zaliczek wpływ na dochody sektora finansów publicznych polega na przesunięciu w czasie dochodów podatkowych, a nie ich trwałym ubytku.
---	---

Ze względów ostrożnościowych nie uwzględniono w szacunkach potencjalnych pozytywnych efektów dla sektora finansów publicznych wynikających z możliwej zwiększonej aktywności gospodarczej będącej wynikiem poprawy otoczenia podatkowego przedsiębiorców.

Źródło danych: skutki propozycji w tym zakresie zostały oszacowane na podstawie danych jednostkowych wynikających z zeznań podatkowych podatników podatku dochodowego od osób fizycznych i podatników podatku dochodowego od osób prawnych, którzy w zeznaniach za 2016 r. wykazali przychody mieszczące się w przedziale od 1,2 mln euro do 2 mln euro. Dla tej grupy podatników dokonano oszacowania skutków dotyczących:

- a. jednorazowej amortyzacji, z wykorzystaniem danych GUS w zakresie nakładów inwestycyjnych,
- b. kwartalnego sposobu rozliczania zaliczek – z wykorzystaniem danych w zakresie wysokości przeciętnego miesięcznego podatku dochodowego tej grupy podatników,
- c. zastosowania 15% stawki podatku CIT, wyliczając różnicę w wysokości podatku dochodowego tej grupy podatników w przypadku obniżenia stawki podatkowej o 4 pkt procentowe.

Skutki finansowe dla kolejnych lat ustalono przy uwzględnieniu wskaźników określonych w wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw.

Zwolnienie dochodów uzyskanych ze zbycia udziałów lub akcji przez ASI z podatku CIT nie wpłynie negatywnie na dochody budżetu państwa. Obecnie inwestowanie w startupy – obarczone ryzykiem odbywa się poprzez wehikuły finansowe zarejestrowane w krajach posiadających korzystniejsze rozwiązania podatkowe. Wprowadzone zwolnienie zachęciłoby inwestorów do wspierania startupów poprzez spółki zarejestrowane w Polsce i tym samym może przyczynić się do zwiększenia bazy podatkowej CIT – w przypadku gdy dany startup odniesie sukces.

– w zakresie podatków lokalnych i majątkowych

Zmiany dotyczące formularzy podatkowych nie wiążą się z negatywnymi skutkami finansowymi dla sektora finansów publicznych.

– w zakresie prawa celnego

W 2015 r. organy celne wystawiły ok. 30.000 mandatów karnych. Przyjmując, iż:

- a. w znacznej większości spraw, w których nałożono mandat karny zajęto papierosy o nieznacznej wartości,
- b. w każdej z tych spraw dochodzi do orzeczenia przepadku zajętego towaru i obligatoryjnego ich zniszczenia,
- c. koszty zniszczenia w każdej z tych spraw nie przekraczają równowartości 10 euro (najczęściej są to groszowe, najwyżej kilkuzłotowe kwoty),
- d. średnia kwota ponoszona przez budżet państwa na dochodzenie ww. kosztów zniszczenia towaru wynosi około 50 zł w każdej sprawie (koszt pracy funkcjonariusza celnego przeprowadzającego całą procedurę ustalenia kosztów zniszczenia, wydania i doręczenia decyzji o tych kosztach, itd.),

– łączna kwota ponoszona rocznie na dochodzenie kosztów likwidacji towarów wynosi przy uwzględnieniu powyższych założeń około 1,5 mln zł. Kwota ta nie zostanie wydatkowana przez budżet państwa na dochodzenie i tak nieściągalnych kosztów likwidacji towarów. Kwota ta została uwzględniona w tabeli wyżej.

– w zakresie ustawy o administrowaniu obrotem

Proponowana zmiana będzie miała nieznaczny wpływ na spadek dochodów dwóch gmin, tj. Warszawa-Śródmieście i Warszawa-Wola z tytułu opłaty skarbowej za przedłożenie pełnomocnictwa. W zdecydowanej większości spraw z tego zakresu, wnioski są składane osobiście przez stronę, w celu właśnie uniknięcia konieczności przedkładania dokumentu pełnomocnictwa. Szacuje się, że ok. jedynie 30 proc. składanych wniosków to wnioski składane przez pełnomocnika. Ta liczba cały czas maleje. Biorąc pod uwagę miesięczną ilość złożonych wniosków, uszczerbek w dochodach ww. gmin z powodu ograniczenia obowiązku przedkładania dokumentu pełnomocnictwa i wraz z nim obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej może wynosić maksymalnie ok. 9 tysięcy złotych miesięcznie.

– w zakresie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

Proponowana zmiana przepisów, polegająca m.in. na zmniejszeniu liczby dokumentów załączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na obrót hurtowy alkoholem, będzie miała w niewielkim stopniu korzystny wpływ na sektor finansów publicznych. Częściowej redukcji

		uleganie czas pracy przeznaczony na rozpatrywanie wniosków organach udzielających zezwoleń. Skróci się zatem czas oczekiwania na załatwienie sprawy. Wpływy do budżetu państwa i jst z tytułu wydawanych zezwoleń nie ulegną zmianie, ponieważ nowelizacja nie przewiduje żadnych zmian w zakresie pobieranych opłat za wydawanie zezwoleń.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2015 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	668	476	280	277	282	325	3 793
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt zawiera rozwiązania koncentrujące się przede wszystkim na rozwiązaniu problemów mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, gdyż to wszelkie obciążenia biurokratyczne proporcjonalnie w większym stopniu je obciążają niż duże przedsiębiorstwa. Niemniej jednak część rozwiązań powinna pozytywnie oddziaływać również na duże przedsiębiorstwa, np. poprawa płynności finansowej dzięki zwolnieniu z podatku kwot odszkodowań przeznaczonych na odtworzenie środków trwałych, które uległy zniszczeniu; określenia jednolitych wzorów formularzy deklaracji i informacji na podatki: od nieruchomości, rolny i leśny, oraz umożliwienie powszechnego składania formularzy dotyczących podatków i opłat lokalnych w drodze elektronicznej, rezygnacja z oświadczenia przekazywanego co miesiąc do właściwego naczelnika urzędu skarbowego przez podmiot wykorzystujący energię elektryczną do celów objętych zwolnieniem z podatku akcyzowego. W konsekwencji, powinien skrócić się czas i zaangażowanie zasobów ludzkich w realizację niektórych obowiązków.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zmniejszenie obowiązków informacyjnych i dokumentacyjnych powinno prowadzić do zmniejszenia nakładu czasu i zasobów ludzkich na wypełnianie obowiązków podatkowych bez negatywnego wpływu na poprawność rozliczeń. Zwiększenie liczby przedsiębiorców, którzy będą uprawnieni do korzystania z preferencyjnych rozwiązań dostępnych dla „małych podatników” poprzez zwiększenie limitu przychodów uprawniającego do uzyskania statusu „małego podatnika”. Szacunkowo po kilkanaście tysięcy przedsiębiorców więcej zarówno w PIT jak i CIT będzie mogło skorzystać z udogodnień w zakresie podatku dochodowego (możliwość skorzystania z jednorazowej amortyzacji; prawo kwartalnego wpłacania zaliczek oraz możliwość skorzystania z obniżonej 15% stawki podatku w przypadku CIT). Poprawa płynności finansowej przedsiębiorców i zmniejszenie zatorów płatniczych poprzez: – wprowadzenie możliwości jednorazowego rozliczenia straty podatkowej do wysokości 5 mln zł, – zwolnienie z podatku kwot odszkodowań przeznaczonych na odtworzenie środków trwałych, które uległy zniszczeniu. Natomiast zmiana polegająca na zastąpieniu stosowanych w ustawie o podatku akcyzowym oraz w aktach wykonawczych do tej ustawy kodów Nomenklatury Scalonej (CN) – kodami CN stosowanymi zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawa celnego w tym zakresie zapewni jednolitość i spójność w zakresie kodów CN zawartych w przepisach prawa akcyzowego i celnego. Rezygnacja z oświadczenia przekazywanego co miesiąc do właściwego naczelnika urzędu skarbowego przez podmiot wykorzystujący energię						

		elektryczną do celów objętych zwolnieniem z podatku akcyzowego zmniejszy obowiązki informacyjne, zmniejszając tym samym nakład czasu i pracy podmiotu. W zakresie administrowania obrotem towarami z zagranicą – zniesienie obowiązku przedkładania tłumaczeń dokumentów załączonych do wniosku i obowiązku przedkładania każdorazowo dokumentów pełnomocnictwa wraz z opłatą jest zniesieniem zbędnego obowiązku informacyjnego. Znacznie uprości opracowywanie wniosków przez przedsiębiorcę, zaoszczędzi czas, nakłady osobowe, materiałowe i finansowe konieczne do ich przygotowania i kompletowania. Oprócz kalkulacji finansowej przedstawionej poniżej, konieczność dokonywania tłumaczeń czy poświadczania pełnomocnictwa generuje koszty związane z czasem oczekiwania na powyższe dokumenty (koszty związane z magazynowaniem, opóźnieniem odprawy celnej, niedogodności związane z realizacją umowy). Skutki w zakresie zmian przepisów ustawy o rachunkowości: uproszczenia przy prowadzeniu ksiąg rachunkowych, zmniejszenie obciążeń sprawozdawczych oraz obciążeń w zakresie przechowywania sprawozdań finansowych. Jednoznaczne uregulowanie spornych kwestii prawnych, występujących w procesie prowadzenia działalności w formie spółki handlowej, pozwoli na szybsze podejmowanie decyzji gospodarczych, eliminując w dużym stopniu ryzyko prawne wynikające m.in. z potencjalnego sporu sądowego oraz ograniczy konieczność przeznaczania środków pieniężnych na obsługę prawną. Propozycja zmiany przepisów w zakresie poszerzenia możliwości pełnienia zadań służby bhp przez pracodawcę zatrudniającego do 50 pracowników – z obecnego limitu zatrudnienia do 20 pracowników, umożliwi dokonanie przez pracodawcę najbardziej optymalnego wyboru dotyczącego wyznaczenia osoby wykonującej zadania służby bhp. Obecnie pracodawca zatrudniający powyżej 20 pracowników zobowiązany jest powierzyć wykonywanie zadań służby bhp pracownikowi zatrudnionemu przy innej pracy lub specjalście spoza zakładu pracy. Zmiana będzie skutkować bardziej efektywnym wykorzystaniem zasobów kadrowych w małych przedsiębiorstwach, a tym samym zwiększy ich konkurencyjność. Zmiana limitu z 20 pracowników do 50 w obu przypadkach dotyczy pracodawców zakwalifikowanych do grupy działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym. Zmiana przepisów skierowana jest do grup działalności o najniższych wskaźnikach wypadkowości i najmniej szkodliwych czynnikach dla zdrowia. Propozycja zmiany przepisu ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia w zakresie wyboru inspekcji sanitarnej właściwej do odbioru gastronomicznej jednostki mobilnej znacznie ułatwi przedsiębiorcom podjęcie działalności gospodarczej od strony organizacyjnej. Przedsiębiorca będzie miał możliwość wyboru – według swoich potrzeb organizacyjnych – inspekcji sanitarnej, w której zgłosi swoją mobilną jednostkę gastronomiczną.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym na osoby starsze i niepełnosprawne	Brak wpływu
Niemierzalne	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Skrócenie terminu umożliwiającego wierzycielowi zastosowanie przepisów regulujących „ulgę na złe długi” pozwoli wierzycielowi na zmniejszenie należnego podatku VAT z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku niezapłaconych wierzytelności. Rozwiązanie to powinno sprzyjać rzetelności obrotu oraz ograniczeniu zatorów płatniczych. W zakresie podatków lokalnych skorzystanie z projektowanego rozwiązania polegającego na umożliwieniu składania deklaracji w formie elektronicznej przyczyni się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej. W zakresie podatku od czynności cywilnoprawnych projektowane rozwiązanie umożliwiające składanie zbiorczej deklaracji przyczyni się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

		Ułatwienie dostępu do kapitału przez zachęcenie inwestorów do inwestowania poprzez ASI – w szczególności w przypadku startupów. Rozwiązania mające na celu realizację zasady pewności prawa w obszarze prawa spółek handlowych, przyczynią się do zwiększenia ich konkurencyjności. Stworzenie przedsiębiorcom warunków do swobodnego podejmowania decyzji, które do tej pory były obciążone ryzykiem niezgodności z prawem (wobec jego nieprecyzyjności), znacząco ułatwi prowadzenie działalności. Ograniczenie obowiązku przeprowadzania szkoleń okresowych BHP dla pracowników obniży koszty pracodawców – z tytułu kosztów poniesionych na zakup/przeprowadzenie usługi szkoleniowej oraz z tytułu kosztów alternatywnych. Szkolenie BHP odbywa się w czasie pracy. Zniesienie obowiązku umożliwi pracownikom wykonanie powierzonych im zadań pracy w tym czasie. Zmiana przepisów skierowana jest do grup działalności o najniższych wskaźnikach wypadkowości i najmniej szkodliwych czynnikach dla zdrowia. Ułatwienie rejestracji motocykla wyposażonego w silnik elektryczny spowoduje rozwój rynku motocykli elektrycznych, tj. w zakresie: sprzedaży, naprawy, potencjalnej produkcji motocykli oraz części i akcesoriów. Zmiana może też dotyczyć przedsiębiorców, którzy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej chcieliby korzystać z tego rodzaju środka transportu. Propozycja zredukowania wymogów formalnych związanych ze złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi znacznie ograniczy obciążenia administracyjne i sprawozdawcze dla przedsiębiorców. Propozycja zniesienia obowiązku ubiegania się o dodatkowe zezwolenie na zaopatrywanie w napoje alkoholowe statków, pociągów i samolotów przez przedsiębiorców posiadających już zezwolenie na obrót hurtowy alkoholem przyczyni się do zmniejszenia obciążeń administracyjnych związanych ze składaniem odrębnego wniosku. Opłata za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego. Przepis sugeruje, że opłata może być wnoszona jedynie w ratach. W celu wyeliminowania wątpliwości co do możliwości wniesienia opłaty jednorazowo, zaproponowano nowe brzmienie przepisu wskazujące również na możliwość wniesienia opłaty jednorazowo.
--	--	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedsiębiorcy mogą osiągnąć korzyści ze zmian również w ujęciu pieniężnym, w szczególności z tytułu wprowadzenia udogodnień w prawie podatkowym – szacunki pieniężne i założenia przyjęte do obliczeń w tym zakresie zostały przedstawione w części opisowej w pkt 6 OSR.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: skrócenie czasu procedur wewnętrznych	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Przykładowo:

– **w zakresie podatków lokalnych i majątkowych:**

Uproszczenie wypełniania obowiązków podatkowych oraz zmniejszenie kosztów obsługi deklaracji po stronie przedsiębiorców i organów podatkowych.

– **w zakresie podatków dochodowych:**

Likwidacja niektórych obowiązków informacyjnych dla przedsiębiorców.

– **w zakresie ustawy o rachunkowości:**

Większa liczba przedsiębiorców będzie mogła korzystać z uproszczeń.

– **w zakresie ustawy o administrowaniu obrotem:**

Odstąpienie od obligatoryjnego tłumaczenia przedkładanych dokumentów oraz przedkładania pełnomocnictw do każdego wniosku znacząco zmniejszy liczbę dokumentów oraz pozwoli na skrócenie czasu załatwiania spraw.

– **w zakresie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi**

Odstąpienie od udzielenia odrębnego zezwolenia na hurtowe zaopatrywanie statków, pociągów i samolotów, dla przedsiębiorców posiadających ogólne zezwolenie na hurtowy obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu zmniejszy liczbę procedur i dokumentów składanych przez przedsiębiorców.

Informacje w zakresie zmniejszenia obciążeń regulacyjnych zostały też opisane w pkt 7 OSR.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt powinien pośrednio pozytywnie wpłynąć na rynek pracy, gdyż rozwój przedsiębiorczości powinien przełożyć się na wzrost zatrudnienia.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne

☐ demografia

☐ informatyzacja

☐ sytuacja i rozwój regionalny

☐ mienie państwowe

☐ zdrowie

☐ inne:

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., z tym że zmiana dotycząca definicji „małego podatnika” PIT i CIT ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

– **w zakresie podatków dochodowych**

Zmiany powinny przełożyć się na wskaźniki Polski dot. płatności podatków wykazywane w raporcie „Doing Business” Banku Światowego, w związku z tym nie jest konieczna odrębna ich ewaluacja.

– **w zakresie podatków majątkowych**

Ewaluacja efektów projektu w zakresie podatków majątkowych może nastąpić najwcześniej po roku od wejściu w życie ustawy. Miarą efektów wprowadzonych zmian będą dane o liczbie złożonych zbiorczych deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych.

– **w zakresie ustawy o rachunkowości**

Miarą efektów mogłaby być zwiększona liczba jednostek małych korzystających z uprawnienia do stosowania uproszczeń w sprawozdawczości finansowej, jak również – w miarę dostępności danych – oszczędności wynikające z propozycji dotyczącej skrócenia okresu obowiązkowego przechowywania zatwierdzonych sprawozdań finansowych do 5 lat.

– **w zakresie podatku od towarów i usług**

Ewaluacja efektów skrócenia terminu na skorzystanie z „ulgi na złe długie”, dane o liczbie korzystających z tej ulgi. Ocena np. po dwóch latach funkcjonowania, czy zakładane skrócenie terminu jest wystarczające.

– **w zakresie prawa handlowego**

Ewaluacja dotyczyłaby oceny, czy rozwiązania spowodują polepszenie ochrony wspólników, np. w zakresie realizacji swoich praw udziałowych (dzień dywidendy) oraz majątku spółki np. w zakresie obowiązku zwrotu zaliczek pobranych przez wspólników, gdy spółka poniosła stratę albo nie osiągnęła założonego zysku.

– **w zakresie administrowania obrotem**

Ewaluacja mogłaby dotyczyć oszacowania rzeczywistych oszczędności, jakie przedsiębiorcy osiągną z tytułu likwidacji obowiązku obligatoryjnego dołączania do wniosku tłumaczenia dokumentów oraz przedkładania pełnomocnictw.

– **w zakresie służby BHP pełnionej przez pracodawcę i szkoleń okresowych BHP**

Ewaluacja efektów mogłaby dotyczyć analizy – na podstawie dostępnych danych i informacji – w jakim stopniu przedsiębiorcy korzystają z bardziej elastycznych możliwości wyznaczenia osoby ds. BHP, bardziej elastycznych regulacji dotyczących szkoleń okresowych i czy nie pojawią się jakieś istotne negatywne aspekty dla zapewnienia bezpieczeństwa BHP z tego tytułu.

– w zakresie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

Ewaluacja efektów mogłaby dotyczyć oszacowania oszczędności przedsiębiorców z tytułu mniejszych wymogów formalnych.

– w zakresie bezpieczeństwa żywności i żywienia

Ewaluacja efektów mogłaby dotyczyć oszacowania – w miarę dostępności danych i informacji – skali wykorzystywania możliwości odbioru mobilnych gastronomii w innym mieście powiatowym, niż jest zarejestrowana firma i oszczędności w ujęciu pieniężnym i czasowym dla przedsiębiorców wynikających z tego tytułu.

– w zakresie ustawy Prawo o ruchu drogowym

Ewaluacja efektów poprzez monitorowanie, czy przedmiotowa zmiana wyeliminowała wszystkie wątpliwości związane z rejestracją motocykla.

Na bieżąco będą analizowane opinie i wnioski dot. funkcjonowania wprowadzonych rozwiązań wynikające np. z postulatów oraz informacji przedstawianych przez przedsiębiorców bądź organizacje reprezentujące przedsiębiorców.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Warszawa, 31 sierpnia 2018 r.

Raport z konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (UD 278).

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym, pismem z 27 września 2017 r. (DOR-IV.0201.1.2017.NS), został skierowany do konsultacji publicznych do następujących podmiotów:

1. Business Centre Club	37. Polski Związek Windykacji
2. Konfederacja Lewiatan	38. Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych
3. Krajowa Izba Gospodarcza	39. Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych
4. Krajowa Izba Radców Prawnych	40. Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych
5. Krajowa Izba Doradców Podatkowych	41. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce
6. Naczelna Organizacja Techniczna	42. Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych
7. Naczelna Rada Adwokacka	43. Związek Banków Polskich
8. Polska Rada Biznesu	44. Związek Maklerów i Doradców
9. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	45. Związek Polskiego Leasingu
10. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	46. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
11. Związek Rzemiosła Polskiego	47. Izba Bawełny w Gdyni
12. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej	48. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu
13. Izba Pracodawców Polskich	49. Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego
14. Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce	50. Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego
15. Polskie Towarzystwo Gospodarcze	51. Odlewnicza Izba Gospodarcza
16. Krajowa Rada Spółdzielcza	52. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Producentów Mebli
17. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców
Przedsiębiorcy.pl	53. Polska Izba Producentów na Rzecz Obronności Kraju
18. Federacja Przedsiębiorców Polskich	54. Polska Izba Przemysłu Chemicznego
19. Polska Organizacja Francyzodawców	55. Polska Izba Przemysłu Jachtowego i Sportów Wodnych - POLSKIE JACHTY
20. Stowarzyszenie Samozatrudnieni	56. Polska Unia Dystrybutorów Stali
21. UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw	57. Polski Związek Przemysłu Oponiarskiego
22. Związek Pracodawców Kłastory Polskie	58. Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych
23. Giełda Papierów Wartościowych	59. Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej
24. Izba Domów Maklerskich	60. Stowarzyszenie Polskiego Przemysłu Lotniczego
25. Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	61. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Urządzeń Grzewczych
26. Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	62. Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich
27. Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce	63. Związek Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego
28. Krajowa Izba Biegłych Rewidentów	64. Związek Pracodawców "Polskie Szkło"
29. Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych	65. Związek Producentów Sprzętu Oświetleniowego „Pol-lighting”
30. Krajowa Rada Komornicza	66. Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienie Zielonogórskie
31. Krajowe Stowarzyszenie Funduszy Poręczeniowych	67. Izba Gospodarcza „FARMACJA POLSKA”
32. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych	68. Izba Gospodarcza Właścicieli Punktów Aptecznych i Aptek
33. Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych	69. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna
34. Polska Izba Ubezpieczeń	70. Naczelna Izba Aptekarska
35. Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności - Związek Pracodawców	71. Naczelna Izba Lekarska
36. Polski Związek Funduszy Pożyczkowych	

72.	Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED	116.	Polska Federacja Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych
73.	Polska Izba Informatyki Medycznej	117.	Polska Federacja Turystyki Wiejskiej „Gospodarstwa Gościnne”
74.	Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED	118.	Polska Izba Firm Szkoleniowych
75.	Polska Izba Zielarsko - Medyczna i Drogerijna	119.	Polska Izba Gospodarcza Czystości
76.	Polski Związek Producentów Leków Bez Recepty PASMI	120.	Polska Izba Ochrony
77.	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego	121.	Polska Izba Pogrzebowa
78.	Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego	122.	Polska Izba Przemysłu Targowego
79.	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego	123.	Polska Izba Rzecznawstwa Majątkowego
80.	Związek Pracodawców Hurtowni Farmaceutycznych	124.	Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów
81.	Związek Pracodawców Innowacyjnych Firm Farmaceutycznych	125.	Polska Izba Turystyki
82.	Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz. Izba Zbożowo-Paszowa	126.	Polska Organizacja Branży Parkingowej
83.	Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysłu Spożywczego i Opakowań”	127.	Polski Związek Pracodawców Ochrona
84.	Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny	128.	Polskie Stowarzyszenie Biur Tłumaczeń
85.	Polska Federacja Producentów Żywności	129.	Polskie Stowarzyszenie Prawników Przedsiębiorstw
86.	Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb	130.	Polskie Towarzystwo Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIŚ
87.	Stowarzyszenie Naukowo - Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Spożywczego	131.	Stowarzyszenie Geodetów Polskich
88.	Stowarzyszenie Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych	132.	Stowarzyszenie Komunikacji Marketingowej
89.	Stowarzyszenie Producentów Pomidorów i Ogórków pod Osłonami	133.	Forum Przewoźników Ekspresowych
90.	Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych	134.	Izba Gospodarcza Transportu Lądowego
91.	Stowarzyszenie Rzemieślników Piekarstwa Rzeczypospolitej Polskiej	135.	Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przewoźników Osobowych
92.	Związek Polskie Mięso	136.	Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego
93.	Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy	137.	Polska Izba Cła Logistyki i Spedycji
94.	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie	138.	Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji
95.	Związek Producentów Cukru	139.	Polska Izba Spedycji i Logistyki
96.	Krajowe Stowarzyszenie Eksporterzy Rzeczypospolitej Polskiej	140.	Railway Business Forum
97.	Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni Społecznych "Społem"	141.	Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji RP
98.	Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług	142.	Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych
99.	Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców i Drobnej Wytwórczości	143.	Związek Armatorów Polskich
100.	Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji	144.	Związek Niezależnych Przewoźników Kolejowych
101.	Polska Izba Handlu	145.	Związek Pracodawców Kolejowych
102.	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	146.	Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii
103.	Polska Rada Centrów Handlowych	147.	Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska
104.	Polskie Stowarzyszenie Vendingu	148.	Izba Gospodarcza Gazownictwa
105.	Stowarzyszenie Eksporterów Polskich	149.	Krajowa Izba Biopaliw
106.	Stowarzyszenie Eksporterów Równoległych	150.	Polska Geotermalna Asocjacja im. prof. Juliana Sokołowskiego
107.	Federacja Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości	151.	Polska Izba Biomasy
108.	Geodezyjna Izba Gospodarcza	152.	Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej
109.	Izba Gospodarcza "Ciepłownictwo Polskie"	153.	Polska Izba Paliw Płynnych
110.	Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”	154.	Polska Organizacja Gazu Płynnego
111.	Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego	155.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
112.	Krajowe Forum Chłodnictwa - Związek Pracodawców	156.	Polska Organizacja Rozwoju Technologii Pomp Ciepła
113.	Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Poczтовых	157.	Polski Komitet Energii Elektrycznej
114.	Polska Federacja Organizacji Zarządców, Administratorów i Właścicieli Nieruchomości	158.	Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej
115.	Polska Federacja Rynku Nieruchomości	159.	Polskie Stowarzyszenie Wodoru i Ogniw Paliwowych
		160.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych
		161.	Polskie Towarzystwo Energetyki Słonecznej - ISES
		162.	Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej
		163.	Stowarzyszenie Elektryków Polskich
		164.	Stowarzyszenie Energii Odnawialnej
		165.	Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
		166.	Stowarzyszenie na Rzecz Efektywności – ETA

167. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego
168. Stowarzyszenie Niezależnych Wytwórców Energii Skojarzonej
169. Stowarzyszenie Polskich Energetyków
170. Towarzystwo Elektrowni Wodnych
171. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie
172. Towarzystwo Obrotu Energią
173. Związek Pracodawców Forum Energetyki Odnawialnej
174. Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej
175. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
176. Stowarzyszenie Kopalń Odkrywkowych
177. Związek Pracodawców Polska Miedź
178. Izba Architektów Rzeczypospolitej Polskiej
179. Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości
180. Izba Projektowania Budowlanego
181. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa
182. Polska Izba Gospodarcza Rusztowań
183. Polska Izba Inżynierów Budownictwa
184. Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa
185. Polskie Stowarzyszenie Budownictwa Ekologicznego
186. Polski Związek Pracodawców Budownictwa
187. Polski Związek Producentów Farb i Klejów
188. Polski Związek Producentów Kruszyw
189. Stowarzyszenie na Rzecz Systemów Ociepleń
190. Stowarzyszenie Polska Izba Urbanistów
191. Stowarzyszenie Producentów Betonów
192. Stowarzyszenie Producentów Cementu
193. Stowarzyszenie Wykonawców Dachów Płaskich i Fasad (DAFA)
194. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złotem
195. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
196. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska
197. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu
198. Polska Izba Gospodarki Odpadami
199. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami
200. Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK
201. Związek Pracodawców Izba Recyklingu i Odzysku Odpadów
202. Izba Gospodarki Elektronicznej
203. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
204. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
205. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
206. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE „Cyfrowa Polska”
207. Związek Pracodawców AGD -CEDED Polska - Conseil Europeen de la Construction d'Appareils Domestiques
208. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska
209. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji Mediakom
210. Związek Pracodawców Mediów Publicznych
211. Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości
212. Koalicja na rzecz Polskich Innowacji
213. Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii
214. Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości
215. Stowarzyszenie Top 500 Innovators
216. Polskie Forum HR
217. Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia
218. Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP
219. Amerykańska Izba Handlowa
220. Brytyjsko-Polska Izba Handlowa
221. Francusko-Polska Izba Gospodarcza
222. Niderlandzko-Polska Izba Gospodarcza
223. Polsko - Hiszpańska Izba Gospodarcza
224. Polsko-Niemiecka Izba Przemysłowo-Handlowa
225. Polsko-Szwedzka Izba Gospodarcza
226. Polsko-Rosyjska Izba Handlowo-Przemysłowa.
227. Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza
228. Skandynawsko-Polska Izba Gospodarcza
229. Stowarzyszenie Greckich Przedsiębiorców w Polsce
230. Włoska Izba Handlowo-Przemysłowa w Polsce
231. Krajowa Rada Notarialna
232. Ogólnopolski Związek Pracodawców Zakładów Aktywności Zawodowej i Innych Przedsiębiorstw Społecznych
233. Polska Izba Druku
234. Polska Izba Ekologii
235. Polska Izba Gospodarcza "Ekorozwój"
236. Polska Izba Książki
237. Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych
238. Stowarzyszenie Papierników Polskich
239. Górnoląska Agencja Przedsiębiorczości i Rozwoju sp. z o.o. (koordynator Krajowego Klastra Kluczowego MedSilesia)
240. Klaster Gospodarki Odpadowej i Recyklingu, Krajowy Klaster Kluczowy
241. Forum Związków Zawodowych
242. NSZZ Solidarność
243. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
244. Związek Zawodowy Pracowników Państwowej Inspekcji Pracy
245. Fundacja im. Stefana Batorego
246. Fundacja Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych
247. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
248. Fundacja Republikańska
249. Fundacja Res Publica im. Henryka Krzeczowskiego
250. Fundacja Strefa Zieleni
251. Fundacja Wolności i Przedsiębiorczości
252. Polska Fundacja Przedsiębiorczości
253. Fundacja WWF Polska
254. Instytut Autostrada Technologii i Innowacji
255. Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym
256. Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową
257. Instytut Sobieskiego
258. Rada Główna Instytutów Badawczych
259. Unia Metropolii Polskich
260. Unia Miasteczek Polskich
261. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej
262. Związek Miast Polskich
263. Związek Powiatów Polskich
264. Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej
265. Europejskie Centrum Konsumentów w Polsce
266. Federacja Konsumentów
267. Stowarzyszenie Konsumentów Polskich
268. Naczelny Sąd Administracyjny
269. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy

270. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku	296. Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Poczтовых
271. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku	297. Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych
272. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach	298. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
273. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie	299. Polska Izba Ochrony Osób i Mienia
274. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach	300. Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej
275. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie	301. Sąd Najwyższy
276. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie	302. Stowarzyszenie Archiwistów Polskich
277. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi	303. Stowarzyszenie Inicjatywa Firm Rodzinnych
278. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie	304. Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności
279. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu	305. Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów
280. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu	306. Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości
281. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie	307. Stowarzyszenie Towarzystw Funduszy Inwestycyjnych
282. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie	308. Zrzeszenie Prawników Polskich
283. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie	309. Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków
284. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu	310. Związek Pracodawców AGD
285. Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelna Organizacja Techniczna	311. Związek Pracodawców Przemysłu i Urzędzeń Pomiarowych
286. Fundacja Firmy Rodzinne (FFR)	312. Związek Przedsiębiorstw Leasingowych
287. Fundacja na Rzecz Bezpiecznego Obrotu Prawnego	313. Fundacja Instytut Biznesu Rodzinnego
288. Izba Gospodarcza „Apteka Polska”	
289. Izba Przemysłowo - Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce	
290. Kongres Budownictwa	
291. Krajowa Federacja Konsumentów	
292. Krajowa Izba Rozliczeniowa	
293. Krajowa Rada Izb Rolniczych	
294. Krajowa Rada Sądownictwa	
295. Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych	

Projekt został również udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Uwagi do projektu zgłosiły następujące podmioty:

1. Business Centre Club,
2. Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy,
3. Federacja Gospodarki Żywnościowej RP,
4. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
5. Fundacja Republikańska,
6. Grupa LOTOS S.A.,
7. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
8. Izba Gospodarcza Gazownictwa,
9. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu,
10. Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”,
11. Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami,
12. Konfederacja Lewiatan,
13. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna,
14. Krajowa Rada Notarialna,
15. Krajowa Rada Sądownictwa,
16. Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,
17. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców i Drobnej Wytwórczości,
18. PGNiG S.A.,
19. Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców,
20. Polska Izba Spedycji i Logistyki,
21. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
22. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,

23. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce,
24. Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej,
25. Stowarzyszenie Papierników Polskich,
26. Związek Pracodawców Polska Miedź.

O braku uwag poinformowały podmioty:

1. Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienie Zielonogórskie,
2. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
3. Krajowa Rada Komornicza,
4. Krajowe Forum Chłodnictwa,
5. Naczelny Sąd Administracyjny,
6. Polska Izba Inżynierów Budownictwa,
7. Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów,
8. Polska Izba Ubezpieczeń,
9. Polska Izba Przemysłu Targowego,
10. Stowarzyszenie Geodetów Polskich,
11. Stowarzyszenie Inspektorów Pracy Rzeczypospolitej Polskiej,
12. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska.
13. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami.

W dniach 6-7 listopada 2017 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa, w której udział wzięło ok. 30 zainteresowanych podmiotów, które zgłosiły uwagi do projektu (w tym podmioty, które wzięły udział w konsultacjach publicznych).

Zgłoszone zastrzeżenia dotyczyły przede wszystkim następujących kwestii szczegółowych:

- proponowanych zmian w Kodeksie Pracy polegających na zniesieniu wymogu przeprowadzania okresowych szkoleń bhp w stosunku do części pracowników zatrudnionych na stanowiskach administracyjno-biurowych (w przypadku niższych kategorii ryzyka);
- projektowanego w podatkach dochodowych mechanizmu pozwalającego jednorazowo rozliczyć stratę do wysokości 5 mln zł – wskazywano na konieczność doprecyzowania brzmienia propozycji i wyeliminowania możliwych niejasności;
- rozwiązania upraszczającego zasady wskazane w art. 15c ustawy o CIT; zastrzeżenie dotyczyło jednoczesnej zmiany tego przepisu przez inny projekt MF;
- umiejscowienia w ustawie zwolnienia podatkowego przychodów uzyskanych od ubezpieczyciela na odtworzenie środków trwałych;
- wprowadzenia w podatkach dochodowych tzw. ulgi na złe długi opartej o rozwiązania funkcjonujące w ustawie o VAT; zastrzeżenia dotyczyły braku skuteczności podobnego rozwiązania obowiązującego w przeszłości;
- zobligowania Ministra Finansów do wydania ogólnej interpretacji podatkowej w przypadku, gdy w wyniku wykonania wyroku NSA wydana zostanie interpretacja indywidualna rozbieżna z uprzednio wydanymi interpretacjami w takich samych stanach faktycznych oraz w takim samym stanie prawnym; zgłoszone zostały zastrzeżenia, że takie rozwiązanie może doprowadzić do wydawania znacznej ilości interpretacji i tym samym zniweczyć cel ogólnych interpretacji wydawanych wyłącznie w najważniejszych stanach faktycznych;
- modyfikacji niektórych propozycji zmian w KSH;
- zmiany w Prawie celnym polegającej na określeniu katalogu przesłanek, które powinny zostać spełnione przez osobę ubiegającą się o pozwolenie na procedurę specjalną zgodnie z Unijnym Kodeksem Celnym; wątpliwości budziło kryterium „rzetelnego wywiązywania się z obowiązków określonych w przepisach prawa celnego i podatkowego w toku dotychczasowej działalności związanej z przywozem lub wywozem towarów”;

- uregulowania w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych obowiązku dla podmiotów publicznych do dokonywania zapłaty w transakcjach handlowych niezwłocznie po doręczeniu faktury lub rachunku.

Zgłoszono również szereg dodatkowych propozycji do projektu, m.in.:

- stworzenia ogólnodostępnego zestawienia obowiązujących w danym roku stawek podatku od nieruchomości;
- całkowitego zniesienia opłaty targowej;
- wprowadzenia definicji pierwszego zasiedlenia oraz terenu niezabudowanego w ustawie o VAT;
- umożliwienie składania oświadczeń woli przez uczestników Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz pracodawców również w formie elektronicznej;
- wprowadzenie preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności weterynaryjnej, analogicznie do stosowanej przez podmioty udzielające świadczenia zdrowotne;
- stworzenie publicznego rejestru podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców oraz podmiotów pośredniczących;
- wprowadzenie do ustawy oświadczenia okresowego jako dodatkowego rodzaju oświadczenia o przeznaczeniu olejów opałowych;
- opodatkowanie preparatów smarowych stawką akcyzy równą olejom mineralnym oraz objęcie preparatów smarowych przepisami dotyczącymi kontroli produkcji i dystrybucji;
- możliwość utworzenia odrębnych składów podatkowych na jednostkach pływających.

Zgłoszone w ramach konsultacji uwagi zostały poddane szczegółowej analizie i uwzględnione przy konstruowaniu wersji projektu, która będzie przedmiotem dalszych prac. Najistotniejsze wprowadzone zmiany polegają na:

- rezygnacji ze zmiany brzmienia art. 15c ustawy o CIT w związku z uchwaleniem ustawy z 27 października 2017 o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, która wprowadziła zmianę tego przepisu;
- rezygnacji z wprowadzenia art. 14a § 3a Ordynacji Podatkowej, który zakładał zobowiązanie Ministra Finansów do wydania z urzędu interpretacji ogólnej w przypadku, gdy w wyniku wykonania wyroku NSA wydana zostanie interpretacja indywidualna rozbieżna z uprzednio wydanymi interpretacjami w takich samych stanach faktycznych oraz w takim samym stanie prawnym;
- rezygnacji z wprowadzenia mechanizmu „ulgi na złe długi” w PIT i CIT w związku z wyłączeniem prac nad tym zagadnieniem do procedowania w ramach odrębnego projektu;
- rezygnacji z wprowadzenia zmian w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w związku z wyłączeniem ich do procedowania w ramach odrębnego projektu;
- modyfikacji propozycji dotyczącej możliwości jednorazowego rozliczenia straty (projektowany art. 9 ust. 3 ustawy o PIT oraz art. 7 ust. 5 ustawy o CIT) poprzez doprecyzowanie jej zapisu w sposób niebudzący wątpliwości co do intencji projektodawcy.

W zakresie uwag zgłoszonych do zmian proponowanych w Kodeksie spółek handlowych dokonano, w uzgodnieniu z MS, modyfikacji szeregu propozycji, przy czym:

- zagadnienie związane z potwierdzeniem czynności dokonanej przez „nieuprawniony organ” bądź z przekroczeniem uprawnienia zaproponowano uregulować w Kodeksie cywilnym, z uwzględnieniem uwag zgłoszonych w toku konsultacji;
- zrezygnowano z regulowania w ramach prac nad niniejszym projektem z propozycji dotyczącej wspólności udziałów i akcji małżonków, w przypadku gdy współnikiem / akcjonariuszem spółki jest tylko jeden z małżonków;
- nie została uwzględniona uwaga wprowadzenia obowiązku poświadczania za zgodność z oryginałem kopii pełnomocnictwa dołączonego do księgi protokołów, ze względu na to, że wprowadzenie takiego obowiązku byłoby zbędnym formalizmem, a ponadto nie byłoby zgodne z celem projektowanej ustawy.

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych wraz ze stanowiskiem Ministra Rozwoju (obecnie: Ministra Przedsiębiorczości i Technologii) zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej RCL:

<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12303406>

Pismem z 20 października 2017 r. Grupa LOTOS. S.A. zgłosiła zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Pismem z 4 kwietnia 2018 r. Shell Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie zgłosiła zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym
Tabela uwag zgłoszonych w ramach opiniowania

L.P.	Nr propozycji, jednostka redakcyjna albo fragment projektu, do których odnosi się uwaga	Zgłaszający	Treść uwagi	Komentarz DOR
uwagi ogólne				
1.	uwaga ogólna	NBP	„W opinii NBP istnieje jednak potrzeba przeprowadzenia pogłębionych analiz, które pozwoliłyby ocenić w jakim stopniu proponowane zmiany w zakresie podatków dochodowych oraz ustawy o rachunkowości stwarzają konflikt pomiędzy realizacją różnych celów określonych w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Zamierzonym efektem podwyższenia progów uprawniających do uproszczeń w sprawozdawczości finansowej oraz uzyskania statusu „małego podatnika” i preferencji podatkowych z nim związanych jest zmniejszenie obciążeń administracyjno-finansowych uprawnionym przedsiębiorcom, co stanowi realizację Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Niezamierzonym efektem proponowanej regulacji jest jednak równoczesne nasilenie barier utrudniających przedsiębiorcy podjęcie decyzji o zwiększeniu skali działalności, skutkującej utratą preferencji m.in. w zakresie podatku dochodowego i sprawozdawczości finansowej. Proponowane rozwiązania mogą więc utrwalać strukturę polskiego sektora MŚP, która w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju została oceniona jako niekorzystna	Wyjaśnienie Uwaga została sformułowana bardzo ogólnie. Niemniej odnosząc się do ew. niespójności projektu ustawy z założeniami SOR Projektodawca decyduje o uprowadzeniu uproszczeń, pozwalających m.in. większej liczbie przedsiębiorców skorzystać z preferencji przewidzianych dla „małych podatników” w tym właśnie celu, by nie stanowił do nich bariery dla zwiększenia skali działalności określony na względnie niskim poziomie próg limitujący posiadanie statusu „małego podatnika”.

			ze względu na bardzo silne rozdrobnienie i dominację najmniejszych podmiotów.”	
ustawa – Kodeks pracy				
2.	art. 1 projektu ustawy	NSZZ „Solidarność”	„Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje przedstawiony przez Ministra Rozwoju i Finansów projekt ustawy <i>o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym</i> (projekt z dnia 27 września 2017) w zakresie zmian w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2007 r. poz. 60 i 962). Projekt zawiera propozycję zniesienia obowiązkowych szkoleń okresowych BHP dla pracowników na stanowiskach administracyjno- biurowych oraz zmiany zasad funkcjonowania służby bhp w małych przedsiębiorstwach. Istnieje uzasadniona potrzeba utrzymania dotychczasowych standardów dotyczących obowiązku szkoleń okresowych grupy pracowników „biurowych”. Szereg dyrektyw Wspólnoty Europejskiej, w tym <i>Dyrektywa ramowa dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w miejscu pracy</i> 89/391/EWG wydana na podstawie art. 118.a Traktatu Rzymskiego wyraźnie wskazuje, że państwa członkowskie Unii Europejskiej, podejmując procesy harmonizacji prawa krajowego z wymaganiami dyrektyw, nie mogą w żadnym przypadku przyjąć wymagań niższych bądź o węższym zakresie podmiotowym i przedmiotowym od ustalonego w tych dyrektywach, jak również wymagań niższych od ustalonych dotychczas w prawie krajowym (jeżeli wymagania dyrektywy są na niższym poziomie). Natomiast proponowane w projekcie zmiany dotyczące Kodeksu pracy stanowią znaczne obniżenie dotychczasowych standardów. Likwidacja obowiązku szkoleń okresowych dla wspomnianej w projekcie kategorii	Uwaga nieuwzględniona Mając na uwadze Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ustawodawca, realizuje wytyczne określone w Dyrektywie Rady 89/391/EWG w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy, które określają m.in. warunki przeprowadzania szkoleń okresowych. Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi kwestii cykliczności szkoleń, art. 12 ust. 1 tiret 2 ww. dyrektywy stanowi, że „szkolenia powinny być – powtarzane okresowo, jeżeli jest to konieczne”. Proponowana zmiana przepisów nie narusza ww. art. 12., zgodnie z którą, szkolenia okresowe BHP nie będą obowiązkowe dla pracowników administracyjno-biurowych zatrudnionych u pracodawcy zakwalifikowanego do grupy zawodowej, dla której określono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka. Należy podkreślić, że są to grupy działalności o najniższych wskaźnikach wypadkowości i o warunkach środowiska pracy, w których nie występują szkodliwe czynniki dla zdrowia lub tylko w ograniczonym zakresie. Dlatego ciężko uznać, że obligatoryjny wymóg szkoleń okresowych jest konieczny. Proponowana zmiana nie narusza również Dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. „w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy”. Należy zaznaczyć, że działania podejmowane na rzecz właściwej profilaktyki niwelującej i przeciwdziałającej zagrożeniom występującym na stanowiskach administracyjno-biurowych powinny być procesem ciągłym.

			pracowników, w dłuższej perspektywie może znacząco zagrozić ich bezpieczeństwu i zdrowiu. Stanowi to zaprzeczenie naczelnej zasady wprowadzania środków prawnych w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników oraz równego traktowania pracowników, czym Polska jest zobligowana zarówno przez prawo narodowe jak i dyrektywy Unii Europejskiej, w tym m.in. Dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy. Stanowiska administracyjno – biurowe w przedsiębiorstwie, plasują się w grupie działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecia kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Co do zasady stanowiska te nie generują wypadków śmiertelnych czy zbiorowych. Nie oznacza to jednak, że pracownicy pracujący na tego typu stanowiskach nie są narażeni na szereg innych poważnych w konsekwencjach zagrożeń, których nie uwzględnia przyjęty w projekcie system kwalifikowania działalności pracodawcy do kategorii ryzyka. Pracownik administracyjno-biurowy jest narażony między innymi na skutki obciążenia statycznego, choroby układu mięśniowo-szkieletowego, mobbing, rosnące tempo pracy i ilość zadań na stanowisku prowadzące do zwiększenia ryzyka psychostresu i wynikających z tego zaburzeń psychicznych i immunologicznych, choroby krążeniowo-naczyniowe i szereg innych. W świetle międzynarodowych standardów ochrony pracy systematyczne szkolenia z zakresu bhp oraz prawa pracy stanowią jak dotąd jedno z najskuteczniejszych narzędzi prewencji wobec wymienionych zagrożeń, które ze względu na trudną mierzalność i często odroczone w czasie skutki wymagają odpowiedniej wiedzy i jej cyklicznego aktualizowania, co do zapobiegania ich występowaniu i odpowiedniego postępowania w momencie ich wystąpienia. Wymienienia w projekcie kategoria pracowników nie może pozostać pozbawiona	W tym celu wprowadzono przepisy prawa powołujące służbę BHP (lub obowiązek wykonywania zadań służby BHP) - których przedmiotem jest przeciwdziałanie takim przypadkom. Do zadań służby, zgodnie § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów „w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy”, należy m.in.: - przeprowadzanie kontroli warunków pracy oraz przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk pracy, na których są zatrudnione kobiety w ciąży lub karmiące dziecko piersią, młodociani, niepełnosprawni, pracownicy wykonujący pracę zmianową, w tym pracujący w nocy, oraz osoby fizyczne wykonujące pracę na innej podstawie niż stosunek pracy w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, - bieżące informowanie pracodawcy o stwierdzonych zagrożeniach zawodowych, wraz z wnioskami zmierzającymi do usuwania tych zagrożeń, - sporządzanie i przedstawianie pracodawcy, co najmniej raz w roku, okresowych analiz stanu bezpieczeństwa i higieny pracy zawierających propozycje przedsięwzięć technicznych i organizacyjnych mających na celu zapobieganie zagrożeniom życia i zdrowia pracowników oraz poprawę warunków pracy, - udział w opracowywaniu planów modernizacji i rozwoju zakładu pracy oraz przedstawianie propozycji dotyczących uwzględnienia w tych planach rozwiązań techniczno-organizacyjnych zapewniających poprawę stanu bezpieczeństwa i higieny pracy, - przedstawianie pracodawcy wniosków dotyczących zachowania wymagań ergonomii na stanowiskach pracy. Odnosząc się do kwestii zwiększenia możliwości pełnienia zadań służby bhp przez pracodawcę nie można zakładać,
--	--	--	---	--

			tego prawa, a zgodnie z zapisem dyrektywy Rady z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (89/391/EWG): „ulepszenia w zakresie bezpieczeństwa, higieny i ochrony zdrowia w miejscu pracy są celem, który nie powinien ograniczać się do rozwiązań ściśle ekonomicznych”. Pozorna oszczędność dla przedsiębiorców, podana jako uzasadnienie dla zniesienia obowiązku szkoleń okresowych dla wymienionej w projekcie grupy pracowników jest niewspółmierna wobec konsekwencji wynikających z niewiedzy pracowników na temat potencjalnie dotyczących ich zagrożeń zawodowych, a także ich obowiązków w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy wobec współpracowników i samego pracodawcy. Brak szkoleń uczyni także niemożliwym egzekwowanie od pracowników ich prawa, ale też podstawowego obowiązku do aktualizowania wiedzy w zakresie prawa pracy i przepisów bhp, w którym to celu organizowane są szkolenia okresowe. W ocenie Prezydium KK organizowanie szkolenia dla tej grupy pracowników nie rzadziej niż raz na 6 lat i tak nie odpowiada rzeczywistym potrzebom aktualizowania znajomości prawa pracy i przepisów bhp, w tym podstaw zasad pierwszej pomocy przez pracowników. Wobec proponowanych zmian niemożliwa będzie też kontrola i egzekwowanie obowiązku znajomości przepisów prawa przez Państwową Inspekcję Pracy. Proponowana zmiana w zakresie zwiększenia możliwości pełnienia zadań służby bhp przez pracodawcę zakwalifikowanego do nie wyższej kategorii ryzyka, niż trzecia, w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym, z obecnego limitu 20 pracowników do 50 stanowi znaczące obniżenie standardów bhp w Polsce. Powoduje również realne ryzyko ograniczenia możliwości prawidłowego kwalifikowania kategorii ryzyka przedsiębiorstw, zgodnej z sytuacją rzeczywistą z uwagi na fakt, iż pracodawca będzie posiadał wyłączność na dokonywanie tego typu rozstrzygnięć, w tym oceny uciążliwości	że pracodawca (posiadający odpowiednie kompetencje i wieloletnie doświadczenie) będzie gorzej wypełniał obowiązki służby BHP, niż pracownik lub specjalista spoza zakładu pracy. Ostatecznie, zgodnie z art. 207 § 1 ustawy Kodeks pracy, pracodawca ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy. Aspekt odpowiedzialności pracodawcy został również przywołany w art. 207 § 2 tej samej ustawy zgodnie, z którym pracodawca jest obowiązany chronić zdrowie i życie pracowników przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki.
--	--	--	--	---

			pracy oraz występujących w danym przedsiębiorstwie zagrożeń zawodowych. Przeszkodą może być także brak odpowiedniego przygotowania merytorycznego przedsiębiorcy do przeprowadzania tego typu analiz. Proponowane zmiany stanowią też znaczącą przeszkodę do rzeczywistego zapewnienia prawa pracownika do bycia reprezentowanym w zakresie bhp, szczególnie w sektorze mikro i małych przedsiębiorstw, który to sektor według raportów Głównej Inspekcji Pracy od lat generuje największą liczbę wypadków w Polsce. Zgodnie z art. 207 Kodeksu pracy pracodawca jest zobowiązany chronić zdrowie i życie pracowników poprzez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki. Służba bhp powoływana jest właśnie aby wykonanie tych zadań i obowiązków pracodawcy uczynić realnym. Zgodnie z obowiązującym prawem, pracodawca nie musi mieć pełnych kwalifikacji służby bhp, a jedynie przygotowanie teoretyczne. Wobec faktu, iż w Polsce zagadnienia bhp reguluje ponad 1000 odrębnych przepisów a dynamika zmian legislacyjnych jest bardzo duża istnieje uzasadniona konieczność utrzymania wsparcia pracodawców, zwłaszcza w sektorze mikro i małych przedsiębiorstw o odpowiednio wykwalifikowanych pracowników służby bhp. W efekcie proponowanych zmian dotyczących Kodeksu pracy istnieje w długim okresie realne ryzyko wzrostu wypadkowości, zachorowalności i trwałych uszczerbków na zdrowiu pracowników sektora małych przedsiębiorstw. Wpłyne to negatywnie na ich funkcjonowanie, ale także w konsekwencji będzie prowadziło do zwiększenia obciążeń budżetu państwa i przyniesie szereg negatywnych skutków społecznych."	
3.	art. 1 projektu ustawy dot. art.	Pracodawcy RP	„Projektowany art. 237 ³ § 2 ² Kodeksu pracy przewiduje brak konieczności organizacji szkoleń okresowych BHP	Uwaga nieuwzględniona Odpowiadając na pytanie „jaka jest różnica między

	237³ § 2² KP	na stanowisku administracyjno-biurowym u pracodawcy zakwalifikowanego do grupy zawodowej, dla której określono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka. Doceniając inicjatywę Ministerstwa przewidującą wprowadzenie ułatwień w tym zakresie, dostrzegamy jednak pewne zagrożenia w proponowanej regulacji. Mamy wątpliwości co do zasadności uzależnienia projektowanego rozwiązania od kategorii ryzyka, w jakiej pracodawca prowadzi działalność. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i skutków, zostało określonych 30 kategorii ryzyka. Przygotowana propozycja obejmuje jedynie pierwsze trzy (czyli zaledwie 10%), które nie będą objęte obowiązkiem szkoleń okresowych. Ponadto, dotyczy ona tylko pracowników administracyjno-biurowych. W konsekwencji proponowanego rozwiązania pracownicy administracyjno-biurowi zatrudnieni np. w zakładzie wydobywania węgla kamiennego będą mieli obowiązek uczestniczenia w szkoleniach, ponieważ działalność pracodawcy zalicza się do 13 kategorii ryzyka, a te same stanowiska u pracodawcy zakwalifikowanego np. do 2 grupy, już nie. Rodzi się więc pytanie o to, jaka jest różnica między zagrożeniami na stanowisku administracyjno-biurowym pracownika zatrudnionego w kopalni i w firmie prowadzącej np. działalność finansową i ubezpieczeniową? Osoby te narażone są na analogiczne zagrożenia w środowisku pracy oraz choroby zawodowe (np. zespół cieśni nadgarstka). Oczywiście jest, że w środowisku pracy na tym stanowisku występują czynniki szkodliwe, bez względu na grupę ryzyka. Z uwagi na powyższe, w naszej ocenie odniesienie do kategorii ryzyka nie jest właściwym podejściem, uwzględniającym faktyczne zagrożenia i czynniki szkodliwe wynikające z oceny ryzyka. Uważamy, że bardziej racjonalnym rozwiązaniem byłoby udoskonalenie istniejącego systemu szkoleń,	zagrożeniami na stanowisku administracyjno-biurowym pracownika zatrudnionego w kopalni i w firmie prowadzącej np. działalność finansową i ubezpieczeniową", należy wyjaśnić, że wskazana konstrukcja przepisu różnicuje obowiązek przeprowadzenia szkolenia BHP z uwagi na mogące wystąpić w zakładach pracy, w których przebywają pracownicy administracyjno-biurowi, warunki zagrożenia w razie przekroczenia najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy. Przykładowo pracownik biurowy zatrudniony przy produkcji metali (gdzie biuro znajduje się w bliskim sąsiedztwie huty) jest narażony na inne niebezpieczeństwo, niż występujące zagrożenie w przypadku pracowników zatrudnionych w administracji publicznej. Proponowany przepis uwzględnia powyższe rozróżnienie, które może mieć wpływ na warunki pracy w świetle przepisów BHP. Powyższa konstrukcja przepisu, odnosząca się do kategorii ryzyka, występuje już w ustawie Kodeks pracy, tj. w art. 237¹¹ § 1 pkt. 2.
--	---	--	---

			zmodyfikowanie ich programów oraz dostosowanie ich do występujących aktualnie zagrożeń. W tym miejscu zwracamy uwagę na to, że propozycje bezpośredniego powiązania grup pracowników z zagrożeniami wynikającymi z przeprowadzonej oceny ryzyka są przygotowywane przez Zespół ds. promocji bezpieczeństwa i zdrowia w pracy Pracodawców RP i będą zaprezentowane jako kompleksowe propozycje zmiany Kodeksu pracy oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkoleń w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy."	
4.	art. 1 projektu ustawy dot. 237 ¹¹ § 1 pkt. 2 KP	Pracodawcy RP	„Z kolei proponowana zmiana art. 237 ¹¹ § 1 pkt. 2 Kodeksu pracy zakłada podwyższenie limitu zatrudnienia z 20 do 50 pracowników, który umożliwia pracodawcy wykonywanie samodzielnie zadań służby BHP. Jest to proste odniesienie się do innych obowiązków pracodawcy zatrudniającego 50 pracowników (np. w zakresie wydania regulaminów), które w przypadku BHP może okazać się ryzykowna ryzykowne dla ochrony życia i zdrowia zatrudnionych. Konieczne są inne rozwiązania, które będą miały charakter deregulacyjny, a jednocześnie nie spowodują pogorszenia standardów BHP. Naszym zdaniem należy zmienić systemowe podejście do zagrożeń w oparciu o ocenę ryzyka zawodowego stanowiącego podstawę identyfikacji zagrożeń, tj. czynników szkodliwych i uciążliwych."	Uwaga nieuwzględniona Proponowany przepis jest odpowiedzią na sytuację, w której dany pracodawca posiada niezbędne kwalifikacje oraz czas do pełnienia zadań służby BHP. Nie można zakładać, że pracodawca (posiadający odpowiednie kompetencje, wiedzę i doświadczenie zawodowe) będzie gorzej wypełniał obowiązki służby BHP, niż pracownik lub specjalista spoza zakładu pracy. Ostatecznie, zgodnie z art. 207 § 1 Kodeksu pracy, pracodawca ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy. Aspekt odpowiedzialności pracodawcy został również przywołany w art. 207 § 2 tej samej ustawy, zgodnie z którym pracodawca jest obowiązany chronić zdrowie i życie pracowników przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki.
5.	art. 1 pkt 1 projektu ustawy	Główny Inspektor Pracy (GIP)	(...) proponowaną zmianą przepisów objęte są zarówno zakłady produkcyjne, jak i handlowe oraz całe sektory administracji publicznej i edukacji. W praktyce za stanowiska administracyjno — biurowe pracodawcy uznają wszystkie związane z pracą umysłową, a nie związane z produkcją lub faktyczną sprzedażą (ale już wystawianie dokumentów sprzedażowych traktowane jest jako praca biurowa). Oznacza to, że okresowym szkoleniom z zakresu bhp przestanie podlegać, ostrożnie	Uwaga nieuwzględniona Odpowiedź na zgłoszoną uwagę znajduje się w komentarzach powyżej. Ponadto stwierdzenie, że „pracodawcy będą uznawać za stanowiska pracy administracyjno -biurowe wszystkie możliwe — także takie, na których poziom zagrożenia niekorzystnym wpływem czynników środowiska pracy będzie istotnie większy, niż dla tradycyjnego „biura", nie musi znajdować

			szacując, około 2,5 — 3 mln pracowników. Uwzględniając dane z Rocznika Statystycznego GUS za 2016 rok, który podaje liczbę osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy (11,176 mln), szkoleń okresowych w dziedzinie bhp pozbawionych zostanie ok. 20% pracowników w Polsce. Istnieje również obawa, uzasadniona w naszej opinii chęcią ograniczenia kosztów działalności, że po wprowadzeniu proponowanej zmiany ograniczenia obowiązku szkoleniowego, pracodawcy będą uznawać za stanowiska pracy administracyjno — biurowej wszystkie możliwe — także takie, na których poziom zagrożenia niekorzystnym wpływem czynników środowiska pracy będzie istotnie większy, niż dla tradycyjnego „biura”. (...) Zniesienie obowiązku szkolenia okresowego pracowników administracyjnobiurowych spowoduje, że niektóre grupy zawodowe, np. nauczyciele, pracownicy banków, placówek kulturalnych zostaną pozbawieni możliwości doskonalenia umiejętności bezpiecznego i higienicznego wykonywania swojej pracy, co może mieć niekorzystny wpływ na ich stan zdrowia. Należy podkreślić, że na przygotowanie pracowników administracyjno-biurowych do wykonywania pracy w sposób zgodny z przepisami i zasadami bhp przewidziano (w rozporządzeniu w sprawie szkolenia w dziedzinie bhp) zaledwie 2 godziny lekcyjne w ramach szkolenia wstępnego (instruktażu stanowiskowego). Po wprowadzeniu nowelizacji przepisów tylko wówczas pracownicy otrzymają informacje, które są kluczowe dla ograniczania niekorzystnego wpływu czynników szkodliwych i uciążliwych na ich zdrowie. Wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych rodzi obawę o wzrost liczby rejestrowanych w Polsce wypadków przy pracy. (...) Reasumując - Państwowa Inspekcja Pracy opowiada się za utrzymaniem obowiązku zapewnienia przez pracodawców szkolenia okresowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach administracyjno-biurowych. Racjonalizacja kosztów ponoszonych przez pracodawców na organizację	potwierdzenia w praktyce. Wynika to z faktu dodatkowych obowiązków, które spoczywają na pracodawcy w zakresie zatrudnienia pracowników administracyjno-biurowych, tj. np. spełnienia wielu wymagań w zakresie wyposażenia pomieszczenia (wielkość pomieszczenia, oświetlenie, wentylacja, temperatura), zapewnienia okularów korygujących wzrok w przypadku pracy przy monitorze ekranowym. Taka „pokusa” istniałaby już dzisiaj, gdyż pracownik administracyjno-biurowy odbywa szkolenie okresowe rzadziej, niż w przypadku innych kategorii stanowisk. Ponadto, należy dodać, że w przypadku narażenia pracownika na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia, uciążliwych lub niebezpiecznych, pracownik taki podlega instruktażowi stanowiskowemu. Trzy pierwsze kategorie ryzyka (w rozumieniu przepisów o ZUS) cechują się najmniejszym wskaźnikiem poszkodowanych wskutek chorób zawodowych, poszkodowanych w wypadkach i o najmniejszej liczbie zatrudnionych w warunkach zagrożenia.
--	--	--	--	---

			szkoleń okresowych nie może przekreślać konieczności organizowania bezpiecznej pracy w sposób wymagany prawem. Kluczowe dla zapewnienia bezpieczeństwa pracy i zachowania jak najdłużej wysokiego poziomu zdrowia pracowników są profilaktyczne badania lekarskie i szkolenia - wstępne oraz okresowe. Niemniej Państwowa Inspekcja Pracy rozumie intencję wdrażania przepisów pobudzających rozwój przedsiębiorczości. Dlatego w miejsce zniesienia obowiązku przeprowadzania szkoleń okresowych dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach administracyjno - biurowych proponujemy rozważenie następujących rozwiązań: - pierwsze szkolenie okresowe osób zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w § 14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (pracownicy administracyjno-biurowi) mogłoby odbyć się po 2 latach od rozpoczęcia pracy na tych stanowiskach (obecnie pierwsze szkolenie okresowe musi zostać zorganizowane do 12 miesięcy od rozpoczęcia pracy na tych stanowiskach); - szkolenie okresowe pracowników administracyjno-biurowych może być przeprowadzane nie rzadziej, niż raz na 8 lat (obecnie szkolenie musi zostać zorganizowane nie rzadziej niż raz na 6 lat); - zmianie mogłaby ulec forma prowadzenia szkolenia okresowego na krótki instruktaż (2-godzinny) na stanowisku pracy połączony z krótkim szkoleniem (także 2-godzinny), uwzględniającym aspekty wypadków przy pracy, pierwszej pomocy przedlekarskiej i ochrony przeciwpożarowej.	
6.	art. 1 pkt 2 projektu ustawy	GIP	„(...) może wystąpić sytuacja, w której pracodawca nie będzie efektywnie realizować zadań przewidzianych dla osoby wykonującej zadania służby bhp. Wskazujemy, że obecnie brak jest regulacji prawnych umożliwiających odsunięcie pracodawcy od pełnienia zadań służby bhp w przypadku, gdy nie realizuje on postanowień rozporządzenia w sprawie służby	Uwaga nieuwzględniona Proponowany przepis zwiększający możliwości pełnienia zadań służby BHP przez pracodawcę zatrudniającego do 50 pracowników jest odpowiedzią na sytuację w której dany pracodawca posiada niezbędne kwalifikacje oraz czas do pełnienia zadań służby BHP. Nie można zakładać,

			bezpieczeństwa i higieny pracy. Nie można uregulować takiej nieprawidłowości również wtedy, kiedy jedynym celem objęcia przez pracodawcę funkcji pracownika służby bhp, zamiast powierzenia jej zadań specjalistom, okazuje się chęć zredukowania kosztów działalności przedsiębiorstwa."	że pracodawca (posiadający odpowiednie kompetencje) będzie gorzej wypełniał obowiązki służby BHP, niż pracownik lub specjalista spoza zakładu pracy. Ostatecznie, zgodnie z art. 207 § 1 Kodeksu pracy, pracodawca ponosi odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy. Aspekt odpowiedzialności pracodawcy został również przywołany w art. 207 § 2 tej samej ustawy, zgodnie z którym pracodawca jest obowiązany chronić zdrowie i życie pracowników przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki.
7.	art. 1 pkt 1 projektu ustawy	OPZZ	„OPZZ negatywnie ocenia zmiany odnoszące się do nowelizacji art. 2373 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy w zakresie ograniczenia obowiązku przeprowadzania szkoleń okresowych BHP dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach administracyjno-biurowych, tj. zgodnie z propozycją projektu „(..) gdy rodzaj przeważającej działalności pracodawcy w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej znajduje się w grupie działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych”. Ustawodawca określa, że są to stanowiska pracy o najniższych wskaźnikach wypadkowości i warunkach środowiska pracy, w których występują najmniej szkodliwe czynniki dla zdrowia. Trudno się zgodzić z taką argumentacją – zarówno, jeśli chodzi o obciążenia (czasowe i finansowe) pracodawców, co do przeprowadzenia częstotliwości szkoleń okresowych dla tej grupy pracowników (co 6 lat) jak i też wskazywanie na najmniej szkodliwe czynniki dla zdrowia występujące w pracy biurowej. W przypadku grupy pracowników administracyjno-biurowych, która jest także niejednorodna, liczna i bardzo zróżnicowana – warto mieć na uwadze specyfikę pracy biurowej i występujące zagrożenia. Pracy biurowej - tak jak każdej innej - towarzyszą procesy i urządzenia, które mogą stwarzać zagrożenie dla pracownika.	Uwaga nieuwzględniona Odpowiedź na zgłoszoną uwagę znajduje się w komentarzach powyżej. Ponadto stwierdzenie ustawodawcy, że stanowiska pracy objęte zmianą ograniczenia obowiązku odbycia szkoleń okresowych, cechują się najniższymi wskaźnikami wypadkowości i warunkami środowiska pracy, w których występują najmniej szkodliwe czynniki dla zdrowia, wynika ze wskaźników ZUS ustalanych w związku z ustawą z dnia 30 października 2002 r. „o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych”. Zgodnie z art. 30 ust. 2 ww. ustawy, kategorię ryzyka dla grupy działalności ustala się w zależności ryzyka opartego o wskaźniki częstości występujące w zakładach pracy, tj.: 1. liczba poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem; 2. liczba poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich; 3. liczba stwierdzonych chorób zawodowych; 4. liczba zatrudnionych w warunkach zagrożenia. Należy zaznaczyć, że nie wszyscy pracownicy zatrudnieni u pracodawcy zakwalifikowanego do grupy zawodowej, dla której określono nie wyższą, niż trzecią kategorię ryzyka zostaną zwolnieni z obowiązku przechodzenia okresowych szkoleń BHP, a jedynie pracownicy administracyjno-biurowi.

			Eksperti i inspektorzy pracy kontrolujący stanowiska pracy administracyjno-biurowej wskazują na szereg czynników szkodliwych i uciążliwych wpływających na zdrowie pracowników. Jednym z czynników szkodliwych, które mogą występować w miejscu wykonywania pracy biurowej są substancje chemiczne, których źródłem mogą być np. materiały budowlane i wykończeniowe a także te występujące w tuszach, tonerach stosowanych w kserokopiarkach i drukarkach. Do czynników szkodliwych zalicza się również drgania wywołane np. pracą komputera, drukarek lub innych urządzeń biurowych. Niesprzyjający jest też gorący lub zimny mikroklimat, wynikający ze zbyt wysokiej lub zbyt niskiej temperatury panującej w pomieszczeniu pracy. Niezwykle istotne są także czynniki uciążliwe, negatywnie wpływające na pracownika wywołując zmęczenie, osłabienie, senność, złe samopoczucie, apatię, co w dłuższej perspektywie czasu mogą doprowadzić do pogorszenia stanu zdrowia, obniżenia efektywności, rozkojarzenia, co z kolei może przyczynić się do wypadku przy pracy. Niebezpieczna jest także wymuszona pozycja ciała podczas pracy, prowadząca do obciążeń mięśniowo-szkieletowych. Przytaczając ww. przykłady zagrożeń w pracy biurowej trudno jest zgodzić się z argumentacją mniejszej wypadkowości na tych stanowiskach pracy, a tym samym uzasadnieniem ograniczenia szkoleń okresowych bhp. Obok obowiązku ustawowego, warto zwrócić uwagę na prewencyjną rolę szkoleń, których ramowy program dostarcza pracownikom wiedzy nie tylko z zakresu szeroko rozumianego bezpieczeństwa pracy, ale także prawa pracy i odpowiedzialności pracownika za bezpieczeństwo na stanowisku pracy. Aktualizacja wiedzy dla pracowników jest w tym zakresie niezbędna.”	
8.	art. 1 pkt 2 projektu ustawy	OPZZ	„Negatywnie oceniać należy także propozycję zmiany w art. 23711 w § 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks Pracy w zakresie poszerzenia możliwości pełnienia zadań służby bhp przez pracodawcę zatrudniającego do 50	Uwaga nieuwzględniona Odpowiedź na zgłoszoną uwagę znajduje się w komentarzach powyżej.

			pracowników, z obecnego limitu zatrudnienia do 20 pracowników, obowiązującą w zakładach zakwalifikowanych do grupy działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, tj. zgodnie z intencją nowelizacji – do grup działalności o najniższych wskaźnikach wypadkowości i najmniej szkodliwych czynnikach dla zdrowia. Zwiększenie możliwości pełnienia zadań służby BHP przez pracodawcę zatrudniającego do 50 pracowników nie znajduje uzasadnienia. Praktyka wskazuje, że pracodawcy posiadający ukończone szkolenie niezbędne do wykonywania zadań służby bhp, którzy sami mogą wykonywać zadania bhp i tak powierzają jej wykonywanie pracownikowi zatrudnionemu przy innej pracy lub specjalistom. Obowiązki służby bhp są bardzo rozległe i zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 września 1997r. w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy obejmują aż 22 zadania. O ile w przypadku zakładu pracy zatrudniającego do 20 pracowników, pracodawca może sam pełnić tę rolę, o tyle przy dwukrotnie większym zatrudnieniu – obowiązki z obszaru bezpieczeństwa pracy będą wykonywane pobieżnie, a zajmowanie się zagadnieniami bhp nie będzie bieżącą działalnością. Istotą służby bhp jest jej charakter ciągły, obejmujący działania kontrolne, doradcze, czy opiniotawcze w obszarze bezpieczeństwa pracy, w tym najważniejszym obowiązkiem jest kontrola warunków, w jakich jest świadczona praca. Pracodawca zatrudniający ponad 20 pracowników nie jest w stanie sam rzetelnie i na bieżąco wykonywać tych zadań, z uwagi na inne swoje obowiązki. Stąd w praktyce realizacja obowiązków ustawowych w obszarze bezpieczeństwa pracy w zakładach większych (ponad 20 pracowników) powinna pozostać w gestii wykwalifikowanych specjalistów i inspektorów bhp.”	
ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi				

9.	art. 2 pkt 4 projektu ustawy	OPZZ	„Projekt przewiduje zniesienie w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2016 r., poz. 487) wymogu warunkującego prowadzenie przez przedsiębiorcę działalności na podstawie zezwoleń niezalegania przez przedsiębiorcę z realizacją ciążących na nim zobowiązań podatkowych oraz wynikających z ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych. Wątpliwości budzi rezygnacja z tego warunku, który w ocenie OPZZ stanowi element weryfikacji wiarygodności przedsiębiorcy. Przedsiębiorca ten prowadzi szczególny rodzaj działalności tj. objęty zezwoleniem i związany z handlem towarami akcyzowymi, powinien zatem odznaczać się prawidłowym regulowaniem zobowiązań podatkowych oraz wynikających z ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych. Wykazanie braku zaległości z tytułu należności publiczno-prawnych nie powinno stanowić dla przedsiębiorcy przeszkody, jeśli chce prowadzić tego typu działalność. Ponadto, stopień naruszeń prawa pracy notowany przez Państwową Inspekcję Pracy wskazuje, że istnieje wręcz potrzeba częstszej weryfikacji w toku prowadzonej przez firmę działalności prawidłowego regulowania obowiązków, w tym związanych z zatrudnieniem. Potrzeba wykazania się w bieżącej działalności rzetelnością w regulowaniu wyżej wymienionych zobowiązań stanowi element takiej pośredniej kontroli i może wpływać na postawę przedsiębiorców w toku aktywności biznesowej. Dlatego w ocenie OPZZ, ten warunek powinien zostać w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi utrzymany.”	Uwaga nieuwzględniona Niezaleganie przez przedsiębiorcę z realizacją ciążących na nim zobowiązań podatkowych oraz wynikających z ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych jest kolejnym warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń. Kwestie związane z regulowaniem należności publicznych zawarte zostały w aktach prawnych, za których wykonanie odpowiadają inne organy mające kompetencje kontrolne i przymuszające w tym zakresie. Spełnianie tego warunku lub jego egzekwowanie uregulowane jest w innych ustawach i nie ma powodu ponawiania go w przepisach ustawy nowelizowanej, tym bardziej, że sankcją za niespełnianie tego warunku jest w myśl ww. ustawy jedynie fakultatywne cofnięcie zezwolenia. W związku z powyższym, zdecydowano o uchyleniu art. 94 pkt 6 nowelizowanej ustawy.
ustawa o podatku rolnym				
10.	art. 3 projektu ustawy dot. art. 6a ustawy o podatku rolnym	Pracodawcy RP	„Niezbędne jest doprecyzowanie: - czy ujednolicone wzory formularzy składane w wersji elektronicznej będą kierowane centralnie do jednego źródła, a następnie będą przekazywane do właściwych gmin?	Wyjaśnienie Deklaracje w formie elektronicznej będą składane – tak jak dotychczas – do poszczególnych organów podatkowych

			- czy po wdrożeniu zmian, będzie istniała możliwość złożenia deklaracji drogą standardową - papierowo (np. w trybie awaryjnym)? • Niezwykle istotne jest ustalenie czy i kiedy będzie istniała możliwość wnoszenia uwag do ujednoliconych wzorów formularzy."	(gmin). Uzasadnienie projektu ustawy zostanie uzupełnione w tym zakresie. Zarówno z projektowanych przepisów jak i z uzasadnienia projektu wynika wprost, że zmiany przewidują jedynie wprowadzenie możliwości składania deklaracji w formie elektronicznej. Oznacza to, że będzie istniała również możliwość ich składania w formie papierowej. Projekty rozporządzeń określających jednolite wzory formularzy podatkowych będą przedmiotem odrębnych procesów legislacyjnych prowadzonych przez Ministerstwo Finansów.
ustawa o podatkach i opłatach lokalnych				
11.	art. 4 pkt 4 projektu ustawy	GIODO	„Wątpliwości GIODO budzi art. 19 a, dotyczący przekazania radzie gminy kompetencji w sprawie określenia sposobów przysyłania deklaracji i rodzajów podpisu, jakie należy stosować w przypadku składania deklaracji drogą elektroniczną. GIODO wskazuje na niespójność niniejszego przepisu z rozwiązaniem przyjętym w art. 4 pkt b projektu ustawy, zmieniającym brzmienie art. 6 ust. 13 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w którym kompetencje do określenia wzoru formularza zostają przeniesione z rady gminy na ministra właściwego ds. finansów publicznych (co należy uznać w opinii organu do spraw ochrony danych osobowych za działanie uzasadnione - podobne zmiany wprowadza się również w wielu innych artykułach projektu, które dotyczą innych ustaw – wprowadza bowiem jednolitość formularzy w skali kraju).”	Uwaga nieuwzględniona Odmienność proponowanych rozwiązań dotyczących składania deklaracji na opłatę reklamową od projektowanych przepisów dotyczących składania deklaracji na podatki lokalne oraz podatek rolny i leśny wynika z pozostawienia wyłącznie w kompetencji rady gminy decyzji co do wprowadzania obowiązku składania deklaracji na tę opłatę oraz określania jej wzoru (istnieje możliwość pobierania opłaty bez obowiązku składania deklaracji). Uzasadnione jest zatem pozostawienie w kompetencji rady gminy określania sposobów przysyłania deklaracji i rodzajów podpisów.
12.	art. 4 projektu ustawy dot. art. 19a ust. 2 i ust. 3 w ustawie	Pracodawcy RP	„Niezbędne jest doprecyzowanie: - czy ujednolicone wzory formularzy składane w wersji elektronicznej (dotyczące podatku rolnego, leśnego,	Wyjaśnienie Deklaracje w formie elektronicznej będą składane – tak jak dotychczas - do poszczególnych organów podatkowych

	o podatkach i opłatach lokalnych		od nieruchomości oraz od środków transportowych) będą kierowane centralnie do jednego źródła, a następnie będą przekazywane do właściwych gmin? - czy korekty deklaracji na podatek rolny, leśny, od nieruchomości oraz od środków transportowych, za poprzednie lata, będą składane w dotychczasowym trybie, tj. papierowo? - na jakich formularzach powinny być składane przedmiotowe korekty – czy na nowo obowiązującym, czy na formularzach obowiązujących w latach których dotyczą przedmiotowe korekty? - czy po wdrożeniu zmian, będzie istniała możliwość złożenia deklaracji drogą standardową - papierowo (np. w trybie awaryjnym)? • Niezwykle istotne jest ustalenie czy i kiedy będzie istniała możliwość wnoszenia uwag do ujednoliconych wzorów formularzy. • Rozważenia wymaga, przesunięcie wskazanego termin wejścia w życie zmian tj. 1 lipca 2018 r. Z uwagi na brak kluczowych dla tej zmiany, danych dotyczących ujednoliconych wzorów deklaracji, do których można byłoby się odnieść (wg uzyskanej informacji w Ministerstwie Rozwoju i Finansów nie jest jeszcze określony termin przekazania przedmiotowych wzorów do konsultacji) znacznie utrudnione może być techniczne przygotowanie się przez podatników do nowego procesu w oczekiwanym terminie."	(gmin). Uzasadnienie projektu ustawy zostanie uzupełnione w tym zakresie. Projektowany art. 21 określa sposób składania korekt deklaracji na podatki: rolny, leśny, od nieruchomości oraz od środków transportowych za poprzednie lata oraz jakie wzory formularzy powinny być stosowane w przypadku korekt. Zarówno z projektowanych przepisów, jak i z uzasadnienia projektu wynika wprost, że zmiany przewidują jedynie wprowadzenie możliwości składania deklaracji w formie elektronicznej. Oznacza to, że będzie istniała również możliwość ich składania w formie papierowej. Projektowane zmiany nie wymagają doprecyzowania. Projekty rozporządzeń określających jednolite wzory formularzy podatkowych będą przedmiotem odrębnych procesów legislacyjnych prowadzonych przez Ministerstwo Finansów. Rozpoczynając proces legislacyjny założono, że deklaracje podatkowe według nowych ujednoliconych wzorów będą obowiązkowo składane wyłącznie przez podatników, u których obowiązek podatkowy powstał po dniu 1 lipca 2018 r. Zatem podatnicy, u których obowiązek powstał przed tym dniem będą składać nowe deklaracje – dopiero po tej dacie. Ew. zmiana pierwotnie założonego terminu wejścia w życie projektowanych zmian, gdy będzie to uzasadnione koniecznością zapewnienia odpowiedniego <i>vacatio legis</i> może nastąpić na dalszym etapie prac legislacyjnych.
ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych				

13.	art. 6. projektu ustawy w dot. art. 7 ust. 6 ustawy CIT	OPZZ	„Wątpliwości budzą te elementy projektu, które skutkują uszczupleniem dochodów budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego. W sytuacji, w której strona rządowa podejmuje kroki w celu odbudowania strumienia dochodów podatkowych i jednocześnie sygnalizuje niewystarczające środki publiczne na finansowanie działań korzystnych społecznie jak np. obniżenie stawek VAT czy odmrożenie wskaźnika płac w sferze budżetowej, takie zmiany legislacyjne wywołują obiekcyjne. Zasadne jest rozważenie, czy korzyści dla przedsiębiorstw wynikające ze zmian prawa faktycznie przełożą się na wpływy podatkowe w takiej wysokości, które zrównoważą ubytek w finansach publicznych a ponadto, w jaki sposób zostaną uzupełnione zmniejszone dochody jednostkom samorządu terytorialnego, które niepokoją wobec ich stale zwiększających się zadań.”	Uwaga nieuwzględniona Wpływ projektowanych zmian na sektor finansów publicznych został przedstawiony w rozbudowany sposób w ocenie skutków regulacji dołączonej do projektu. Część planowanych zmian, m.in. zmiana zasad rozliczenia strat czy zwiększenie progu umożliwiającego uzyskania statusu „małego podatnika” (w zakresie możliwości kwartalnego rozliczania) spowoduje skutek zmniejszenia dochodów sektora finansów publicznych wyłącznie w pierwszym roku podatkowym obowiązywania zmian. Wpływ polega zatem na przesunięciu pewnych dochodów budżetowych w czasie, a nie na trwałym ubytku dochodów sektora finansów publicznych. Poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej przełoży się na wzrost dokonywanych przez przedsiębiorców inwestycji oraz będzie miała pozytywny wpływ na osiąganą przez nich obroty, co przełoży się na wpływy z podatków, które zasilą budżet państwa oraz budżety samorządów.
14.	art. 6 pkt 10 projektu ustawy dot. art. 18f ustawy CIT	Pracodawcy RP	„Projekt przewiduje wprowadzenie prawa do obniżenia dochodu oraz obowiązku zwiększenia dochodu o (odpowiednio) wierzytelności oraz zobowiązania, które nie zostały uregulowane lub zbyte w terminie 120 dni od upływu ich płatności. Jak czytamy w uzasadnieniu Projektu, regulacja ta ma na celu poprawę terminowego regulowania płatności. Pragniemy jednakże zwrócić uwagę, że podobna regulacja (choć mniej restrykcyjna niż nowoprojektowana, która obecnie zakłada wyłączenie nieuregulowanych w terminie 120 dni zobowiązań z kalkulacji dochodu do opodatkowania, bez względu na moment zaliczenia tych wydatków do kosztów podatkowych), obowiązywała w latach 2013-2015 i miała przyczynić się do likwidacji zatorów płatniczych, a w konsekwencji poprawy sytuacji finansowej przedsiębiorców. Wskazane rozwiązanie nie przyniosło oczekiwanych efektów i było szeroko krytykowane przez przedsiębiorców. Powyższe znalazło potwierdzenie również w uzasadnieniu do projektu	Uwaga nieuwzględniona Znajdująca się w projekcie ustawy propozycja „ulgi na złe długi” znacząco różni się od wcześniejszych rozwiązań obowiązujących w tym zakresie. Postulat rezygnacji z propozycji bez rozważenia możliwości wprowadzenia np. modyfikacji do przedłożonej propozycji bądź wskazania innego sposobu rozwiązania pozwalającego zmniejszyć negatywne skutki zatorów płatniczych, wydaje się być przedwczesny.

			ustawy likwidującej przedmiotowe regulacje od 01.01.2016 roku, w którym ustawodawca wskazał iż: „W myśl przyjętych założeń mechanizm tzw. korekty kosztów miał przyczyniać się do likwidacji zatorów płatniczych i poprawy sytuacji finansowej przedsiębiorców. Rozwiązanie to nie spełniło jednak swojej funkcji. Prowadzenie stosownych rozliczeń wiąże się bowiem z dodatkowymi obowiązkami o charakterze instrumentalnym, generując dodatkowe koszty dla przedsiębiorców. Wskazuje się, że regulacje te skomplikowały system rozliczeń i zwiększyły obciążenia administracyjne w firmach, w szczególności w małych, gdzie wdrożenie dodatkowych rozwiązań technicznych zwiększyło koszty prowadzenia działalności gospodarczej. Przepisy, które w założeniu miały pomóc najmniejszym i najsłabszym podmiotom na rynku, de facto im zaszkodziły”. W związku z powyższym wnosimy o wykreślenie z Projektu wskazanej regulacji.”	
ustawa o rachunkowości				
15.	uwaga ogólna	GUS	„(...) proponowane zmiany w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047, z późn. zm.), wprowadzające ograniczenie nakładanych obowiązków związanych ze sprawozdawczością jednostek mikro i małych, mogą wpływać negatywnie na sprawozdawczość statystyki publicznej, w sytuacji gdy w związku z potrzebami użytkowników będzie ona wykraczała poza zakres obowiązków wynikających z ustawy o rachunkowości, a także ograniczy wykorzystanie przez statystykę publiczną danych ze źródeł administracyjnych w tym zakresie”	Wyjaśnienie Uwaga niejasna. Sprecyzowania wymaga na czym miałyby polegać negatywne skutki w zakresie sprawozdawczości statystyki publicznej i czy GUS nie ma dostępu do innych źródeł danych istotnych z pkt widzenia celów statystyki publicznej.

16.	art. 7 pkt 10 projektu ustawy dot. art. 74 ust. 1 ustawy o rachunkowości	NBP	„Proponowana zmiana ma polegać na zastąpieniu aktualnego brzmienia art. 74 ust. 1 ustawy o rachunkowości następującym: <art. 74. 1. Zatwierdzone sprawozdania finansowe podlegają przechowywaniu przez okres co najmniej 5 lat licząc od początku roku następnego po roku obrotowym, w którym nastąpiło ich zatwierdzenie>. Zgodnie z uzasadnieniem (str. 32), skrócenie obowiązkowego okresu przechowywania zatwierdzonych sprawozdań finansowych z trwałego przechowywania na przechowywanie przez okres co najmniej 5 lat ma spowodować zmniejszenie kosztów archiwizacji dla jednostek stosujących ustawę o rachunkowości. Nie wskazano jednak kwoty aktualnie ponoszonych kosztów. Aktualne możliwości techniczne umożliwiają nadanie dokumentacji papierowej postać elektroniczną, co minimalizuje koszty archiwizacji. W związku z powyższym, NBP proponuje, aby projektodawca – zamiast zmieniać okres przechowywania zatwierdzonych sprawozdań finansowych – rozważył wprowadzenie zmiany w ustawie o rachunkowości dopuszczającej przechowywanie sprawozdań finansowych w postaci elektronicznej, jeżeli zostaną spełnione warunki zapewniające ich integralność i autentyczność.”	Uwaga nieuwzględniona Aktualne przepisy ustawy o rachunkowości pozwalają na przechowywanie sprawozdań finansowych w formie elektronicznej, a zatem nie są konieczne proponowane przez NBP zmiany ustawy o rachunkowości w tym zakresie. Projektowana zmiana art. 74 ust.1 ustawy o rachunkowości dotycząca skrócenia czasu przechowywania sprawozdań finansowych ma celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców. Sprawozdania finansowe są ponadto dostępne w zasobach Krajowego Rejestru Sądowego.
17.	art. 7 pkt 10 projektu ustawy dot. art. 74 ust. 1 ustawy o rachunkowości	OPZZ	„Ponownej analizy wymaga propozycja skrócenia okresu obowiązkowego przechowywania zatwierdzonych sprawozdań finansowych z obecnie okresu bezterminowego do 5 lat. To znaczne skrócenie okresu czasu przechowywania dokumentu, którego skutki nie zostały przedstawione w uzasadnieniu poza informacją, że zmniejszą się koszty archiwizacji ponoszone przez firmy. Sprawozdanie finansowe jest szczególnie istotnym dokumentem dla weryfikacji prawidłowości prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej a jego zatwierdzenie wywołuje szereg skutków prawnych. Brak archiwizacji tego dokumentu w dłuższym niż 5-letni okresie może więc negatywnie wpłynąć	Uwaga nieuwzględniona Odpowiedź na zgłoszoną uwagę znajduje się w komentarzu powyżej. Niezależnie od kwestii niezasadności uwagi co do <i>meritum</i> uzasadnienie w zakresie skutków regulacji zostanie uzupełnione.

			na możliwość ustalenia i kontroli informacji dotyczących finansowego aspektu działalności firm, dlatego obecna regulacja w tym zakresie powinna zostać utrzymana."	
ustawa – Ordynacja podatkowa				
18.	art. 9 projektu ustawy dot. art. 14a § 3a OP	Pracodawcy RP	„Pozytywnie należy ocenić nałożenie na Ministra Finansów obowiązku wydania ogólnej interpretacji podatkowej w przypadku, gdy dane zagadnienie zostanie rozstrzygnięte przez NSA w trybie weryfikacji interpretacji indywidualnej. Zapis tego przepisu jednakże nie rozstrzyga jednoznacznie sytuacji, gdy to NSA wyda odmienne wyroki dla identycznych zagadnień objętych interpretacjami indywidualnymi, co niekiedy zdarza się w praktyce choćby z powodu innego składu orzekającego, który dokonuje odmiennej interpretacji niektórych zagadnień przedstawionych w interpretacjach indywidualnych. W zakresie wprowadzenia zmian w Ordynacji podatkowej, w dodanym art. 14a § 3a odpowiednie zastosowanie powinien mieć obecnie obowiązujący art. 14e par. 1a pkt 3 Ordynacji Podatkowej stanowiący, że Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej może z urzędu uchylić wydaną interpretację indywidualną i wydać postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a. Wskazanie jest zatem doprecyzowanie treści proponowanego art. 14a § 3a, tak aby podatnik miał pewność, że doszło do uchylecia interpretacji z art. 14e par. 1a pkt 3 oraz że wydana przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych interpretacja ogólna z proponowanego art. 14a § 3a ma zastosowanie do tego podatnika."	Projektodawca zrezygnował z propozycji.
19.	art. 9 projektu ustawy dot. art. 14a § 3a OP	BCC	„Cel proponowanej normy należy ocenić jako pozytywny, niemniej jej treść może w praktyce być interpretowana jako nieprecyzyjna - brak jest bardziej szczegółowych lub jasnych wytycznych w zakresie: jednolitości dotychczasowego stanowiska organów interpretacyjnych (określenia, że interpretacja ogólna może zostać wydana również w przypadku, gdy nie wykształciła się jednolita linia	Projektodawca zrezygnował z propozycji.

			interpretacyjna), a także stopnia tożsamości stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych (możliwe jest uznanie, iż w istocie nie występują takie same stany faktyczne lub zdarzenia przyszłe)."	
ustawa o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne				
20.	art. 10 projektu ustawy	OPZZ	„Projekt ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U. z 2016 r., poz. 2180) polegające na uchyleniu w tej ustawie art. 7 ust. 1 punktu 7, który definiuje pojęcie indywidualnych (imiennych) kart przychodów pracowników, prowadzonych przez podatników dokonujących pracownikom wypłat należności ze stosunku pracy, o których mowa w art. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisu art. 52 ustawy wskazującego na obowiązek prowadzenia kart przychodów. Obowiązek ten dotyczy podatników opodatkowanych w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych oraz kartą podatkową. W ocenie OPZZ, obowiązek prowadzenia tej dokumentacji nie powinien być uznany za obciążenie przedsiębiorcy ale istotne narzędzie dokumentujące realizację obowiązków wobec pracowników wynikających z zawartego stosunku pracy. To element potwierdzający prawidłowe wykonanie umowy o pracę w jej aspekcie podatkowym. W karcie przychodów pracownika wykazuje się wynagrodzenia i inne przychody ze stosunku pracy, wypłacone pracownikowi w danym miesiącu. W ten sposób, imienna karta przychodów pracownika umożliwia m.in. prawidłowe wywiązanie się przez pracodawcę z ciążących na nim obowiązków płatnika podatku dochodowego (np. ustalenie przekazywanej do urzędu skarbowego miesięcznej zaliczki na podatek dochodowy pracownika, sporządzenie informacji PIT). Podatnicy prowadzą dokumentację w formie elektronicznej więc nie jest to duże obciążenie. Stąd uważamy, że przedsiębiorcy zatrudniający	Wyjaśnienie Uwaga niejasna. szczegółowego wyjaśnienia wymaga w jaki sposób brak indywidualnych kart przychodów pracowników miałby w praktyce wpływać na pogorszenie ich sytuacji i np. zmniejszenie poziomu ochrony prawnej.

			pracowników nadal powinni mieć obowiązek prowadzenia indywidualnych (imiennych) kart przychodów pracowników. Podobnie, krytycznie oceniamy zawartą w projekcie ustawy regulację uchylającą art. 35 wyżej wymienionej ustawy, zgodnie z którym podatnicy opodatkowani w formie karty podatkowej (z wyjątkiem prowadzących parkingi), jeżeli przy prowadzeniu działalności zatrudniają pracowników, w tym również wymienionych w art. 25 ust. 6 pkt 1, oraz osoby o których mowa w art. 25 ust. 6 pkt 2 lit. a, d, f i g, są obowiązani prowadzić książkę ewidencji zatrudnienia tych osób i przechowywać ewidencję zatrudnienia w miejscu wykonywania działalności albo w miejscu wskazanym przez podatnika jako jego siedziba, jeżeli działalność jest wykonywana bez posiadania zorganizowanego zakładu. Tak jak imienna karta przychodów, ewidencja zatrudnienia stanowi dokument wpisujący się w strukturę informacyjną dotyczącą sfery zatrudnienia, która może świadczyć o istnieniu stosunku pracy w sposób przydatny np. w sytuacji konieczności jego sądowego udowodnienia. Dlatego uważamy, że obowiązek prowadzenia książki ewidencji powinien zostać utrzymany.”	
ustawa – Kodeks spółek handlowych				
21.	art. 12 pkt 1 projektu ustawy dot. art. 4¹-KSH	Prokuratoria Generalna RP	„W uzasadnieniu postulowanej zmiany, Projektodawca wskazuje na rozbieżności w orzecznictwie co do prawnej możliwości potwierdzania wadliwych czynności organów spółek handlowych. W związku z tym, aby te wątpliwości usunąć, proponuje się wprowadzić zapis o możliwości potwierdzenia tego typu czynności. W uzasadnieniu projektu nie wyjaśnia się jednak potrzeby zastrzeżenia, iż art. 103 § 3 k.c. nie znajduje zastosowania. Stosownie do powołanego przepisu Kodeksu cywilnego W braku potwierdzenia ten, kto zawarł umowę w cudzym imieniu, obowiązany jest do zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu umowy, oraz do naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu	Wyjaśnienie Projektodawca w uzgodnieniu z MS zmodyfikował propozycję i umieścił ją w art. 39 KC (aktualna wersja projektu ustawy).

			jego zakresu. W ocenie Prokuraturii Generalnej, wyłączenie stosowania przywołanego przepisu do oceny skutków działania fałszywego organu spółki handlowej, jest niezasadne. W świetle ugruntowanego orzecznictwa i poglądów doktryny, art. 103 § 3 k.c. uzupełniał regulacje Kodeksu cywilnego o czynach niedozwolonych (art. 415 k.c.) i o obowiązku zwrotu świadczenia nienależnego (art. 410 k.c. w zw. z art. 405 k.c.), stwarzając kontrahentowi rzekomego pełnomocnika niezależną od winy i od aktualności wzbogacenia (art. 409 k.c.) podstawę do żądania zwrotu świadczenia spełnionego na rzecz osoby nieupoważnionej do dokonania czynności. Jak wyjaśniono w doktrynie "Przesłanką powstania obowiązku naprawienia szkody jest samo tylko zawarcie umowy przy braku umocowania lub jego przekroczeniu, o którym druga strona nie wiedziała. Takie rozwiązanie konfliktu interesów rzekomego pełnomocnika i jego kontrahenta jest wynikiem ich wyważenia, w grę wchodzi bowiem z jednej strony odpowiedzialność niezależna od winy, a więc na zasadzie ryzyka, a z drugiej strony bezpieczeństwo obrotu i ochrona zaufania działającego w dobrej wierze kontrahenta. W ostatecznym wyniku odszkodowanie należne od rzekomego pełnomocnika nie może przekroczyć granic ujemnego interesu umownego (szkody, jaką druga strona poniosła przez zawarcie nieważnej umowy). Zwrot tego, co rzekomy pełnomocnik otrzymał nienależnie od drugiej strony w wykonaniu umowy, mieści się w pojęciu świadczenia, którego cel nie został osiągnięty (condictio data causa non secuta), i jest niezależny od tego, czy druga strona o braku lub przekroczeniu pełnomocnictwa wiedziała" (Rudnicki, Stanisław i Trzaskowski, Roman. Art. 103. W: Kodeks cywilny. Komentarz. Księga pierwsza. Część Ogólna. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, 2014). Proponowane rozwiązanie legislacyjne zakładające wyłączenie stosowania art. 103 § 3 k.c. do oceny skutków prawnych działania fałszywego organu, w przypadku gdy reprezentowana spółka nie potwierdzi w określonym terminie lub wprost	
--	--	--	--	--

			odmówi potwierdzenia czynności prawnej dokonanej przez fałszywy organ, narazi kontrahentów takiego rzekomego organu na ryzyko braku możliwości skutecznego dochodzenia zwrotu świadczenia spełnionego na rzecz fałszywego organu jak również braku możliwości uzyskania naprawienia szkody wywołanej przystąpieniem do takiej czynności prawnej. Odpowiedzialność osoby działającej w imieniu spółki handlowej jako jej organ, bez umocowania lub z przekroczeniem umocowania, będzie wyłączona jeśli takiej osobie nie będzie można przypisać winy (art. 415 k.c.) lub też osoba ta zużyje uzyskane świadczenie nie mając obowiązku liczenia się z koniecznością zwrotu świadczenia (art. 409 k.c.). W konsekwencji pewność obrotu zostanie zachwiana, a ochrona prawna kontrahentów spółek handlowych reprezentowanych przez fałszywe organy będzie w istotnej mierze ograniczona. Cel projektowanej regulacji prawnej nie zostanie zatem w pełni zrealizowany - z jednej strony projektowany przepis usunie wątpliwości co do skutków prawnych działania fałszywego organu spółki handlowej, czym zwiększy stopień pewności prawa, z drugiej strony będzie źródłem niepewności co do sytuacji prawnej osoby, która zawrze umowę z fałszywym organem spółki."	
ustawa o bezpieczeństwie żywności i żywienia				
22.	art. 17 projektu ustawy dot. art. 62	Główny Inspektor Sanitarny (GIS)	„(...) proponuje się nadać brzmienie: „Art. 17. W ustawie z dnia 26 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2017 poz. 149 i 60) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 62 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) dla obiektów lub urządzeń ruchomych – właściwy ze względu na siedzibę zakładu lub miejsce prowadzenia działalności przez zakład;”	Uwaga nieuwzględniona Nowe brzmienie przepisu art. 62 ust. 2 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia ma za zadanie uprościć procedurę rejestracji obiektów lub urządzeń ruchomych. Dotychczasowy przepis ww. ustawy nie dopuszcza odbioru mobilnego zakładu gastronomicznego przez inspekcję sanitarną w innym mieście powiatowym w danym województwie, niż jest zarejestrowany sam przedsiębiorca. Przedstawiona propozycja stanowi

			2) w art. 62 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: <i>„2a. Podmiot produkujący lub wprowadzający do obrotu żywność z obiektów lub urządzeń ruchomych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, obowiązany jest zawiadomić państwowego powiatowego inspektora sanitarnego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tej działalności, w postaci pisemnej lub elektronicznej, o czasie i miejscu tej działalności, co najmniej na 3 dni przed planowanym terminem jego rozpoczęcia.”</i> Zaproponowana w pkt 2 zmiana jest konsekwencją zmiany wprowadzonej w pkt 1. Zmiana ta zapewni organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej sprawowanie skutecznego nadzoru nad podmiotami zajmującymi się produkcją lub wprowadzaniem do obrotu żywności z obiektów lub urządzeń ruchomych np. tzw. food trucków czy autosklepów.”	zatem zwiększenie ilości obowiązków informacyjnych po stronie przedsiębiorców. Nowe brzmienie przepisu art. 62 ust. 2 pkt 1 umożliwia przedsiębiorcy rejestrację w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, co oznacza równocześnie pozyskanie przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego informacji o miejscu prowadzenia działalności gospodarczej.
ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych				
23.	art. 19 projektu ustawy	OPZZ	„Projekt ustawy przewiduje zmianę w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych mówiącą, że podmioty publiczne dokonują zapłaty w transakcjach handlowych niezwłocznie po doręczeniu faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, nie później niż w terminach zapłaty określonych zgodnie z ust. 2 art. 8 tej ustawy. Uchylany jest jednocześnie fragment mówiący, że strony transakcji handlowej mogą ustalić termin zapłaty dłuższy niż 30 dni, pod warunkiem że ustalenie to jest obiektywnie uzasadnione właściwością lub szczególnymi elementami umowy, a termin ten nie przekracza 60 dni. Nie negując potrzeby usprawnienia regulowania zobowiązań w obrocie gospodarczym należy zwrócić uwagę na możliwy negatywny wpływ proponowanego rozwiązania na kondycję finansową podmiotów publicznych, w tym ich płynność	Wyjaśnienie Projektodawca zdecydował się wyłączyć propozycje legislacyjne zmian dotyczących ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z niniejszego projektu.

			finansową, a tym samym na prowadzoną przez nie działalność publiczną i zatrudnionych w tych podmiotach pracowników. Należy przede wszystkim ograniczyć przyczyny będące źródłem powstawania zatorów płatniczych związanych często z niedostatecznymi nakładami na finansowanie ich zadań i wówczas kształtować reguły dotyczące realizacji zobowiązań. Poza tym, ponownej analizy wymaga wprowadzenie regulacji, że zastosowanie tego przepisu będzie mogło mieć (zgodnie z uzasadnieniem projektu) zastosowanie do transakcji zawartych przed dniem wejścia w życie nowelizacji. Podmioty publiczne i ich kontrahenci podejmowali zobowiązania w określonym stanie prawnym, więc zasada pewności prawa wymaga, aby były one realizowane na zasadach dotychczasowych. Ograniczyłoby to potencjalnie negatywny wpływ tych rozwiązań na działalność podmiotów publicznych. Jak wynika z Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy, nie jest możliwe na tym etapie prac określenie konkretnego wpływu tego rozwiązania w ujęciu liczbowym i pieniężnym, wskazana jest zatem ocena przez ustawodawcę tej regulacji ex post.”	
24.	art. 19 pkt 1 projektu ustawy	KOWR	Art. 19 pkt 1 lit. a – b. Proponuje się jego uchylenie. <u>Uzasadnienie:</u> Zaproponowana zmiana brzmienia art. 8 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 684) poprzez dodanie nowego ust. 1a, regulującego, iż podmioty publiczne dokonują zapłaty w transakcjach handlowych niezwłocznie po doręczeniu faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, nie później niż w terminach zapłaty określonych w ust. 2 ww. artykułu, tj. nieprzekraczającym 30 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi oraz zmiana art. 8 ww. ustawy poprzez uchylenie jej ust. 3 i 4, które umożliwiały stronom transakcji handlowych możliwość ustalenia terminu	Wyjaśnienie Projektodawca zdecydował się wyłączyć propozycje legislacyjne zmian dotyczących ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z niniejszego projektu.

			zapłaty dłuższego, niż 30 dni, nieprzekraczającego 60 dni, pod warunkiem, że ustalenie to było obiektywnie uzasadnione właściwością lub szczególnymi elementami umowy i możliwości domagania się odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych przez wierzyciela w przypadku terminu przekraczającego 30 dni, jeśli nie zachodził warunek z ust. 3 ww. artykułu, jest propozycją budzącą uzasadnione wątpliwości co do jej zasadności. Nowe brzmienie art. 19 pkt 1 lit. a, zgodnie z treścią art. 30 projektu ustawy miałoby mieć zastosowanie i wejść w życie do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy. W świetle zawartych przez KOWR umów, ustalonych umownie terminów transakcji handlowych, a także gospodarki finansowej, powyższa regulacja jest wysoce niekorzystna.”	
przepisy przejściowe				
25.	art. 30 projektu ustawy	KOWR	„Art. 30. Proponuje się jego uchylenie: <u>Uzasadnienie:</u> Jak w pkt 1.” (jako konsekwencja uwag do art. 19 projektu ustawy)”.	Wyjaśnienie Uwaga stała się bezprzedmiotowa z uwagi na wycofanie się przez Projektodawcę ze zmian ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w tym projekcie ustawy.
uwagi dodatkowe				
26.	propozycje nowych rozwiązań dot. CIT i opłaty skarbowej	KNF	„Niezależnie od powyższego zastrzeżenia, odnosząc się do celów i rozwiązań projektu ustawy pozwalam sobie przedstawić także dodatkowe postulaty legislacyjne wypracowane w ramach prac międzyresortowego Zespołu roboczego ds. rozwoju innowacji finansowych (FinTech), zwanego dalej „Zespołem”. Rozważenia wymaga zatem	Uwaga będzie przedmiotem odrębnej analizy i konsultacji z właściwymi resortami

			uzupełnienie projektu o dodatkowe, niżej wskazane regulacje. W trakcie prac Zespołu przedstawiciele uczestników rynku wskazali barierę natury prawnej dla rozwoju sektora FinTech polegającą na nieprecyzyjnym sformułowaniu przepisów art. 18d i n. ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. 2016 poz. 1888, z późn. zm.), zwana dalej „u.p.d.o.p.”, które określają zasady odliczania od podstawy opodatkowania kosztów kwalifikowanych, czyli kosztów uzyskania przychodów poniesionych przez podatnika na działalność badawczo rozwojową (B+R). Ze względu na krótki okres obowiązywania ww. przepisów nie wykształciła się jednolita praktyka organów podatkowych w zakresie ich stosowania. Pewna niejasność sformułowania przepisów podatkowych powoduje trudności w określeniu jednoznacznej treści normatywnej zasady odliczania tzw. kosztów pracowniczych działalności B+R. Przede wszystkim problematyczne dla uczestników rynku jest ustalenie znaczenia sformułowania „zatrudnienie w celu realizacji działalności B+R”. Istotne dla bezpieczeństwa prawnego uczestników rynku jest także wiążące wyjaśnienie zasad precyzyjnego określania czasu spędzonego przez pracownika na pracach B+R oraz metod kalkulowania ewentualnej proporcji kosztów pracowniczych związanych z działalnością B+R. Zgłoszony projekt ustawy nie rozwiewa ww. wątpliwości. Aktualny stan prawny jedynie częściowo rozwiązuje problem niepewności prawnej, gdyż możliwe jest odliczenie czasu realnie spędzonego na działalność B+R (tym samym nie jest konieczne regulowanie tych kwestii w formalny sposób, np. w umowach o pracę). Niemniej jednak, należałoby doprecyzować, jak należy traktować w przypadku zatrudnienia w celu realizacji działalności B+R należności wypłacane jednorazowo w danym miesiącu (np. premie roczne), czy wynagrodzenie za czas urlopu i choroby. Projekt ustawy, w zakresie przewidywanych zmian w u.p.d.o.p., nie zawiera także regulacji, które doprecyzowałyby moment	
--	--	--	--	--

		odliczenia kosztów kwalifikowanych dla potrzeb ulgi B+R. W związku z rozbieżnymi interpretacjami w tym zakresie (w niektórych przypadkach warunkiem odliczenia jest uznanie za koszt uzyskania przychodów, w innych warunkiem odliczenia jest już samo poniesienie wydatku), firmy innowacyjne często nie wykazują B+R. W wielu przypadkach wydatki na B+R nie są bowiem kwalifikowane jako koszt bieżący, tylko jako inwestycja poprzez kapitalizację prac rozwojowych w celu późniejszego odliczenia. Tym samym ich koszt automatycznie wzrasta o 19 % podatek dochodowy od osób prawnych, zwany dalej „CIT”. Ponadto należy wskazać, że aktualne i planowane brzmienie u.p.d.o.p. nie wyjaśnia kwestii odliczania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych w działalności B+R. Również organy podatkowe wydają sprzeczne interpretacje w tym zakresie. Podatnicy nie mają zatem pewności, czy mogą odliczyć w całości takie odpisy w ramach ulgi B+R, czy jedynie w części, a jeśli tak, to w jakiej. W szczególności problem dotyczy sformułowania „wykorzystywanych [...] w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej”. Jeżeli podatnik kapitalizuje koszty podatkowe ponoszone np. na rozwój technologii, to nie mogą one zostać odliczone w ramach ulgi B+R, ponieważ nie stały się kosztami uzyskania przychodów. Natomiast po zakończeniu rozwijania technologii, gdy zacznie ona być wykorzystywana w bieżącej działalności operacyjnej, poniesione koszty nie będą mogły zostać odliczone, ponieważ opracowana technologia nie będzie wykorzystywana w prowadzonej działalności B+R. Dotyczy to opracowywania prototypów oraz tzw. prac rozwojowych. W ramach prac Zespołu przedstawiciele uczestników rynku zwrócili także uwagę, że obecnie przepisy u.p.d.o.p. nie przewidują wystarczających zachęt o charakterze podatkowym w zakresie podejmowania przedsięwzięć innowacyjnych. Innowacje finansowe, w szczególności dla małych podmiotów, wiążą się z proporcjonalnie wysokimi nakładami finansowymi.
--	--	--

			Możliwość skorzystania z ulg podatkowych mogłaby te obciążenia zmniejszyć i stanowić dodatkową zachętę dla podejmowania przedsięwzięć innowacyjnych. W obszarze usług finansowych duża część innowacji dotyczy rozwiązań, z których klienci korzystać mogą zdalnie. Rosną w związku z tym formalne wymagania i zwiększa się biznesowa konieczność inwestowania przez podmioty z sektora finansowego w narzędzia służące utrzymaniu cyberbezpieczeństwa na wymaganym przepisami prawa poziomie. W opinii przedstawicieli uczestników rynku w ramach Zespołu wprowadzenie ulgi podatkowej na zakup oprogramowania służącego poprawie cyberbezpieczeństwa np. bankowości elektronicznej jest zatem w pośredni sposób związane z zachęcaniem podmiotów funkcjonujących na rynku usług finansowych do wdrażania kolejnych, innowacyjnych rozwiązań, dzięki temu, że wydatki na spełnienie części wymagań będących pochodną innowacji, będą mogły zostać np. odliczone od przychodów, pomniejszając w ten sposób należny podatek dochodowy. Podsumowując, biorąc pod uwagę wyniki prac Zespołu – w odniesieniu do przepisów u.p.d.o.p. należałoby w pierwszej kolejności doprecyzować wymienione powyżej kwestie, tj. zasady odliczania kosztów pracowniczych działalności B+R, moment odliczenia kosztów kwalifikowanych dla potrzeb ulgi B+R, odpisy amortyzacyjne od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych w działalności B+R, jak również zapewnić rozwiązania umożliwiające zaliczanie wydatków na cyberbezpieczeństwo do kosztów kwalifikowanych. W opinii Zespołu wprowadzenie powyższych propozycji pozwoliłoby na bezpieczny i zrównoważony rozwój szczególnie małych przedsiębiorców, jak również mogłoby pozytywnie wpłynąć na bezpieczeństwo oferowanych usług finansowych. Ponadto w opinii Komisji Nadzoru Finansowego należy rozważyć wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 16 listopada	
--	--	--	---	--

			2006 r. o opłacie skarbowej, zwanej dalej „u.o.s.” w zakresie zwolnienia z obowiązku ponoszenia rzeczowej opłaty pracodawców składających wnioski o rejestrację pracowniczych programów emerytalnych albo wnioski o wpis zmian w realizowanych przez nich pracowniczych programach emerytalnych, jak również w odniesieniu do udzielanych przez pracodawców pełnomocnictw w tych postępowaniach. Projekt ustawy nie wprowadza zmian w ww. ustawie, ale nie ma przeszkód, aby zmiana taka została do projektu włączona. Przedmiotowe zwolnienie polegałoby na dodaniu w art. 7 u.o.s. nowej kategorii podmiotu zwolnionego z obowiązku poniesienia rzeczowej opłaty, tj. pracodawcy w przypadku złożenia przez niego wniosku o wpis pracowniczego programu emerytalnego do rejestru albo o zmianę wpisu pracowniczego programu emerytalnego do rejestru, a także w przypadku udzielanych przez niego pełnomocnictw w ww. postępowaniach. Na skutek dokonania takiej zmiany powinno dojść do usprawnienia procesu rejestracji nowych programów emerytalnych, a także zmian w już funkcjonujących programach. Zauważyć również należy, iż za zniesieniem przedmiotowej bariery (obowiązku uiszczania opłaty skarbowej) może przemawiać istotna rola tej formy oszczędzania na cele emerytalne w systemie zabezpieczenia emerytalnego. Jednocześnie podkreślić trzeba, iż uszczuplenie dochodów budżetu państwa w związku z proponowanym zwolnieniem byłoby nieznaczne. Opłata skarbową w przypadku obu postępowań wynosi 10 zł, a w przypadku złożenia dokumentu pełnomocnictwa – 17 zł. Przy wpływie w 2016 r. ok. 170 wniosków o wpis programu do rejestru i wniosków o wpis zmian do rejestru pracowniczych programów emerytalnych oraz szacując, że przy połowie tego rodzaju wniosków złożono dokument pełnomocnictwa, daje to kwotę ok. 3 100 zł.”	
27.	art. 2 projektu ustawy – propozycja	GIS	„W art. 2 wprowadzającym zmiany do ustawy z dnia 26 października 1986 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi proponuje się dodanie pkt 7	Uwaga będzie przedmiotem odrębnej analizy i konsultacji z właściwymi resortami – MPiT proponuje zasięgnięcie opinii MZ.

	dodatkowa		w brzmieniu: <7) w art. 18 w ust. 6 uchyla się pkt 4.>. Proponowana zmiana zniesie obowiązek przedstawiania przez przedsiębiorców ubiegających się o zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych decyzji zatwierdzającej wydawanej przez właściwego państwowego powiatowego lub granicznego inspektora sanitarnego."	
28.	zmiany w KSH - nowe rozwiązania w zakresie przekształcenia jednoosobowej działalności gospodarczej w spółkę	BCC	„W celu przeprowadzenia jeszcze dalej idących, korzystnych dla przedsiębiorców, budżetu państwa oraz całej gospodarki uproszczeń, ZP BCC postuluje wprowadzenie do kodeksu spółek handlowych przepisów umożliwiających przedsiębiorcy jednoosobowemu przekształcenie się bezpośrednio w spółkę osobową. Na kanwie obecnie obowiązujących przepisów, osoby fizyczne będące przedsiębiorcami, chcąc dokonać przekształcenia działalności gospodarczej w inną formę prawną, mogą rozważać jedną z dwóch dróg: 1. przekształcenie przedsiębiorcy w spółkę kapitałową, w praktyce najczęściej w jednoosobową spółkę z o.o.; 2. wniesienie przedsiębiorstwa aportem do wcześniej założonej spółki prawa handlowego. Jak pokazuje jednak praktyka życia gospodarczego, dla wielu przedsiębiorców jednoosobowych nie jest atrakcyjne przekształcenie działalności w spółkę kapitałową (kwestia podwójnego opodatkowania, obowiązek prowadzenia pełnej księgowości, sprawozdawczość, duży formalizm), a wniesienie przedsiębiorstwa aportem do wcześniej założonej spółki jest długim i skomplikowanym procesem bez gwarancji jego pomyślnego zakończenia. Dla skutecznego bowiem, pełnego przeniesienia wszystkich praw i obowiązków dotychczasowego przedsiębiorcy jednoosobowego na nową spółkę, wymagane są zgody kontrahentów, a w kwestii przeniesienia np. koncesji także urzędników. To powoduje, że w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Ministra Rozwoju wciąż tak liczne jest grono	Uwaga będzie mogła być przedmiotem odrębnej analizy i konsultacji z właściwymi resortami – MPiT przed przystąpieniem do ew. odrębnej analizy proponuje wyjaśnienie kilku kwestii szczegółowych: - czy przekształcenie, o którym mowa w uwadze miałyby prowadzić do umożliwienia prowadzenia spółki osobowej przez jedną osobę (byłego przedsiębiorcy – osoby fizycznej) czy też wymagałoby współdziałania co najmniej dwóch przedsiębiorców – osób fizycznych, względnie przedsiębiorcy – osoby fizycznej z inną osobą, - jakie względy w obecnym stanie prawnym stanowią przeszkodę przeniesienie na rzecz spółki składników przedsiębiorstwa - osoby fizycznej do zawiązywanej na podstawie aktualnych przepisów spółki osobowej.

			przedsiębiorców jednoosobowych, którzy zakładali swoją działalność gospodarczą jeszcze w latach 90`. Przedsiębiorcy ci są coraz starsi, a prowadzą działalność gospodarczą w niezmienniej, ryzykownej formie. W przypadku bowiem śmierci lub braku możliwości działania przez dłuższy czas np. z powodu choroby, często dochodzi do paraliżu działalności przedsiębiorstwa. Taki stan rzeczy jest niekorzystny dla gospodarki. Ten problem zniesie częściowo ustawa o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej, warto jednak stworzyć dalej idące rozwiązania, umożliwiające zabezpieczenie przedsiębiorstwa przed skutkami śmierci jednoosobowego przedsiębiorcy, jeszcze za jego życia. Wprowadzenie przepisów umożliwiających jednoosobowym przedsiębiorcom przekształcenie działalności także w spółkę osobową spowoduje, że w przypadku śmierci jednego ze współników (tj. byłego przedsiębiorcy jednoosobowego), przedsiębiorstwo będzie miało możliwość kontynuowania swojej działalności, co oczywiście jest korzystne dla budżetu państwa, kontrahentów przedsiębiorcy, pracowników oraz całej gospodarki. Koncesje, pozwolenia, umowy z kontrahentami, w tym bankami, leasingodawcami przechodziłyby z mocy samego prawa na rzecz spółki osobowej utworzonej w wyniku przekształcenia (tak, jak to ma miejsce obecnie w przypadku przekształcenia działalności w spółkę kapitałową). W przypadku zaś przekształcenia jednoosobowej działalności np. w spółkę jawną, w dalszym ciągu możliwe byłoby prowadzenie uproszczonej księgowości np. księgi przychodów i rozchodów. Przekształcając się w spółkę osobową, przedsiębiorca uniknąłby także tzw. podwójnego opodatkowania podatkiem dochodowym, które ma miejsce w przypadku spółek kapitałowych. Wobec tak wielu korzyści płynących z wprowadzenia do kodeksu spółek handlowych przepisów umożliwiających przedsiębiorcy jednoosobowemu przekształcenie się bezpośrednio w spółkę osobową, ZP BCC postuluje	
--	--	--	--	--

			jak najszybsze wprowadzenie tych rozwiązań.”	
OSR				
29.	OSR	OPZZ	„Projekt ustawy nie wskazuje, jaki wpływ na dochody podatkowe będzie mieć zniesienie ograniczenia zwolnienia z podatku VAT dla towarów wysyłanych w małych przesyłkach (do 22 euro). Ocena skutków regulacji projektu powinna zostać uzupełniona o informację w tym zakresie.”	Wyjaśnienie Projektodawca zrezygnował z wprowadzania zmiany, kt. dotyczy uwagi. Uwaga do OSR stała się więc bezprzedmiotowa.
30.	OSR pkt 5	KOWR	„ Ocena Skutków Regulacji pkt 5. 1) Należy uzupełnić o metrykę uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin Pracy Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).”	Uwaga uwzględniona
			„2) Należy uzupełnić informację o odniesienie się do ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).”	Uwaga uwzględniona
UZASADNIENIE				
31.	uzasadnienie do art. 12 pkt 1 projektu ustawy dot. art. 4 ¹ KSH	PGRP	„(...)W uzasadnieniu projektu nie wyjaśnia się jednak potrzeby zastrzeżenia, iż art. 103 § 3 k.c. nie znajduje zastosowania. (...)”	Uwaga uwzględniona z zastrzeżeniem, że propozycja legislacyjna w tym zakresie będzie przedmiotem uzgodnień z MS. Nowa wersja uzasadnienia będzie odnosiła się do wypracowanego wspólnie z MS rozwiązania.

32.	uzasadnienie	KOWR	„1) Na stronie 64 punkcie dotyczącym zmian w ustawie o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, przywołane zostało nieaktualne Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Dz.U.UE.L.2008.114.3), które zostało uchylone przez Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1237 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zasad dotyczących zwalniania i przepadku zabezpieczeń złożonych w odniesieniu do takich pozwoleń, zmieniające Rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001, (WE) nr 1342/2003, (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 951/2006, (WE) nr 341/2007 i (WE) nr 382/2008 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2390/98, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 376/2008 i (WE) NR 507/2008 – (Dz.U.UE.L.2016.206.1).”	Uwaga uwzględniona
			„2) Na stronie 73 należy zaktualizować metrykę ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Z 2017 r. poz. 248).”	Uwaga uwzględniona

Warszawa, dnia 24 września 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1485.2017.ahr/9

dot.: RM-10-139-18 z 21.09.2018 r.

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Wz. [signature]
z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Andrzej Papier
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pani Jadwiga Emilewicz

Minister Przedsiębiorczości i Technologii

Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (wymienione w kolejności nadsyłanych uwag):

- 1) Grupa Lotos S.A. z siedzibą w Gdańsku – 20 października 2017 r.;
- 2) Shell Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – 4 kwietnia 2018 r.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzorów informacji o gruntach i deklaracji na podatek rolny

Na podstawie art. 6a ust. 11 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się wzór informacji o gruntach (IR-1), stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Określa się wzór załącznika do informacji o gruntach (ZIR-1), stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Określa się wzór deklaracji na podatek rolny (DR-1), stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Określa się wzór załącznika do deklaracji na podatek rolny (ZDR-1), stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) (dalej: u.p.r.) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...), które wejdą w życie z dniem

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego ze znowelizowanego ww. ustawą art. 6a ust. 12 u.p.r. Zgodnie z tym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przysyłania informacji i deklaracji, o których mowa w art. 6a ust. 5 i ust. 8 pkt 1 u.p.r., za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje, o których mowa w art. 6a ust. 5 i ust. 8 pkt 1 u.p.r.

– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

Informacje i deklaracje, o których mowa w art. 6a ust. 5 i ust. 8 pkt 1 u.p.r., to odpowiednio:

- 1) informacja o gruntach, składana przez osoby fizyczne;
- 2) deklaracja na podatek rolny na dany rok podatkowy, składana przez osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki, nieposiadające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostki organizacyjne Lasów Państwowych.

W aktualnym stanie prawnym, na podstawie art. 6 ust. 12 u.p.r., w brzmieniu obowiązującym do dnia ..., do określenia, w drodze uchwały, warunków i trybu składania informacji o gruntach oraz deklaracji na podatek rolny, składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, uprawnione są rady gmin. Również rady gmin określają sposób przysyłania informacji i deklaracji oraz rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być one opatrzone.

Z dniem ..., w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym, wskazany art. 6 ust. 12 u.p.r. zostanie zmieniony, a uprawnienie do określenia sposobu przysyłania informacji i deklaracji oraz określenia rodzajów podpisu elektronicznego, którym powinny być one opatrzone, zostanie powierzone ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.

Proponuje się, aby informacje i deklaracje mogły być przysyłane z wykorzystaniem:

- 1) elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, lub
- 2) innego systemu teleinformatycznego wskazanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Propozycje zawarte w rozporządzeniu przewidują zatem możliwość przysyłania, drogą elektroniczną, informacji i deklaracji, obowiązujących w zakresie podatku rolnego, z wykorzystaniem własnych systemów teleinformatycznych jednostek samorządu terytorialnego.

W projektowanym rozporządzeniu przewiduje się dwa rodzaje podpisów elektronicznych, którymi powinny być opatrzone informacje i deklaracje w podatku rolnym: kwalifikowany podpis elektroniczny albo podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.

Elektroniczny wzór: informacji o gruntach oraz deklaracji na podatek rolny będzie upowszechniany w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych prowadzonym w ramach elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP), na podstawie art. 19b ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570, z późn.zm.).

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ..., tj. z dniem wejścia w życie zmian w u.p.r., wynikających z ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

Rozporządzenie może wpłynąć na działalność przedsiębiorców, ponieważ reguluje kwestie dotyczące wykonywania obowiązków informacyjnych, tj. składania informacji i deklaracji na podatek rolny przez wszystkich podatników tego podatku, w tym również podatników (osób fizycznych i osób prawnych) prowadzących działalność gospodarczą – z tytułu opodatkowania podatkiem rolnym użytków rolnych, zajętych na prowadzenie działalności

rolniczej. Jednak nie nakłada nowych obowiązków na przedsiębiorców, gdyż zgodnie z art. 6a ust. 8a u.p.r. informacje i deklaracje mogą (nie muszą) być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a projektowane rozporządzenie umożliwi wszystkim zainteresowanym, w tym również przedsiębiorcom, skorzystanie z tego uprawnienia.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

W związku z faktem, że projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, zostanie on przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wzorów informacji o gruntach i deklaracji na podatek rolny Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Gruza, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Przekopiak, Dyrektor Departamentu Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier (22) 694 58 04 sekretariat.ps@mf.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Nr w wykazie prac
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...).

Projekt stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego z art. 6a ust. 11 ustawy o podatku rolnym. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory: informacji o gruntach oraz deklaracji na podatek rolny, wraz z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku rolnego, z uwzględnieniem możliwości wprowadzania przez rady gmin zwolnień i ulg w tym podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia określa wzór:

- 1) informacji o gruntach, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia, przeznaczony dla osób fizycznych,
- 2) załącznika do informacji o gruntach, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) deklaracji na podatek rolny, przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych, w tym spółek, nieposiadających osobowości prawnej, jednostek organizacyjnych Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia oraz
- 4) załącznika do deklaracji na podatek rolny, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie umożliwi wykonywanie obowiązków informacyjnych, tj. składanie informacji i deklaracji obowiązujących w zakresie podatku rolnego przez wszystkich podatników tego podatku, w tym również podatników (osób fizycznych i osób prawnych) prowadzących działalność gospodarczą – z tytułu opodatkowania podatkiem rolnym użytków rolnych, zajętych na prowadzenie działalności rolniczej. Rozporządzenie określa jednolite wzory: informacji i deklaracji, obowiązujące we wszystkich gminach na terenie całego kraju.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji.

Brak jest potrzeby odwoływania się do rozwiązań zagranicznych, gdyż w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy wynikające z uregulowań wewnętrznych poszczególnych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku rolnego			
Organy podatkowe - 2478			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa							

	domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić 1)

2. Nr dokumentu

IR-1

INFORMACJA O GRUNTACH

3. Rok

Podstawa prawna: Art. 6a ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1892)

Składający: Formularz przeznaczony dla osób fizycznych będących właścicielami gruntów, posiadaczami samoistnymi gruntów, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Termin składania: W terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego, lub wysokość opodatkowania.

Miejsce składania: Organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia nieruchomości.

A. MIEJSCE SKŁADANIA INFORMACJI

4. Nazwa i adres siedziby organu podatkowego

B. OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA INFORMACJI

5. Okoliczności powodujące obowiązek złożenia informacji (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. informacja składana po raz pierwszy

2. korekta uprzednio złożonej informacji (miesiąc – rok)

C. PODMIOT ZOBOWIĄZANY DO ZŁOŻENIA INFORMACJI

6. Rodzaj podmiotu (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. właściciel, użytkownik lub posiadacz nieruchomości

2. współwłaściciel, współużytkownik lub współposiadacz nieruchomości

D. DANE PODATNIKA

D.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Nazwisko

8. Pierwsze imię, drugie imię

9. Identyfikator REGON

Pola 10, 11, 12 należy wypełnić w przypadku, gdy numer PESEL nie został nadany.

10. Data urodzenia

11. Imię ojca

12. Imię matki

D.2. ADRES ZAMIESZKANIA

13. Kraj

14. Województwo

15. Powiat

16. Gmina

17. Ulica

18. Nr domu

19. Nr lokalu

20. Miejscowość

21. Kod pocztowy

22. Poczta

D.3. ADRES DO KORESPONDENCJI

Należy wypełnić tylko wówczas, gdy adres do korespondencji jest inny niż w części D.2.

23. Kraj

24. Województwo

25. Powiat

26. Gmina

27. Ulica

28. Nr domu

29. Nr lokalu

30. Miejscowość

31. Kod pocztowy

32. Poczta

D.4. KONTAKT

33. Telefon

34. Faks

35. E-mail

E. DANE DOTYCZĄCE UŻYTKÓW ROLNYCH STANOWIĄCYCH GOSPODARSTWO ROLNE – NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU²⁾**E.1. GRUNTY ORNE**

Klasa użytków rolnych	I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb
Powierzchnia w ha	36.	37.	38.	39.	40.	41.
	,	,	,	,	,	,

E.2. ŁĄKI I PASTWISKA

Klasa użytków rolnych	I	II	III	IV
Powierzchnia w ha	42.	43.	44.	45.
	,	,	,	,

E.3. SADY

Klasa użytków rolnych	I	II	III, IIIa	IIIb	IV, IVa	IVb
Powierzchnia w ha	46.	47.	48.	49.	50.	51.
	,	,	,	,	,	,

E.4. GRUNTY POD STAWAMI ZARYBIONYMI - łososiem, trocią, głowacimą, palią i pstrągiem, GRUNTY ROLNE ZABUDOWANE oraz UŻYTKI ROLNE O NIEUSTALONYM PRZELICZNIKU POWIERZCHNI

Powierzchnia w ha	52.
	,

E.5. GRUNTY POD STAWAMI ZARYBIONYMI - inne gatunki ryb, GRUNTY POD STAWAMI NIEZARYBIONYMI, GRUNTY POD ROWAMI

Powierzchnia w ha	53.
	,

F. DANE DOTYCZĄCE UŻYTKÓW ROLNYCH NIESTANOWIĄCYCH GOSPODARSTWA ROLNEGO – NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU²⁾

Powierzchnia w ha	54.
	,

G. DANE DOTYCZĄCE ZWOLNIEŃ I ULG PODATKOWYCH WYNIKAJĄCYCH Z USTAWY LUB UCHWAŁY RADY GMINY**G.1. ZWOLNIENIA LUB ULGI USTAWOWE**

Tytuł prawny zwolnienia lub ulgi		Powierzchnia w ha fizycznych w przypadku zwolnień/ Wysokość w % w przypadku ulgi
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	55.	56.
1.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	57.	
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	58.	59.
2.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	60.	
3. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	61.	62.
3.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	63.	

G.2. ZWOLNIENIA LUB ULGI NA MOCY UCHWAŁY RADY GMINY

Tytuł prawny zwolnienia lub ulgi		Powierzchnia w ha fizycznych w przypadku zwolnień/ Wysokość w % w przypadku ulgi
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	64.	65.
1.2 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	66.	
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	67.	68.
2.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	69.	

H. DANE O NIERUCHOMOŚCIACH ROLNYCH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU**H.1. POŁOŻENIE NIERUCHOMOŚCI**

70. Położenie nieruchomości (adres)	
71. Nr ewidencyjny obrębu	72. Nr ewidencyjne działek

H.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):

73. Rodzaj własności ☐ 1. własność ☐ 2. współwłasność	74. Rodzaj posiadania samoistnego ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie
75. Rodzaj użytkowania ☐ 1. użytkowanie wieczyste ☐ 2. współużytkowanie	76. Rodzaj posiadania zależnego ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie

H.3. KSIĘGA WIECZYSTA

77. Numer księgi wieczystej (zbioru dokumentów)	78. Nazwa sądu
---	----------------

I. PODPIS PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

79. Imię	80. Nazwisko
81. Data wypełnienia deklaracji (dzień - miesiąc - rok)	82. Podpis podatnika / osoby reprezentującej podatnika ³⁾

J. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO

83. Uwagi organu podatkowego	
84. Data (dzień - miesiąc - rok)	85. Podpis przyjmującego formularz

- 1) Numer PESEL wpisują podatnicy będący osobami fizycznymi objętymi rejestrem PESEL, nieprowadzący działalności gospodarczej lub niebędący zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług. Identyfikator podatkowy NIP wpisują pozostali podatnicy.
- 2) Należy podać z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.
- 3) Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

Za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy i przez to narażenie podatku na uszczuplenie grozi odpowiedzialność przewidziana w Kodeksie karnym skarbowym.

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) ¹⁾	2. Nr dokumentu

ZIR-1**ZAŁĄCZNIK DO INFORMACJI O GRUNTACH**

Załącznik ZIR-1 przeznaczony jest dla jednej nieruchomości. W przypadku, gdy podatnik posiada na terenie gminy więcej niż jedną nieruchomość należy wypełnić odrębne załączniki.

3. Nr załącznika

A. DANE PODATNIKA**A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

4. Nazwisko

5. Pierwsze imię, drugie imię

B. DANE O NIERUCHOMOŚCIACH ROLNYCH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU**B.1. POŁOŻENIE NIERUCHOMOŚCI**

6. Położenie nieruchomości (adres)

7. Nr ewidencyjny obrębu

8. Nr ewidencyjne działek

B.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):

9. Rodzaj własności

☐

1. własność

☐

2. współwłasność

10. Rodzaj posiadania samoistnego

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

11. Rodzaj użytkowania

☐

1. użytkowanie wieczyste

☐

2. współużytkowanie

12. Rodzaj posiadania zależnego

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

B.3. KSIĘGA WIECZYSTA

13. Numer księgi wieczystej (zbioru dokumentów)

14. Nazwa sądu

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) ¹⁾

2. Nr dokumentu

DR-1

DEKLARACJA NA PODATEK ROLNY

3. Rok

Podstawa prawna:	Art. 6a ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1892).
Składający:	Formularz przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych oraz spółek nieposiadających osobowości prawnej będących właścicielami gruntów, posiadaczami samoistnymi gruntów, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz dla osób fizycznych będących współwłaścicielami lub współposiadaczami z osobami prawnymi lub z jednostkami organizacyjnymi, w tym spółkami, nieposiadającymi osobowości prawnej.
Termin składania:	Do dnia 15 stycznia każdego roku podatkowego lub w terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego lub wysokość opodatkowania.
Miejsce składania:	Organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia nieruchomości.

A. MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI

4. Nazwa i adres siedziby organu podatkowego

B. OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA DEKLARACJI

5. Okoliczności powodujące obowiązek złożenia deklaracji (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. deklaracja roczna

☐

2. korekta deklaracji rocznej (miesiąc - rok)

C. PODMIOT ZOBOWIĄZANY DO ZŁOŻENIA DEKLARACJI

6. Rodzaj podmiotu (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. właściciel, użytkownik lub posiadacz

☐

2. współwłaściciel, współużytkownik lub współposiadacz

D. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

D.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. osoba fizyczna

☐

2. osoba prawna

☐

3. jednostka organizacyjna, w tym spółka, nieposiadająca osobowości prawnej

8. Nazwa pełna * / Nazwisko **

9. Nazwa skrócona * / Pierwsze imię, drugie imię **

10. Identyfikator REGON

Pola 11, 12, 13 wypełnia osoba fizyczna w przypadku, gdy numer PESEL nie został nadany.

11. Data urodzenia (dzień - miesiąc - rok)

12. Imię ojca

13. Imię matki

D.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

14. Kraj

15. Województwo

16. Powiat

17. Gmina

18. Ulica

19. Nr domu

20. Nr lokalu

21. Miejscowość

22. Kod pocztowy

23. Poczta

B.3. ADRES DO KORESPONDENCJI

Należy wypełnić tylko wówczas, gdy adres do korespondencji jest inny niż w części D.2.

24. Kraj

25. Województwo

26. Powiat

27. Gmina

28. Ulica

29. Nr domu

30. Nr lokalu

31. Miejscowość

32. Kod pocztowy

33. Poczta

D.4. KONTAKT

34. Telefon	35. Faks	36. E-mail
-------------	----------	------------

E. DANE DOTYCZĄCE UŻYTKÓW ROLNYCH STANOWIĄCYCH GOSPODARSTWO ROLNE – NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU

E.1. GRUNTY ORNE

Klasa	Powierzchnia w ha ²⁾	Przelicznik	Powierzchnia w ha przeliczeniowych ²⁾
	a	b	c
I	37. ,	38.	39. ,
II	40. ,	41.	42. ,
IIIa	43. ,	44.	45. ,
IIIb	46. ,	47.	48. ,
IVa	49. ,	50.	51. ,
IVb	52. ,	53.	54. ,

E.2. ŁĄKI I PASTWISKA

I	55. ,	56.	57. ,
II	58. ,	59.	60. ,
III	61. ,	62.	63. ,
IV	64. ,	65.	66. ,

E.3. SADY

I	67. ,	68.	69. ,
II	70. ,	71.	72. ,
III	73. ,	74.	75. ,
IIIa	76. ,	77.	78. ,
IIIb	79. ,	80.	81. ,
IV	82. ,	83.	84. ,
IVa			
IVb			

E.4. GRUNTY POD STAWAMI ZARYBIONYMI - łososiem, trocią, głowacią, palią i pstrągiem, GRUNTY ROLNE ZABUDOWANE oraz UŻYTKI ROLNE O NIEUSTALONYM PRZELICZNIKU POWIERZCHNI

Powierzchnia w ha ²⁾	Przelicznik	Powierzchnia w ha przeliczeniowych ²⁾
85. ,	1,0	86. ,

E.5. GRUNTY POD STAWAMI ZARYBIONYMI – INNE GATUNKI RYB, GRUNTY POD STAWAMI NIEZARYBIONYMI, GRUNTY POD ROWAMI

87. ,	0,20	88. ,
-------	------	-------

E.6. ŁĄCZNA POWIERZCHNIA UŻYTKÓW ROLNYCH STANOWIĄCYCH GOSPODARSTWO ROLNE**89. Powierzchnia w ha** (suma z części od E.1 do E.5 kol.a)**90. Powierzchnia w ha przeliczeniowych** (suma z części od E.1 do E.5 kol. c)**F. ŁĄCZNA KWOTA PODATKU OD GOSPODARSTW ROLNYCH****Łącznie powierzchnia w ha przeliczeniowych**

Należy wpisać powierzchnię z poz. 90.

91.**Stawka podatku****92.**

zł, gr

Kwota podatku (w pełnych złotych)**93.**

zł

G. DANE DOTYCZĄCE UŻYTKÓW ROLNYCH NIESTANOWIĄCYCH GOSPODARSTW ROLNYCH NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU**94. Powierzchnia w ha****95. Stawka podatku****96. Kwota podatku** (w pełnych złotych)

zł, gr

zł

H. DANE DOTYCZĄCE ZWOLNIEŃ I ULG PODATKOWYCH WYNIKAJĄCYCH Z USTAWY LUB UCHWAŁY RADY GMINY**H.1. ZWOLNIENIA LUB ULGI USTAWOWE**

Tytuł prawny zwolnienia lub ulgi		Powierzchnia w ha fizycznych w przypadku zwolnień/Wysokość w % w przypadku ulgi
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	97.	98.
1.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	99.	
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	100.	101.
2.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	102.	
3. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	103.	104.
3.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	105.	

H.2. ZWOLNIENIA LUB ULGI NA MOCY UCHWAŁY RADY GMINY

Tytuł prawny zwolnienia lub ulgi		Powierzchnia w ha fizycznych w przypadku zwolnień/Wysokość w % w przypadku ulgi
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	106.	107.
1.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	108.	
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	109.	110.
2.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	111.	

I. DANE O NIERUCHOMOŚCIACH ROLNYCH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU**I.1. POŁOŻENIE NIERUCHOMOŚCI****112. Położenie nieruchomości (adres)****113. Nr ewidencyjny obrębu****114. Nr ewidencyjny działek****I.2. TYTUŁ PRAWNY** (zaznaczyć właściwy kwadrat):**115. Rodzaj własności:**☐

1. własność

☐

2. współwłasność

116. Rodzaj posiadania samoistnego:☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

117. Rodzaj użytkowania:☐

1. użytkowanie wieczyste

☐

2. współużytkowanie

118. Rodzaj posiadania zależnego:☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

I.3. KSIĘGA WIECZYSTA

119. Numer księgi wieczystej (zbioru dokumentów)	120. Nazwa sądu
--	-----------------

J. PODPIS PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

121. Imię	122. Nazwisko
123. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok) _____	124. Podpis podatnika / osoby reprezentującej podatnika ³⁾

K. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO

125. Uwagi organu podatkowego	
126. Data (dzień - miesiąc - rok) _____	127. Podpis przyjmującego formularz

- 1) Numer PESEL wpisują podatnicy będący osobami fizycznymi objętymi rejestrem PESEL, nieprowadzący działalności gospodarczej lub niebędący zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług. Identyfikator podatkowy NIP wpisują pozostali podatnicy.
- 2) Należy podać z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.
- 3) Niepotrzebne skreślić.

Pouczenia

Za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy i przez to narażenie podatku na uszczuplenie grozi odpowiedzialność przewidziana w Kodeksie karnym skarbowym.

W przypadku niezapłacenia w obowiązującym terminie kwoty podatku z poz. 93 albo poz. 96 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2017 r. poz. 1201, z późn. zm.)

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić)¹⁾

2. Numer dokumentu

ZDR-1**ZAŁĄCZNIK DO DEKLARACJI NA PODATEK ROLNY**

Załącznik ZDR-1 przeznaczony jest dla jednej nieruchomości. W przypadku, gdy podatnik posiada na terenie gminy więcej niż jedną nieruchomość należy wypełnić odrębne załączniki.

3. Nr załącznika

A. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

4. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. osoba fizyczna

☐

2. osoba prawna

☐

3. jednostka organizacyjna, w tym spółka, nieposiadająca osobowości prawnej

5. Nazwa pełna * / Nazwisko **

6. Nazwa skrócona * / Pierwsze imię, drugie imię **

B. DANE O NIERUCHOMOŚCIACH ROLNYCH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU**B.1. POŁOŻENIE NIERUCHOMOŚCI**

7. Położenie nieruchomości (adres)

8. Nr ewidencyjny obrębu

9. Nr ewidencyjny działek

B.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):

10. Rodzaj własności:

☐

1. własność

☐

2. współwłasność

11. Rodzaj posiadania samoistnego:

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

12. Rodzaj użytkowania:

☐

1. użytkowanie wieczyste

☐

2. współużytkowanie

13. Rodzaj posiadania zależnego:

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

B.3. KSIĘGA WIECZYSTA

14. Numer księgi wieczystej (zbioru dokumentów)

15. Nazwa sądu

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie informacji o gruntach i deklaracji na podatek rolny, składanych za pomocą
środków komunikacji elektronicznej**

Na podstawie art. 6a ust. 12 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób przesyłania informacji o gruntach, zwanych dalej „informacjami”, i deklaracji na podatek rolny, zwanych dalej „deklaracjami”, za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone informacje i deklaracje.

§ 2. Informacje i deklaracje mogą być przesyłane z wykorzystaniem:

- 1) elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, lub
- 2) innego systemu teleinformatycznego wskazanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego.

§ 3. Informacje i deklaracje są opatrywane:

- 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo
- 2) podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER FINANSÓW

W POROZUMIENIU:

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) (dalej: u.p.r.) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...), które wejdą w życie z dniem

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego ze znowelizowanego art. 6a ust. 11 u.p.r.. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w art. 6a ust. 5 i ust. 8 pkt 1 u.p.r., z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku rolnego, z uwzględnieniem możliwości wprowadzania przez rady gmin zwolnień i ulg w tym podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

Wzory formularzy, o których mowa w art. 6a ust. 5 i ust. 8 pkt 1 u.p.r., to odpowiednio:

- 1) informacja o gruntach, składana przez osoby fizyczne;
- 2) deklaracja na podatek rolny na dany rok podatkowy, składana przez osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki, nieposiadające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostki organizacyjne Lasów Państwowych.

W aktualnym stanie prawnym do określania wzorów informacji o gruntach, składanych przez osoby fizyczne i deklaracji na podatek rolny, składanych przez pozostałych podatników upoważnione są rady gmin, na podstawie art. 6a ust. 11 u.p.r., w brzmieniu obowiązującym do dnia

Z dniem ..., w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym, wskazany art. 6a ust. 11 u.p.r. zostanie zmieniony, a uprawnienie do określania wzorów informacji i deklaracji zostanie powierzone ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Określone wzory będą jednolite dla całego kraju i obowiązywać będą w każdej gminie.

Projekt rozporządzenia określa wzór:

- 1) informacji o gruntach (IR-1), stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) załącznika do informacji o gruntach (ZIR-1), stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) deklaracji na podatek rolny (DR-1), stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia oraz
- 4) załącznika do deklaracji na podatek rolny (ZDR-1), stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Wzór informacji o gruntach, zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 6a ust. 11 u.p.r., zawiera dane niezbędne do wymiaru i poboru podatku rolnego, wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania formularza, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami.

W szczególności informacja zawiera następujące dane:

- a) miejsce składania informacji,
- b) podmiot zobowiązany do złożenia informacji,
- c) dane podatnika,
- d) dane dotyczące użytków rolnych stanowiących gospodarstwo rolne – niepodlegających zwolnieniu,
- e) dane dotyczące użytków rolnych niestanowiących gospodarstwa rolnego niepodlegających zwolnieniu,
- f) dane dotyczące zwolnień i ulg podatkowych wynikających z ustawy lub z uchwały rady gminy,
- g) dane o nieruchomościach rolnych podlegających opodatkowaniu lub zwolnieniu,
- h) podpis podatnika/osoby reprezentującej podatnika,
- i) adnotacje organu podatkowego,
- j) objaśnienia,
- k) pouczenia.

Załącznikiem do informacji jest Załącznik do informacji o gruntach (ZIR-1).

Wzór deklaracji na podatek rolny, zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 6a ust. 11 u.p.r., zawiera dane niezbędne do wymiaru i poboru podatku rolnego, wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania formularza, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami.

W szczególności deklaracja zawiera następujące dane:

- a) miejsce składania deklaracji,
- b) podmiot zobowiązany do złożenia deklaracji,
- c) dane podatnika,

- d) dane dotyczące użytkowników rolnych stanowiących gospodarstwo rolne – niepodlegających zwolnieniu,
- e) łączną kwotę podatku od gospodarstw rolnych,
- f) dane dotyczące użytkowników rolnych niestanowiących gospodarstw rolnych niepodlegających zwolnieniu,
- g) dane dotyczące zwolnień i ulg podatkowych wynikających z ustawy lub uchwały rady gminy,
- h) dane o nieruchomościach rolnych podlegających opodatkowaniu lub zwolnieniu,
- i) podpis podatnika/osoby reprezentującej podatnika,
- j) adnotacje organu podatkowego,
- k) objaśnienia,
- l) pouczenia.

Załącznikiem do deklaracji jest Załącznik do deklaracji na podatek rolny (ZDR-1).

Zarówno formularz informacji, jak i deklaracji, określone przez Ministra Finansów, uwzględniają fakt, że na podstawie u.p.r. możliwe jest wprowadzanie przez rady gmin, zwolnień i ulg w tym podatku (art. 13e u.p.r.). Jednolite wzory informacji i deklaracji będą zatem stosowane również i w gminach stosujących zwolnienia i ulgi w podatku rolnym, wynikające z uchwał rad gmin.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ..., tj. z dniem wejścia w życie zmian w u.p.r., wynikających z ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

Rozporządzenie może wpłynąć na działalność przedsiębiorców, ponieważ reguluje kwestie dotyczące wykonywania obowiązków informacyjnych, tj. składania informacji i deklaracji na podatek rolny przez wszystkich podatników tego podatku, w tym również podatników (osób fizycznych i osób prawnych) prowadzących działalność gospodarczą – z tytułu opodatkowania podatkiem rolnym użytkowników rolnych, zajętych na prowadzenie działalności rolniczej. Jednak nie nakłada nowych obowiązków na przedsiębiorców, a obowiązek złożenia informacji lub deklaracji wynika z ustawy regulującej opodatkowanie podatkiem rolnym i jest im znany.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W związku z faktem, że projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonowania samorządu

terytorialnego, zostanie on przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie informacji o gruntach i deklaracji na podatek rolny, składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Gruza, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Przekopiak, Dyrektor Departamentu Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier (22) 694 58 04 sekretariat.ps@mf.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Nr w wykazie prac ...
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...).

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego z art. 6a ust. 12 ustawy o podatku rolnym. Zgodnie z tym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przysyłania informacji o gruntach i deklaracji na podatek rolny, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te informacje i deklaracje – uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia przewiduje przysyłane informacji i deklaracji, obowiązujących w zakresie podatku rolnego, z wykorzystaniem:

- 1) elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, lub
- 2) innego systemu teleinformatycznego wskazanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Przewiduje się dwa rodzaje podpisów elektronicznych, którymi powinny być opatrzone informacje i deklaracje w podatku rolnym: kwalifikowany podpis elektroniczny albo podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.

Określenie sposobu przysyłania informacji o gruntach i deklaracji na podatek rolny, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te informacje i deklaracje umożliwi podatnikom podatku rolnego składanie tych formularzy w formie elektronicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji.

Brak jest potrzeby odwoływania się do rozwiązań zagranicznych, gdyż w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy wynikające z uregulowań wewnętrznych poszczególnych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku rolnego			
Organy podatkowe 2478			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa							

	domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

29-09-DB

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie wzorów informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz
deklaracji na podatek od nieruchomości**

Na podstawie art. 6 ust. 13 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588, 1669, 1693 i 1722) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się wzór informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych (IN-1), stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Określa się wzór załącznika do informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych (ZIN-1), stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Określa się wzór deklaracji na podatek od nieruchomości (DN-1), stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Określa się wzór załącznika do deklaracji na podatek od nieruchomości (ZDN-1), stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588, 1669, 1693 i 1722) (dalej: u.p.o.l.) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...), które wejdą w życie z dniem

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wynikającego ze znowelizowanego art. 6 ust. 13 u.p.o.l. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1 u.p.o.l., z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, z uwzględnieniem możliwości różnicowania przez rady gmin stawek tego podatku oraz wprowadzania zwolnień od tego podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na celu umożliwienie identyfikacji podatnika, przedmiotu opodatkowania i organu, do którego jest kierowany formularz, oraz poprawne obliczenie podatku przez podatnika.

Wzory formularzy, o których mowa w art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1 u.p.o.l., to odpowiednio:

- 1) informacja o nieruchomościach i obiektach budowlanych, składana przez osoby fizyczne;
- 2) deklaracja na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy, składana przez osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki nie mające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

W aktualnym stanie prawnym do określania wzorów informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych, składanych przez osoby fizyczne i deklaracji na podatek od nieruchomości, składanych przez pozostałych podatników, upoważnione są rady gmin, na podstawie art. 6 ust. 13 u.p.o.l., w brzmieniu obowiązującym do dnia

Z dniem ..., w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym, wskazany art. 6 ust. 13 u.p.o.l. zostanie zmieniony, a uprawnienie do określania wzorów informacji i deklaracji zostanie powierzone ministrowi właściwemu do

spraw finansów publicznych. Określone wzory będą jednolite dla całego kraju i obowiązywać będą w każdej gminie.

Projekt rozporządzenia określa wzór:

- 1) informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych IN-1,
- 2) załącznika do informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych ZIN-1, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) deklaracji na podatek od nieruchomości DN-1, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia oraz
- 4) załącznika do deklaracji na podatek od nieruchomości ZDN-1, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Wzór informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych, zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 6 ust. 13 u.p.o.l., zawiera dane niezbędne do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości oraz objaśnienia co do sposobu wypełniania formularza, terminu i miejsca składania oraz niezbędne pouczenia.

W szczególności informacja zawiera następujące dane:

- a) miejsce składania informacji,
- b) oznaczenie podmiotu zobowiązanego do złożenia informacji,
- c) dane podatnika (adres zamieszkania, adres do korespondencji i kontakt do podatnika),
- d) dane o nieruchomości i obiektach budowlanych podlegających opodatkowaniu lub zwolnieniu,
- e) dane dotyczące przedmiotów opodatkowania niepodlegających zwolnieniu,
- f) dane o przedmiotach opodatkowania podlegających zwolnieniu,
- g) wykaz budowli,
- h) podpis podatnika/osoby reprezentującej podatnika,
- i) adnotacje organu podatkowego,
- j) objaśnienia,
- k) pouczenia.

Załącznikiem do informacji jest formularz ZIN-1 – Załącznik do informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych.

Wzór deklaracji na podatek od nieruchomości DN-1, zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 6 ust. 13 u.p.o.l., zawiera dane niezbędne do wymiaru i poboru podatku od

nieruchomości oraz objaśnienia co do sposobu wypełniania formularza, terminu i miejsca składania oraz niezbędne pouczenia.

W szczególności deklaracja zawiera następujące dane:

- a) miejsce składania deklaracji,
- b) oznaczenie podmiotu zobowiązanego do złożenia deklaracji,
- c) dane podatnika (dane identyfikacyjne, adres siedziby/adres zamieszkania, adres do korespondencji i kontakt do podatnika),
- d) dane o nieruchomości i obiektach budowlanych podlegających opodatkowaniu lub zwolnieniu,
- e) dane dotyczące przedmiotów opodatkowania niepodlegających zwolnieniu,
- f) łączną kwotę podatku,
- g) dane o przedmiotach opodatkowania podlegających zwolnieniu,
- h) wykaz budowli,
- i) informację o załącznikach,
- k) podpis podatnika/osoby reprezentującej podatnika,
- l) adnotacje organu podatkowego,
- ł) objaśnienia,
- m) pouczenia.

Załącznikiem do deklaracji jest formularz ZDN-1 – Załącznik do deklaracji na podatek od nieruchomości.

Zarówno formularz informacji, jak i deklaracji, określone przez Ministra Finansów, uwzględniają fakt, że na podstawie u.p.o.l. możliwe jest różnicowanie przez rady gmin, wysokości stawek podatku od nieruchomości, dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania (art. 5 ust. 2, 3 i 4 u.p.o.l.) a także wprowadzanie przez rady gmin zwolnień od tego podatku (art. 7 ust. 3 u.p.o.l.). Jednolite wzory informacji i deklaracji będą zatem stosowane również i w gminach różnicujących stawki podatku od nieruchomości oraz stosujących zwolnienia od tego podatku, wynikające z uchwał rad gmin.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ..., tj. z dniem wejścia w życie zmian w u.p.o.l., wynikających z ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

Rozporządzenie wpływa na działalność przedsiębiorców, ponieważ reguluje kwestie dotyczące wykonywania obowiązków informacyjnych, tj. składania informacji i deklaracji na

podatek od nieruchomości przez wszystkich podatników podatku od nieruchomości, w tym również podatników (osób fizycznych i osób prawnych) prowadzących działalność gospodarczą. Jednak nie nakłada nowych obowiązków na przedsiębiorców, a obowiązek złożenia informacji lub deklaracji wynika z ustawy regulującej opodatkowanie podatkiem od nieruchomości i jest im znany.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W związku z faktem, że projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, zostanie on przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wzorów informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Gruza, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Przekopiak, Dyrektor Departamentu Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier (22) 694 58 04 sekretariat.ps@mf.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Nr w wykazie prac
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588, 1669, 1693 i 1722) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...).

Projekt stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego z 6 ust. 13 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory: informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości, wraz z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, z uwzględnieniem możliwości różnicowania przez rady gmin stawek tego podatku oraz wprowadzania zwolnień od tego podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na celu umożliwienie identyfikacji podatnika, przedmiotu opodatkowania i organu, do którego jest kierowany formularz, oraz poprawne obliczenie podatku przez podatnika.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia określa wzory:

- 1) informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia, przeznaczony dla osób fizycznych,
- 2) załącznika do informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) deklaracji na podatek od nieruchomości, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia, przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych oraz spółek niemających osobowości prawnej, jednostek organizacyjnych Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostek organizacyjnych Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz
- 4) załącznika do deklaracji na podatek od nieruchomości, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie umożliwi wykonywanie obowiązków informacyjnych, tj. składania informacji i deklaracji obowiązujących w zakresie podatku od nieruchomości przez wszystkich podatników tego podatku, w tym również podatników (osób fizycznych i osób prawnych) prowadzących działalność gospodarczą. Rozporządzenie określa jednolite wzory: informacji i deklaracji, obowiązujące we wszystkich gminach na terenie całego kraju.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji. Określenie wzorów: informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości służy realizacji obowiązków nałożonych krajowymi przepisami.

Brak jest potrzeby odwoływania się do rozwiązań zagranicznych, gdyż w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy wynikające z uregulowań wewnętrznych poszczególnych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku od nieruchomości			
Organy podatkowe – 2478			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												

	domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić)¹⁾

2. Nr dokumentu

IN-1

INFORMACJA O NIERUCHOMOŚCIACH I OBIEKTACH BUDOWLANYCH

3. Rok

Podstawa prawna: Art. 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2017 r. poz.1785).
 Składający: Formularz przeznaczony dla osób fizycznych będących właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.
 Termin składania: W terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego, lub wysokość opodatkowania.
 Miejsce składania: Organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia przedmiotu opodatkowania.

A. MIEJSCE SKŁADANIA INFORMACJI

4. Nazwa i adres siedziby organu podatkowego

B. OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA INFORMACJI

5. Okoliczności powodujące obowiązek złożenia informacji (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. informacja składana po raz pierwszy

2. korekta uprzednio złożonej informacji (miesiąc, rok)

C. PODMIOT ZOBOWIĄZANY DO ZŁOŻENIA INFORMACJI

6. Rodzaj podmiotu (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. właściciel, użytkownik lub posiadacz

2. współwłaściciel, współużytkownik lub współposiadacz

D. DANE PODATNIKA

D.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Nazwisko

8. Pierwsze imię, drugie imię

9. Identyfikator REGON

Pola 10, 11, 12 należy wypełnić w przypadku, gdy PESEL nie został nadany.

10. Data urodzenia

11. Imię ojca

12. Imię matki

D.2. ADRES ZAMIESZKANIA

13. Kraj

14. Województwo

15. Powiat

16. Gmina

17. Ulica

18. Nr domu

19. Nr lokalu

20. Miejscowość

21. Kod pocztowy

22. Poczta

D.3. ADRES DO KORESPONDENCJI

23. Kraj

24. Województwo

25. Powiat

26. Gmina

27. Ulica

28. Nr domu

29. Nr lokalu

30. Miejscowość

31. Kod pocztowy

32. Poczta

D.4. KONTAKT

33. Telefon

34. Faks

35. E-mail

E. DANE O NIERUCHOMOŚCIACH I OBIEKTACH BUDOWLANYCH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU**E.1. POŁOŻENIE NIERUCHOMOŚCI**

36. Kraj	37. Województwo	38. Powiat	
39. Gmina	40. Ulica	41. Nr domu	42. Nr lokalu
43. Dzielnica	44. Miejscowość		
45. Nr ewidencyjny lokalu	46. Nr ewidencyjny działek		

E.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):

47. Rodzaj własności ☐ 1. własność ☐ 2. współwłasność	48. Rodzaj posiadania samoistnego ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie
49. Rodzaj użytkowania ☐ 1. użytkowanie wieczyste ☐ 2. współużytkowanie wieczyste	50. Rodzaj posiadania zależnego ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie

E.3. KSIĘGA WIECZYSTA

51. Nr księgi wieczystej (zbioru dokumentów)	52. Nazwa sądu
--	----------------

F. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU**F.1. POWIERZCHNIA GRUNTÓW**Podstawa opodatkowania w m² (ha)
z dokładnością do 1 m²

1. Związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	53.	m ²	
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	54.	56.	
1.1.2. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	55.		
1.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	57.		
1.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	58.	59.	
2. Pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych 2)	60.		,
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	61.		63.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	62.	70.	
3. Pozostałe grunty, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	64.		m ²
3.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	65.		67.
3.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	66.	71.	
3.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	68.		70.
3.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	69.		74.
4. Niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, i położone na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego	71.	m ²	
4.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	72.	74.	
4.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	73.		

F.2. POWIERZCHNIA BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI

		Podstawa opodatkowania w m ²
1. Mieszkalne - ogółem		75. m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	76. m ²
	- powyżej 2,20 m	77. m ²
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	78.	80.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	79.	
2. Związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz części budynków mieszkalnych zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej - ogółem		81. m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	82. m ²
	- powyżej 2,20 m	83. m ²
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	84.	86.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	85.	
3. Zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym - ogółem		86. m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	87. m ²
	- powyżej 2,20 m	88. m ²
3.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	89.	91.
3.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	90.	
4. Związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń - ogółem		92. m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	93. m ²
	- powyżej 2,20 m	94. m ²
4.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	95.	97.
4.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	96.	
5. Pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - ogółem		98. m ²
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	99. m ²
	- powyżej 2,20 m	100. m ²
5.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	101.	103.
5.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	102.	

F.3. WARTOŚĆ BUDOWLI LUB ICH CZĘŚCI ZWIĄZANYCH Z PROWADZENIEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Budowle		Podstawa opodatkowania w zł z dokładnością do 1 zł
		104.
		zł
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	105.	107.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	106.	
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	108.	110.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	109.	

G. DANE O PRZEDMIOTACH OPODATKOWANIA PODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU**G.1. ZWOLNIENIA USTAWOWE**

Tytuł prawny zwolnienia		Grunty powierzchnia w m ² (ha)	Budynki lub ich części powierzchnia użytkowa w m ²	Budowle wartość w zł
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	111.	113.	114.	115.
1.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	112.			
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	116.	118.	119.	120.
2.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	117.			
3. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	121.	123.	124.	125.
3.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	122.			

G.2. ZWOLNIENIA NA MOCY UCHWAŁ RADY GMINY

1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	126.	127.	128.
1.2 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)			
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	129.	130.	131.
2.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)			

H. WYKAZ BUDOWLI

Nazwa budowli	Numer inwentarzowy	Symbol KŚT
132.	133.	134.
135.	136.	137.

111. Uwagi organu podatkowego	
112. Data (dzień - miesiąc - rok)	113. Podpis przyjmującego formularz

-
- 5/5

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) ¹⁾	2. Nr dokumentu
--	-----------------

ZIN-1**ZAŁĄCZNIK DO INFORMACJI O NIERUCHOMOŚCIACH I OBIEKTACH BUDOWLANYCH**

Załącznik ZIN-1 przeznaczony jest dla jednej nieruchomości. W przypadku, gdy podatnik posiada na terenie gminy więcej niż jedną nieruchomość należy wypełnić odrębne załączniki.

3. Nr załącznika

A. DANE PODATNIKA**A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

4. Nazwisko

5. Pierwsze imię, drugie imię

B. DANE O NIERUCHOMOŚCIACH I OBIEKTACH BUDOWLANYCH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU**B.1. KONTAKT**

6. Kraj	7. Województwo	8. Powiat
9. Gmina	10. Miejscowość	11. Dzielnica
12. Ulica	13. Nr domu	14. Nr lokalu
15. Nr ewidencyjny obrębu	16. Nr ewidencyjny działek	

B.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):

17. Rodzaj własności ☐ 1. własność ☐ 2. współwłasność	18. Rodzaj posiadania samoistnego ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie
19. Rodzaj użytkowania ☐ 1. użytkowanie wieczyste ☐ 2. współużytkowanie wieczyste	20. Rodzaj posiadania zależnego ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie

B.3. KSIĘGA WIECZYSTA

21. Nr księgi wieczystej (zbioru dokumentów)	22. Nazwa sądu
--	----------------

C. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU**C.1. POWIERZCHNIA GRUNTÓW**Podstawa opodatkowania w m² (ha)
z dokładnością do 1 m²

1. Związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	23.	m ²
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	24.	25.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	26.	
1.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	27.	28.
1.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	29.	
		m ²

2. Pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych²⁾		30.	ha
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	31.	32.	ha
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	33.		
3. Pozostałe grunty, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego		34.	m ²
3.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	35.	36.	m ²
3.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	37.		
3.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	38.	39.	m ²
3.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	40.		
4. Niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, i położone na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego		41.	m ²
4.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	42.	43.	m ²
4.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	44.		

C.2. POWIERZCHNIA BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI

		Podstawa opodatkowania w m ²
1. Mieszkalne - ogółem		45.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	46.
	- powyżej 2,20 m	47.
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	48.	49.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	50.	
2. Związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz części budynków mieszkalnych zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej - ogółem		51.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	52.
	- powyżej 2,20 m	53.
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	54.	55.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	56.	
3. Zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym - ogółem		57.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	58.
	- powyżej 2,20 m	59.
3.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	60.	61.
3.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	62.	

4. Związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń - ogółem		63.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	64.
	- powyżej 2,20 m	65.
4.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		66.
4.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		68.
5. Pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - ogółem		69.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	70.
	- powyżej 2,20 m	71.
5.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		72.
5.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		74.

C.3. WARTOŚĆ BUDOWLI LUB ICH CZĘŚCI ZWIĄZANYCH Z PROWADZENIEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Budowle		Podstawa opodatkowania w zł z dokładnością do 1 zł
		75.
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		76.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		78.
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		79.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		81.

D. DANE O PRZEDMIOTACH OPODATKOWANIA PODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU

D.1. ZWOLNIENIA USTAWOWE

Tytuł prawny zwolnienia	Grunty powierzchnia w m² (ha)	Budynki lub ich części powierzchnia użytkowa w m²	Budowle wartość w zł
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	82.	83.	84.
1.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	86.		
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	87.	88.	89.
2.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	91.		
3. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	92.	93.	94.
3.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	96.		

D.2. ZWOLNIENIA NA MOCY UCHWAŁ RADY GMINY

1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	97.	98.	99.	100.
1.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	101.			
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	102.	103.	104.	105.
2.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	106.			

E. WYKAZ BUDOWLI

Nazwa budowli	Numer inwentarzowy	Symbol KŚT
107.	108.	109.
110.	111.	112.

1) Numer PESEL wpisują podatnicy będący osobami fizycznymi objętymi rejestrem PESEL, nieprowadzący działalności gospodarczej lub niebędący zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług. Identyfikator podatkowy NIP wpisują pozostali podatnicy.

2) Należy podać z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

3) Niepotrzebne skreślić.

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) ¹⁾	2. Nr dokumentu
_____	_____

DN-1

DEKLARACJA NA PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI

3. Rok

Podstawa prawna:	Art. 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2017 r. poz.1785).
Składający:	Formularz przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych oraz spółek niemających osobowości prawnej będących właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz dla osób fizycznych będących współwłaścicielami lub współposiadaczami z osobami prawnymi, bądź z innymi jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej lub ze spółkami nieposiadającymi osobowości prawnej, z wyjątkiem osób fizycznych tworzących wspólnotę mieszkaniową.
Termin składania:	Do dnia 31 stycznia każdego roku podatkowego lub w terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego, lub wysokość opodatkowania.
Miejsce składania:	Organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania.

A. MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI

4. Nazwa i adres siedziby organu podatkowego

B. OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA DEKLARACJI

5. Okoliczności powodujące obowiązek złożenia deklaracji (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. deklaracja roczna

☐

2. korekta deklaracji rocznej (miesiąc - rok) _____

C. PODMIOT ZOBOWIĄZANY DO ZŁOŻENIA DEKLARACJI

6. Rodzaj podmiotu (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. właściciel, użytkownik lub posiadacz

☐

2. współwłaściciel, współużytkownik lub współposiadacz

D. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

D.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. osoba fizyczna

☐

2. osoba prawna

☐

3. jednostka organizacyjna, w tym spółka, nieposiadająca osobowości prawnej

8. Nazwa pełna * / Nazwisko **

9. Nazwa skrócona * / Pierwsze imię, drugie imię **

10. Identyfikator REGON

Pola 11, 12, 13 wypełnia osoba fizyczna w przypadku, gdy numer PESEL nie został nadany.

11. Data urodzenia (dzień - miesiąc - rok)

12. Imię ojca

13. Imię matki

D.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

14. Kraj

15. Województwo

16. Powiat

17. Gmina

18. Ulica

19. Nr domu

20. Nr lokalu

21. Miejscowość

22. Kod pocztowy

23. Poczta

D.3. ADRES DO KORESPONDENCJI

Należy wypełnić tylko wówczas, gdy adres do korespondencji jest inny niż w części D.2.

24. Kraj	25. Województwo	26. Powiat	
27. Gmina	28. Ulica	29. Nr domu	30. Nr lokalu
31. Miejscowość	32. Kod pocztowy	33. Poczta	

D.4. KONTAKT

34. Telefon	35. Faks	36. E-mail
-------------	----------	------------

E. DANE O NIERUCHOMOŚCI I OBIEKTACH BUDOWLANYCH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU²⁾**E.1. POŁOŻENIE NIERUCHOMOŚCI**

37. Kraj	38. Województwo	39. Powiat
40. Gmina	41. Miejscowość	42. Dzielnica
43. Ulica	44. Nr domu	45. Nr lokalu
46. Numer ewidencyjny obrębu	47. Numery ewidencyjne działek	

E.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):

48. Rodzaj własności: ☐ 1. własność ☐ 2. współwłasność	49. Rodzaj posiadania samoistnego: ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie
50. Rodzaj użytkowania: ☐ 1. użytkowanie wieczyste ☐ 2. współużytkowanie wieczyste	51. Rodzaj posiadania zależnego: ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie

E.3. KSIĘGA WIECZYSTA

52. Numer księgi wieczystej	53. Nazwa sądu
-----------------------------	----------------

F. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU**F.1. POWIERZCHNIA GRUNTÓW**

	Podstawa opodatkowania w m ² (ha) z dokładnością do 1 m ²	Stawka podatku zł, gr	Kwota podatku zł, gr
1. Związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	54. m ²	55. ,	56. ,
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	57.	58.	59.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	61. m ²	60. ,	62. ,
1.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	62.	63.	64.
1.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	66. m ²	65. ,	67. ,
2. Pod wodami powierzchniowymi stojącym lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych³⁾	67. ha	68. ,	69. ,
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	70.	71.	72.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	74. ha	73. ,	74. ,

3. Pozostałe grunty, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego		75.	76.	77.
3.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		78.	79.	80.
3.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		82.		
3.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		83.	84.	85.
3.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		87.		
4. Niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, i położone na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego		88.	89.	90.
4.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		91.	92.	93.
4.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		95.		

F.2. POWIERZCHNIA BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI

		Podstawa opodatkowania w m ²	Stawka podatku zł, gr	Kwota podatku zł, gr
1. Budynki mieszkalne - ogółem		96.	97.	98.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	99.		
	- powyżej 2,20 m	100.		
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		101.	102.	103.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		105.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	106.		
	- powyżej 2,20 m	107.		
2. Związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz części budynków mieszkalnych zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej - ogółem		108.	109.	110.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	111.		
	- powyżej 2,20 m	112.		
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		113.	114.	115.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		117.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	118.		
	- powyżej 2,20 m	119.		
2.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		120.	121.	122.
2.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		124.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	125.		
	- powyżej 2,20 m	126.		

3. Zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym - ogółem		127.	128.	129.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	130.		
	- powyżej 2,20 m	131.		
3.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		132.	133.	134.
3.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		136.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	137.		
	- powyżej 2,20 m	138.		
4. Związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń - ogółem		139.	140.	141.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	142.		
	- powyżej 2,20 m	143.		
4.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		144.	145.	146.
4.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		148.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	149.		
	- powyżej 2,20 m	150.		
5. Pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - ogółem		151.	152.	153.
w tym kondygnacji o wysokości:	od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	154.		
	powyżej 2,20 m	155.		
5.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		156.	157.	158.
5.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		160.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	161.		
	- powyżej 2,20 m	162.		
5.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		163.	164.	165.
5.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		167.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	168.		
	- powyżej 2,20 m	169.		
5.3. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		170.	171.	172.
5.3.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		174.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	175.		
	- powyżej 2,20 m	176.		

F.3. WARTOŚĆ BUDOWLI LUB ICH CZĘŚCI ZWIĄZANYCH Z PROWADZEIEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

		Podstawa opodatkowania w zł, z dokładnością do 1 zł	Stawka podatku (w %)	Kwota podatku zł, gr
Budowle		177.	178.	179.
1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	180.	181.	182.	183.
1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	184.			
2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	185.	186.	187.	188.
2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	189.			

G. ŁĄCZNA KWOTA PODATKU

Suma kwot wykazanych w częściach F.1. F.2. F.3. deklaracji oraz w częściach C.1. C.2. C.3. załącznika (załączników)	190.
---	------

H. DANE O PRZEDMIOTACH OPODATKOWANIA PODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU**H.1. ZWOLNIENIA USTAWOWE**

Tytuł prawny zwolnienia		Grunty powierzchnia w m ² (ha)	Budynki lub ich części powierzchnia użytkowa w m ²	Budowle wartość w zł
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	191.	192.	193.	194.
1.1. Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	195.			
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	196.	197.	198.	199.
2.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	200.			
3. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	201.	202.	203.	204.
3.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	205.			

H.2. ZWOLNIENIA NA MOCY UCHWAŁY RADY GMINY

Tytuł prawny zwolnienia		Grunty powierzchnia w m ² (ha)	Budynki lub ich części powierzchnia użytkowa w m ²	Budowle wartość w zł
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	206.	207.	208.	209.
1.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	210.			
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	211.	212.	213.	214.
2.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	215.			

I. WYKAZ BUDOWLI

Nazwa budowli	Numer inwentarzowy	Symbol KŚT
216.	217.	218.
219.	220.	221.
222.	223.	224.
225.	226.	227.

J. INFORMACJA O ZAŁĄCZNIKACH (do niniejszej deklaracji dołączono) o liczbie deklaracji DN?

228. Liczba załączników ZDN-1

K. PODPIS PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

228. Imię	229. Nazwisko
230. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok)	232. Podpis podatnika / osoby reprezentującej podatnika ⁴⁾

L. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO

231. Uwagi organu podatkowego

232. Data (dzień - miesiąc - rok)

233. Podpis przyjmującego formularz

- 1) Numer PESEL wpisują podatnicy będący osobami fizycznymi objętymi rejestrem PESEL, nieprowadzący działalności gospodarczej lub niebędący zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług. Identyfikator podatkowy NIP wpisują pozostali podatnicy.
- 2) W przypadku posiadania więcej niż jednej nieruchomości należy wypełnić załącznik ZDN-1.
- 3) Należy podać z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.
- 4) Niepotrzebne skreślić.

Pouczenia

Za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy i przez to narażenie podatku na uszczuplenie grozi odpowiedzialność przewidziana w Kodeksie karnym skarbowym.

W przypadku niezapłacenia w obowiązującym terminie kwoty podatku z poz. 190 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2017 r. poz. 1201, z późn. zm.).

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić)¹⁾

2. Numer dokumentu

ZDN-1

ZAŁĄCZNIK DO DEKLARACJI NA PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI

Załącznik ZDN-1 przeznaczony jest dla jednej nieruchomości. W przypadku, gdy podatnik posiada na terenie gminy więcej niż jedną nieruchomość należy wypełnić odrębne załączniki.

3. Nr załącznika

A. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

4. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. osoba fizyczna

☐

2. osoba prawna

☐

3. jednostka organizacyjna, w tym spółka, nieposiadająca osobowości prawnej

5. Nazwa pełna * / Nazwisko **

6. Nazwa skrócona * / Pierwsze imię, drugie imię **

B. DANE O NIERUCHOMOŚCI I OBIEKTACH BUDOWLANYCH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU

B.1. POŁOŻENIE NIERUCHOMOŚCI

7. Kraj

8. Województwo

9. Powiat

10. Gmina

11. Miejscowość

12. Dzielnica

13. Ulica

14. Nr domu

15. Nr lokalu

16. Numer ewidencyjny obrębu

17. Numery ewidencyjne działek

B.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):

18. Rodzaj własności

☐

1. własność

☐

2. współwłasność

19. Rodzaj posiadania samoistnego

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

20. Rodzaj użytkowania

☐

1. użytkowanie wieczyste

☐

2. współużytkowanie wieczyste

21. Rodzaj posiadania zależnego

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

B.3. KSIĘGA WIECZYSTA

22. Numer księgi wieczystej (zbioru dokumentów)

23. Nazwa sądu

C. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU

C.1. POWIERZCHNIA GRUNTÓW

		Podstawa opodatkowania w m ² (ha) z dokładnością do 1 m ²	Stawka podatku zł, gr	Kwota podatku zł, gr
1. Związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków		24. m ²	25. ,	26. ,
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	27.	28. m ²	29. ,	30. ,
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	31.			

1.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	32.	33.	34.	35.
1.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	36.	m ²	,	,
2. Pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych ²⁾		37.	38.	39.
		,	ha	,
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	40.	41.	42.	43.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	44.	,	ha	,
3. Pozostałe grunty, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego		45.	46.	47.
		m ²	,	,
3.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	48.	49.	50.	51.
3.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	52.	m ²	,	,
3.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	53.	54.	55.	56.
3.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	57.	m ²	,	,
4. Niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, i położone na terenach, dla których miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową, usługową albo zabudowę o przeznaczeniu mieszanym obejmującym wyłącznie te rodzaje zabudowy, jeżeli od dnia wejścia w życie tego planu w odniesieniu do tych gruntów upłynął okres 4 lat, a w tym czasie nie zakończono budowy zgodnie z przepisami prawa budowlanego		58.	59.	60.
		m ²	,	,
4.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	61.	62.	63.	64.
4.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	65.	m ²	,	,

C.2. POWIERZCHNIA BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI

		Podstawa opodatkowania w m ²	Stawka podatku zł, gr	Kwota podatku zł, gr
1. Budynki mieszkalne - ogółem		66.	67.	68.
			,	,
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	69.		
	- powyżej 2,20 m	70.		
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	71.	72.	73.	74.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	75.		,	,
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	76.		
	- powyżej 2,20 m	77.		

2. Związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz części budynków mieszkalnych zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej - ogółem		78.	79.	80.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	81.		
	- powyżej 2,20 m	82.		
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		83.	84.	85.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		87.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	88.		
	- powyżej 2,20 m	89.		
2.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		90.	91.	92.
2.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		94.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	95.		
	- powyżej 2,20 m	96.		
3. Zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym - ogółem		97.	98.	99.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	100.		
	- powyżej 2,20 m	101.		
3.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		102.	103.	104.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		106.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	107.		
	- powyżej 2,20 m	108.		
4. Związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń - ogółem		109.	110.	111.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	112.		
	- powyżej 2,20 m	113.		
4.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		114.	115.	116.
4.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		118.		
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	119.		
	- powyżej 2,20 m	120.		
5. Pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - ogółem		121.	122.	123.
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	124.		
	- powyżej 2,20 m	125.		
5.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy		126.	127.	128.
5.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)		130.		

w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	131.		
	- powyżej 2,20 m	132.		
5.2. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	133.	134.	135.	136.
5.2.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	137.		,	,
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	138.		
	- powyżej 2,20 m	139.		
5.3. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	140.	141.	142.	143.
5.3.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	144.		,	,
w tym kondygnacji o wysokości:	- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni)	145.		
	- powyżej 2,20 m	146.		

C.3. WARTOŚĆ BUDOWLI LUB ICH CZĘŚCI ZWIĄZANYCH Z PROWADZENIEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Budowle		Podstawa opodatkowania w zł, z dokładnością do 1 zł	Stawka podatku (w%)	Kwota podatku zł, gr
		147.	148.	149. ,
1.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	150.	151.	152.	153.
1.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	154.			,
2.1. Nazwa rodzaju przedmiotu opodatkowania zgodnie z uchwałą rady gminy	155.	156.	157.	158.
2.1.1. Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	159.			,

D. DANE O PRZEDMIOTACH OPODATKOWANIA PODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU

D.1. ZWOLNIENIA USTAWOWE

Tytuł prawny zwolnienia		Grunty powierzchnia w m ² (ha)	Budynki lub ich części powierzchnia użytkowa w m ²	Budowle wartość w zł
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	160.	161.	162.	163.
1.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	164.			
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	165.	166.	167.	168.
2.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	169.			
3. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	170.	171.	172.	173.
3.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	174.			

D.2. ZWOLNIENIA NA MOCY UCHWAŁY RADY GMINY

Tytuł prawny zwolnienia		Grunty powierzchnia w m ² (ha)	Budynki lub ich części powierzchnia użytkowa w m ²	Budowle wartość w zł
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	175.	176.	177.	178.
1.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	179.			
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	180.	181.	182.	183.
2.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	184.			

E. WYKAZ BUDOWLI

Nazwa budowli	Numer inwentarzowy	Symbol KŚT
185.	186.	187.
188.	189.	190.
191.	192.	193.
194.	195.	196.

- 1) Numer PESEL wpisują podatnicy będący osobami fizycznymi objętymi rejestrem PESEL, nieprowadzący działalności gospodarczej lub niebędący zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług. Identyfikator podatkowy NIP wpisują pozostali podatnicy.
- 2) Należy podać z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości, składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej

Na podstawie art. 6 ust. 14 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588, 1669, 1693 i 1722) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób przesyłania informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych, zwanych dalej „informacjami” oraz deklaracji na podatek od nieruchomości, zwanych dalej „deklaracjami”, za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje.

§ 2. Informacje i deklaracje mogą być przesyłane z wykorzystaniem:

- 1) elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, lub
- 2) innego systemu teleinformatycznego wskazanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego.

§ 3. Informacje i deklaracje są opatrywane:

- 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo
- 2) podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER FINANSÓW

W POROZUMIENIU:

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588, 1669, 1693 i 1722) (dalej: u.p.o.l.) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...), które wejdą w życie z dniem ...

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wynikającego ze znowelizowanego ww. ustawą art. 6 ust. 14 u.p.o.l. Zgodnie z tym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przysyłania informacji i deklaracji, o których mowa w art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje, o których mowa w art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1

– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

Informacje i deklaracje, o których mowa w art. 6 ust. 6 i ust. 9 pkt 1 u.p.o.l., to odpowiednio:

- 1) informacja o nieruchomościach i obiektach budowlanych, składana przez osoby fizyczne;
- 2) deklaracja na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy, składana przez osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki niemające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

W aktualnym stanie prawnym, na podstawie art. 6 ust. 14 u.p.o.l., w brzmieniu obowiązującym do, do określenia, w drodze uchwały, warunków i trybu składania informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, uprawnione są rady gmin. Również rady gmin określają sposób przysyłania informacji i deklaracji oraz rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być one opatrzone.

Z dniem ..., w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym

i gospodarczym, wskazany art. 6 ust. 14 u.p.o.l. zostanie zmieniony, a uprawnienie do określenia sposobu przysyłania informacji i deklaracji oraz określenia rodzajów podpisu elektronicznego, którym powinny być one opatrzone, zostanie powierzone ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.

Proponuje się, aby informacje i deklaracje mogły być przysyłane z wykorzystaniem:

- 1) elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, lub
- 2) innego systemu teleinformatycznego wskazanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Propozycje zawarte w rozporządzeniu przewidują zatem możliwość przysyłania, drogą elektroniczną, informacji i deklaracji, obowiązujących w zakresie podatku od nieruchomości, z wykorzystaniem własnych systemów teleinformatycznych jednostek samorządu terytorialnego.

W projektowanym rozporządzeniu przewiduje się dwa rodzaje podpisów elektronicznych, którymi powinny być opatrzone informacje i deklaracje w podatku od nieruchomości: kwalifikowany podpis elektroniczny albo podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.

Elektroniczny wzór: informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości będzie upowszechniany w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych prowadzonym w ramach elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP), na podstawie art. 19b ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570, z późn.zm.).

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ..., tj. z dniem wejścia w życie zmian w u.p.o.l., wynikających z ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

Rozporządzenie wpływa na działalność przedsiębiorców, ponieważ reguluje kwestie dotyczące wykonywania obowiązków informacyjnych, tj. składania informacji i deklaracji na podatek od nieruchomości przez wszystkich podatników podatku od nieruchomości, w tym również podatników (osób fizycznych i osób prawnych) prowadzących działalność gospodarczą. Jednak nie nakłada nowych obowiązków na przedsiębiorców, gdyż zgodnie z art. 6 ust. 9a u.p.o.l. informacje i deklaracje mogą (nie muszą) być składane za pomocą

środków komunikacji elektronicznej, a projektowane rozporządzenie umożliwi wszystkim zainteresowanym, w tym również przedsiębiorcom, skorzystanie z tego uprawnienia.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

W związku z faktem, że projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, zostanie on przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości, składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Gruza, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Przekopiak, Dyrektor Departamentu Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier (22) 694 58 04 sekretariat.ps@mf.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Nr w wykazie prac
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588, 1669, 1693 i 1722) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...).

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego z art. 6 ust. 14 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przysyłania informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych i deklaracji na podatek od nieruchomości, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te informacje i deklaracje – uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia przewiduje przesyłane informacji i deklaracji, obowiązujących w zakresie podatku od nieruchomości, z wykorzystaniem:

- 1) elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, lub
- 2) innego systemu teleinformatycznego wskazanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Przewiduje się dwa rodzaje podpisów elektronicznych, którymi powinny być opatrzone informacje i deklaracje w podatku od nieruchomości: kwalifikowany podpis elektroniczny albo podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.

Określenie sposobu przysyłania informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych i deklaracji na podatek od nieruchomości, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te informacje i deklaracje, umożliwi podatnikom podatku od nieruchomości składanie tych formularzy w formie elektronicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji.

Brak jest potrzeby odwoływania się do rozwiązań zagranicznych, gdyż w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy wynikające z uregulowań wewnętrznych poszczególnych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku od nieruchomości			
Organy podatkowe 2478			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne													

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności
cywilnoprawnych**

Na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150 i z 2018 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2019 r.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest konsekwencją zmian w ustawie z 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150), wprowadzonych ustawą z dnia o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...).

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie przez Ministra Finansów dyspozycji wynikającej z przepisu art. 10 ust. 5 znowelizowanej ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych, tj. określa wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych.

Wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych (PCC-4) stanowi załącznik do rozporządzenia.

Umożliwia on zadeklarowanie dokonania co najmniej 3 czynności cywilnoprawnych w postaci umowy sprzedaży lub pożyczki w danym miesiącu, istotnie zmniejszając obciążenia biurowe związane z rozliczaniem podatku od czynności cywilnoprawnych.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2019 r., tj. z dniem wejścia w życie planowanych zmian w ustawie o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

Powyższe przepisy dotyczące składania zbiorczej deklaracji będą miały zastosowanie do czynności cywilnoprawnych dokonanych od 1 lipca 2019 r., co oznacza, że pierwsza zbiorcza deklaracja będzie mogła być złożona w terminie do 7 lipca 2019 r.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie

Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wzoru zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Wiesław Janczyk, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Przekopiak, Dyrektor Departamentu Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier (22) 694 58 04 sekretariat.ps@mf.gov.pl	Data sporządzenia 16 lutego 2018 r. Źródło: Art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 9 września 2000 r. w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150), wprowadzony ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...). Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe:
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia jest konsekwencją zmian w ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150), wprowadzonych ustawą z dnia o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...). Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie przez Ministra Finansów dyspozycji wynikającej z przepisu art. 10 ust. 5 określając wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Obowiązek składania deklaracji po dokonaniu każdej czynności cywilnoprawnej zostanie ograniczony do złożenia jednej zbiorczej deklaracji, tym samym przyczyni się do zmniejszenia biurokratycznych obowiązków.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji. Zbiorcza deklaracja w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych służy realizacji obowiązków nałożonych krajowymi przepisami w celu ułatwienia wywiązywania się z obowiązków podatkowych. Brak jest potrzeby odwoływania się do rozwiązań zagranicznych, gdyż w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy wynikające z uregulowań wewnętrznych poszczególnych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku od czynności cywilnoprawnych	Zmiany dotyczące składania zbiorczych deklaracji w podatku od czynności cywilnoprawnych będą dotyczyły tej grupy podatników, którzy dokonają więcej niż trzech jednorodnych transakcji w ciągu miesiąca. Brak możliwości określenia konkretnej wielkości grupy.		Zmniejszenie biurokratycznych obowiązków w zakresie składania deklaracji PCC, np. w przypadku przedsiębiorców dokonujących zakupu od osób fizycznych rzeczy używanych na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej oraz podatników zawierających umowy pożyczki.

Organy podatkowe	380	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 393)	Zmniejszenie liczby obsługiwanych deklaracji PCC
------------------	-----	---	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Rozporządzenie nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Przewiduje się, że wydatki związane z koniecznością zapewnienia dostępności druków zbiorczych deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych i ich obsługą zrekompensowane zostaną zmniejszeniem kosztów druku formularzy deklaracji PCC-3 i eliminacją kosztów postępowań prowadzonych względem podatników składających pojedyncze deklaracje w przypadku dokonania poszczególnych czynności cywilnoprawnych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt nie wpływa na konkurencyjność gospodarki.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu Projekt nie wpływa na te obszary.		

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Projektuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2019 r. tj. z dniem wejścia w życie zmian w ustawie 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ze względu na przedmiot regulacji nie jest przewidziana ewaluacja projektu, tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji. Po każdym roku, po wejściu w życie przepisów możliwe będzie określenie liczby złożonych zbiorczych deklaracji organom podatkowym, tj. określenie liczby podatników korzystających z projektowanych przepisów.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status
--	-----------------	-----------

PCC-4

ZBIORCZA DEKLARACJA W SPRAWIE PODATKU OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH

za okres

4. Od (dzień - miesiąc - rok)	5. Do (dzień - miesiąc - rok)
-------------------------------	-------------------------------

Podstawa prawna: Art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150), zwanej dalej „ustawą”.

Składający: Podatnicy podatku od czynności cywilnoprawnych.

Termin składania: Do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Miejsce składania: Urząd skarbowy, przy pomocy którego swoje zadania wykonuje naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w art. 12 i 13 ustawy.

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA DEKLARACJI

6. Urząd skarbowy, do którego jest adresowana deklaracja ¹⁾

7. Cel złożenia deklaracji (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. złożenie deklaracji☐ 2. korekta deklaracji ²⁾

B. DANE PODATNIKA DOKONUJĄCEGO ZAPŁATY LUB ZWOLNIONEGO Z PODATKU NA PODSTAWIE ART. 9 PKT 10 LIT. B USTAWY

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Podmiot składający deklarację (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. podmiot zobowiązany solidarnie do zapłaty podatku☐ 2. inny podmiot

9. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną☐ 2. osoba fizyczna

10. Nazwa pełna * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia **

11. Nazwa skrócona * / Imię ojca, imię matki **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA **

12. Kraj	13. Województwo	14. Powiat
15. Gmina	16. Ulica	17. Nr domu
18. Nr lokalu	19. Miejscowość	20. Kod pocztowy
21. Poczta		

C. PRZEDMIOT OPODATKOWANIA I TREŚĆ CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNEJ

22. Przedmiot opodatkowania (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. umowa☐ 2. zmiana umowy☐ 3. orzeczenie sądu lub ugoda☐ 4. inne

23. Miejsce położenia rzeczy lub miejsce wykonywania prawa majątkowego (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. terytorium RP☐ 2. poza terytorium RP

24. Miejsce dokonania czynności cywilnoprawnej (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. terytorium RP☐ 2. poza terytorium RP

25. Zwięźle określenie treści i przedmiotu czynności cywilnoprawnej

D. OBLICZENIE NALEŻNEGO PODATKU OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH, Z WYJĄTKIEM UMOWY SPÓŁKI LUB JEJ ZMIANY

Rodzaj czynności cywilnoprawnych	Liczba czynności cywilnoprawnych	Podstawa opodatkowania Określona zgodnie z art. 6 ustawy (po zaokrągleniu do pełnych złotych)	Stawka podatku Określona zgodnie z art. 7 ustawy	Obliczony należny podatek od czynności cywilnoprawnej (po zaokrągleniu do pełnych złotych)
a	b	c	d	e
Umowa sprzedaży	26.	27.	1%	28.
	29.	30.	2%	31.
Umowa pożyczki	32.	33.	2%	34.
Kwota należnego podatku do zapłaty				35.
Należy wpisać sumę kwot z kolumny e.				

E. INFORMACJE DODATKOWE

W przypadku:

- umowy sprzedaży, gdy kupujący nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, należy podać miejsce zamieszkania lub siedzibę sprzedawcy, a jeżeli żadna ze stron nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, należy podać miejsce dokonania czynności.

36. Województwo		37. Powiat	
38. Gmina	39. Ulica		40. Nr domu
		41. Nr lokalu	
42. Miejscowość		43. Kod pocztowy	44. Poczta

F. INFORMACJA O ZAŁĄCZNIKACH

45. Liczba dołączonych załączników PCC-4/A

G. PODPIS PODATNIKA I OSÓB REPREZENTUJĄCYCH PODATNIKA

G.1. PODPIS PODATNIKA

46. Imię	47. Nazwisko
48. Data wypełnienia deklaracji (dzień - miesiąc - rok)	49. Podpis podatnika

G.2. PODPISY OSÓB REPREZENTUJĄCYCH PODATNIKA

50. Imię	51. Nazwisko
52. Data wypełnienia deklaracji (dzień - miesiąc - rok)	53. Podpis osoby reprezentującej podatnika
54. Imię	55. Nazwisko
56. Data wypełnienia deklaracji (dzień - miesiąc - rok)	57. Podpis osoby reprezentującej podatnika

- 1) Przez urząd, do którego adresowana jest deklaracja rozumie się urząd skarbowy, przy pomocy którego właściwy w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania.
- 2) Zgodnie z art. 81 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).

Pouczenia

Za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy i przez to narażenie podatku na uszczuplenie grozi odpowiedzialność przewidziana w Kodeksie karnym skarbowym.

W przypadku niezapłacenia w obowiązującym terminie kwoty podatku od czynności cywilnoprawnych z poz. 37 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, z późn. zm.).

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status
--	-----------------	-----------

PCC-4/A

INFORMACJA O POZOSTAŁYCH PODATNIKACH

za okres

4. Od (dzień - miesiąc - rok)	5. Do (dzień - miesiąc - rok)
-------------------------------	-------------------------------

6. Zał. nr

Załącznik do deklaracji PCC-4

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA INFORMACJI

7. Urząd skarbowy, do którego jest adresowana deklaracja PCC-4¹⁾

8. Cel złożenia informacji (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. złożenie informacji

☐ 2. korekta informacji²⁾

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

9. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną

☐ 2. osoba fizyczna

10. Nazwa pełna * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia **

11. Nazwa skrócona* / Imię ojca, imię matki **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / AKTUALNY ADRES ZAMIESZKANIA **

12. Kraj	13. Województwo	14. Powiat
15. Gmina	16. Ulica	17. Nr domu
18. Nr lokalu	19. Miejscowość	20. Kod pocztowy
21. Poczta		

C. DANE IDENTYFIKACYJNE PODATNIKA

Należy podać dane identyfikacyjne podatnika wymienionego w części B deklaracji PCC-4.

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

22. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić)

23. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. podatnik niebędący osobą fizyczną

☐ 2. osoba fizyczna

24. Nazwa pełna * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia **

25. Nazwa skrócona* / Imię ojca, imię matki **

D. PODATEK DO ZAPŁATY

Kwota podatku do zapłaty

26.

Kwota z poz. 35 deklaracji PCC-4.

zł

E. PODPIS PODATNIKA I OSÓB REPREZENTUJĄCYCH PODATNIKA WYMIENIONEGO W CZĘŚCI B

E.1. PODPIS PODATNIKA

27. Imię	28. Nazwisko
29. Data wypełnienia deklaracji (dzień - miesiąc - rok)	30. Podpis podatnika wymienionego w części B

¹⁾ Przez urząd, do którego adresowana jest deklaracja rozumie się urząd skarbowy, przy pomocy którego właściwy w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania.

²⁾ Zgodnie z art. 81 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).

E.2. PODPISY OSÓB REPREZENTUJĄCYCH PODATNIKA

31. Imię	32. Nazwisko
33. Data wypełnienia deklaracji (dzień - miesiąc - rok)	34. Podpis osoby reprezentującej podatnika wymienionego w części B
35. Imię	36. Nazwisko
37. Data wypełnienia deklaracji (dzień - miesiąc - rok)	38. Podpis osoby reprezentującej podatnika wymienionego w części B

Pouczenia

Za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy i przez to narażenie podatku na uszczuplenie grozi odpowiedzialność przewidziana w Kodeksie karnym skarbowym.

W przypadku niezapłacenia w obowiązującym terminie kwoty podatku od czynności cywilnoprawnych z poz. 26 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, z późn. zm.).

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzorów informacji o lasach i deklaracji na podatek leśny

Na podstawie art. 6 ust. 9 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się wzór informacji o lasach (IL-1), stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Określa się wzór załącznika do informacji o lasach (ZIL-1), stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Określa się wzór deklaracji na podatek leśny (DL-1), stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Określa się wzór załącznika do deklaracji na podatek leśny (ZDL-1), stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) (dalej: u.p.l.) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...), które wejdą w życie z dniem

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego ze znowelizowanego art. 6 ust. 9 u.p.l.. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w art. 6 ust. 2 i ust. 5 pkt 1 u.p.l., z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku leśnego, z uwzględnieniem możliwości wprowadzania przez rady gmin zwolnień od tego podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

Wzory formularzy, o których mowa w art. 6 ust. 2 i ust. 5 pkt 1 u.p.l., to odpowiednio:

- 1) informacja o lasach, składana przez osoby fizyczne;
- 2) deklaracja na podatek leśny na dany rok podatkowy, składana przez osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki, nieposiadające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Lasów Państwowych, a także jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.

W aktualnym stanie prawnym do określania wzorów informacji o lasach, składanych przez osoby fizyczne i deklaracji na podatek leśny, składanych przez pozostałych podatników, upoważnione są rady gmin, na podstawie art. 6 ust. 9 u.p.l., w brzmieniu obowiązującym do dnia

Z dniem ..., w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym, wskazany art. 6 ust. 9 u.p.l. zostanie zmieniony, a uprawnienie do określania wzorów informacji i deklaracji zostanie powierzone ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Określone wzory będą jednolite dla całego kraju i obowiązywać będą w każdej gminie.

Projekt rozporządzenia określa wzór:

- 1) informacji o lasach (IL-1), stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) załącznika do informacji o lasach (ZIL-1), stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) deklaracji na podatek leśny (DL-1), stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) załącznika do deklaracji na podatek leśny (ZDL-1), stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Wzór informacji o lasach, zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 6 ust. 9 u.p.l., zawiera dane niezbędne do wymiaru i poboru podatku leśnego, wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania formularza, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami.

W szczególności informacja zawiera następujące dane:

- a) miejsce składania informacji,
- b) podmiot zobowiązany do złożenia informacji,
- c) dane podatnika,
- d) dane dotyczące lasów niepodlegających zwolnieniu,
- e) dane o przedmiotach opodatkowania podlegających zwolnieniu,
- f) dane o lasach podlegających opodatkowaniu lub zwolnieniu,
- g) podpis podatnika/osoby reprezentującej podatnika,
- h) adnotacje organu podatkowego,
- i) objaśnienia,
- j) pouczenia.

Załącznikiem do informacji jest Załącznik do informacji o lasach (ZIL-1)

Wzór deklaracji na podatek leśny, zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 6 ust. 9 u.p.l., zawiera dane niezbędne do wymiaru i poboru podatku leśnego, wraz z objaśnieniami co do sposobu wypełniania formularza, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami.

W szczególności deklaracja zawiera następujące dane:

- a) miejsce składania deklaracji,
- b) podmiot zobowiązany do złożenia deklaracji,
- c) dane podatnika,
- d) dane dotyczące lasów niepodlegających zwolnieniu,
- e) łączną kwotę podatku,
- f) dane o przedmiotach opodatkowania podlegających zwolnieniu,
- g) dane o lasach podlegających opodatkowaniu lub zwolnieniu,

- h) podpis podatnika/osoby reprezentującej podatnika,
- i) adnotacje organu podatkowego,
- j) objaśnienia,
- k) pouczenia.

Załącznikiem do deklaracji jest Załącznik do deklaracji na podatek leśny (ZDL-1).

Zarówno formularz informacji, jak i deklaracji, określone przez Ministra Finansów, uwzględniają fakt, że na podstawie u.p.l. możliwe jest wprowadzanie przez rady gmin, zwolnień od tego podatku (art. 7 ust. 3 u.p.l.). Jednolite wzory informacji i deklaracji będą zatem stosowane również i w gminach stosujących zwolnienia od podatku leśnego, wynikające z uchwał rad gmin.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ..., tj. z dniem wejścia w życie zmian w u.p.l., wynikających z ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

Rozporządzenie może wpłynąć na działalność przedsiębiorców, ponieważ reguluje kwestie dotyczące wykonywania obowiązków informacyjnych, tj. składania informacji i deklaracji na podatek leśny przez wszystkich podatników tego podatku, w tym również podatników (osób fizycznych i osób prawnych) prowadzących działalność gospodarczą – z tytułu opodatkowania podatkiem leśnym lasów, zajętych na prowadzenie działalności leśnej. Jednak nie nakłada nowych obowiązków na przedsiębiorców, a obowiązek złożenia informacji lub deklaracji wynika z ustawy regulującej opodatkowanie podatkiem leśnym i jest im znany.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W związku z faktem, że projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, zostanie on przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania i nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wzorów informacji o lasach i deklaracji na podatek leśny Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Gruza, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Przekopiak, Dyrektor Departamentu Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier (22) 694 58 04 sekretariat.ps@mf.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Nr w wykazie prac
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...).

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego ze znowelizowanego art. 6 ust. 9 ustawy o podatku leśnym. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy informacji o lasach i deklaracji na podatek leśny, o których mowa w art. 6 ust. 2 i ust. 5 pkt 1 ustawy o podatku leśnym, z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku leśnego, z uwzględnieniem możliwości wprowadzania przez rady gmin zwolnień od tego podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia określa wzór:

- 1) informacji o lasach, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia, przeznaczony dla osób fizycznych
- 2) załącznika do informacji o lasach, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) deklaracji na podatek leśny, przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych, w tym spółek, nieposiadających osobowości prawnej, jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych, a także jednostek organizacyjnych Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia oraz
- 4) załącznika do deklaracji na podatek leśny, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie umożliwi wykonywanie obowiązków informacyjnych, tj. składania informacji i deklaracji obowiązujących w zakresie podatku leśnego przez wszystkich podatników tego podatku, w tym również podatników (osób fizycznych i osób prawnych) prowadzących działalność gospodarczą – z tytułu opodatkowania podatkiem leśnym lasów, zajętych na prowadzenie działalności leśnej. Rozporządzenie określa jednolite wzory: informacji i deklaracji, obowiązujące we wszystkich gminach na terenie całego kraju.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji.

Brak jest potrzeby odwoływania się do rozwiązań zagranicznych, gdyż w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy wynikające z uregulowań wewnętrznych poszczególnych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku leśnego			
Organy podatkowe - 2478			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

39/09/kc

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) ¹⁾

2. Nr dokumentu

IL-1

INFORMACJA O LASACH

3. Rok

Podstawa prawna: Art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1821).

Składający: Formularz przeznaczony dla osób fizycznych będących właścicielami lasów, posiadaczami samoistnymi lasów, użytkownikami wieczystymi lasów, posiadaczami lasów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Termin składania: W terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego lub wysokość opodatkowania.

Miejsce składania: Organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia nieruchomości.

A. MIEJSCE SKŁADANIA INFORMACJI

4. Nazwa i adres siedziby organu podatkowego

B. OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA INFORMACJI

5. Okoliczności powodujące obowiązek złożenia informacji (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐ 1. informacja składana po raz pierwszy☐ 2. korekta uprzednio złożonej informacji (miesiąc – rok)

C. PODMIOT ZOBOWIĄZANY DO ZŁOŻENIA INFORMACJI

6. Rodzaj podmiotu (Zaznaczyć właściwy kwadrat)

☐ 1. właściciel, użytkownik lub posiadacz☐ 2. współwłaściciel, współużytkownik lub współposiadacz

D. DANE PODATNIKA

D.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Nazwisko

8. Pierwsze imię, drugie imię

9. Identyfikator REGON

Pola 11, 12, 13 wypełnia osoba fizyczna w przypadku, gdy numer PESEL nie został nadany.

10. Data urodzenia (dzień - miesiąc - rok)

11. Imię ojca

12. Imię matki

D.2. ADRES ZAMIESZKANIA

13. Kraj

14. Województwo

15. Powiat

16. Gmina

17. Ulica

18. Nr domu

19. Nr lokalu

20. Miejscowość

21. Kod pocztowy

22. Poczta

D.3. ADRES DO KORESPONDENCJI

Należy wypełnić tylko wówczas, gdy adres do korespondencji jest inny niż w części D.2.

23. Kraj

24. Województwo

25. Powiat

26. Gmina

27. Ulica

28. Nr domu

29. Nr lokalu

30. Miejscowość

31. Kod pocztowy

32. Poczta

D.4. KONTAKT

33. Telefon

34. Fax

35. E-mail

E. DANE DOTYCZĄCE LASÓW NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU

Rodzaj gruntów leśnych	Powierzchnia w ha
1. Lasy	36.
2. Lasy wchodzące w skład rezerwatów przyrody	37.
3. Lasy wchodzące w skład parków narodowych	38.

F. DANE O PRZEDMIOTACH OPODATKOWANIA PODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU**F.1. ZWOLNIENIA USTAWOWE**

Tytuł prawny zwolnienia		Powierzchnia w ha
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	39.	40.
1.1. Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	41.	
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	42.	43.
2.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	44.	
3. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	45.	46.
3.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	47.	

F.2. ZWOLNIENIA NA MOCY UCHWAŁY RADY GMINY

Tytuł prawny zwolnienia		Powierzchnia w ha
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	48.	49.
1.2 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	50.	
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	51.	52.
2.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	53.	

G. DANE O LASACH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU**G.1. POŁOŻENIE LASÓW**

54. Położenie lasów (adres)	
55. Nr ewidencyjny obrębu	56. Nr ewidencyjny działek

G.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat)

57. Rodzaj własności: ☐ 1. własność ☐ 2. współwłasność	58. Rodzaj posiadania samoistnego: ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie
59. Rodzaj użytkowania: ☐ 1. użytkowanie wieczyste ☐ 2. współużytkowanie wieczyste	60. Rodzaj posiadania zależnego: ☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie

G.3. KSIĘGA WIECZYSTA

61. Numer księgi wieczystej (zbioru dokumentów)	62. Nazwa sądu
---	----------------

H. PODPIS PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

63. Imię

64. Nazwisko

65. Data wypełnienia deklaracji (dzień - miesiąc - rok)

_____._____._____

66. Podpis podatnika / osoby reprezentującej podatnika 3)

I. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO

67. Uwagi organu podatkowego

68. Data (dzień - miesiąc - rok)

_____._____._____

69. Podpis przyjmującego formularz

- 1) Numer PESEL wpisują podatnicy będący osobami fizycznymi objętymi rejestrem PESEL, nieprowadzący działalności gospodarczej lub niebędący zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług. Identyfikator podatkowy NIP wpisują pozostali podatnicy.
- 2) Należy podać z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.
- 3) Niepotrzebne skreślić.

Pouczenia

Za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy i przez to narażenie podatku na uszczuplenie grozi odpowiedzialność przewidziana w Kodeksie karnym skarbowym.

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) ¹⁾	2. Nr dokumentu
--	-----------------

ZIL-1**ZAŁĄCZNIK DO INFORMACJI O LASACH**

Załącznik ZIL-1 przeznaczony jest dla jednej nieruchomości. W przypadku, gdy podatnik posiada na terenie gminy więcej niż jedną nieruchomość należy wypełnić odrębne załączniki.

3. Nr załącznika

A. DANE PODATNIKA**A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

4. Nazwisko

5. Pierwsze imię, drugie imię

B. DANE O LASACH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU**B.1. POŁOŻENIE LASÓW**

6. Położenie lasów (adres)

7. Nr ewidencyjny obrębu

8. Nr ewidencyjny działek

B.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat)

9. Rodzaj własności:

☐

1. własność

☐

2. współwłasność

10. Rodzaj posiadania samoistnego:

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

11. Rodzaj użytkowania:

☐

1. użytkowanie wieczyste

☐

2. współużytkowanie wieczyste

12. Rodzaj posiadania zależnego:

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

B.3. KSIĘGA WIECZYSTA

13. Numer księgi wieczystej (zbioru dokumentów)

14. Nazwa sądu

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić) 1)

2. Nr dokumentu

DL-1

DEKLARACJA NA PODATEK LEŚNY

3. Rok

Podstawa prawna: Art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1821).
Składający: Formularz przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych oraz spółek nieposiadających osobowości prawnej będących właścicielami lasów, posiadaczami samoistnymi lasów, użytkownikami wieczystymi lasów, posiadaczami lasów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz dla osób fizycznych będących współwłaścicielami lub współposiadaczami z osobami prawnymi lub z jednostkami organizacyjnymi, w tym spółkami, nieposiadającymi osobowości prawnej.
Termin składania: Do dnia 15 stycznia każdego roku podatkowego lub w terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie (wygaśnięcie) obowiązku podatkowego lub wysokość opodatkowania.
Miejsce składania: Organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce położenia nieruchomości.

A. MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI

4. Nazwa i adres siedziby organu podatkowego

B. OBOWIĄZEK ZŁOŻENIA DEKLARACJI

5. Okoliczności powodujące obowiązek złożenia deklaracji (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. deklaracja roczna

☐

2. korekta deklaracji rocznej (miesiąc - rok)

C. PODMIOT ZOBOWIĄZANY DO ZŁOŻENIA DEKLARACJI

6. Rodzaj podmiotu (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. właściciel, użytkownik lub posiadacz

☐

2. współwłaściciel, współużytkownik lub współposiadacz

D. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

D.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

7. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. osoba fizyczna

☐

2. osoba prawna

☐

3. jednostka organizacyjna, w tym spółka, nieposiadająca osobowości prawnej

8. Nazwa pełna * / Nazwisko **

9. Nazwa skrócona * / Pierwsze imię, drugie imię **

10. Identyfikator REGON

Pola 11, 12, 13 wypełnia osoba fizyczna w przypadku, gdy numer PESEL nie został nadany.

11. Data urodzenia (dzień - miesiąc - rok)

12. Imię ojca

13. Imię matki

D.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

14. Kraj

15. Województwo

16. Powiat

17. Gmina

18. Ulica

19. Nr domu

20. Nr lokalu

21. Miejscowość

22. Kod pocztowy

23. Poczta

D.3. ADRES DO KORESPONDENCJI

Należy wypełnić tylko wówczas, gdy adres do korespondencji jest inny niż w części D.2.

24. Kraj

25. Województwo

26. Powiat

27. Gmina

28. Ulica

29. Nr domu

30. Nr lokalu

31. Miejscowość

32. Kod pocztowy

33. Poczta

D.4. KONTAKT

34. Telefon	35. Faks	36. E-mail
-------------	----------	------------

E. DANE DOTYCZĄCE LASÓW NIEPODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU

Rodzaj gruntów leśnych	Powierzchnia w ha ²⁾	Stawka podatku zł, gr	Kwota podatku zł, gr
1. Lasy	37.	38.	39.
3. Lasy wchodzące w skład rezerwatów przyrody	40.	41.	42.
4. Lasy wchodzące w skład parków narodowych	43.	44.	45.

F. ŁĄCZNA KWOTA PODATKU

Kwota podatku (w pełnych złotych)	46.
-----------------------------------	-----

G. DANE O PRZEDMIOTACH OPODATKOWANIA PODLEGAJĄCYCH ZWOLNIENIU

G.1. ZWOLNIENIA USTAWOWE

Tytuł prawny zwolnienia	Powierzchnia w ha
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	47.
1.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	48.
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	50.
2.1.Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	51.
3. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z ustawą	53.
3.1 Ustawa (tytuł ustawy, jednostka redakcyjna, rok i pozycja dziennika ustaw)	54.

G.2. ZWOLNIENIA NA MOCY UCHWAŁY RADY GMINY

Tytuł prawny zwolnienia	Powierzchnia w ha
1. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	56.
1.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	57.
2. Nazwa przedmiotu zwolnienia zgodnie z uchwałą rady gminy	59.
2.1 Uchwała rady gminy (numer, jednostka redakcyjna: paragraf, ustęp, punkt, nazwa dziennika wojewódzkiego, rok, pozycja)	60.

H. DANE O LASACH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU

H.1. POŁOŻENIE LASÓW

62. Położenie lasów (adres)	
63. Nr ewidencyjny obrębu	64. Nr ewidencyjny działek

H.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):

65. Rodzaj własności:	66. Rodzaj posiadania samoistnego:
☐ 1. własność ☐ 2. współwłasność	☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie
67. Rodzaj użytkowania:	68. Rodzaj posiadania zależnego:
☐ 1. użytkowanie wieczyste ☐ 2. współużytkowanie wieczyste	☐ 1. posiadanie ☐ 2. współposiadanie

H.3. KSIĘGA WIECZYSTA

69. Numer księgi wieczystej

70. Nazwa sądu

I. PODPIS PODATNIKA / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA

71. Imię

72. Nazwisko

73. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok)

74. Podpis podatnika / osoby reprezentującej podatnika³⁾**J. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO**

75. Uwagi organu podatkowego

76. Data (dzień - miesiąc - rok)

77. Podpis przyjmującego formularz

1) Numer PESEL wpisują podatnicy będący osobami fizycznymi objętymi rejestrem PESEL, nieprowadzący działalności gospodarczej lub niebędący zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług. Identyfikator podatkowy NIP wpisują pozostali podatnicy.

2) Należy podać z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

3) Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

Za podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy i przez to narażenie podatku na uszczuplenie grozi odpowiedzialność przewidziana w Kodeksie karnym skarbowym.

W przypadku niezapłacenia w obowiązującym terminie kwoty podatku z poz. 46 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2017 r. poz. 1201 z późn. zm.).

1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL (niepotrzebne skreślić)¹⁾

2. Numer dokumentu

ZDL-1**ZAŁĄCZNIK DO DEKLARACJI NA PODATEK LEŚNY**

Załącznik ZDL-1 przeznaczony jest dla jednej nieruchomości. W przypadku, gdy podatnik posiada na terenie gminy więcej niż jedną nieruchomość należy wypełnić odrębne załączniki.

3. Nr załącznika

A. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podatnika niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy podatnika będącego osobą fizyczną

A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

4. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

☐

1. osoba fizyczna

☐

2. osoba prawna

☐

3. jednostka organizacyjna, w tym spółka, nieposiadająca osobowości prawnej

5. Nazwa pełna * / Nazwisko **

6. Nazwa skrócona * / Pierwsze imię, drugie imię **

B. DANE O LASACH PODLEGAJĄCYCH OPODATKOWANIU LUB ZWOLNIENIU**B.1. POŁOŻENIE LASÓW**

7. Położenie lasów (adres)

8. Nr ewidencyjny obrębu

9. Nr ewidencyjny działek

B.2. TYTUŁ PRAWNY (zaznaczyć właściwy kwadrat):

10. Rodzaj własności:

☐

1. własność

☐

2. współwłasność

11. Rodzaj posiadania samoistnego:

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

12. Rodzaj użytkowania:

☐

1. użytkowanie wieczyste

☐

2. współużytkowanie wieczyste

13. Rodzaj posiadania zależnego:

☐

1. posiadanie

☐

2. współposiadanie

B.3. KSIĘGA WIECZYSTA

14. Numer księgi wieczystej

15. Nazwa sądu

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie informacji o lasach i deklaracji na podatek leśny, składanych za pomocą
środków komunikacji elektronicznej**

Na podstawie art. 6 ust. 10 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób przysyłania informacji o lasach, zwanych dalej „informacjami”, i deklaracji na podatek leśny, zwanych dalej „deklaracjami”, za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje.

§ 2. Informacje i deklaracje mogą być przysyłane z wykorzystaniem:

- 1) elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, lub
- 2) innego systemu teleinformatycznego wskazanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego.

§ 3. Informacje i deklaracje są opatrywane:

- 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo
- 2) podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER FINANSÓW

W POROZUMIENIU:

MINISTER CYFRYZACJI

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) (dalej: u.p.l.) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...), które wejdą w życie z dniem

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego ze znowelizowanego ww. ustawą art. 6 ust. 10 u.p.l. Zgodnie z tym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przysyłania informacji i deklaracji, o których mowa w art. 6 ust. 2 i ust. 5 pkt 1 u.p.l., za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje, o których mowa w art. 6 ust. 2 i ust. 5 pkt 1 u.p.l.

– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

Informacje i deklaracje, o których mowa w art. 6 ust. 2 i ust. 5 pkt 1 u.p.l., to odpowiednio:

- 1) informacja o lasach, składana przez osoby fizyczne
- 2) deklaracja na podatek leśny na dany rok podatkowy, składana przez osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki, nieposiadające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Lasów Państwowych, a także jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.

W aktualnym stanie prawnym, na podstawie art. 6 ust. 10 u.p.l., w brzmieniu obowiązującym do dnia ..., do określenia, w drodze uchwały, warunków i trybu składania informacji o lasach oraz deklaracji na podatek leśny, składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, uprawnione są rady gmin. Również rady gmin określają sposób przysyłania informacji i deklaracji oraz rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być one opatrzone.

Z dniem ..., w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym, wskazany art. 6 ust. 10 u.p.l. zostanie zmieniony, a uprawnienie do

określenia sposobu przesyłania informacji i deklaracji oraz określenia rodzajów podpisu elektronicznego, którym powinny być one opatrzone, zostanie powierzone ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji.

Proponuje się, aby informacje i deklaracje mogły być przesyłane z wykorzystaniem:

- 1) elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, lub
- 2) innego systemu teleinformatycznego wskazanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Propozycje zawarte w rozporządzeniu przewidują zatem możliwość przesyłania, drogą elektroniczną, informacji i deklaracji, obowiązujących w zakresie podatku leśnego, z wykorzystaniem własnych systemów teleinformatycznych jednostek samorządu terytorialnego.

W projektowanym rozporządzeniu przewiduje się dwa rodzaje podpisów elektronicznych, którymi powinny być opatrzone informacje i deklaracje w podatku leśnym: kwalifikowany podpis elektroniczny albo podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.

Elektroniczny wzór: informacji o lasach oraz deklaracji na podatek leśny będzie upowszechniany w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych prowadzonym w ramach elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP), na podstawie art. 19b ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570, z późn.zm.).

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ..., tj. z dniem wejścia w życie zmian w u.p.l., wynikających z ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym.

Rozporządzenie może wpłynąć na działalność przedsiębiorców, ponieważ reguluje kwestie dotyczące wykonywania obowiązków informacyjnych, tj. składania informacji i deklaracji na podatek leśny przez wszystkich podatników tego podatku, w tym również podatników (osób fizycznych i osób prawnych) prowadzących działalność gospodarczą – z tytułu opodatkowania podatkiem leśnym lasów, zajętych na prowadzenie działalności leśnej. Jednak nie nakłada nowych obowiązków na przedsiębiorców, gdyż zgodnie z art. 6 ust. 5a u.p.l. informacje i deklaracje mogą (nie muszą) być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a projektowane rozporządzenie umożliwi wszystkim zainteresowanym, w tym również przedsiębiorcom, skorzystanie z tego uprawnienia.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

W związku z faktem, że projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, zostanie on przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w tym rozporządzeniu.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie informacji o lasach i deklaracji na podatek leśny, składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Gruza, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Justyna Przekopiak, Dyrektor Departamentu Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier (22) 694 58 04 sekretariat.ps@mf.gov.pl	Data sporządzenia Źródło: Nr w wykazie prac
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie jest konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) ustawą z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców w prawie podatkowym i gospodarczym (Dz. U. poz. ...).

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego z art. 6 ust. 10 ustawy o podatku leśnym. Zgodnie z tym przepisem, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przysyłania informacji o lasach i deklaracji na podatek leśny, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te informacje i deklaracje.
- uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia przewiduje przesyłane informacji i deklaracji, obowiązujących w zakresie podatku leśnego, z wykorzystaniem:

- 1) elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, lub
- 2) innego systemu teleinformatycznego wskazanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego.

Przewiduje się dwa rodzaje podpisów elektronicznych, którymi powinny być opatrzone informacje i deklaracje w podatku leśnym: kwalifikowany podpis elektroniczny albo podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.

Określenie sposobu przysyłania informacji o lasach i deklaracji na podatek leśny, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, oraz rodzajów podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone te informacje i deklaracje umożliwi podatnikom podatku leśnego składanie tych formularzy w formie elektronicznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji.

Brak jest potrzeby odwoływania się do rozwiązań zagranicznych, gdyż w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy wynikające z uregulowań wewnętrznych poszczególnych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku leśnego			
Organy podatkowe - 2478			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		